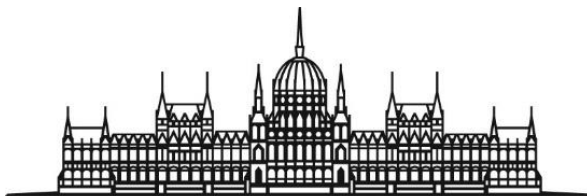

Országgyűlési Napló

*Dúró Dóra, Jakab István,
dr. Latorcai János és Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Hiszékeny Dezső, Szabó Sándor,
dr. Szűcs Lajos, dr. Vinnai Győző*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	18065
A Szovjetunióba hurcolt magyar politikai rabok és kényszermunkások emléknapja	18065
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Kanász-Nagy Máté</i> (LMP)	18066
<i>Dr. Latorcai Csaba</i> közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár.....	18067
<i>Dúró Dóra</i> (Mi Hazánk)	18068
<i>Rétvári Bence</i> belügyminisztériumi államtitkár	18070
<i>Tordai Bence</i> (Párbeszéd).....	18072
<i>Dr. Latorcai Csaba</i> közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár.....	18074
<i>Dr. Brenner Koloman</i> (Jobbik).....	18076
<i>Dr. Répássy Róbert</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár	18078
<i>Bedő Dávid</i> (Momentum)	18079
<i>Ágh Péter</i> építési és közlekedési minisztériumi államtitkár	18080
<i>Dr. Juhász Hajnalka</i> (KDNP)	18081
<i>Dr. Fónagy János</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	18083
<i>Kunhalmi Ágnes</i> (MSZP).....	18085
<i>Dr. Répássy Róbert</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár	18086
<i>Arató Gergely</i> (DK)	18088
<i>Dr. Fónagy János</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	18090
<i>Menczer Tamás</i> (Fidesz)	18092
<i>Hidvéghi Balázs</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	18093
A köztársasági elnök átiratának ismertetése:	
<i>Dr. Szűcs Lajos</i> jegyző.....	18095
Döntés időkeretben történő tárgyalásról:	
<i>Hiszékeny Dezső</i> jegyző	18096
<i>Dr. Szűcs Lajos</i> jegyző.....	18097
<i>Hiszékeny Dezső</i> jegyző	18097
Döntés az ülés napirendjének kiegészítéséről.....	18098
Az ülés napirendjének elfogadása	18098
Döntés előterjesztés bizottsági megtárgyalásáról és döntéshozataláról.....	18098
A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	
<i>Dr. Salacz László</i> , a Törvényalkotási Bizottság elnöke	18099
<i>Szászfalvi László</i> (KDNP)	18100
<i>Dr. Latorcai Csaba</i> közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár	18101
A munkaügyet érintő rendelkezésekről szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	
<i>Pogácsás Tibor</i> , a Törvényalkotási Bizottság elnöke	18102
<i>Dr. Fónagy János</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	18103
Egyes pénzügyi és vagyongazdálkodási tárgyú törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	
<i>Dr. Salacz László</i> , a Törvényalkotási Bizottság elnöke	18104
<i>Dr. Fónagy János</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	18105
Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Chilei Köztársaság között létrejött magas szintű keretmegállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	
	18108

Az Egyetemes Postaegyesület egyetemes postaegyezményének a 2023. évi rijádi kongresszuson aláírt első pótjegyzőkönyve és zárójegyzőkönyve kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	18109
A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	18109
A munkaügyet érintő rendelkezésekről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	18110
Egyes pénzügyi és vagyongazdálkodási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	18111
Fekete-Győr András országgyűlési képviselő összeférhetlenségének kimondásáról történő döntés	18112
Dr. Hargitai János , a Mentelmi Bizottság elnöke	18112
Dr. Szűcs Lajos jegyző	18114

Interpellációk

Gy. Németh Erzsébet (DK) - a pénzügyminiszterhez - „Azonnal emelje meg az alacsony nyugdíjakat a Kormány!” címmel	18114
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	18115
Viszontválasz:	
Gy. Németh Erzsébet (DK)	18117
Hiszékeny Dezső (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Önök szerint van lakhatási válság?” címmel.....	18117
Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	18118
Viszontválasz:	
Hiszékeny Dezső (MSZP)	18120
Balassa Péter (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mikor lesz december 24-e munkaszüneti nap?” címmel	18120
Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	18121
Viszontválasz:	
Balassa Péter (Jobbik)	18122
Szabó Rebeka (Párbeszéd) - a miniszterelnökhöz - „Hol itt a józan ész?” címmel.....	18123
Dr. Czepek Gábor energiaügyi minisztériumi államtitkár	18124
Viszontválasz:	
Szabó Rebeka (Párbeszéd)	18125
Novák Előd (Mi Hazánk) - a miniszterelnökhöz - „A demográfiai vészhelyzetben a Mi Hazánk 15 pontos mentőprogramjának hány elemét támogatja a kormány?” címmel	18126
Zsigó Róbert kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár.....	18127
Viszontválasz:	
Novák Előd (Mi Hazánk).....	18129
Bakos Bernadett (LMP) - az építési és közlekedési miniszterhez - „Mikor látják be végre, hogy a vasút fontosabb a közútnál?” címmel	18130
Lázár János építési és közlekedési miniszter.....	18131
Viszontválasz:	
Bakos Bernadett (LMP).....	18132
Szatmáry Kristóf (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Milyen lépéseket tesz a kormány annak érdekében, hogy az új gazdaságpolitikai akcióterv intézkedései gyorsan és hatékonyan eljussanak a hazai vállalkozásokhoz?” címmel	18133
Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	18134
Viszontválasz:	
Szatmáry Kristóf (Fidesz).....	18135

Harrach Péter (KDNP) - a pénzügyminiszterhez - „Miként biztosítja a Kormány idős honfitársaink megbecsülését?” címmel	18136
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	18137
Viszonválasz:	
Harrach Péter (KDNP).....	18138
Arató Gergely (DK) - az építési és közlekedési miniszterhez - „Miből építik a vasutat?” címmel	18138
Lázár János építési és közlekedési miniszter	18140
Viszonválasz:	
Arató Gergely (DK)	18141
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Támogatja-e a kormány, hogy a támogatott, de mégis magyarokat kirúgó óriáscégek visszafizessék a támogatást?” címmel	18142
Illés Boglárka külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	18143
Viszonválasz:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	18145
Szabadi István (Mi Hazánk) - az építési és közlekedési miniszterhez - „Mikor lesz átfogó reform a MÁV-nál?” címmel	18146
Lázár János építési és közlekedési miniszter	18147
Viszonválasz:	
Szabadi István (Mi Hazánk)	18148

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	18149
Varga Zoltán (DK) - a nemzetgazdasági miniszternek - „Miért teszik tönkre Debrecent?” címmel	18149
Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	18150
Viszonválasz:	
Varga Zoltán (DK)	18151
Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	18152
Dr. Hiller István (MSZP) - a kultúráért és innovációért felelős miniszternek - „Mi lesz a Műegyetemmel?” címmel	18152
Zsigó Róbert kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár.....	18153
Viszonválasz:	
Dr. Hiller István (MSZP)	18154
Zsigó Róbert kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár	18154
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	18155
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	18155
Dr. Lukács László György (Jobbik) - a pénzügyminiszternek - „Hogyan segíthetne a kormány?” címmel	18155
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	18156
Viszonválasz:	
Dr. Lukács László György (Jobbik)	18157
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár.....	18157
Jámbor András Imre (Párbeszéd) - a miniszterelnöknek - „Mit tehetünk együtt a Diószegi utca lakóiért?” címmel.....	18158
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	18159
Viszonválasz:	
Jámbor András Imre (Párbeszéd)	18159
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	18160
Dr. Apáti István (Mi Hazánk) - az energiaügyi miniszternek - „Energiafüggetlenség” címmel	18161
Dr. Czepek Gábor energiaügyi minisztériumi államtitkár	18161

Viszonzvlasz:	
Dr. Apati Istvan (Mi Hazánk).....	18162
Dr. Czepek Gabor energiaügyi miniszteriumi államtitkar.....	18163
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	18163
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP) - a külgazdasági és külügyminiszternek - „Miért gondolja azt a kormány, hogy Pécs és térsége nem érdemel tisztességes válaszokat?” címmel.....	18163
Illés Boglárka külgazdasági és külügyminiszteriumi államtitkar	18164
Viszonzvlasz:	
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP).....	18165
Illés Boglárka külgazdasági és külügyminiszteriumi államtitkar.....	18166
Dr. Pósan László (Fidesz) - a kultúráért és innovációért felelős miniszternek - „Mi folyik az ELTE-n?” címmel	18166
Zsigó Róbert kulturális és innovációs miniszteriumi államtitkar.....	18167
Viszonzvlasz:	
Dr. Pósan László (Fidesz).....	18168
Zsigó Róbert kulturális és innovációs miniszteriumi államtitkar	18169
Mihálffy Béla (KDNP) - a belügyminiszternek - „Kitart-e a Kormány a brüsszeli zsarolással szemben?” címmel.....	18169
Rétvári Bence belügyminiszteriumi államtitkar.....	18170
Viszonzvlasz:	
Mihálffy Béla (KDNP)	18171
Rétvári Bence belügyminiszteriumi államtitkar	18171
A Magyarország Kormánya és a Dominikai Köztársaság Kormánya között a diplomata-, szolgálati és hivatalos útlevelel rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló megállapodásra vonatkozó előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	18172
Földesi Gyula , a Törvényalkotási Bizottság előadója	18172
Illés Boglárka külgazdasági és külügyminiszteriumi államtitkar	18173
A Nemzeti Fejlesztés 2030 - Országos Fejlesztési és Területfejlesztési Konceptióról szóló 1/2014. január 3-án kelt országgyűlési határozat módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés, javaslat vitája.....	18173
Dr. Latorcai Csaba közigazgatási és területfejlesztési miniszteriumi államtitkar	18174
A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2023. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája	18174
Felszólaló:	
Gréczy Zsolt (DK).....	18175
F. Kovács Sándor (Fidesz) előadói válasza	18176
A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2025. évi egységes költségvetéséről szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája	18177
Egyes adótörvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	18177
Pogácsás Tibor , a Törvényalkotási Bizottság előadója	18177
Tállai András pénzügyminiszteriumi államtitkar	18179
Honvédelmi és adatkezelési tárgyú törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	18180
Dr. Salacz László , a Törvényalkotási Bizottság előadója	18180
Vargha Tamás honvédelmi miniszteriumi államtitkar	18181
A jogi versenyképesség érdekében egyes törvények deregulációs célú módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	18181
Földesi Gyula , a Törvényalkotási Bizottság előadója	18181
Dr. Répássy Róbert igazságügyi miniszteriumi államtitkar.....	18182

Egyes iparbiztonsági, tűzvédelmi és hulladékgazdálkodási hatósági eljárások egyszerűsítéséről szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	18184
Földesi Gyula , a Törvényalkotási Bizottság előadója	18185
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	18185
Az online csalások elleni hatékony fellépés érdekében szükséges és egyéb törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	18186
Pogácsás Tibor , a Törvényalkotási Bizottság előadója	18187
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	18188
A lakhatási válsághelyzet megoldásáról és a lakhatási nehézségekkel küzdő magyarok megsegítéséről című politikai vita	18189
Dr. Vinnai Győző jegyző	18190
Szabó Sándor jegyző	18190
Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	18190
Z. Kárpát Dániel (Jobbik), a napirendi pont előadója	18197
Földi Judit (DK), a napirendi pont előadója	18200
Hiszékeny Dezső (MSZP), a napirendi pont előadója	18202
Felszólalók:	
Bánki Erik , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	18204
Kálmán Olga , a DK képviselőcsoportja részéről	18207
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	18210
Hiszékeny Dezső , az MSZP képviselőcsoportja részéről	18213
Dr. Brenner Koloman , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	18216
Tordai Bence , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	18218
Szabó Rebeka , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	18220
Dócs Dávid , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	18222
Bakos Bernadett , az LMP képviselőcsoportja részéről	18224
Hegedüs Andrea (DK)	18228
Hollik István (KDNP)	18229
Tordai Bence (Párbeszéd)	18230
Törő Gábor (Fidesz)	18230
Dócs Dávid (Mi Hazánk)	18231
Barcza Attila (Fidesz)	18231
Barkóczy Balázs (DK)	18234
Hornung Ágnes (Fidesz)	18235
Balassa Péter (Jobbik)	18237
Tordai Bence (Párbeszéd)	18240
Bányai Gábor (Fidesz)	18241
Gréczy Zsolt (DK)	18244
Törő Gábor (Fidesz)	18246
Varga Zoltán (DK)	18247
Bánki Erik (Fidesz)	18249
Herczeg Zsolt (Fidesz)	18250
Bánki Erik (Fidesz)	18252
Szabó Sándor (MSZP)	18253
Kanász-Nagy Máté (LMP)	18255
Bánki Erik (Fidesz)	18256
Barcza Attila (Fidesz)	18258
Dr. Latorcai Csaba közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár	18258
Bánki Erik (Fidesz)	18261
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) előadói válasza	18262
Tordai Bence (Párbeszéd) előadói válasza	18266
Zsigó Róbert kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár	18268
Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	18270
Az ülésnap bezárása	18274

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. PANYI MIKLÓS államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, HIDVÉGGHI BALÁZS államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, FARKAS SÁNDOR államtitkár, RÉTVÁRI BENEC belügyminisztériumi államtitkár, DR. CZEPEK GÁBOR energiaügyi minisztériumi államtitkár, LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter, ÁGH PÉTER államtitkár, DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, az európai uniós ügyek minisztériumának államtitkára, BARTHEL-RÚZSA ZSOLT honvédelmi minisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS államtitkár, TUZSON BENEC igazságügyi miniszter, DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár, DR. NAVRACSICS TIBOR közigazgatási és területfejlesztési miniszter, DR. LATORCAI CSABA JÁNOS államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár, ILLÉS BOGLÁRKA külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
10. ülésnapja

2024. november 25-én, hétfőn

(11. 04 óra - Elnök: Jakab István)

Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 10. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország Országgyűlése 2012-ben született határozatával november 25-ét a **Szovjetunióba hurcolt magyar politikai rabok és kényszermunkások emléknapjává** nyilvánította. Ezen a napon azokra a honfitársainkra emlékezünk, akiket 1944 őszétől hadifogolyként vagy internáltként többéves kényszermunkára a Szovjetunió lágereibe hurcoltak, illetve azokra, akiket 5-10 évre vagy akár több mint két évtizedre a Gulag rabtelepeire deportáltak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ma már tudjuk, hogy a győztes Szovjetunió a háborús jóvátételt nemcsak anyagi és területi vonatkozásban, de meghatározott fogolylétszámban és emberi munkaerőben is megkövetelte. Molotov népbiztos már 1943-ban arról tájékoztatta a brit diplomáciát, hogy Németország fegyveres támogatásáért cserébe nemcsak a magyar kormánynak, hanem kisebb vagy nagyobb mértékben az egész magyar népnek felelnie kell. Ennek eredményeképpen a Szovjetunióba hurcolt, 800 ezer és 1 millió közé tehető magyar foglyok kétharmada katonaként, egyharmada pedig, vagyis körülbelül 300 ezer fő civilként esett áldozatul a megszálló hatalom katonai, etnikai és politikai célzatú megtorlásának.

A polgári, többségében német nemzetiségű lakosság málenkij robotra, vagyis „egy kis munkára” történő tömeges elhurcolása a Vörös Hadsereg Magyarország területére való megérkezésével szinte azonnal megkezdődött. A hadifoglyok és a kényszermunkára elhurcolt civilek tették ki a deportált magyar lakosság legnagyobb, de mégsem teljes részét. Kisebb részük 1945 után a politikai elítéltek soraiból került a Gulag táboraiba. Elhurcolt honfitársainkat a szovjet belügyi szervek több mint kétezer munkatáborban helyezték el az északi sarkkörtől a Fekete-tengerig, ahol közülük több mint 300 ezren hunytak el az embertelen körülmények és a közvetlen megtorlások következtében. Az idővel hazatért százezrek sorsa is megpecsételődött. Mindennapjaikat az átélte borzalmak emléke mellett a hazai államvédelmi és rendőri hatóságok megfélemlítései és zaklatásai terhelték tovább.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon tisztelettel adózunk azon honfitársaink emlékének, akik idegen

földön, hazájuktól több ezer kilométerre, embertelen, megalázó körülmények között fogságot szenvedve végeztek kényszermunkát, és áldozták életüket.

Tisztelt Országgyűlés! Most **napirend előtti felszólalások** következnek. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Kanász-Nagy Máté képviselő úr, LMP-képviselőcsoport: „Aktuális ügyeinkről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ma egy olyan problémáról szeretnék beszélni, amely probléma megoldásában az önkormányzati szabályozásnak és a kormányzati szabályozásnak van nagyon fontos szerepe, ahol az önkormányzati megoldások és a kormányzati lépések kéz a kézben járhatnak. Ez pedig a parkolási rendszer és a parkolóórák kérdése, ami, azt gondolom, hogy egy olyan szimbólummá vált a magyar közéletben, ami a nem hatékony állami működést és a korrupciót szimbolizálja - ha megnézzük, hogy ezek a parkolási rendszerek hogyan működtek az elmúlt évtizedben, sajnos ezt a kijelentést kell megtenni -, miközben a felhasználóknak, az autósoknak, akik szeretnének parkolni, a bosszankodás és a költségek maradtak.

Nagyon érdekes volt azt hallani 2019-ben Tarlós István, akkor regnáló főpolgármestertől - év elején tette ezt a kijelentést -, hogy 16 feltétele volt a miniszterelnök úr számára Orbán Viktor számára 16 feltételt fogalmazott meg, milyen esetben vállalja az újbóli indulását, és ebből - azt mondta - 15 feltételt teljesített is a kormány. Egy olyan feltétel volt, amivel kapcsolatban azt a választ kapta Tarlós István, hogy itt nem igazán lehet mit tenni, ez pedig a parkolási rendszer átalakítása volt.

De emlékszünk Karácsony Gergely, Tarlós István leváltó és újrázó főpolgármester kijelentéseire is, amikor azt mondta egy kiszivárgott hangfelvételen, hogy minden bizonnyal őt el fogják ásni bizonyos esetekben. Nagyon úgy néz ki, hogy ez nem volt független a zuglói parkolási helyzettől. Most azonban lehet egy megoldás, hiszen a Fővárosi Önkormányzatba bekerült Vitézy Dávid, és az ő vezetésével a Podmaniczky-frakció, amely egy olyan előterjesztéssel él, amit ezen a héten tárgyalhat is a Fővárosi Közgyűlés, ami egyszer és mindenkorra tiszta vizet önthet a pohárba, és egy átfogó megoldást nyújthat a parkolási rendszer kérdésére.

Meg kell szüntetni a parkolóórákat, ezek elcsúfítják a köztereinket, nem működnek hatékonyan, rendkívül drága a fenntartásuk, és látjuk azt, hogy az ide bedobált pénzürmék a korrupció melegágyát képezhetik, ki tudja, milyen zsebekben kötnek ki ezek a bevételek.

Látjuk azt is, hogy gyakorlatilag a felhasználók 80 százaléka már most sem használja ezeket a parkolóórákat, hiszen mobil fizetésen keresztül váltja meg a jogosultságát a közterület használatára, a parkolásra. Tehát ebbe az irányba kell elmozdulni, és

egy ilyen online mobil fizetési rendszert kell általánossá tenni.

De kérdés az, hogy a kormány partner-e ebben a megoldásban, ugyanis itt kormányzati szabályozásra is szükség lenne, ha egy ilyen új rendszert szeretnénk életbe léptetni. Jelenleg ugyanis két rossz ösztönző működik ebben a rendszerben. Aki jelenleg is használja a mobil fizetést, annak 75 forint büntetődíjat kell fizetnie. Ezt valamiért eufemisztikusan kényelmi díjnak mondják, de ez egy 75 forintos büntetődíj, amit az állami kézben lévő Nemzeti Mobilfizetési Zrt.-nek kell megfizetni. A másik megoldás pedig továbbra is a parkolóórákba történő pénzürmék bedobása, amiről megállapíthatjuk, hogy nem hatékony, drága, és nagyon-nagyon költséges ennek a fenntartása.

(11.10)

De ott egy másik probléma is: nézzük meg a büntetések kiszabását! Jelenleg az az állami szabályozás, az a törvényi szabályozás, hogy ezt a mindenki által ismert mikuláscsomagokon keresztül kell megoldani, nincs más mód az értesítésre, a büntetések kiszabására, oda kell menni, és ki kell helyezni ezeket a mikuláscsomagokat. Ez szintén egy elég elavult, kevésbé hatékony és nagyon-nagyon drága rendszer, de itt is állami szabályozás az, ami ezt megváltoztathatja.

A kérdésem tehát, hogy a kormány partner-e abban, hogy egy új rendszert szabjunk a parkolási rendszereknek. Itt tehát két területe van az állami szabályozásnak: az egyik a 75 forintos büntetődíjnak az eltörlése, töröljük ezt el, ne legyen ellenőztönözve a mobilos online fizetési lehetőség; a másik pedig az, hogy a mikuláscsomagok kihelyezésének a rendszerét kell felszámolni, hiszen ez elavult, költséges, egy új megoldásra van szükség. Kijavítja-e a kormány ezeket a hibákat, és partner lesz-e abban, hogy önkormányzati szinten *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* meg lehessen oldani ezt a fontos kérdést, a parkolás kérdését? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Latorcai Csaba miniszter-helyettes úr kíván válaszolni. Öné a szó.

DR. LATORCAI CSABA közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ha röviden kell válaszolni, azt tudom mondani, hogy a kormány mindig partner volt abban, hogy a magyar emberek számára a mindennapi életet megkönnyítsük, és a parkolás tekintetében is biztos lehet abban, hogy minden valódi megoldásban a kormány partner lesz úgy, ahogy eddig is partner volt.

Ugyanakkor, amit képviselő úr felemlített, azért az - az ön szavaiból is kiderült - nem egy országos probléma. Ön egy tipikusan budapesti problémát hozott az Országgyűlés elé, ami teljesen releváns, de

igazából a főváros, a Fővárosi Önkormányzat, a baloldal által vezetett fővárosi és budapesti önkormányzatok által előidézett helyzet az, ami valóban megoldásért kiált. De azt is lássuk, képviselő úr, hogy amióta világ a világ, azóta megfigyelhető, hogy a baloldali önkormányzatok mindig ellenséggként kezelik az autósokat. Budapesten is évtizedek óta, igazából már Demszky Gábor főpolgármestersége alatt elindult az a folyamat, hogy egyrészt ellenséggként kezelték az autósokat, másrészt pedig ott és úgy sarcolták őket, ahol tudják. Mondok egy példát, képviselő úr: az, hogy előfordulhat mind a mai napig, hogy ha valaki, ne adj' isten, tilosban parkol Budapesten, akkor a Fővárosi Önkormányzat vagy a kerületi önkormányzat emberei megbírságot adják azért, mert tilosban parkol, és utána még megbírságot adják azért is, mert a tilosban parkolásért nem fizetett parkolási díjat, ez nonszensz.

Egyértelműen látszik, hogy a baloldali önkormányzatok, akár a Karácsony Gergely által vezetett Fővárosi Önkormányzat, akár pedig a kerületi önkormányzatok a parkolási rendszert az emberek sarcolására használják fel, és ezt tudják tenni azért is, mert visszaélnék a főváros kétszintű önkormányzatiságával. Amikor Tarlós Istvánra hivatkozott, képviselő úr, Tarlós István pontosan azt kezdeményezte, hogy tegyenek ebben rendet. 2019-ben a budapestiek úgy döntöttek, hogy Karácsony Gergelyt választják főpolgármesternek, aki nem a rendrakásban volt érdekelt, hanem a káosz előidézésében, és azóta is, ebben a kérdésben is káosz káosz hátán.

Úgyhogy ez az egész probléma, képviselő úr, nem a parkolásról szól, hanem a baloldali önkormányzatoknak a sarcolásáról, illetve autósellenességükről. És erre repült rá néhány baloldali képviselő úr, van is itt az Országgyűlésben olyan, akinek ezzel kapcsolatban bizony büntetőeljárása van folyamatban. Tehát valóban a baloldal meglátta ebben a korrupciós lehetőséget.

Képviselő úr, ahogy említettem, a kormány nyitott minden megoldásra, de úgy gondolom, hogy a baloldali korrupció, a parkolással kapcsolatos baloldali korrupció nem azon múlik, hogy telefonon fizetjük a parkolási díjat vagy az automatán, hanem egy elhatározáson, hogy nem akarnak lopni. De úgy látszik, a baloldal ezt a döntést még mindig nem hozta meg. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm a miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Dúró Dóra képviselő asszony, az Országgyűlés alelnöke, a Mi Hazánk képviselőcsoportjából: „Aktuális közügyek” címmel. Öné a szó, alelnök asszony.

DÚRÓ DÓRA (Mi Hazánk): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kegyelmi ügy kirobbanása után önök legalább úgy tettek, mintha

érdekelné önöket a gyermekvédelem, azonban a nyomozati szervek munkája alapján elmondhatjuk, hogy ez egyáltalán nincs így.

A Mi Hazánk Mozgalom még márciusban tett feljelentést gyermekpornográfia büntett gyanúja miatt, és a rendőrség meg is indította az eljárást Osváth Zsolt ügyében még márciusban, azonban a mai napig, tehát novemberig, hét hónapon keresztül még egy tanúkihallgatást sem volt hajlandó foganatosítani a rendőrség. Mindezt a mulasztást úgy követik el a nyomozati szervek, hogy bizonyítékok állnak rendelkezésükre képernyőképek formájában, illetve hangfelvételek formájában is, ezek hónapok óta a rendőrségnél vannak, mégsem tesznek semmit.

Ábrahám Róbert maga mondta el, hogy egy olyan hangfelvételt is átadott a rendőrségnek, amelyen Osváth Zsolt elismeri ennek a bűncselekménynek az elkövetését, a rendőrség szerint azonban Osváth Zsoltot be sem kell hívni, még csak tanúkihallgatásra sem. Ez a homoszexuális influenszer még most, novemberben is azzal kérkedik a közösségi oldalán, hogy vele szemben semmit nem foganatosított a rendőrség, őt még csak tanúként sem hallgatták ki.

Az Egyesült Államokban folyó hasonló ügyekben a feltételezett elkövető nem védekezhet szabadlábban, azért, mert fennáll a lehetősége annak, hogy befolyásolja a tanúkat, illetve a közvéleményt. Ehhez képest Magyarországon Osváth Zsolt nemhogy szabadlábban védekezik, hanem feltételezett elkövetőként egy folyamatban lévő büntetőeljárás során videót készít a feltételezett sértettjével. Ez hogyan fordulhat elő egy folyamatban lévő büntetőeljárás esetében, államtitkár úr, hogy a feltételezett sértettnek csak a közelébe megy egyáltalán, nemhogy vele egy vágott videófelvételt közzétesz a közösségi oldalán, és a rendőrség továbbra sem látja semmi szükségét, hogy bármilyen módon beleavatkozzon ebbe az ügybe?

Itt gyermekpornográfiáról beszélünk, de valahogy a rendőrségben fel sem merül, hogy esetleg házkutatást tartsanak azért, hogy lefoglalják azokat a technikai eszközöket, amelyekkel elkövette feltételezhetően Osváth Zsolt ezt a bűncselekményt, amelyen keresztül küldte azokat az üzeneteket, amelyekről a képernyőfotók szintén ott vannak a rendőrségnél.

(11.20)

S tudják, hogy kinél tartottak viszont házkutatást egy hasonló ügyben? Ábrahám Róbertnél, aki tanúként szerepel az összes ilyen ügyben! Nála tartottak házkutatást, de Osváth Zsoltnál semmit nem foganatosított a rendőrség.

S hogy miért jár még házkutatás az önök rendszerében, tisztelt államtitkár úr? Amikor Novák Előd eltávolította az LMBTQ-zászlót egy közintézményről, akkor házkutatást tartottak, DNS-mintát és ujjlenyomatot vettek, fényképet készítettek. Egy LMBTQ-

zászló eltávolításáért egy közintézményről! Ha valaki gyermekpornográfia büntettet követ el, és ezzel kapcsolatban a bizonyítékok hónapok óta ott vannak a rendőrségnél, akkor meg semmi nem történik.

Nagyon kérem, államtitkár úr, a válaszban kíméljen meg engem attól, hogy azt hajtogatja, önöknek mennyire fontos a gyermekvédelem. Hát, a rendőrség és az ügyészség ebben az ügyben tanúsított magatartása mutatja, hogy ez valójában nincs így. Hónapok óta semmi nem történik ebben az ügyben, miközben azzal az Ábrahám Róberttel szemben történik házkutatás, aki Füßy Angélával karöltve az elmúlt hónapokban többet tett ennek az aberrált maffiának a felszámolásáért és felderítéséért, mint amit önök 14 év kétharmados kormányzás során meg tudtak tenni.

A rendőrség és az ügyészség magatartása azért is különösen felháborító, államtitkár úr, mert kihat az áldozatok bátorságára. Újabb és újabb áldozatok jelentkeznek nálunk is a folyamatban lévő büntetőügyekben, azonban ha azt fogják tapasztalni, hogy a rendőrség és az ügyészség a mulasztásaival bűnpártoló magatartást folytat ezekben az ügyekben, akkor nem fognak merni sem a nyilvánosság elé lépni, sem pedig a büntetőeljárásokba tanúként vagy sértettként bekapcsolódni.

Államtitkár Úr! Miért védi a rendőrség ezekkel a mulasztásaival ezt az aberrált maffiát? Miért nem lépnek fel velük szemben sokkal határozottabban? Miért nem történik semmi ebben a gyermekpornográfia-ügyben hét hónapja? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, alelnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence miniszterhelyettes úr kíván válaszolni. Öné a szó, miniszterhelyettes úr.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! A kormány számára nem az utolsó hónapokban, hanem 2010 óta a gyermekvédelem ügye kifejezetten fontos kérdés. Az új büntető törvénykönyvet már úgy fogadtuk el az első ciklus elején, hogy a lehető legnagyobb mértékben védje a gyerekeket, és a lehető legszigorúbb büntetést irányozza elő a gyerekekkel visszaélőkkel szemben, azokkal szemben, akik pedofil-bűncselekményeket követnek el. *(Novák Előd: A kasztrálást kellene bevezetni!)* Hiszen ez az a bűncselekmény, ami mindenki számára elfogadhatatlan, amivel szemben fel kell lépni, hiszen egy gyermek egy életen át hordozza ennek a bűncselekménynek a traumáját, azt a lelki meg rázkódtatást, ami éri őt akkor, amikor egy felnőtt vagy kihasználja a hiszékenységet, vagy átveri, vagy erőszakot követ el vele, és legyűri az ellenállását. Ezt egy életen át viselnie kell. Mi valószínűleg fel sem tudjuk fogni, pontosan mit jelent az, hogy valaki évtizedekig cipeli ezt a terhet.

Éppen ezért kell megelőzni minden ilyesfajta esetet és fellépni hatékonyan ez ellen. Ezért kormányzásunk első évétől kezdve erre nagyon komoly energiákat fordítottunk. Amióta bevezettük az új büntető törvénykönyvet, az azt követő évektől kezdve folyamatosan növekedett a börtönben ülő pedofilok száma. Amikor elkezdtük a kormányzásunkat, mindössze 81-en voltak börtönben a pedofilok közül, a múlt héten viszont elérte a 700-at a börtönben ülő pedofilok száma; érezhetően évről évre, hónapról hónapra emelkedik. Azért történik ez meg, mert rengeteg szigorítást és rengeteg változtatást fogadtunk el az elmúlt években.

A rendőrség minden bejelentést a büntetőeljárás keretei között vizsgál, és azért tudja vizsgálni, mert végre nem olyan jogszabályaink vannak, amelyek az elkövetőt védik, hanem olyanok, amelyek az áldozatot védik, meg a potenciális áldozatokat, hogy ne váljanak áldozattá. Nekünk ez a fontos, és nemcsak akkor, amikor erről sok szó esik a nyilvánosságban, hanem ezt tettük akkor, amikor erről kevesebb szó esett a nyilvánosságban. Kezdtük 2012-ben az új büntető törvénykönyv életbe léptetésével, aztán elfogadtunk olyan szabályozást is 2013-ban, hogy aki gyermekek sérelmére követett el bűncselekményt, az utána nem tölthetett be olyan állást, ahol gyermekekkel kell foglalkoznia, ahol a gyerekek nevelése vagy gondozása van rábízva. Mi vezettük be szintén 2013-ban a kapcsolati erőszakot mint bűncselekménytípust, pontosan azért, hogy még inkább védettebbek legyenek azok, akiket egy kapcsolaton belül bántalmaznak - általában a férfi bántalmazza a nőt -, és nagyobb büntetőjogi védettség legyen.

Azért vezettük be a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyt, hogy nagyobb biztonságban legyenek a gyerekek. Azért hoztuk létre a titkos menedékházakat, hogy egy ilyen helyzetből legyen hova menekülni, legyen egy hely, ahova az elkövető számára ismeretlen helyre tud távozni az áldozat, akár egy feleség, akár egy élettárs, akár a gyerekével együtt, és ne legyen kiszolgáltatva a gyermeket bántalmazó elkövetőnek. Ezért hoztuk létre az újfajta gyermekvédelmi jelzőrendszert, amelyben sokkal több szereplő tudja jelezni, ha látja, hogy valami gyanús, hogy annak a gyermeknek a sérelmére valamit elkövethettek. Korábban ez egy szűkebb kör volt, mi ezt kitágítottuk. Ezt például 2016-ban tettük.

Egységes eljárásrendet vezettünk be a gyermekvédelmi intézményekben mindenfajta ilyen ügy kivizsgálására. Ezt 2017-ben tettük meg egy törvényjavaslattal, pontosan azért, hogy egyetlen ügy se maradjon elhallgatva, hogy minden ügy kiderüljön, és minden ügyből, ahol bűncselekményt követtek el, büntetőeljárás legyen. Ezért tudtak emelkedni a büntetőeljárások, ezért emelkedett 81-ről 700-ra a büntetőeljárások száma. Szintén 2017-ben gyermekvédő hívószámot indítottunk, hogy ingyenesen bárki bejelentést tehessen telefonon is; ha nem találja a

hatóságot, tegye meg a bejelentését telefonon keresztül. A gyermekek otthongondozási díját is a nehéz helyzetben lévő családok érdekében vezettük be.

Létrehoztuk azt a kihallgató módot, illetve azt mondom, hogy meghallgató módot, hogy az áldozatnak, a sértettnek ne egy rendőri helyiségben kelljen hivatalnokoknak hivatalos körülmények között elmondania azt, hogy mi történt pontosan, hanem valamelyest oldottabb körülmények között, már ha ilyen esetekben erről beszélünk. *(Dr. Apáti István: Miért nem Osváth Zsoltról beszél?)* Szerintem ez egy fontos téma, képviselő úr! Én nem kiabáltam be a képviselő asszonynak a mondataiba, mert az a cél, amiért felszóltam, hogy a pedofilokat juttassuk börtönbe, és a gyerekeket védjük meg, szerintem egy fontos téma, ezért megtiszteltem azzal, hogy nem szólok bele, mert a céljával egyetértek. Azt kérem, hogy ön is hallgasson végig.

Tehát létrehoztuk azokat a meghallgatószobákat, ahol a gyerekek egy gyerekszobához hasonló berendezésben mondhatják el, és csak egyszer kell elmondaniuk, hogy mi történt velük. Kríziskezelő szolgáltatást vezettünk be, nevelőszülő-ügyeletet. Bevezettük a pedofil-nyilvántartást, és emiatt bíróságra kell járnunk Brüsszelbe. Bevezettük azt, hogy a súlyos szexuális bűncselekmények ne évüljenek el. Emiatt is bíróságra kell járnunk Brüsszelbe. Bevezettük, hogy a gyermekpornográfia elkövetőivel szemben súlyosabb szankciók legyenek. Emiatt is Brüsszelbe kell járnunk folyamatosan eljárásokra.

Amit megtehetünk, megtettük, és higgye el nekem, a rendőrség is, minden ilyen esetben. Gondoljon bele, hogy a rendőrségen is édesapák és édesanyák dolgoznak, jóérezésű emberek dolgoznak, akik ezekkel az emberekkel szemben a törvényes keretek között a lehető legszigorúbban akarnak fellépni. Higgye el nekem, ők is ki akarják vetni a társadalomból a pedofil bűnözőket! Mi is azért fogadtuk el ezeket a jogszabályokat, hogy legyen jogi keret is. Ezt megtettük, ezért növeltük a pedofil elkövetők számát, és mindenki - lehet híres, neves, gazdag - rendőrkézre és börtönbe fog kerülni, ha pedofil-bűncselekményt követett el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában. - Novák Előd: Ez egy régi papír volt!)*

ELNÖK: Köszönöm miniszterhelyettes úr választását. Tisztelt országgyűlés, köszönöm a megértésüket. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Tordai Bence frakcióvezető, Párbeszéd-képviselőcsoport: „Aktuális ügyekről” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Ma este vitanapot tart az Országgyűlés a lakhatási válságról. Most engedjék meg, hogy egy kicsit személyesebb nézőpontból beszéljek erről *(Rétvári Bence: Megértjük!)*, de elsősorban mint a jogállam válságáról. Jogállam ugyanis ott van, ahol megfelelőek a jogszabályok,

megfelelő a jogalkalmazás és megfelelő a jogorvoslati rendszer.

Nézzük meg egy kicsit akkor, hogy van-e jogállamiság az építésügyben! A jogalkotás tekintetében a közvélekedés már hosszú évek óta az, hogy lopnak, lopnak és kormányozni sem tudnak. Ennek egy fényes illusztrációja, amit a pénteki Telex-cikk mutatott be, hogy ma Magyarországon sok ezer vagy talán több tízezer családnak a házáat kéne elbontani, ha komolyan vennék az önök által írott, teljesen hitvány, rossz minőségű jogszabályokat, az egyszerű bejelentés kudarcos jogintézményét.

A második kérdés a jogalkalmazás, az, hogy vajon van-e jogállamiság a jogalkalmazás területén az építésügyben. Nézzük meg, hogy a miniszterelnök úr ék hatvanpusztai birodalma hogyan épült meg! Műemlék épületeket bontottak le, majd építettek vissza olyan módon, hogy többszintes, mélygarázsos, liftes, tetőtér-beépítéses betonépületeket neveznek juhakolnak, és erre visszakapják még a műemléki védettséget is.

(11.30)

Tehát hogyha a fényességes tekintetű miniszterelnök úr családjáról van szó, akkor így működik az építésügyben a jogalkalmazás.

De ne menjünk ilyen magasra! Menjünk csak egy egyszerű, közönséges NER-es bűnöző oligarcha, Rogán Antal üzlettársa, Csipak Péter villájának az ügyéhez, ahol Csipak úrnak a szolid kis kétezer négyzetméteres villájából nem volt elég jó a kilátás, ezért még húsz métert feljebb tolta a domboldalba. Ennek az lett az eredménye, hogy kikanyarított több mint 2300 négyzetmétert egy állami tulajdonban lévő erdőből, letarolta, és a hatállásos luxusgarázsát ott építette fel. Ő ezért ugyan felfüggesztett börtönt kapott, de a 2011-es bontási határozatot azóta sem foganatosították.

Tehát így megy Magyarországon a jogalkalmazás, hogyha kormányközeli figurákról van szó, és látjuk, hogy szerencsére szintén nem megy, hogyha random családokról van szó. Ehhez képest a Tordai család házára véletlenül valahogy kiadtak egy bontási határozatot egy olyan építkezés esetén, ahol - idézem a bíróság ítéletét - az alperes, mármint a kormányhivatal a 2022. május 20-án tartott helyszíni szemle keretében megállapította, hogy a hátsó kertben lévő lakóépület egyszerű bejelentéssel történt bővítése az e-naplóba feltöltött dokumentációval összhangban van. Tehát egy olyan épületre, ami a leadott terveknek megfelelően épül meg, bontási kötelezettség adható, hogyha ennek az építetője - pechjére - ellenzéki képviselő. Azért ez egy elég kemény helyzet!

Nézzük meg, hogy mi a helyzet a jogorvoslat terén, ott vajon a jogállamisági kritériumok teljesülnek-e az építésügyben. Az Európai Unió eurómilliárdokat tart vissza Magyarországtól - teljes joggal - egyebek között

azért, mert nem biztosított, hogy a politikai befolyás az ügyelosztásban kizárásra kerül. Egy automatikus elektronikus ügyelosztási rendszert kérnének számon Magyarországon, amit nem hajlandók teljesíteni. Látjuk is azt, hogy miért. Hiszen amikor az ellenzéki politikus megy a bíróságra, például én, akkor kit kap bíráként? Egy olyan közigazgatási bírót, aki előtte hat évig egy fideszes államtitkárnak, aki azóta egyébként megbukott korrupcióval, a jobbkeze volt, a titkárságvezetője vagy kabinetvezetője volt. Tehát egy korrump fideszes államtitkár jobbkeze megy be intézni a közigazgatási bíróságra az ügyeket. Ezzel szembeül a jogorvoslatban reménykedő ellenzéki politikus az elvileg független magyar bíróságon. Na, most ezek után akkor elmondhatjuk, hogy a mi családunk kilakoltatással való fenyegetése nem magánügy, nem egy egyedi eset, hanem az a magyar jogállam válságát mutatja, a fideszes pártállam kiépítését mutatja.

Úgyhogy ezek után nem tudom, ki fog válaszolni erre a felszólalásra, de nagyon nagy szeretettel megkérném, hogy két dolgot ne mondjon, azt, hogy a jogszabályokat be kell tartani, meg hogy a jogszabályok mindenkire egyaránt vonatkoznak. Mert mi betartjuk a jogszabályokat, aztán mégis látjuk, hogy mi a vége, mások nem tartják be, de hogyha elég közel vannak a Fideszhez, akkor látjuk, hogy ebben az országban semmi következmény nincs. A nemzeti együttműködés rendszere így működik, és így tartja elnyomásban és megfélemlítésben az ellenzéki politikával próbálkozókat. Köszönöm szépen, hogy ezt ilyen szépen bemutatták az ország közvéleményének. *(Szórványos taps a Momentum soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Latorcai Csaba miniszterhelyettes úr kíván válaszolni. Miniszterhelyettes úr, óné a szó.

DR. LATORCAI CSABA közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár: *(Nem működik a mikrofonja.)* Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! *(Közbeszólások: Nincs hang!)*

ELNÖK: Nincs hang, miniszterhelyettes úr!

DR. LATORCAI CSABA közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár: Mert rosszat tettem föl. Orbán Balázsét tettem föl, de én azért a saját nevemben szeretnék beszélni. Tehát, tisztelt képviselő úr...

ELNÖK: Igen. Kérem az órát visszaállítani. Köszönöm.

DR. LATORCAI CSABA közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen.

ELNÖK: Parancsoljon!

DR. LATORCAI CSABA közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár: Mindenekelőtt szeretném kifejezésre juttatni, hogy emberileg nagyon sajnálom, képviselő úr, amilyen helyzetbe lavírozta magát, és teljesen értem vagy érteni vélem azt, ami itt most elhangzott, képviselő úr, hogy ilyenkor, amikor valaki hibázik - és ön hibázott -, akkor mindenki más hibás. Ez egy emberi reakció, de a magyar állam ezzel nem tud mit kezdeni, hogy hibázott.

Az a helyzet, képviselő úr, hogy úgy tűnik, hogy ön mindenkiel vitában áll, kivéve egyébként a kormánnyal. Az ügyből kiderül, hogy elsődlegesen saját magával áll vitában, mert az ön állítása szerint az a ház, amit a II. kerületben épített, az nem is ott áll, ahol valójában fizikailag áll. Tehát az első dolog a valóság-nak a teljes tagadása. (*Tordai Bence: Miről beszélés?*)

Képviselő Úr! A bíróság megállapította, hogy ön jogszerűtlenül építkezett. Vitában áll a II. kerületi önkormányzattal, hiszen a II. kerületi önkormányzatnak - a baloldali vezetésű II. kerületi önkormányzatnak (*Tordai Bence: Itt nincs is hatásköre az önkormányzatnak! - Az elnök megkocogtatja a csenget.*) - a szabályait szegte meg. És, képviselő úr, vitában áll nem velünk, nem a kormánnyal, hanem a magyar bírósággal, amely szakértőt rendelt ki, és a szakértő azt állapította meg, hogy ön szabálytalanul építkezett. (*Tordai Bence: A tervek szerint!*) Tehát ezzel a kormány nem tud mit tenni. Mi nem állunk a bíróság felett (*Tordai Bence: Ti nevezitek ki a bírósági vezetőket!*), a kormány nem tud igazságot tenni. A kormánynak nincs más lehetősége, mint a közigazgatás szervein keresztül érvényt szerezni a jogszabályoknak és érvényt szerezni a bíróság ítéletének, bármennyire is fájdalmas.

A probléma az, képviselő úr, hogy jogkövető magatartást kellett volna tanúsítani. A probléma az... (*Tordai Bence: Sikerült!*) Tudja, nagyon jól tudja, hogy mi a probléma, az, hogy ön szabálytalanul építkezett. Értem, hogy most terelni akarja a felelősséget, de akárhogy is, a probléma lényege az, hogy ön szabálytalanul építkezett (*Tordai Bence: Nem, nem! Ez a jogállamiság hiánya!*), és ahogy ön fogalmazott, a bíróság pedig véletlenül azt állapította meg, hogy szabálytalanul építkezett.

Igazából az a legszörnyűbb, hogy ön ma itt a felszólalásában voltaképpen azt fejezte ki, hogy a magyar állam (*Tordai Bence: A magyar pártállam!*) az ön ügyében, Tordai Bence egyéni, személyes ügyében tegyen kivételt. Ön azt várná, hogy a magyar állam az ön ügyében ne érvényesítse a bíróság ítéletét. Ön azt várja, hogy a magyar állam tanúsítson részrehajló magatartást. (*Tordai Bence: Jézusom!*)

Képviselő Úr! Ön képviselőként is esküt tett arra, hogy a munkáját részrehajlás nélkül végzi. Ön most azt kéri (*Tordai Bence: Nem kéri! A kutya se kéri!*), hogy a magyar állam az ön ügyében tanúsítson részrehajló magatartást. (*Tordai Bence: Azt kérem, hogy jogállam legyen, ne pártállam! - Az elnök megkocogtatja a csenget.*) Tudja, képviselő úr, azt csinálják

mostanában, hogy a jogellenes magatartásból önök politikát csinálnak, mintha áldozatok lennének (*Tordai Bence: Mintha!*), pedig nem áldozatok, vagy ha áldozatok, a saját maguk áldozatai.

Ön sem áldozat ebben az ügyben, hanem az a helyzet, hogy ön az elkövető, mert jogellenesen építkezett. (*Tordai Bence: Mert jogkövetően!*) Be kellene tartani a törvényeket; be kellett volna tartani a törvényeket például Fekete-Győr Andrásnak is. Úgy látszik, hogy a baloldal arra építi a politikáját, hogy sorra szegik meg és mennek szembe a magyar törvényekkel, és amikor a bíróság ezt megállapítja, akkor áldozattá teszik magukat (*Tordai Bence: Miről beszélés?*), és azt várják, hogy a magyar állam mégiscsak tegyen kivételt.

Képviselő Úr! Nem lehet megtenni. (*Tordai Bence: Nem ezt kérjük! Nem érted! Jogállamot szeretnénk pártállam helyett!*) Mi részrehajlás nélkül dolgozunk (*Az elnök ismét csenget.*), a kormány és a közigazgatás részrehajlás nélkül végzi a munkáját. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát és türelmét, mert ez nem párbeszéd, kedves Tordai képviselő úr. Nem emlékszem, hogy a miniszterhelyettes úr egyszer is közbeszólt volna, amikor ön beszélt (*Tordai Bence: Mert én nem hazudtam, azért!*), mint ahogy most is már beszél.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Brenner Koloman képviselő úr, Jobbik képviselőcsoport: „Igazságos választási rendszert 2026-ban!” címmel. Öné a szó.

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Igazságos és arányos választási rendszert szeretnénk elérni 2026-ban, ezért is terjesztettük be a Jobbik Magyarországért Mozgalom frakciójának nevében azt a választójogicsomag-tervünket, amelyben több ponton igyekszünk a jelenlegi fideszes egypárti túlhatalomhoz vezető választási rendszert arányosabbá és igazságosabbá tenni.

Ennek az egyik pontja az volt, hogy igazságos választókörzeteket kell kialakítani. Na, most az önök szégyenletes törvényalkotási módján most már az Igazságügyi Bizottság fideszes többség által is megszavazott választókörzetek, azt hiszem, a mintapéldái annak, amit idegen szóval gerrymanderingnek hívunk, azaz a választókörzeteknek a jelenlegi fideszes egypárti túlhatalom ízlésének megfelelő átrajzolásáról beszélünk.

(11.40)

Senki nem állítja, és természetes, hogy a demográfiai változásokat le kell követni a választókörzetekben, de milyen érdekes, hogy például Somogy vármegyében önök nem nyúlnak hozzá ahhoz a választókörzethez,

ahol viszont ezt törvény alapján önöknek meg kellene tenniük. Budapesten és az agglomerációban hozzányúlnak, mégpedig olyan illogikus módon, hogy mondjuk, Budakalászt így kinyúlílik választókörzetileg egészen Zsámbékgig. Gyakorlatilag nem veszik figyelembe a természetes, korábbi nevükön járási, gazdasági, társadalmi és politikai egységeket, ha szabad így mondani. Tehát azt gondoljuk, hogy igazságos választókörzeteket kell kialakítani, többek között ezért szerepel a Jobbik javaslatában, hogy a választási földrajz szakértői csoport által javasolt új körzethatárokat kell megállapítanunk közösen.

De akkor engedjék már meg, hogy a Jobbik további javaslatait is ismertessem. Az egyik az, hogy csak az rendelkezessen aktív és passzív szavazati joggal, aki elvégezte a nyolc általánost. Ezt ebben a Házban is már több ízben szóba hoztam, hiszen a jelenlegi, a XXI. században olyan durván megváltozott az átlagos magyar polgárnak az információfeldolgozása, ami alapvetően bizony-bizony ezt a talán első ránézésre kemény intézkedést is szükségessé teszi, hiszen a nyolc osztályt végzeteknek is már több mint 40 százaléka funkcionális analfabétának tekinthető. Gondoljunk bele, hogy mi van azokkal, akik még ezt a minimális feltételt sem teljesítik!

Azonnal el kell törölni a győzteskompenzációt, hiszen ez a mindenkori győztes pártot olyan, érdemtelenül megszerzett pluszmandátumhoz juttatta - egyes szakértői vélemények szerint ez 2022-ben 7-8 érdemtelenül megszerzett mandátumhoz juttatta a jelenlegi fideszes egypárti túlhatalmat -, amely semmilyen indokolással nem rendelkezik. Ez azt jelenti, hogy gyakorlatilag azok a magyar polgárok nem kettő, hanem három szavazattal rendelkeznek, akik a győztes jelöltre szavaztak, hiszen az ő szavazatuk mintegy megduplázódik, és átvándorol a győztes listára is. Azonnal töröljük el a győzteskompenzációt!

Vezessük be az elektronikus szavazást a külföldön élő magyarok számára, hiszen jelenleg itt is van egy olyan igazságtalanság a rendszerben, amely megkülönbözteti a határon túli magyar nemzeti közösségeket és azokat, akik megélhetési vagy akár gazdasági, vagy politikai indokokból sajnos jelenleg nem Magyarországon élnek életvitelszerűen. Legyen itt is meg minden magyar polgár számára az elektronikus szavazás lehetősége!

Tehát töröljük el azonnal a győzteskompenzációt, vezessük be az elektronikus szavazást, igazságos körzethatárokat állapítsunk meg, és végezetül: állítsuk vissza a kétfordulós választást, hiszen ez az intézmény volt az, amely egy versengő, többpárti, plurális polgári demokráciában lehetővé tette a normális szövetségkötéseket. A Jobbik Magyarországért Mozgalom választójogi csomagja tehát így egységesen kíván egy sokkal igazságosabb, arányosabb megoldással és az egypárti túlhatalmat kizáró módon hozzájárulni ahhoz, hogy a magyar polgárok 2026-ban egy sokkal igazságosabb és arányosabb rendszerben fejezzék ki véleményüket arról, hogy

milyen kormányt kívánnak látni majd Magyarország élén.

Kérem tehát képviselőtársaimat, hogy támogassák majd a különböző folyamatokban a Jobbik Magyarországért Mozgalom választójogi csomagját. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Répássy Róbert miniszterhelyettes úr kíván válaszolni. Öné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Csak azoknak, akik szeretnék követni, amiről a képviselő úr beszélt, szeretném megjegyezni, hogy két választójogtörvény-javaslatról beszélt a képviselő úr: az egyiket a Jobbik terjesztette be a Ház elé - tudomásom szerint ennek a tárgysorozatba vételéről még nem döntött az Igazságügyi Bizottság, de ha döntött volna, akkor biztos elmondta volna a képviselő úr, hogy mi a döntés -, és az Országgyűlés Igazságügyi Bizottsága fogja először megtárgyalni azt a javaslatot, amelyről beszélt a képviselő úr; a másik javaslatot pedig maga az Igazságügyi Bizottság nyújtotta be T/10000. számon. Magyarul: mind a két javaslatról az Országgyűlés fog dönteni, az Országgyűlés fogja megvitatni az Igazságügyi Bizottság törvényjavaslatát is, tehát bőven lesz arra alkalom, hogy az országgyűlési képviselők kifejtsek álláspontjukat ezekről a választójogtörvény-javaslatokról.

Szeretném emlékeztetni önöket, hogy a parlamenti szokások szerint a kormány a választójog anyagi jogi kérdéseiben, tehát a választójogi szabályokban nem szokott állást foglalni, ezt a tisztelt Ház határozza meg, a tisztelt képviselők határozzák meg a választási rendszer szabályait. A kormány választási eljárási kérdésekben szokott törvényjavaslatokat benyújtani.

De néhány mondatot hadd mondjak arról a javaslatról, amelyet Brenner Koloman ismertetett, ennek egy részéről már vitatkoztunk. Én most is azon az állásponton vagyok, hogy a javaslatuk tartalmaz egy olyan elemet, az úgynevezett műveltségi cenzusnak a visszaállítását, amelyet 80 évvel ezelőtt töröltek el, és nem javaslom, hogy visszaforgassuk az idő kerekét, nincs szükség rá, sőt mindenféle demokratikus választójognak az alapja, hogy műveltségi cenzust nem lehet bevezetni a választásokon. *(Dr. Lukács László György: Nézzétek meg, mi lett a Nyugattal!)* Azt hiszem, hogy ahol vannak demokratikus választások, ott nem vezethetnek be műveltségi cenzust.

Úgy gondolom, mintha a T/10000. számú törvényjavaslatról, amely ugyebár a választókerületek módosítását tartalmazza, vagy legalábbis ilyen javaslat is van benne, nem hangzott volna el minden - de talán ez nem is baj, hiszen előttünk áll még a parlamenti vitája -, de szeretném felhívni a figyelmet arra,

hogyan maga az országgyűlési választásokról szóló törvény, a 2011. évi CCIII. törvény és annak is a 4. §-a azt tartalmazza, hogy amennyiben a választókerületeken belül élő lakosok aránya meghaladja a 20 százalékos különbséget, akkor az Országgyűlésnek változtatnia kell, módosítania kell. *(Dr. Brenner Koloman: Sosem megyében ez a helyzet!)* Tehát van az Országgyűlésnek egy törvényi kötelezettsége, hogy módosítani kell a választókerületeket, ugyanis ez bekövetkezett: a Nemzeti Választási Iroda szeptemberben tárgyalt beszámolója - az Országgyűlés is találkozott ezzel - tartalmazza, hogy Budapest és Pest megye tekintetében jelentős lakosságszám-változás történt, és egyébként még további megyékben is, vármegyékben is lakosságszám-változások történtek. Tehát az Országgyűlés abban a helyzetben van, hogy köteles módosítani a választókerületi határokat.

Ugyanezt mondja ki egyébként egy 2005-ös alkotmánybíróági határozat is, amely az egyenlő választójogot kéri számon az Országgyűlésen, hiszen a választók szavazatának nagyjából azonos eredményűnek kell lennie, azonos erejűnek kell lennie. Ezt egyébként az előbb említett 2011. évi CCIII. törvény úgy fogalmazza meg, hogy 15 százaléknál nem lehet nagyobb az eltérés. Ha a 20 százalékot meghaladja az eltérés, akkor már kötelező módosítani, de úgy kell kialakítani a választókerületeket, hogy 15 százalékon belül maradjon az eltérés.

Tisztelt Ház! Nem hiszem, hogy az Országgyűlés abban a helyzetben van, hogy dönthet másként. Természetesen dönthet úgy, hogy a választókerületeket így vagy úgy alakítja ki, ez az Országgyűlés kompetenciája, de hogy módosítani kell a választókerületeket, az mind alkotmánybíróági, mind pedig törvényi előírás jelenleg. Ezért kerül majd a tisztelt Ház, az Országgyűlés elé, ha jól emlékszem - ha elfogadja az Országgyűlés a napirendi javaslatot -, akkor pénteken ez a javaslat. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszterhelyettes úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Bedő Dávid frakcióvezető úr, Momentum-képviselőcsoport: „Közös ügyeinkről” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

BEDŐ DÁVID (Momentum): Köszönöm szépen a szót. Pár napja leest az első hó, és ez nemcsak a tél megérkezését jelzi, de a magyar államnak a valóságos állapotát is feltárta: több szakaszon leállt a vonatközlekedés, járhatatlanná vált rengeteg út, ráadásul sajnálatos módon számtalan iskola is áram és fűtés nélkül maradt, a diákoknak pedig kabátban kellett ülniük az órákon.

(11.50)

Önök elvileg a magyar állam működéséért felelnek kormánygokként és állampárti képviselőként.

Az első hó leesésével pedig megkapták az osztályzatukat is, egy jó nagy egyest.

Mit tenne egy ilyen helyzetben az országával egy ténylegesen törődő kormánypart? Magába nézne, megvizsgálná, hogy mit rontott el, újratervezne, egyszerűen fogalmazva: törődne az ország lakosaival. Ehelyett mivel foglalkoznak önök, és mivel foglalkozik az önök főnöke? Mire költenék az adófizetők pénzét? Olimpiarendezésre, azaz felesleges stadionépítésekre és a haveroknak szánt túlárazott közbeszerzésekre.

Megint csak egy, egyetlenegy dolgot felejtenek el: megkérdezni a magyar embereket. Félnék, hogy a magyarok Orbán Viktor álma helyett működő oktatásra, működő egészségügyre, egy jó gazdaságra, azaz egy normális hétköznapra szavaznának. Ezért kaszálta el az állampárthoz hű Nemzeti Választási Bizottság az országos népszavazásra tett javaslatunkat.

Van viszont még visszaút. Van viszont még egy visszaút. Most épp a miniszterelnökhöz lojális alkotmánybírókon múlik, hogy elindulhat-e végre Hadházy Ákos népszavazási kezdeményezése, és kikényszeríthetünk-e egy fővárosi népszavazást az olimpiarendezésről.

Arra kérem önöket, hogy ha már 135 bátor embernek tartják magukat, legyenek annyira bátrak, hogy a választók elé állnak, és megkérdézik őket. Ne trükközzenek tovább! Legyenek annyira bátrak, hogy bevállalnak egy népszavazást a budapesti olimpiarendezésről, és nézzük meg, mit is gondolnak a magyarok, van-e olyan állapotban az ország, hogy bevállalhat egy több ezer milliárdos olimpiarendezést. Köszönöm. *(Taps a Momentum soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Ágh Péter államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó.

ÁGH PÉTER építési és közlekedési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt években megszokhattuk azt, hogy a Momentum sosem azt kereste, hogy mi a jó a magyar embereknek, sosem azt kereste, hogy Magyarország hogyan tud előrehaladni, sosem azt kereste, hogy akár Budapest milyen módon tud előrelépni. *(Közbeszólások a Momentum soraiból, köztük: Bezzeg Lázár János!)* A Momentum egész működése során ennek a tanúbizonyságát adta tulajdonképpen a megszületésének pillanatától, hiszen emlékezzünk vissza, hogy milyen módon vették el az olimpia álmát, az olimpia vizsgálatának a lehetőségét Magyarországtól. *(Közbeszólások a Momentum soraiból, köztük: Legyen népszavazás!)*

Én azt gondolom, hogy az olimpia egy olyan ügy, amely mögött ha Magyarország fel tud sorakozni, akkor van értelme megrendezni. Hallhattunk arról is az elmúlt időszakban a téma szakértőitől, hogy tulajdonképpen Budapest, a magyar főváros mindazokkal az adottságokkal már rendelkezik, amelyek szükségesek

ahhoz, hogy a magyar főváros olimpiát tudjon rendezni. Tehát nem óriási költségekre, óriási építkezésekre van szükség, hanem egy olyan program megvalósítására, amely révén egy versenyképes fejlesztés részese lehet Budapest is. De önök szerint erre nincs szükség.

Én arra kérem önöket tisztelettel - amíg még a magyar politika részesei, még ebben a maradék pár hónapban és pár évben -, próbálják meg a jövőben keresni azokat a pontokat, amelyek Magyarország ügyét előre tudják vinni, amire majd egyszer büszkék lehetnek, és büszkén tudják elmesélni a gyermekeiknek meg az unokáiknak is, és ami a legfontosabb, hogy ne vegyék el a magyar emberek álmait. *(Közbeszólások a Momentum soraiból: Legyen népszavazás!)*

Mi biztos, hogy azon leszünk, hogy Magyarországot, a magyar fővárost olyan módon tudjuk fejleszteni, hogy arra minden itt élő büszke lehessen, és az olimpia meg bármilyen más világrendezvény úgy merülhessen föl, hogy mindazok, akik azt szervezik világszinten, azt mondják, hogy igen, lehetne akár Budapesten is egy jó helyszín, de fontos természetesen, hogy ez a magyar emberek véleményével is találkozzon.

Fontos az, hogy oly módon lehessen ezt megtenni, hogy ne politikai kisszerűségi alkuk, politikai kisszerűségi játékok, politikai kisszerűségi kampányok keretében kerüljön erre sor. Önök teljes mértékben a megszületésük pillanatától ebbe az irányba vették ezt az ügyet. Az olimpia többet jelent, mint a Momentum létkérdésére adott válasz. Az olimpia a békéről szól, az olimpia a sportról szól, és az olimpia nagyobb dolog annál, mint hogy az önök politikai túlélésében szerepet játsszon. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Így van!)* Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padosorból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Juhász Hajnalka képviselő asszony, KDNP-képviselőcsoport: „Aktuális kérdésekről” címmel. Meglepetés, hogy most képviselő asszony következik. Tájékoztatom önöket, hogy két felszólaló nem tartózkodik a teremben, ezért most képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

DR. JUHÁSZ HAJNALKA (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Óriási várakozással tekintett Európa és az egész világ a november 5-ei amerikai elnökválasztásra. Hazai idő szerint november 6-án tudtuk meg az eredményeket. Ez azért volt fontos és meghatározó az elkövetkezendő időszakban, mert több mint ezer napja, lassan három éve tart az orosz-ukrán háború. Nekünk két irány van, amit meg kell határoznunk. Egyrészt egy erkölcsi, egy etikai irány, mert egy kereszténydemokrata értékű, egy keresztény kormány csak a békét képviselheti. A másik pedig nyilván

a gazdaságpolitikai kérdés és a gazdaságpolitikai kihívások.

A koronavírus-járvány után, amikor azt gondolta Európa és hazánk is, hogy fel tudunk lélegezni, és arra az útra visszatérhetünk, amelyet a magyar gazdaság képviselt ezt megelőzően, a koronavírus-járványt megelőzően, hiszen a gazdasági növekedési átlagot meghaladta hazánk, vissza tudunk erre térni, ekkor jött az orosz-ukrán háború.

Sok olyan delegációval találkozom, amelynek tagjai megkérdezik, hogy miért hiszünk abban, hogy Donald Trump képes lesz arra, hogy minél hamarabb megteremtse a békét. Erre nagyon fontos és nyomós indokunk van: Donald Trump volt az az amerikai elnök, aki 2020-ban létre tudta hozni az Ábrahám-megállapodásokat a Közel-Keleten. Ez egy óriási lépés volt. Ez volt az első olyan fontos remény, hogy a Közel-Keleten Izrael és az arab országok közötti megállapodás következtében béke, tartós béke jöhet létre a Közel-Keleten. Ezért is tervez realisan a magyar költségvetés azzal, hogy 2025 a béke költségvetése lesz.

Nagyon fontos lépés volt, amikor miniszterelnök úr a gazdasági semlegesség meghirdetésével, egy gazdaságpolitikai akciótervvel válaszolt a víziót, amelyben a kormány és a kormánypárti képviselők egyaránt hiszünk. Ennek az akciótervnek nagyon fontos három alappillére van, amely a társadalom gerincét meghatározza: egyrészt a családok, a családok támogatása, másrészt a fiatalok, harmadrészt pedig a kis- és közepes vállalkozások. Nagyon fontos az a fajta gazdasági élénkítés, amelyet ez a gazdaságpolitikai akcióterv képvisel, hiszen a jövedelmek vásárlóerejének növekedésével tudjuk ösztönözni a fogyasztást. Nagyon fontos a vidéki otthonfelújítási program, hogy a nyugdíjpénztári megtakarítások lakáscélú vásárlásra fordíthatók. A munkáshitel, a gyermekek után járó családi adókedvezmények megduplázása egy olyan irány, egy olyan hiteles vízió, amellyel új lendületet adhatunk a gazdaságnak.

Kiemelten szeretném hangsúlyozni a Demján Sándor-programot, amely hitellel és tőkével támogatja a kis- és közepes vállalkozásokat. Az a célunk, hogy az elkövetkezendő időszakban minimum 3 százalékkal, de 3-6 százalékkal tudjon növekedni a magyar gazdaság, hiszen eddig is az volt a célunk, hogy egy olyan emelkedő pályára tegyük a magyar gazdaságot, amely az Európai Unióban meghatározó gazdasági potenciált képviselhet.

Nagyon fontos azt is hangsúlyozni, hogy a béke kézzelfogható közelségbe kerülése azért is erkölcsi és etikai küzdelme a magyar kormánynak, mert - ne felejtsük el ezt - minél több napig tart a háború, annál több áldozatot fog követelni. Nemcsak azért fontos számunkra, mert kereszténydemokrata kormány vagyunk, hanem azért, mert szeretnénk azt elérni, hogy ne legyen több áldozata ennek a háborúnak, és egy olyan útra tereljük Európát ezzel, amely a béke, a biztonság iránya lehet. Ezt képviseli a magyar kormány is.

Nagyon fontos az, ami a gazdasági semlegességnek egy nagyon komoly üzenete, hogy Kelet és Nyugat találkozási pontja lehessen hazánk. Ez egy olyan gazdasági erősödést jelent, amely egyedülálló gondolkodás és irány az Európai Unióban.

(12.00)

Fontos, hogy Debrecenbe német beruházások érkezzenek, Szegedre kínaiak, de minden beruházás fontos. Eddig 500 megvalósult beruházással rendelkezünk, és az elkövetkezendő időszakban 300 új beruházás van tervben.

A gazdasági semlegességgel és a gazdaságpolitikai akciótervvel az a célja a magyar kormánynak, hogy azok a prioritások, amelyek ennek a kormánynak fontosak - a családtámogatás, a bérek emelése, a munkahelyek megtartása -, az elkövetkezendő időben is biztosítva legyenek, és ahogyan ezt kiemelten fontosnak tartjuk, a jövő évben a minimálbért 9 százalékkal, majd ezt követően 13-14 százalékkal szeretnénk növelni. Minden társadalmi réteg számára biztonságot és erős gazdasági jövőképet kívánunk megteremteni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Fónagy János miniszterhelyettes úr válaszol. Öné a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! A világ és a világgazdaság valóban az elmúlt évtizedben jelentősen megváltozott. A koronavírus-világjárvány, a határainkhoz sajnos egyre közelebb jövő háború hatására a világ megváltozott. Ahhoz, hogy Magyarország a megváltozott helyzetben is sikeres legyen, új megoldásokra, új gazdaságpolitikai eszközökre volt és van szükség.

A gazdaság újbóli lendületbe hozása mellett a kormány célul tűzte ki azt is, hogy a konjunktúra helyreállítása bevonó jellegű legyen, tehát a társadalom és a gazdaság lehető legszélesebb köre részesüljön belőle, különösen a magyar családok és a gazdaságban elsősorban a magyar mikro-, kis és közepes méretű vállalkozások. A kormány célja, hogy 2025-ben 3 százalék fölötti gazdasági bővülést érjen el a gazdaság, amelynek alapjait az ön által is említett gazdasági semlegesség teremti meg.

Annak érdekében, hogy ebben a növekedési sávban a kormány felhúzza és megerősítse a gazdasági növekedés ütemét, 21 intézkedésből álló új gazdaságpolitikai akciótervet dolgoztunk ki, mely jelentős mennyiségű pénzt juttat a magyar gazdaságba. Az új gazdaságpolitikai akcióterv a következő három alappilléren nyugszik: a jövedelmek vásárlóerejének növelése, a megfizethető és megfelelő kínálatú lakhatás biztosítása, valamint a Demján Sándor-program,

amelynek célja a kis és közepes méretű vállalkozások méreteinek megduplázása. Itt tehát nem elsősorban az a cél, hogy a vállalkozások számát növeljük, hanem az, hogy a meglévő, működő vállalkozások hatékonyságát, termelékenységét, jövedelemtermelő, jövedelemszerző képességét növeljük. A munkáshitelen, a minimálbér-emelésen és a családi adókedvezmények megduplázásán keresztül a jövedelmek vásárlóerejének növekedése újabb lendületet adhat a fogyasztás bővüléséhez.

A megfizethető lakást szolgáló intézkedések, például a vidéki otthonfelújítási program elindítása vagy a nyugdíjpénztári megtakarítások lakáscélú felhasználásának megteremtése, a tervezett kollégiumépítési program felpörgetheti az ingatlanpiacot, amely érdeemben járul hozzá az építőipar teljesítményéhez. A Demján Sándor-program pedig hitellel, tőkével és más egyéb támogatásokkal, például az adminisztrációs terhek csökkentésével ösztönzi a kkv-k termelékenységének javulását, a hazai beruházások emelkedését és a kkv-k már előbb említett méretének duplázását. Az akciótervnek köszönhetően jövőre a magyar gazdaság ismét dinamikus ütemben bővíülhet. Az általunk tervezett és várt nagy ugrást 2025 harmadik negyedévében már számokban is mérni tudjuk.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Ma már elfogadott tény, hogy jövőre 9, majd az azt követő években 13-14 százalékkal növelhető a minimálbér, amely az elmúlt időszak legjelentősebb emelkedése, s amely gyakorlatilag több mint 40 százalékos emelkedést jelent három év alatt. A garantált bérminimum is 7 százalékkal emelkedik a következő évben. Célunk, hogy a dinamikus béremeléseknek köszönhetően 2028-ra 400 ezer forint körül legyen a minimálbér. Nehéz időszakon vagyunk túl, ugyanakkor több pozitív jel utal arra, hogy a magyar gazdaság forduloponthoz érkezett. Több mint 4,7 millióan dolgoznak, a regisztrált álláskeresők száma mélyponton van, a keresetek nominálisan 14 százalék ütemben növekedtek, az átlagkereset ma jelenleg 634 ezer forintra rúg. Ez azt jelenti, hogy jelenleg 77 ezer forinttal keresnek többet a dolgozók, mint egy évvel korábban. A reálbér már egy éve folyamatosan emelkedik, augusztusban 9,4 százalékkal értek többet a fizetések.

A kormány visszaszorította az inflációt, melynek mértéke szeptemberben 3 százalék volt. Ez reményeink szerint így fog maradni, a jövőben a kormány minden eszközzel meg fogja akadályozni, hogy az infláció újra növekedjen.

Mindezek alapján bízom benne, hogy a magyar gazdaság és a magyar társadalom tevékenysége az elkövetkezendő években jelentősen bővülni és javulni fog. Köszönöm, elnök úr a lehetőséget. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr kicsit hosszúra nyúlt válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt megadnám a szót Kunhalmi Ágnes képviselő asszonynak, tájékoztatom, hogy az ülésvezető elnök

mérlegelésén múltott az, hogy a sorrendváltozás bekövetkezett, és megköszönöm Juhász Hajnalka képviselő asszony megértését. Öné a szó, képviselő asszony. Kunhalmi Ágnes képviselő asszony: „Aktuális ügyeink” címmel fog felszólalni. Parancsoljon!

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm szépen. Igen, nagyon szépen köszönöm, elnök úr, a méltányosságát. Tisztelt Ház! Még mielőtt bárki elhinné, hogy az előttünk fekvő javaslatok a választási törvények módosításáról pusztán csak egy szakmai javaslat lenne, az nagyon nagy mértékben téved, hiszen az éj leple alatt nyújtották be a politikai manipulációt, semmilyen egyeztetés nem előzte meg, semmilyen hatástanulmány nem volt, és teljesen titokban történt. Ez számunkra azt mutatja, hogy egy szakmai köntösbe bújtatott választási manipulációról beszélünk, melynek az elsődleges célja, hogy a Fidesz visszazserezze Budapestet, amit már az önkormányzati választásokon elkezdett, illetve az a célja, hogy megbüntesse a budapestieket azért, mert továbbra sem kérnek a Fideszből.

Nem először nyúl a választási manipuláció és a csalás eszközához a Fidesz, hiszen 2010 óta legfőképpen ezzel biztosítják a hatalomban maradásukat. Már 2011-ben az volt az első dolguk, hogy átrajzolták az országgyűlési választókerzeteket, legyen világos mindenkinek, hogy nem véletlenül. Ha a '11-es körzethatárokat nézzük, akkor 2002-ben és 2006-ban is a Fidesz nyerte volna a választásokat. Egész egyszerűen gyávák a tisztességes versenyhez.

Ha ideveszem a körzetek átrajzolását túl például a győzteskompenzációt és más egyéb elemeket, akkor most tulajdonképpen ebbe a sorba illeszkedik bele a budapesti választókerzetek teljesen észszerűtlen átrajzolása. Ezek célja együttesen nem más, mint hogy megszüntessék a politikai változágazdaságot Magyarországon és ennek a lehetőségét is.

És már ott tart a Fidesz rendszerének a kiteljesedése, hogy a titkos szavazás intézményét is elkezdik felszámolni azzal, hogy a szavazólaphoz már nem lesz kötelező borítékot adni. Tudjuk, mit okoz ez, főleg az aprófalvas kistélepeken, ott, ahol tulajdonképpen a nemzeti együttműködés rendszere lényegében politikailag, kulturálisan és gazdaságilag totálisan kiteljesedett.

Egyszerűen nem is értem, hogy mit vacakolnak: miért nem írják be a gránitszilárdságú Alaptörvényükbe egész egyszerűen azt, hogy ezek után mindig a Fidesznek kell megnyerni az országgyűlési választásokat? Annyira nem tisztelték a budapesti lakosokat és a budapesti polgárokat, hogy semmilyen módon nem voltak tekintettel a budapesti körzetek átrajzolásánál sem történelmi, sem földrajzi, sem egyéb identitásbeli, budapesti hagyományokra. Egész egyszerűen látszik a körzetek jelentős részénél, hogy fideszes szavazókörrel fideszes szavazókörre szépen mentek úgy, ahogy éppen bírták a maguk javára megrajzolni a körzeteket.

Legyen világos mindenkinek: mi azt mondjuk, hogy egy választókerzetet Budapesten el kellett venni, de semmi, de semmi az égvilágon nem indokolja azt, hogy két körzetet kelljen elvenni. Nem indokolja semmi, hogy ilyen módon rajzolják át, életszerűtlenül, semmilyen tekintettel nem lenni a választókerzetekre, főleg annak tükrében, hogy egyébként vidéken nagyon sok helyen nem nyúltak hozzá az arányosság problémájához, óriási aránytalanságot szülve vidéken nagyon sok választókerzetben, sőt önök hozzák létre most már ezeket az aránytalanságokat.

(12.10)

Végezetül: ne haragudjanak, én nem másnak a kegyéből vagyok itt, ebben az Országgyűlésben. Nem lóttón nyertem a mandátumomat. (*Rétvári Bence: Egyikünk sem!*) Igaz, hogy 2014-ben az önök kamupártjai miatt 56 szavazattal kikaptam a XVIII. kerületben, de '18-ban és '22-ben is megvertem a Fideszt, és aztán az önkormányzatban is sikerült megverni.

És tudják azt önök, hogy miért választottak engem és a társaimat? Azért, mert mi nem azzal vagyunk elfoglalva, mely percben most önök, hogy a saját hatalmukat bebetonozzák újabb politikai manipulációval, a választójogi törvény módosításával, hanem az emberek jólétének érdekében cselekedtünk, és a felhatalmazásukat az emberek jóléte érdekében használtuk, ha egyáltalán a Fidesz még ismeri azt a szót Magyarországon, hogy jólét.

Önök megszegyénítették a budapestieket és megszegyénítették a XVIII. kerületieket is: négyfelé szakították a XVIII. kerületet. Ha nem tudod legyőzni a politikai ellenfeledet, hát az éj leple alatt egyszerűen húzd ki papíron, szüntesd meg még a választókerületet is! És a legnagyobb baj az, tisztelt fideszes képviselőtársaim, hogy a pestszentlőrinci, pestszentimrei szavazók sehol nem lesznek döntő, meghatározó mennyiségben és többségben egyetlen új választási körzetben sem! Megszüntették az ő érdemi érdekvénesítő képességüket! Ez a döntő probléma. Ez nem a politikusok belügye.

Megszegyénítették a XVIII. kerületet, megszegyénítették egész Dél-Pestet, és megszegyénítették ezzel a javaslattal az egész budapesti választói közösséget, sőt egész Budapestet. De a budapestiek nem hülyék, legutóbb is 18-ból 17 körzetben megvertük önöket Budapesten. Legközelebb 2026-ban újra meg fogjuk tenni, remélem az összes körzetben! Köszönöm. (*Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Répássy Róbert miniszterhelyettes úr kíván válaszolni. Öné a szó, miniszterhelyettes úr.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Mielőtt részletesebben belemegyek az ön érveinek a

taglalásába, először is szeretném önt tájékoztatni arról, hogy az a törvényjavaslat, amiről ön beszél, a napirendi javaslat szerint pénteken következik. Reméljük, hogy péntek délután ön is itt lesz az Országgyűlésben, és újból elmondhatja ezeket a gondolatait. *(Kunhalmi Ágnes bólint. - Arató Gergely: Én itt leszek!)*

Reméljük, hogy az Országgyűlés betartja a saját napirendjét, és az Országgyűlés napirendjén szereplő javaslatokhoz hozzá fognak szólni a tisztelt ellenzéki képviselők is, nem úgy, mint máskor. Reméljük, hogy most sikerülni fog. *(Arató Gergely: Ugyan már! - Közbeszólások a DK padsoraiból: Naaa! - Kálmán Olga: Hiányoztunk?)*

Tisztelt Ház! A másik, amiről szerettem volna beszélni, tisztelt képviselő asszony, hogy azzal szemben, amit ön állít, 2010-ben, még egy korábbi választójogi rendszerben, ahol 386 országgyűlési képviselőt választottak, 176-ot egyéni választókerületben; 2010 óta folyamatosan négyszer győzött a Fidesz-KDNP-koalíció a magyar választók akaratából. *(Kunhalmi Ágnes közbeszól.)* 2010-ben még egy másik választási rendszerben és 2014-ben egy feleakkora, egy kisebb parlamentre szabott választási rendszerben, és ugyanígy kétharmaddal győzött. Tehát azzal szemben, amit ön állít, valójában nem a választókerületi rendszer változása miatt, hanem a választók akaratából győzött ez a kormánykoalíció *(Derűltég, felzúdulás a DK padsoraiban. - Az elnök csenget.)*

És azzal szemben, amit ön most állít, minden választás előtt meghallgatjuk az önök - hogy is mondjam csak - reménykeltő mondatait, mely szerint le fogják győzni, ebben a választási rendszerben is le fogják győzni a kormánykoalíciót, és eddig négyszer nem sikerült legyőzni. *(Közbeszólások a DK padsoraiban. - Kálmán Olga: Ki tudja?!)* Hiába mondják el mindig, hogy akármilyen a választási rendszer, önök majd győzni fognak. Ezt most is el fogják mondani, ezt most is meghallgatják a választók, és utána döntenek, és majd meglátjuk, mi lesz; de eddig négyszer nem így sikerült. Négyszer nem úgy sikerült, ahogy önök azt a saját választóikkal elhittették. *(Kálmán Olga közbeszól. - Kunhalmi Ágnes: Csalással!)*

Tisztelt Ház! Akkor térjünk rá arra, hogy miről is fog pénteken vitázni az Országgyűlés. A T/10000. számú törvényjavaslatról, amelyet nem az éj leple alatt fogadott el az Országgyűlés Igazságügyi Bizottsága, hanem az előre összehívott napirendje szerint, nappal. *(Derűltég és felzúdulás a DK padsoraiban. - Az elnök csenget.)* Nappal, az ellenzéki képviselők jelenlétében elfogadta a választási törvény módosításáról szóló javaslatát, és ezt benyújtotta az Igazságügyi Bizottság.

Vajon miért tette ezt az Igazságügyi Bizottság? Azért, mert a választási törvény, a 2011. évi CCIII. törvény, annak is a 4. §-a leírja, hogy amennyiben a választókerületek lakossága között 20 százaléknál nagyobb az eltérés, akkor az Országgyűlésnek módosítania kell a választókerületek határát.

A Nemzeti Választási Iroda elnöke már szeptemberben a beszámolójában jelezte, hogy megváltozott a választókerületekben élők száma, mégpedig úgy, hogy Budapesten legalább két választókerületnyi lakossal csökkent, Pest megyében pedig nőtt a választók száma, és néhány vidéki vármegyében is hasonló lakosságszám-változásra hívta fel a figyelmet.

Azon kívül, hogy a törvény előírja, hogy köteles az Országgyűlés változtatni a választókerületeken, azon kívül az Alkotmánybíróság is a 2005. évben a 22. számú határozatában előírta, hogy az egyenlő választójog feltétele, hogy lényeges mértékben ne térhessen el egymástól az egy választókerületben élő választópolgárok száma. Ezt egyébként az előbb idézett választási törvényünk 15 százalékban határozza meg. 15 százaléknál nagyobb eltérés nem lehetséges, de 20 százalékos eltérés esetén köteles az Országgyűlés változtatni.

Tehát azért kerül a tisztelt Ház elé ez a javaslat, mert a választópolgárok egyenlő választójogához való jogát kívánja biztosítani az Országgyűlés e törvénnyel. Egyébként a szokások szerint ebbe a kormány nem szokott beleszólni. *(Közbeszólások a DK padsoraiból: Jaaaaaj! Tényleg!)* Az Országgyűlési képviselők alakítják ki a választókerületeket. A választókerületeket az országgyűlési választásokról szóló törvény melléklete tartalmazza, tehát törvényi erővel bír ez a melléklet; azaz csak törvényben lehet megváltoztatni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszterhelyettes úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Arató Gergely képviselő úr, DK-képviselőcsoport: „Aktuális ügyek” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Múlt héten a miniszterelnök úr egy újabb nagyszabású gazdasági lázalommal örvendeztette meg az úri közönséget, amelyben azon túl, hogy széles nyelvcsapásokkal lelkesedett az új gazdájáért, a kínaiakért, arról is biztosított minket, hogy ugyan eddig nem ment jól a gazdaság - na, mondjuk, ezt észrevettük, de persze ez nem a kormány miatt van; ezt senki nem hiszi el -, de mostantól kezdve a gazdasági szuverenitás jegyében minden tökéletes és kiváló lesz. És képviselőtársammal szemben ezt kibírta úgy, hogy nevetés nélkül mondta el.

Az a helyzet, hogy ezt, persze, senki nem hiszi el neki. Hiszen Orbán Viktornak és a csapatának 14 éve volt arra, hogy ebben az országban valamilyen eredményt érjen el. 14 éve és egy Marshall-segélynyi uniós forrása. Az a helyzet, hogy látjuk, hogy mi lett az eredménye az önök 14 éves kormányzásának. Szinte minden uniós összehasonlításban a legutolsó helyen vagyunk: a legtöbbet dolgoznak a magyar emberek és a legkevesebbet keresik; a legtöbbben halnak meg az

egészségügyben olyan módon, hogy egyébként ez elkerülhető lenne. Európa-rekorder volt az élelmiszer-infláció; a 260 forintos euróból 410 forintos eurót csináltak, és akkor a benzinárról még nem is beszélek; vagy éppen ötször annyi szegény nyugdíjas van, mint 2010-ben.

Hát, ezt sikerült önöknek elérniük, ez az önök gazdasági teljesítménye! Arról már nem is beszélek - erről majd a héten fogunk úgyis eleget beszélni -, hogy a költségvetés mára fikciós műfajjá vált, hiszen az, amit leírnak a költségvetésben, már január elsején sem érvényes. Most megpróbálkoztak azzal, hogy hátrébb tették a költségvetés elfogadását; hátha a december 20-án elfogadott költségvetés még január elsején érvényes lesz. De ahogy én látom, azt, hogy milyen alapon tervezik ezt a költségvetést, hogy ez megint csak politikai lözongok és álmok gyűjteménye, nagyjából biztosak lehetünk abban, hogy a 2025-ös költségvetés is arra a sorsra fog jutni, mint a 2022-es, a '23-as, a '24-es. Magyarral, hogy semmi az égegyadta világon nem fog belőle teljesülni.

Tudják, úgy vannak önök az ország fejlesztésével meg az uniós forrásokkal, mint az egykori viccben a szovjet hűtőgépgyári dolgozó, aki mindig hazavitte az alkatrészeket, de valahogy sose hűtőgép lett belőle, hanem mindig tank. Jöhet ide bármennyi uniós forrás, beszédhetnek bármennyi adóbevételt és elkölthetik a költségvetésben, valahogy mindig kastély, jacht meg magánrepülőgép lesz belőle; sosem jó oktatás, sosem működő egészségügy, sosem olyan vasút, amellyel el lehet jutni iskolába, dolgozni vagy munkába.

(12.20)

És utána pedig panaszkodnak, hogy jé, hát, az Unió nem akar több pénzt küldeni, meg rámutogatnak az ellenzékre, hogy az ellenzék miatt van. Az a helyzet, hogy nyilván az Európai Unióban se hülyék vannak, tehát csak feltűnt nekik az, hogy egyébként bármennyi uniós pénz érkezik, abból a fideszes milliárdosok gazdagodnak, és nem az ország fejlődik.

És ne mondják azt, hogy az ellenzéken múlik, hiszen mi következetesen, hetente mindig benyújtjuk azt az antikorrupciós javaslatunkat, amelyik lehetővé tenné azt, hogy megnyíljanak az uniós források. És önök következetesen nem hajlandók napirendre tűzni. Ma is szavazunk majd róla, meglátjuk, hogy önöknek a saját hazájuk a fontosabb, vagy az, hogy a milliárdos haverjaik tovább tömhessék a zsebeiket. De nincsenek illúzióim, hiszen az önök 14 éves kormányzása csak arról szólt, hogy a gazdagok gazdagodjanak, a fideszes milliárdosok hatalmas vagyonokat halmozhassanak föl, miközben az ország nagy része fizetésről fizetésre, napról napra él, nem tudja a nyugdíjas, hogy tud-e még élelmiszert venni a hónap végén, döntenie kell, hogy a gyógyszerert váltja ki, vagy pedig elmegy a közértbe, nem tudja a keményen dolgozó ember azt, hogy egyébként

a hónap végén tud-e a gyerekének az iskolába uzsonnapénzt adni.

Az a helyzet, képviselőtársaim, hogy önök ezt tették! Önöknek a munkás csak a hitellel összefüggésben jut eszükbe, idáig tart az önök gondolkodása a dolgozó emberekről, hogy hátha ott is ki lehet helyezni valami jó kis hitelt, és le lehet húzni még egy bőrt az emberekről.

Az a helyzet, hogy persze lehet örülni az önök oldalán annak, hogy az ellenzék egy része is meglátta benne a Wass Alberten nevelődött jobboldalt, és könnyes szemekkel megy önök után. De az a helyzet, hogy a jobboldal nem fog érdemi változást hozni az országban, a jobboldal ugyanazt fogja képviselni, amit önök. Ezért van az, hogy a Demokratikus Koalíció maradt európai baloldali, szociáldemokrata párt. Mert szerintünk 2026-ban nemcsak a díszletet kell lecserélni, hanem az egész előadást. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Fónagy János miniszterhelyettes úr kíván válaszolni. Öné a szó, miniszterhelyettes úr.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Én bevallo, nem ismerem az ön énekhangját, még nem volt alkalmam hallani, de sátáni kacajait és intrikus szerepkörét tekintve *(Gy. Németh Erzsébet közbeszól.)* ön egy kiváló operai szereplő lenne ebben a körben.

Ami a szociáldemokráciát és a szemléleteket illeti: képviselő úr, én attól tartok, hogy önök a kormányzásuk alatt is meg most ellenzékben is a lehető legmesszebb vannak a szociáldemokráciától. *(Közbeszólás a DK soraiból: Meséj!)* Szóval, mindazok az elvek, amiket az elmúlt 120-130 év alatt a szociáldemokrácia egyébként tartalmilag nagyon sok tekintetben nagyon támogathatóan és nagyon szimpatikusan megfogalmazott, nagyon távol állt az önök, mondjuk, kormányzási gyakorlatától.

De hát, nézzük ezeket a számokat, amelyeket önök tagadnak! Bocsánat, nem áll meg bennem, meg ránéztem a képviselő asszonyra: képviselő asszony, jelentem, egyéni választókerületben Pesten is, Budán is nyertem. Tehát az az állítás, hogy nem nyertünk Pesten - nyertünk! Budán is nyertünk. Most is nyertünk. *(Arató Gergely: Egyszer régen! - Közbeszólások a DK soraiból. - Az elnök csenget.)* Szó szó, már éltünk mind a ketten, nem olyan régen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha az adatokat nézzük: a foglalkoztatás rekordszinten van, az önök idejében mélyponton volt. A munkanélküliségi ráta változatlanul alacsony, az önök idejében tetőpontján volt. A mezőgazdaság és a külkereskedelem teljesítménye erős, az inflációt letörtük *(Közbeszólások a DK soraiból.)*; az elmúlt időszakban a kormány megerősítette az államháztartás egyensúlyát. Ma egymillióval

több ember dolgozik Magyarországon, mint a baloldali kormányok idején. A foglalkoztatottak száma '24-ben is bővült: szeptemberben, mint előbb volt alkalom említeni, 4 millió 700 ezren dolgoztak Magyarországon. A munkanélküliségi ráta jelenleg 4 százalék alatt van, az önkormányzata alatt meghaladta a 11 százalékot. 2009-hez képest a magyar exportteljesítmény háromszorosára növekedett.

A bérek. A baloldali kormányzathoz képest a minimálbér és a garantált bérminimum három és félszeresére növekedett, az átlagbér is több mint háromszorosozódott. A minimálbér '23 decemberében 266 800 forintra emelkedett, 2010-ben ugyanez 73 500 forint volt. *(Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Így van! - Gréczy Zsolt: És mennyit ér a forint?)* Tehát itt nem állunk meg.

Megszületett a bérmegállapodás a kormány, a munkáltatók és a munkavállalók képviselői között, az elmúlt napokban írták alá a felek. Ennek eredményeképpen '25-ben 9, '26-ban 13 *(Közbeszólás a DK soraiból: És mennyi az infláció?)*, '27-ben pedig 14 százalékkal növekszik a minimálbér. Így jövőre eléri a 290 800 forintot, '26-ban a 328 600 forintot, '27-ben pedig meghaladja a 374 ezer forintot.

A garantált bérminimum megmarad, és jövőre 7 százalékkal növekszik. Ennek az összege '23 decemberében 326 ezer forintra emelkedett, 2010-ben ez nem érte el a 90 ezer forintot.

A beruházásokat tekintve '23 abszolút rekordév volt a külgazdasági mutatókat tekintve, '23-ban több mint 13 milliárd eurónyi beruházás érkezett Magyarországra. Ez volumenében és a létrejövő munkahelyek számában is minden korábbi rekordot felülmúl. 2009-ben, az önkormányzatának utolsó évében a beruházások kevesebb mint 5500 munkahelyet teremtettek. Ez '23-ban elérte a 19 ezret.

De hogy magamról is beszéljek: a nyugdíjasok helyzete. *(Kálmán Olga: Na!)* 2010-hez képest az átlagnyugdíj - amit egyébként én nem kapok meg - több mint duplájára emelkedett, a vásárlóereje pedig több mint 25 százalékkal növekedett. *(Gy. Németh Erzsébet: És mekkora volt az infláció?)* Az átlagnyugdíj mértéke '24 novemberében meghaladta a 234 ezer forintot. Visszaállítottuk, és az idei évben kifizettük a baloldal által elvett 13. havi nyugdíjat is. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Végezetül pedig, amit már önkormányzat oly sokszor hallottak, és tudom, hogy nem szeretnek hallani: a kormány '24-ben is az Európai Unió legalacsonyabb áram- és gázárát biztosítja a magyar családok részére. Köszönöm türelmüket és figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Menczer Tamás képviselő úr *(Moraj a DK soraiban.)*, Fidesz-képviselőcsoport: „Aktuális ügyeink” címmel... *(Arató Gergely: Halljuk, halljuk! - Közbeszólás a DK padsoraiból: Parázs vita!)*

Köszönöm megértésüket. Parancsoljon, képviselő úr, Ön a szó.

MENCZER TAMÁS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm a tisztelt baloldali képviselők érdeklődését, kis türelmet kérek, később térnék Önökre.

Először három idézettel kezdenék, ha megengedik. Az első: „A világháború elkezdődött.” - ezt mondta Valerij Zaluzsnij, az ukrán hadsereg előző főparancsnoka, jelenleg londoni nagykövet. Mondom még egyszer: a világháború elkezdődött - mondta az előző ukrán főparancsnok. Aztán: „Európa hosszan tartó fenyegetéssel néz szembe, miután az Ukrajna elleni orosz invázió már nem egy regionális háború.” Már nem egy regionális háború! Ezt a német védelmi miniszter, Boris Pistorius mondta. Végezetül a harmadik: „Nem létezik vörös vonal, akár francia csapatokat is küldenénk Ukrajnába.” Ezt pedig a francia külügyminiszter mondta, tisztelt Ház! Tehát azt, hogy soha nem álltunk olyan közel a harmadik világháborúhoz, mint most, nem én mondom, hanem az előző ukrán főparancsnok, a német védelmi miniszter és a francia külügyminiszter. Ez jól mutatja a helyzet súlyosságát.

Az előző napokban három atomhatalom, a hírek szerint Amerika, Franciaország és a britek engedélyezték az ukránoknak azt, hogy az általuk szállított fegyverekkel támadják Oroszország belterületeit. Erre az orosz válasz meglehetősen egyértelmű volt: kibővítették, megváltoztatták a nukleáris doktrínát, ami praktikusán azt jelenti, az oroszok fogalmazása világos: ha egy nem atomhatalom - értsd: Ukrajna - egy atomhatalom támogatásával - értsd: Amerika vagy éppen a franciák, vagy az angolok - támadja Oroszországot, akkor az oroszok ezt egy közös támadásnak tekintik, és úgy tekintik, hogy hadban állnak az atomhatalommal is.

(12.30)

És ha ez az atomhatalom egy szövetségi rendszer része - értsd: NATO -, akkor az oroszok úgy tekintik *(Arató Gergely: Ha az oroszok füttyentenek, akkor ti meg vigyázzban álltok!)*, hogy az egész szövetséggel hadban állnak, és feljogosítva érzik magukat arra, hogy atomfegyvert vessenek be.

És még valami, tisztelt Ház! Ugyanazt mondja az orosz elnök és a német kancellár, szeretném felhívni erre a figyelmet, jelesül, hogy ezeknek a fegyvereknek az irányításához és a rakéták célba juttatásához a nyugati katonák tudására van szükség. És ha ez igaz, amit az orosz elnök és a német kancellár egybehangozóan mond, azt nem lehet máshogy fordítani, csak úgy, hogy jelenleg amerikai, francia és angol katonák harcolnak Oroszország ellen, és ez jól mutatja a helyzet súlyosságát.

A háború legveszélyesebb két hónapja előtt állunk, ugyanis Donald Trump csak január végén foglalja el hivatalát, és jól látszik, hogy jelenleg a háborúpártiak

Amerikában és Brüsszelben is mindent megtesznek azért, hogy a konfliktust mélyítsék, terjesszék és kiszélesítsék.

A mi álláspontunk, tisztelt Ház, változatlan: a csatatéren nincs megoldás, ott csak halottak vannak. Azonnali és feltétel nélküli tűzszünetre van szükség és béketárgyalásra.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Ezen a ponton térnék rá a tisztelt ellenzékre; köszönöm a türelmet. *(Derültség.)*

Azt, hogy önök, már hogy a magyar baloldal háborúpárti, tudjuk jól, hiszen az önök vezetője, Arató képviselő úr, Gyurcsány Ferenc elmondta, hogy aki nem akar meghalni Ukrajnáért, az pocsek ember. *(Felzúdulás a DK soraiban, közbeszólások ugyanonnan: Nem mondta! - Nem ezt mondta!)* Meg lehet nézni, ezt írta, ezt mondta! *(Kálmán Olga: Nem igaz!)* Kérem szépen, nézzék vissza, mit mondott Gyurcsány Ferenc! Tehát önök háborúpártiak, Brüsszel régi emberei önök, háborúpártiak; de Brüsszel új embere, a diszkóliberális sem jobb önöknél. *(Derültség.)* Ugyanis Magyar Péter bevallotta egy videóban - ezt is meg lehet nézni -, hogy Manfred Weber parancsára húztak a TISZA Párt képviselői ukrán pólót az Európai Parlamentben. *(Arató Gergely: Ki küldte oda? Ti küldtétek! - Az elnök csenget.)* Tehát a TISZA Pártnak és Magyar Péternek Manfred Weber diktál; nekik Weber és az ukrán póló fontos *(Gréczy Zsolt: Ti ültettétek be igazgatótanácsokba!)*, nekünk meg a magyar érdek, a béke és a piros-fehérvörös. És ez nem is fog változni.

És még valami az utolsó percben: ha már a diszkóliberálisnál tartottam, azt is elmondta Magyar Péter, hogy felesleges a háborús veszélyhelyzet, a veszélyhelyzet, Magyarországon nincs veszélyhelyzet - mondta Magyar Péter. Mondta ezt akkor, amikor, ahogyan említettem, az előző ukrán főparancsnok azt mondta, hogy elkezdődött a világháború, és a német védelmi miniszter, valamint a francia külügyminiszter is világosan elmondta, hogy milyen közel állunk a világháborúhoz. Ekkor mondta azt Magyar Péter, hogy nincs veszélyhelyzet, nincs háborús veszélyhelyzet, és ezt is nyilvánvalóan Manfred Weber, a háborúpárti és magyarfóbiás Manfred Weber előírása és diktátuma alapján mondta. *(Arató Gergely: Deutsch Tamás a kampányban...)* Tehát Magyar Péter és a TISZA Párt nem akarja megvédeni Magyarországot, nem akarja, hogy kimaradjunk a háborúból.

Mi azonban, a kormány és a kormánypártok továbbra is mindent meg fogunk tenni azért, hogy legyen tűzszünet, legyen béke, és amíg ez nincs, addig is kimaradjunk a háborúból. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Hidvéghi Balázs miniszterhelyettes úr kíván válaszolni. *Őné a szó.*

HIDVÉGHI BALÁZS, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr.

Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselőház! Több mint ezer nappal az orosz-ukrán háború kezdete után érdemes némi mérleget vonni, és ez a mérleg veszjósló és sötét. Az egymillió főt meghaladja az ukrán-orosz háborúban meghalt vagy megsebesült katonák száma, ha mindkét oldalt nézzük. Látjuk azt, hogy Ukrajna gyakorlatilag területének közel 20 százalékát elveszítette, gazdaságilag teljesen kiszolgáltatott helyzetbe került, és napról napra folytatódik az az emberi szenvedés, amit a háború jelent.

Látjuk azt is, hogy született egy európai válaszkérés erre az orosz-ukrán háborúra: ez a szankciós politika volt, és a folyamatos háborúpárti nyilatkozatok jelezték ennek a politikának az egyes állomásait. Kimondhatjuk, most már több mint két és fél évvel a háború kezdete után, hogy a szankciós politika teljes kudarcot jelent - ezt Magyarország a kezdetektől hangsúlyozta, amikor ezekről tárgyalások folytak -, Oroszországot nem kényszerítette térdre, a háborús-kodásnak nem hozta el a végét. Oroszország új piacokat talált a nyersanyagai számára, közelebb került katonailag, geopolitikailag a keleti hatalmakhoz, Kínához, Észak-Koreához, Indiához. Aligha lehet ezt európai sikertörténetnek nevezni, miközben az európai gazdaságra döntő, negatív befolyást és hatást gyakoroltak a szankciók, az egekbe szöktek az energiaárak, az európai gazdaság megakadt, elakadt, lelassult, a versenyképességünk tovább romlott. Úgyhogy minden szempontból egy kudarcos politikai irány ez, amit Európa követett.

Most, hogy Trump elnök urat megválasztották az Egyesült Államok vezetőjének, új esély nyílt arra, hogy egy békemegállapodással, a nagyhatalmak közötti politikai megállapodással lezáruljon végre ez a mindenki számára és számunkra egyértelműen káros és negatív folyamat, ez a háború. Azonban a bukottak bosszújaként Joe Biden és a demokrata adminisztráció most még az utolsó pillanatban emelt a téten, és további eskalációt, egy további, elképesztően veszélyes helyzetet idézett elő, ahogy egyébként a képviselő úr által idézett nyilatkozatok is erről tanúskodnak. Amikor az orosz elnök módosítja az orosz nukleáris doktrínát, azt komolyan kell venni, azt szó szerint kell venni. Az nem egy kommunikációs fogás, hanem olyan veszélyhelyzetet jelent, amellyel évtizedek óta nem nézett szembe a világ.

Ebben a helyzetben felértékelődik az a politika, amit a magyar kormány évek óta folytat. Ez egy konzervens politika, amely azt mondja, hogy nem a harctéren lehet és kell megoldani ezt a háborút, mert abból óriási baj lesz. Itt tárgyalásokra van szükség - ezeknek az első lépése a fegyverszünet -, és a nagyhatalmak közötti megállapodásra van szükség, egy politikai megállapodásra. Ehhez képest látjuk azt, valóban, hogy az Európai Parlamentbe éppen csak bejutott TISZA Párt képviselői gyakorlatilag habozás nélkül, rezzenéstelen arccal álltak be a legújabb háborúpárti uszítás, a háborúpárti hőzöngés egyik eseményére, ahol egyébként valóban ukrán

színekbe öltöztek, és ott az első sorban tapsikoltak az épp aktuális vitán.

Újak még ezek a képviselők az európai szintéren vagy akár a politikában, hadd segítsék nekik: őket a magyar választók küldték az Európai Parlamentbe, tőlük kapták a mandátumukat, és a magyar érdeket kell képviselniük, nem az ukrán érdeket vagy nem valamiféle háborúpárti másik szereplőnek az érdekét. Erre azért fölhívnám a figyelmüket. Persze nagyon nem lepődhetünk meg, hiszen az ő pártelnökük, Magyar Péter fogalmazott úgy egészen világosan, hogy a szuverenitásból bizony föl kell adni egy részt. Itt van ennek a bizonyítéka, hogy mi történik akkor, ha egy politikai erő elkezd feladni a szuverenitást, és nem a magyar érdekből indul ki, hanem valamely külső érdeket akar kiszolgálni. A TISZA Párt megkapta az ukázt arra újdonsült barátaitól és szövetségeseitől, hogy mit kell csinálni, hogyan kell viselkedni, hogyan kell öltözködni, hogyan kell szavazni ahhoz, hogy megkapják az épp aktuális vállon veregetést és a globalista erők támogatását élvezzék. Idevezet tehát az a politika, amiről Magyar Péter beszélt.

Magyarország érdeke nem lehet más, mint kimaradni ebből a konfliktusból. Ezt a politikát fogjuk folytatni. Én azt ígérhetem önöknek, hogy a Fidesz-KDNP-kormány, a nemzeti kormány kizárólag a magyar érdeket fogja nézni. Nem engedünk a háborús uszításnak; létérdeklünk az, hogy ebből a konfliktusból kimaradjunk, és mindent megtegyünk azért, hogy ellene menjünk az eskalációnak, és ellene menjünk annak az öngyilkos és veszélyes politikának, amely ma döntően meghatározza a nyugat-európai és a jelenleg még éppen hivatalban lévő amerikai politikát.

Bízom abban, hogy sikerül ezt a konfliktust békésen rendezni. Ehhez a magyar kormány minden támogatást megad. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszáat. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a további, napirenden kívüli felszólalásra jelentkezett képviselők névsora a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! Dr. Sulyok Tamás köztársasági elnök új államtitkár kinevezéséről szóló átiratot küldött az Országgyűlésnek. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse a **köztársasági elnök úr átiratát**. Parancsoljon, jegyző úr!

DR. SZÚCS LAJOS jegyző: „Kövér László úr, az Országgyűlés elnöke részére. Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja, valamint a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény 202. § (2) bekezdése alapján a miniszterelnök javaslatára Nacsa Lőrinc 2024. november 15-ei hatállyal a Miniszterelnökség államtitkárává kineveztem. Budapest, 2024.

november 12. Tisztelettel, dr. Sulyok Tamás köztársasági elnök” *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(12.40)

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy az Országgyűlés és a magam nevében gratuláljak államtitkár úrnak, és sok sikert kívánjak munkájához.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendről, az ülés időtartamáról, a felszólalási időkeretéről az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk. Kérem, foglalják el helyüket, és ellenőrizzék, hogy a kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépekben.

Tisztelt Országgyűlés! Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló országgyűlési határozat 37. § (1) bekezdése értelmében az Országgyűlés egyes napirendi pontok időkeretben történő tárgyalását határozhatja el. Most **három előterjesztés időkeretben történő tárgyalásáról** határozunk.

Az elnöki jogkörben előterjesztett indítvány azt kezdeményezi, hogy a Magyarország 2025. évi központi költségvetéséről szóló T/9894. számú előterjesztést az Országgyűlés 30 órás időkeretben tárgyalja meg. A napirendi ajánlás tartalmazza az időkeret felosztását. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse az időkeret felosztására vonatkozó indítványt. Jegyző úr, parancsoljon!

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A javasolt 30 órás időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 611 perc; a KDNP képviselőcsoportjának 289 perc; a DK képviselőcsoportjának 172 perc; az MSZP képviselőcsoportjának 136 perc; a Momentum képviselőcsoportjának 136 perc; a Jobbik képviselőcsoportjának 121 perc; a Párbeszéd képviselőcsoportjának 107 perc; a Mi Hazánk képviselőcsoportjának 107 perc; az LMP képviselőcsoportjának 100 perc; a független képviselőknek pedig 21 perc áll rendelkezésre. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 30-30 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, egyetért-e azzal, hogy a T/9894. számú előterjesztést 30 órás időkeretben tárgyalja az Országgyűlés. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés 114 igen szavazattal, 45 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül az előterjesztés időkeretben történő tárgyalását elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az elnöki jogkörben előterjesztett indítványt azt kezdeményezi, hogy a Magyarország 2025. évi központi költségvetésének megalkotásáról szóló T/10012. számú előterjesztést az

Országgyűlés 4 óra 40 perces időkeretben tárgyalja meg. A napirendi ajánlás tartalmazza az időkeret felosztását. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse az időkeret felosztására vonatkozó indítványt. Jegyző úr!

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A javasolt 4 óra 40 perces időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 95 perc; a KDNP képviselőcsoportjának 45 perc; a DK képviselőcsoportjának 27 perc; az MSZP képviselőcsoportjának 21 perc; a Momentum képviselőcsoportjának 21 perc; a Jobbik képviselőcsoportjának 19 perc; a Mi Hazánk képviselőcsoportjának 17 perc; a Párbeszéd képviselőcsoportjának 17 perc; az LMP képviselőcsoportjának 15 perc; a független képviselőknek pedig 3 perc áll rendelkezésre. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 15-15 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, egyetért-e azzal, hogy a T/10012. számú előterjesztést 4 óra 40 perces időkeretben tárgyalja. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés 114 igen szavazattal, 44 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül az előterjesztés időkeretben történő tárgyalását elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az elnöki jogkörben előterjesztett indítványt azt kezdeményezi, hogy a lakhatási válsághelyzet megoldásáról és a lakhatási nehézségekkel küzdő magyarok megsegítéséről szóló V/9665. számú előterjesztést az Országgyűlés 4 órás időkeretben tárgyalja meg. A napirendi ajánlás tartalmazza az időkeret felosztását. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse az időkeret felosztására vonatkozó indítványt.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A javasolt időkeret 4 órás megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 81 perc; a KDNP képviselőcsoportjának 39 perc; a DK képviselőcsoportjának 23 perc; az MSZP képviselőcsoportjának 18 perc; a Momentum képviselőcsoportjának 18 perc; a Jobbik képviselőcsoportjának 16 perc; a Mi Hazánk képviselőcsoportjának 14 perc; a Párbeszéd képviselőcsoportjának 14 perc; az LMP képviselőcsoportjának 13 perc; a független képviselőknek pedig 4 perc áll rendelkezésre. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 10-10 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, egyetért-e azzal, hogy a V/9665. számú előterjesztést 4 órás időkeretben tárgyalja. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés 113 igen szavazattal, 45 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül az előterjesztés időkeretben történő tárgyalását elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy a DK képviselőcsoportja három előterjesztés esetében javaslatot tett a **napirendi** javaslat **kiegészítésére**, amelyek a határozati hárszabály 15. § (4a) bekezdése alapján elnöki jogkörben visszautasításra kerültek, tekintettel arra, hogy azokat nem a határozati hárszabály 15. § (4) bekezdésének megfelelően nyújtották be, mivel a 15. § 17. pontja alapján csak tárgysorozatban lévő önálló indítvány vehető fel az Országgyűlés ülésének napirendjére. A visszautasított javaslatok benyújtója kezdeményezte az elnöki döntések hatályon kívül helyezését. Az Országgyűlés ezekről vita nélkül, külön-külön, kézfelemeléssel határoz.

Bejelentem továbbá, hogy a frakcióvezető kezdeményezte a szavazások szavazatszámoló gép alkalmazásával történő megismétlését. Erre való tekintettel a kézfelemeléses szavazásokat eleve szavazatszámoló gép alkalmazásával tartjuk meg.

A DK indítványának megfelelően most kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy hatályában fenntartja-e az OE-42/654-2/2024. számú elnöki döntést. Kérem, szavazatszámoló gép alkalmazásával szavazzanak! (Szavazás.)

Megállapítom, hogy az Országgyűlés a házelnöki döntést 113 igen szavazattal, 41 nem szavazat ellenében, 3 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

A DK indítványának megfelelően most kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy hatályában fenntartja-e az OE-42/655-2/2024. számú elnöki döntést. Kérem, szavazatszámoló gép alkalmazásával szavazzanak! (Szavazás.)

Megállapítom, hogy az Országgyűlés a házelnöki döntést 113 igen szavazattal, 42 nem szavazat ellenében, 3 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

A DK indítványának megfelelően most kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy hatályában fenntartja-e az OE-42/656-2/2024. számú elnöki döntést. Kérem, szavazatszámoló gép alkalmazásával szavazzanak! (Szavazás.)

Megállapítom, hogy az Országgyűlés a házelnöki döntést 113 igen szavazattal, 42 nem szavazat ellenében, 3 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

(12.50)

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett napirendi javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a napirendi ajánlást. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! (Szavazás.) Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a **napirendet elfogadta**.

Tisztelt Országgyűlés! Házbizottsági egyetértés hiányában az elnöki jogkörben előterjesztett indítvány alapján most **előterjesztés bizottsági meg tárgyalásáról és döntéshozataláról** határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Gazdasági Bizottságot a „Jelentés az atomenergia 2023. évi hazai alkalmazásának biztonságáról” címmel benyújtott, B/8178. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a kijelölt bizottságot 113 igen szavazattal, 45 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül a határozathozatalra felkérte.

Tisztelt Országgyűlés! Most bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslatok vitáinak tárgyalására kerül sor. Most kétperces szünetet rendelék el. *(Számos képviselő hagyja el a termet.)*

(Szünet: 12.51-12.53)

Elnök: Lezsák Sándor

Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Folytatjuk munkánkat. *(Zaj a teremben.)* Kérem, tegyék lehetővé, hogy folytassuk a munkánkat. *(Csenget.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, tegyék lehetővé, hogy folytassuk a munkánkat.

Soron következik a **Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Navracsecs Tibor, Szászfalvi László, Vigh László, Vitányi István, Kontrát Károly, Kovács Zoltán és Vécsey László képviselők által benyújtott előterjesztés T/9507. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A vitában elsőként a Törvényalkotási Bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, ezért megadom a szót Salacz László képviselő úrnak, a bizottság előadójának, 15 perces időkeretben. Oné a szó, képviselő úr.

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási Bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási Bizottság a 2024. november 21-én tartott ülésén megtárgyalta a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosításáról szóló T/9507. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 28 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül és 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslat szükségességét az indokolja, hogy a polgármesterek javadalmazása a jelenlegi rendszerben mára nem fejezi ki a tisztség ellátásával kapcsolatos társadalmi felelősséget. Az elmúlt évek során a polgármester bérének reálértéke csökkent, jelenlegi formájában nem tükrözi a település életében betöltött kiemelt szerepét és az azzal járó széles feladat- és hatáskört.

Ennek megváltoztatása érdekében az előttünk fekvő javaslat indítványozza, hogy a polgármesteri

illetmény számításának alapjául a nemzetgazdasági átlagkereset szolgáljon. Ezzel biztosítható, hogy annak változásával a polgármester illetménye a törvény erejénél fogva automatikusan emelkedjen, és igazodjon a költségvetési intézményeknél foglalkoztatottak bérének emelkedéséhez.

A Törvényalkotási Bizottság által elfogadott módosító javaslat további érdemi kiegészítésekkel látja el a törvényt. Kiemelendő az a rendelkezés, amely meghatározza a képviselő-testület által megválasztható alpolgármesterek maximális számát. A tízezer fő és az alatti lakosságszámú település esetében kettő, a tízezer-egy és százezer fő közötti lakosságszámú település, fővárosi kerület esetében három, valamint a százezer fő feletti lakosságszámú település, fővárosi kerület, a fővárosi önkormányzat, valamint a vármegyei önkormányzat esetében négy alpolgármester választható.

Továbbá a módosító javaslat meghatározza azokat az eseteket, melyek teljesülése esetén a helyi önkormányzatoknak lehetőségük nyílik arra, hogy a helyi önkormányzatokért felelős miniszter felé benyújtott méltányossági kérelem jóváhagyását követően különböző járásban található önkormányzatokkal köthessenek közigazgatási szerződést közös önkormányzati hivatal fenntartására, valamint eltérhesse a törvényben meghatározott lakosságszámra vonatkozó feltételektől.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az érdemi kiegészítésekkel ellátott javaslatot a Fidesz- és a KDNP-frakciók támogatják. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Salacz László képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy az előterjesztők nevében kíván-e valaki felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen, megadom a szót Szászfalvi Lászlónak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőjének.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen mindenkinek a hozzájárulását, javaslatait ennek a törvényjavaslatnak a pontosításához, kiegészítéséhez. Az eredeti javaslathoz képesti számos módosítás, kiegészítés, illetve pontosítás jobbá és hatékonyabbá tette, teszi ezt a törvényjavaslatot.

(13.00)

Az összegző módosító javaslatot tehát mindezek alapján az előterjesztők támogatják, és arra kérem, arra kérjük a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassák és fogadják majd el a határozathozatalkor ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szászfalvi képviselő úr. Jelzem, hogy ha a vitazáróban még kíván beszélni, akkor több mint 14 perc áll rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a kormány részéről kíván-e valaki felszólalni. *(Dr. Latorcai Csaba: Igen.)* Igen. Megadom a szót Latorcai Csaba államtitkár úrnak.

DR. LATORCAI CSABA közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mindenekelőtt szeretném megjegyezni, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat általános vitáján pártpolitikától független egyetértés volt abban, hogy a polgármesterek munkájának ellentételezése emelésre érett. A javaslat az illetmények alapjául az eddigi rendszertől eltérően a nemzetgazdasági átlagkeresetet javasolja meghatározni, mely dinamikus alapot nyújt az illetmény értékállóságának, versenyképességének megőrzéséhez.

A Törvényalkotási Bizottság módosító indítványa emellett rendezni kíván olyan eljárási szabályokat is, melyek az egyes esetekben az érintett önkormányzatok hatékony működéséhez, a közfeladatok ellátásának könnyítéséhez szükségesek. A javaslat azt kezdeményezi, hogy az önkormányzatok bizonyos feltételek teljesülése esetén a jelenlegi jogszabályi keretknél szélesebb körben köthessenek közös önkormányzati hivatal létrehozása céljából közigazgatási szerződést, akár olyan társönkormányzattal is, amelyik nem a kérelmező önkormányzattal közös járásba tartozik. Emellett a bizottság azt is javasolja, hogy a hatékonyság és a felelős gazdálkodás jegyében maximalizálják a megválasztható alpolgármesterek számát.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány teljes mértékben támogatja, hogy ismerjük el a polgármesterek felelősségteljes településvezetői munkáját, és minden eszközzel segítsük az önkormányzatokat működésük feltételeinek mind szélesebb körű biztosításában. Ezért is kérjük a kormány nevében a tisztelt képviselő hölgyeket és urakat, hogy szavazatukkal támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Latorcai miniszterhelyettes úr. Tájékoztatom, hogy ha a vitazáróban fel kíván szólalni, akkor 13 perce lesz még.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Igazságügyi Bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Jelentkezőt a képernyőn nem látok, ezért a vitát lezárom, és megkérdezem a kormány képviselőjét, hogy kíván-e még hozzászólni. *(Dr. Latorcai Csaba: Már mindent elmondtam, elnök úr.)* Jelzi, hogy mindent elmondott. Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e valamit hozzátenni. *(Szászfalvi László: Köszönöm, nem.)* Jelzi, hogy mindent elmondott. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a mai ülésnapon kerül sor.

Most pedig soron következik a **munkaügyet érintő rendelkezésekről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/9718. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

A vitában elsőként a Törvényalkotási Bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, ezért megadom a szót Pogácsás Tibor képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Öné a szó.

POGÁCSÁS TIBOR, a Törvényalkotási Bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom november 21-én tartott ülésén tárgyalta meg a munkaügyet érintő rendelkezésekről szóló T/9718. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 32 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 2 tartózkodás mellett fogadta el.

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő T/9718. számú törvényjavaslat munkáshitelről szóló rendelkezésének célja olyan állami kezességgel biztosított, kamattámogatott hitelkonstrukció bevezetése, amely segítséget nyújt a fiatal pályakezdő munkavállalók élet- és pályakezdéséhez, ezen túl bővíti az apaszabadság igénybevételére rendelkezésre álló időt, egyszerűsíti azon munkavállalók helyzetét, akik a választások napján munkát végeznek, valamint engedményeket tesz azon települések helyi választási bizottsági tagjainak, ahol csak egy szavazókör található. A munkavédelemről szóló törvény módosítása alapján pedig a munkavédelmi bírság befizetésére a munkavédelmi hatóság részletfizetést engedélyezhet.

A Törvényalkotási Bizottság eljárása során a javaslat több helyen kiegészítésre és technikai jellegű pontosításra került. Kiemelendő, hogy az egyik javaslat kiegészíti a munkáshitelre vonatkozó szabályokat a hitelintézetek és a Kincstár adatkezelésére vonatkozó rendelkezésekkel.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elhangzottak ismeretében azt kérem, hogy a törvényjavaslatot támogni szíveskedjenek. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Pogácsás Tibor képviselő úr. Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e felszólalni. *(Dr. Fónagy János: Köszönöm szépen, majd a végén.)* Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr.

A kijelölt Vállalkozásfejlesztési Bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Jelentkező nincsen a képernyőn.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom, és megadom a szót Fónagy János miniszterhelyettes úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány elkötelezett a munka és a magánélet közötti összhang megteremtése mellett, amit jogi eszközökkel is érdemben segíteni kívánunk. Ennek megfelelően a munkaügyi javaslatcsomag az eddigi két hónapról a duplájára, azaz négyre emeli január 1-jétől az apasági szabadság igénybevételére rendelkezésre álló időtartamot. A jelenlegi két hónap a gyakorlati tapasztalatok alapján számos esetben nem elegendő. A javasolt módosítás a hosszabb időtartam előírásával minden édesapa számára nagyobb teret enged az apasági szabadság igénybevétele időpontjának meghatározására.

A törvénycsomag tartalmazza a választáson való részvétel elősegítését célzó módosítást is, amelynek elfogadásával legfeljebb két óra időtartamra azok a munkavállalók, akik a részvételben akadályoztatva vannak, távolléti díj megfizetése mellett mentesülnek a munkavégzési kötelezettség alól. A szavazatszámolásban részt vevők esetében is kedvező módosításokat tartalmaz a törvényjavaslat, amely hozzájárul a választásban közreműködők munkahelyi kötelezettség alóli mentesüléséhez, s ezáltal a választás lebonyolításában való részvételük biztosításához.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslathoz képviselői módosító indítvány nem érkezett, ami a javaslatban foglalt rendelkezések széles körű támogatottságára utal. A Törvényalkotási Bizottság által beterjesztett módosító indítvány a jogtechnikai és nyelvhelyességi pontosítások mellett a munkáshitelre vonatkozó szabályokat egészíti ki a hitelintézetek és a Kincstár adatkezelésére vonatkozó rendelkezésekkel. A javaslatcsomag elfogadása esetén 2025-től igényelhető munkáshitel állami kezességgel biztosított, kamattámogatott hiteltermék lesz, ami kedvezőbb forrást fog jelenteni a fiatal pályakezdő munkavállalók és vállalkozók számára.

(13.10)

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat, elfogadása esetén érdemben támogatja a magyar családokat, javíthatja a munkabiztonságot, a pályakezdő fiataloknak pedig olyan támogatást biztosít, amely megalapozhatja pályafutásukat. Mindezekre tekintettel kérem a tisztelt Házat, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Figyelmüket, elnök úrnak pedig a lehetőséget megköszönve zárom szavaimat. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Fónagy János miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a mai ülésnapon kerül sor.

Most pedig soron következnek az **egyes pénzügyi és vagyongazdálkodási tárgyú törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/9719. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Bejelentem, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási Bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, ezért megadom a szót Salacz László képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási Bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási Bizottság 2024. november 21-én tartott ülésén megtárgyalta az egyes pénzügyi és vagyongazdálkodási tárgyú törvények módosításáról szóló T/9719. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014-es országgyűlési határozat 46. §-a alapján 26 igen szavazattal, 2 nem szavazat ellenében és 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat az állami vagyongazdálkodást, gazdasági jogi szabályozást és pénzügyi szabályozást érintő törvények módosítását tartalmazza. A javaslat szerint koncepcionális módosításokkal az állami vagyongazdálkodás racionalizált és gazdaságosabb működést ér el azáltal, hogy a ténylegesen értékesíthetetlen vagy értékesítésben korlátozott vagyonelemek tekintetében eltérő vagyongazdálkodást tesz lehetővé, gyorsítva a kivezetésre szánt vagyon állami vagyonból történő kikerülését, amellyel a vagyonelem szükségszerű kezeléséből eredő költségek csökkenése várható.

A javaslat több olyan jogalkotási rendelkezést is tartalmaz, amellyel Magyarország felkészül a pénzmosás elleni rendszerének 2025-ben megkezdődő nemzetközi átvilágítására. Az országvizsgálat eredményes, pozitív értékeléssel járó lefolytatása érdekében szükséges például a bank- és fizetési számlák és egyéb pénzügyi eszközök - mint a takarékbetét, székek, virtuálisfizetőeszköz-számlák - anonim módon történő igénybevételének megtiltása, a fennálló ügyfél-azonosítási kötelezettségek megerősítéseként.

A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni jogszabályok, elsősorban a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2017. évi LIII. törvény - a továbbiakban Pmt. - legutóbbi módosításait követően több szabályozási rész kérdésben merült fel a törvényi előírások pontosításának igénye. A javaslat a nemzetközi sztenderdekhez való teljes körű igazodás érdekében, valamint a felügyeletet ellátó szervek és a szolgáltatók gyakorlati tapasztalatainak, a végrehajtás során beazonosított szabályozási igényeknek megfelelően módosítja a törvényeket.

Tisztelt Országgyűlés! A Törvényalkotási Bizottság eljárása során a javaslat több helyen kiegészítésre és technikai jellegű pontosításra került. A javaslat a borralaló szabályozásának pontosítását és kiegészítését kívánja elősegíteni, a szabályozási célokat hatékonyan szolgáló egyértelmű szabályozási tartalom kialakítása érdekében.

A javaslat értelmében a Budapest főváros közigazgatási területén 2025. január 1-je és 2026. december 31-e között a korábban nyilvántartásba vett magán szálláshely és egyéb szálláshely tekintetében a szálláshely-szolgáltató személyében bekövetkezett változás a kereskedelmi hatóság által nem vehető nyilvántartásba. Az elhangzottak ismeretében elmondható, hogy a törvényjavaslat fontos pozitív intézkedéseket tartalmaz. Mindezekre tekintettel a javaslat támogatandó. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Salacz László képviselő úr. Ha a vitazáróban föl kíván még szólalni, akkor 12 perc ideje lesz.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági Bizottság nem állított előadót. Jól mondom? *(Jelzésre:)* Jól mondom. Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. *(Senki sem jelentkezik.)* Nézem a kijelzőt, jelentkezőt nem látok, ezért a vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e még hozzászólni. Salacz képviselő? *(Dr. Salacz László nemet int.)* Igen. Fónagy? *(Dr. Fónagy János: Majd a végén!)* Majd a végén? A végén vagyunk, kedves miniszterhelyettes úr! Ön é a szó, 15 perc.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat több, a nemzetgazdasági miniszter feladatkörét érintő vagy ahhoz kapcsolódó jogszabály, a jogalkalmazók jelzése alapján több kisebb terjedelmű, továbbá az európai uniós jogharmonizációs előírásokra figyelemmel szükséges módosításokat tartalmazza.

A parlamenti bizottsági munka során a törvényjavaslat számos ponton érdemben módosult. Az állami vagyongról szóló törvénynek az állami vagyon ingyenes tulajdonba adásáról szóló rendelkezései kiegészültek a köztársasági elnök részére protokollajándékként átadott, ezúton állami tulajdonba került ingóságok kezelésére vonatkozó rendelkezésekkel. A köztársasági elnök a kormány részére adott felhatalmazásban foglaltakkal azonos módon rendelkezett ezen ingóságok ingyenes átadásáról, használatba adásáról közfeladatok ellátásában közreműködő szervek részére abban az esetben, ha az ajándékozó ezt kimondottan nem zárja ki.

A módosító javaslat arra is lehetőséget biztosít, hogy a Sándor-palota jótékonyági árverés keretében

értékesíthesse a protokollajándékként állami tulajdonba került ingóságokat, és a bevétel kezelése során az elnöki jogállásról szóló törvény szabályai szerint járjon el.

A módosító javaslat a kivezetésre szánt állami vagyonnak minősített és az állami feladatellátáshoz szükséges vagyon közötti átjárás részletszabályait pontosítja azzal, hogy az átminősítés során az állami vagyonnal való felelős gazdálkodás szerint a nemzeti vagyongról szóló törvényben alapvető szinten meghatározott követelményeknek megfelelően köteles eljárni a vagyongkezelő szervezet.

A további módosító pontok a kivezetésre szánt vagyongkezelő szervezet megszüntetésével összefüggő szabályokat pontosítják az államháztartási és számviteli szabályoknak megfelelően.

Tisztelt Ház! A most zárószavazás előtt álló törvényjavaslat a fentiekben túlmenően a pénzmosság és a terrorizmus finanszírozása elleni hazai szabályrendszer további megerősítését is szolgálja. A javaslat több olyan jogalkotási rendelkezést tartalmaz, amelynek célja, hogy Magyarország pénzmosság elleni rendszerének 2025-ben megkezdődő nemzetközi átvilágítása kedvező eredménnyel záruljon. Az anonim számlák és más pénzügyi eszközök használatának kifejezett tiltásával, az átláthatóságot és a kockázatalapú megközelítést erősítő módosításokkal, valamint a tömegpusztító fegyverek nemkívánatos elterjedésének finanszírozásával szembeni új intézkedésekkel a hazai pénzmosság elleni rendszer hatékonysága növekszik, ezzel is hozzájárulva a pénzügyi és gazdasági rendszer megbízhatóságához.

(13.20)

Több módosítási javaslat az Európai Unió releváns jogszabályainak modernizációját követi, kiterjesztve a pénzmosság elleni eszközrendszert a kriptoeszközökkel lebonyolított ügyletekre is. A pénzmosság elleni rendszer naprakészességét biztosító intézkedésekkel párhuzamosan az állampolgárok ügyintézését egyszerűsítő, az online eszközök szélesebb körű használatát lehetővé tevő rendelkezéseket is tartalmaz a törvényjavaslat. A törvényjavaslat ezen pénzmosság elleni szabályozási elemei elfogadásával Magyarország tovább javítja a hazai pénzmosság és terrorizmusfinanszírozás elleni rendszer hatékonyságát, áttekinthetőségét és működőképességét.

Tisztelt Képviselőtársaim! A nemzetgazdasági miniszter a kormány turizmusért, vendéglátásért és kereskedelemért felelős tagja. A törvényjavaslat az e felelősségi körökből származó jogalkotási feladatok végrehajtása keretében számos törvény módosítására tesz javaslatot. A törvényjavaslat e tárgykörhöz tartozó számos rendelkezése kapcsolódik a kormányzat azon törekvéséhez, hogy a vendéglátásban alkalmazott felszolgálati díjra és borralalóra vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket egyértelműsítse, mind az érintett területen működő vállalkozások és

munkavállalók, mind a szolgáltatásokat igénybe vevő fogyasztók, vendégek érdekeit szem előtt tartva.

A kereskedelemről szóló törvény vonatkozásában megfogalmazott bizottsági módosító javaslatban a borralaló fogalma kerül pontos meghatározásra, segítve a szabályozás áttekinthetőségét, egyértelműsítését. A borralaló klasszikus, köznapi értelemben közvetlenül a felszolgáló részére, jellemzően készpénzben adott juttatás, amellyel a vendég a vendéglátással való elégedettségét fejezi ki. Az elektronikus fizetés térnyerésével a borralaló bankkártyás fizetéssel is teljesíthető. Ennek során a borralalónak szánt összeg legtöbb esetben nem közvetlenül a felszolgálóhoz, hanem a vendéglátóhely üzemeltetőjéhez kerül. A gyakorlati tapasztalatokra figyelemmel a módosító rendelkezés a vendéglátóhelyek üzemeltetőinek nyilvántartás-vezetési kötelezettséget ír elő a rajtuk keresztültartott borralaló vonatkozásában, amelyet havonta kell a vendéglátóüzlet munkavállalóinak kifizetni.

A törvényjavaslatban a fővárosban tapasztalt lakhatási nehézségeket orvosló javaslatként szereplő, a magán szálláshelyek tekintetében új engedély kiadását két évre felfüggesztő rendelkezést a bizottsági módosító javaslat egy jogértelmezést segítő rendelkezéssel egészíti ki. Eszerint a moratórium előtt engedéllyel rendelkező, de a moratórium idején tulajdonost váltó szálláshelyek engedélyezése is új igénynek minősül, így azt a kereskedelmi hatóság 2026. december 31-éig nem veheti és nem veszi nyilvántartásba.

Tisztelt Ház! A postai szolgáltatásokról szóló törvény vonatkozásában a törvényjavaslatához beterjesztett bizottsági módosító javaslat megteremti annak lehetőségét, hogy az egyetemes postai szolgáltató testkamerát alkalmazzon, és megállapítja annak, illetve a készített felvételek részletes, a szükségesség és az arányosság követelményeinek megfelelő alkalmazási feltételeit. Az egyetemes postai szolgáltató közfeladatainak ellátása, különösen a postai szolgáltatások, valamint a nyugdíjuttalványok kézbesítése során az egyetemes postai szolgáltató nevében eljáró személy fokozottan kitett a jogellenes, akár életét, testi épségét sértő, veszélyeztető cselekményeknek. A szolgáltatás nyújtásának körülményei, így különösen az egyedül történő feladatteljesítés, a közterületen való munkavégzés a jogellenes cselekmények utólagos bizonyítását jelentősen nehezíti. Erre tekintettel indokolt olyan technikai eszközök alkalmazási lehetőségét megteremteni, amelyek visszatartó erővel bírnak, és önmagukban biztosíthatják a közfeladatot ellátó személy védelmét; ha pedig mégis jogellenes cselekmény sértettjévé válik, akkor utólag alkalmasak a jogellenes cselekmény körülményeinek bizonyítására.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat a nyugdíjpénztári megtakarítások lakáscélú felhasználását érintő módosításokhoz kapcsolódóan felhatalmazást ad a pénz-, tőke- és biztosítási piac szabályozásáért felelős miniszternek, hogy a nyugdíjpénztárak tagjainak tájékoztatására vonatkozó részletes szabályokat állapítson meg rendeletben. Miután a megtakarítás

számos úton felhasználható lesz, például lakásvásárláskor önerőként, otthonfelújításkor számlával igazolva vagy jelzáloghitel törlesztéséhez, fontos, hogy a pénztártagok a döntésükhöz megfelelő információkhoz jussanak.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat általános vitája során önálló képviselői módosító indítvány beterjesztésére nem került sor. A parlamenti döntéshozatal során megfogalmazott törvényalkotási bizottsági módosító javaslat a normaszövegben további nyelvi és jogtechnikai koherencia megteremtését szolgáló kodifikációs, nyelvhelyességi pontosításokat hajtott végre. Ezúton is köszönöm a bizottság támogató szakmai munkáját, mellyel hozzájárult a törvényjavaslat szövegének egyértelműsítéséhez, pontosításához, annak szakmai szempontú kiegészítéséhez.

Mindezekre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a T/9719. számú törvényjavaslatot és annak összegző módosító javaslatát támogatni szíveskedjenek. Köszönöm figyelmüket. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen a vitázárót, Fónagy miniszterhelyettes úr.

Tisztelt Országgyűlés! Ebben az időszakban több napirendi pontra már nem kerül sor. Határozathozatalokkal folytatjuk majd a munkánkat 15 óra 45 perctől, addig szünetet rendelék el. Köszönöm szépen.

(Szünet: 13.27-15.50)

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Szerezzel köszöntöm valamennyiüket. Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, foglalják el helyüket, és ellenőrizték valamennyien, hogy kártyájukat megfelelően elhelyezték-e a szavazógépekben.

Tájékoztatom önöket, hogy a mai határozathozatalok során minősített többséget igénylő előterjesztések elfogadásáról is döntünk. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a határozati házszabály 50. § (3) bekezdése alapján, amennyiben a törvényjavaslat zárószavazása során az Országgyűlés nem fogad el minősített többséget igénylő rendelkezést, ez további külön döntés nélkül is kiterjed az el nem fogadott szabályozás sarkalatosságára utaló rendelkezés elhagyására is. Ebben az esetben az egyszerű többséggel történő zárószavazás az előterjesztés ekképpen módosult szövegről történik.

Soron következik **az egyrészlől az Európai Unió és tagállamai, másrészlől a Chilei Köztársaság között létrejött magas szintű keretmegállapodás kihirdetéséről** szóló T/9511. számú törvényjavaslat zárószavazása. Az előterjesztő T/9511/1. számon a törvényjavaslatnak a nemzetközi

szerződés véglegesen megállapított hiteles szövegét tartalmazó részéhez a hiteles szöveg helyreállítását célzó kiigazítást nyújtott be, amely a hálózaton valamennyiünk számára elérhető. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a benyújtott törvényjavaslat kiigazított szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9511. számú törvényjavaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kiigazított törvényjavaslatot 173 igen szavazattal, 3 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik az **Egyetemes Postaegyesület egyetemes postaegyezményének a 2023. évi rijádi kongresszuson aláírt első pótgjegyzőkönyve és zárójegyzőkönyve kihirdetéséről** szóló T/9710. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9710. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 177 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most soron következik a **Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosításáról** szóló T/9507. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/9507/7., összegző jelentését pedig T/9507/8. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek az 1-7. pontjai elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Először a minősített többséget igénylő pontokról határozunk, melyeknek az elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9507/7. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 158 igen szavazattal, 20 tartózkodás mellett, ellenszavazat nélkül elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9507/7. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 158 igen szavazattal, 20 tartózkodás mellett, ellenszavazat nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét, melyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9507/9. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 171 igen szavazattal, 6 tartózkodás mellett, ellenszavazat nélkül elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9507/9. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 170 igen szavazattal, 6 tartózkodás mellett, ellenszavazat nélkül elfogadta.

Most soron következik a **munkaügyet érintő rendelkezésekről** szóló T/9718. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/9718/8., összegző jelentését pedig T/9718/9. számon terjesztette elő. Tájékoztatom önöket, hogy a határozati házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a DK frakciója a 3. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

A 3. számú módosító javaslat Arató Gergely és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 48 igen szavazattal, 129 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodással nem tartotta fenn.

Tisztelt Ház! Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9718/8. számú összegző módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 153 igen szavazattal, 7 nem szavazat ellenében, 18 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét, melyeknek az elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9718/10. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 152 igen szavazattal, 8 nem szavazat ellenében, 17 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9718/10. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő további rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 152 igen szavazattal, 6 nem szavazat ellenében, 18 tartózkodás mellett elfogadta.

(16.00)

Soron következik az **egyes pénzügyi és vagyongazdálkodási tárgyú törvények módosításáról** szóló T/9719. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/9719/6. számon, összegző jelentését pedig T/9719/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek a 28., 105., 106., valamint a 108. pontjainak elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Először a minősített többséget igénylő pontokról határozunk, amelyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9719/6. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 131 igen szavazattal, 22 nem szavazat ellenében és 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9719/6. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 130 igen szavazattal, 23 nem szavazat ellenében és 23 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő

rendelkezéseinek körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9719/8. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 131 igen szavazattal, 27 nem szavazat ellenében és 19 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9719/8. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 131 igen szavazattal, 28 nem szavazat ellenében és 19 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **Fekete-Győr András országgyűlési képviselő összeférhetlenségének kimondásáról** történő döntés. Tájékoztatom a tisztelt képviselőtársaimat, hogy a Fővárosi Ítéltábla 1.Bhar.128/2024/10-I. számú átiratával az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 88. § a) pontja alapján megküldte az Országgyűlés elnökének a Fekete-Győr András momentumos országgyűlési képviselőtársunk ügyében 2024. október 17-én hozott ítéletét. Az ítéletben a képviselőt büntett miatt jogerősen elítélték.

Az Országgyűlés elnöke a bírósági tájékoztatást kiadta a Mentelmi Bizottságnak a bizottsági vélemény kialakítása érdekében. A Mentelmi Bizottság elnöke H/9986. számon határozati javaslatot terjesztett elő Fekete-Győr András országgyűlési képviselő összeférhetlenségének kimondásával kapcsolatban. Erről az Országgyűlés vita nélkül határoz.

A határozathozatal előtt megadom a szót Hargitai Jánosnak, a bizottság elnökének, aki javaslatát szóban is meg kívánja indokolni ötperces időkeretben. Parancsoljon, elnök úr, ön é a szó.

DR. HARGITAI JÁNOS, a Mentelmi Bizottság elnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egy olyan eljárásban vagyunk, aminek gyakorlására eddig még nem kényszerültünk. Ahogy elhangzott, a Fővárosi Ítéltábla harmadfokú ítéletében döntést hozott, és erről tájékoztatta is átiratában az Országgyűlést. Fekete-Győr András büntetőügyében az ítélet megállapítja, hogy a képviselő úr bűnös hivatalos személy ellen elkövetett erőszak büntetében. E tekintetben a Fővárosi Ítéltábla a másodfokú bíróság döntését helybenhagyta. Annyiban viszont megváltoztatta, hogy cselekményét a képviselő úr társtettesként követte el, a közügyektől nem tiltotta el a Fővárosi Ítéltábla a képviselő urat.

Négy jogszabályi helyre kell felhívnom a figyelmet, amivel megindoklom az eljárásunkat. Ahogy már elhangzott, az országgyűlési törvény 88. § a) pontja rögzíti a következőket. Ki kell mondani az összeférhetlenségét annak a képviselőnek, akit megbízatása alatt büntett miatt jogerősen elítélnek, kivéve, ha a közügyektől eltiltják, ugyanis ebben az esetben a bíróság végezte volna el helyettünk a munkát.

A következő jogszabályi hely az országgyűlési törvény 91. § (3) bekezdése. Ez azt rögzíti, hogy a bíróság az ítéletéről haladéktalanul tájékoztatja a házelnököt. Ez megtörtént, a házelnök az ügyet a Mentelmi Bizottságnak véleményezés céljából kiadta. Erre tettünk kísérletet 2024. november 18-án. A Mentelmi Bizottság elé került javaslatom mindössze azt célozta, hogy a jogszabályi helyeket soroljuk fel. A kormánypárti képviselők ezen jogszabályi helyek felsorolásával egyetértettek, de többségi álláspontot nem kapott ez a javaslatom, mert az ellenzéki képviselők a saját álláspontjukat abban rögzítették, hogy nem értenek egyet a bíróság ítéletével.

Az Alaptörvény 4. cikk (3) bekezdés c) pontja rögzíti azt, hogy az összeférhetlenség kimondásával a képviselő mandátuma megszűnik. A házszabály 149. § (4) bekezdése a Mentelmi Bizottság elnökét kötelezi arra, hogy ilyen esetben a képviselő összeférhetlensége kapcsán egy javaslatot hozzon a Ház elé, és ennek a javaslatnak azt is tartalmaznia kell, hogy az összeférhetlenség kimondásával együtt a képviselő mandátummegbízatása megszűnik. Ez a határozati javaslat önök előtt van, ezt a határozati javaslatot a nyilvánosság is látja.

A határozati javaslat benyújtásával indítványozom, hogy a képviselői összeférhetlenséget a Ház mondja ki. A döntés a Háza vár. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Úgy látom, hogy Fekete-Győr András képviselő úr nincs jelen, így értelemszerűen nem tud élni a felszólalás lehetőségével, ezért most a határozathozatal következik.

Felhívom figyelmüket, hogy az Alaptörvény 4. cikk (4) bekezdése - ahogy elnök úr jelezte - alapján a képviselői összeférhetlenség kimondásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, hogy kimondja-e Fekete-Győr András országgyűlési képviselő összeférhetlenségét. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Fekete-Győr András összeférhetlenségét 142 igen szavazattal, 32 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül kimondta. *(Bedő Dávid: Szégyen! - Balla György: Az a szégyen, hogy nem szavaztátok meg! Egy bünyő... - Az elnök csenget.)* Frakcióvezető úr *(Balla György felé:)*, legalább ön mutasson példát, de nem a bekiabálással, mert akkor kénytelen vagyok az eljárást lefolytatni ön ellenében.

Most felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse az imént elfogadott határozatot.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: 1. A Fővárosi Ítéltábla az 1.Bhar.128/2024/10. számú jogerős ítéletében Fekete-Győr András országgyűlési képviselőt hivatalos személy elleni erőszak büntette miatt elítélte. Az Országgyűlésről szóló törvény alapján az Országgyűlés a 2012. évi XXXVI. törvény 88. § a) pontja alapján Fekete-Győr András országgyűlési képviselő összeférhetlenségét kimondja.

(16.10)

2. Az összeférhetlenség kimondásával egyidejűleg Fekete-Győr András országgyűlési képviselői megbízatása az Alaptörvény 4. cikk (3) bekezdés c) pontja alapján megszűnik.

3. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Ház! A határozathozatalok végére értünk. Most kétperces technikai szünetet rendelék el, aztán az interpellációkkal folytatjuk munkánkat. *(Zaj. - Számos képviselő hagyja el a termet.)*

(Szünet: 16.11-16.14)

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: Megkérem képviselőtársaimat, foglalják el helyüket, hogy mi is folytatni tudjuk munkánkat! *(Zaj.)* Tájékoztatom a képviselő hölgyeket és urakat, hogy a folyosón sokkal kedvezőbb körülmények között tudják diskurzusukat folytatni. A kormánypárti képviselőkre is ez vonatkozik. *(A képviselők elfoglalják helyeiket, néhányan elhagyják az üléstermet.)* Köszönöm szépen.

Most az **interpellációk** következnek. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony, a DK képviselője, interpellációt nyújtott be a pénzügyminiszterhez: **„Azonnal emelje meg az alacsony nyugdíjakat a Kormány!”** címmel.

Tisztelt Képviselő Asszony! Tállai András miniszterhelyettes úr fog önnek válaszolni. Parancsoljon! Öné a szó.

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Miniszterhelyettes Úr! Néhány héttel ezelőtti hír, hogy már a román nyugdíj is lehaladta a magyart.

Míg a magyar nyugdíjasok 6 százalékos emelést kaptak, addig Romániában az átlagos nyugdíjemelés 40 százalék volt az idén. Az év eleji nyugdíjemelés során januárban 13,9 százalékkal, majd egy nagyszabású nyugdíj-újraszámítási eljárást követően szeptemberben újabb 21,8 százalékkal emelték a nyugdíjakat. No, nem a magyarokét, miniszterhelyettes úr, hanem a románokét!

Ennek következtében, átszámítva a román átlagnyugdíj nettó 239 300 forint, míg a magyar átlagnyugdíj valamivel kevesebb, 233 500 forint volt. Önök pedig azt hirdetik, hogy megőrzik a nyugdíjak reálértékét, de ez nem igaz. Sőt, a nyugdíjasok folyamatosan elszegényedtek az önök 14 éves kormányzása alatt.

2010-ben az átlagbér 65 százaléka volt az átlagnyugdíj, 2024-re az átlagbér 53 százalékát érte el csak az átlagnyugdíj. Mi ez, ha nem lecsúszás, elszegényedés? Önök annyira büszkék arra, hogy újra bevezették a 13. havi nyugdíjat, de kár az időseket butának nézni. Ők pontosan tudják, hogy önök 14 év alatt mindössze három alkalommal adták oda a 13. havi nyugdíjat, míg a mi kormányaink alatt, nyolc év alatt összesen hétszer adtuk oda ezt a juttatást.

Sőt, a nyugdíjasok pontosan tudják, hogy a vegyes indexálás kivezetése miatt rosszabbul jártak, hiszen nem részesültek a jelentős reálbéremelésből. Egyes számítások szerint önök akár havi 100 ezer forintot is kivehettek az idősek zsebéből.

Miniszterhelyettes Úr! A nyugdíjasszegénység drámai módon nőtt az önök 14 éves kormányzása alatt. Akkor, amikor ömlött az országba az uniós pénz, akkor, amikor a gazdaság jól teljesített, de önök nem tettek semmit. Így ma 482 ezer nyugdíjas él a szegénységi küszöb alatt, míg 2010-ben ez a szám 77 ezer volt. Ez ötszörös emelkedés, miniszterhelyettes úr. És ezek nem Brüsszel számai, ezek nem a DK számai, hanem ezek a KSH számai.

Két hete már kérdeztem az idősekért is felelős miniszter helyettesét, hogy terveznek-e soron kívüli nyugdíjemelést legalább a legalacsonyabb nyugdíjak esetén. Nemleges választ kaptam. (*Arató Gergely: Szégyen.*) Mi pedig azt mondjuk, hogy azonnali nyugdíjkorrekció kell, a 150 ezer forint alatti nyugdíjak azonnali 10 százalékos, a 150-250 ezer forint közötti nyugdíjak esetében 5 százalékos emeléssel, valamint újra be kell vezetni a vegyes indexálást.

Kérdezem tehát miniszterhelyettes urat, egyetért-e a nyugdíjak illetően emelésével és a vegyes indexálás visszavezetésével. (*Taps a DK padsorai-ban. - Arató Gergely: Választ!*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Válaszra megadom a szót Tállai András miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Természetesen önnek mint országgyűlési képviselőnek joga van javaslatot tenni a parlament elé, joga van országgyűlési határozati javaslatot benyújtani. Természetes, hogy ellenzéki képviselő emelné a nyugdíjakat, emelné a fizetéseket, nincs ebben semmi különleges.

De nézzük meg azt, hogy önnek van-e politikailag és erkölcsileg joga ilyen javaslatot tenni! Tehát ön tudja-e, hogy mi történt 2009. május 11-én 17 óra 42

perckor? Ha nem tudja, akkor segítek. Ön az MSZP frakció volt, kormánypárti volt (*Arató Gergely: Ő volt az egész frakció?*), és megszavazta ebben az órában és percben a 13. havi nyugdíjak elvételét. Válság volt, persze, válság volt, de ön 198 társával együtt mégis megszavazta ezt. (*Arató Gergely közbeszól.*)

Érdekes módon akkor, amikor ön felelt a költségvetésért és felelt az országért, akkor érdekes módon elvont, elvett a nyugdíjasoktól egyhavi nyugdíjat. És ugyanezen időszakban, amikor Gyurcsány Ferenc - most is önnek főnöke - volt a kormányfő, akkor a nyugdíjak értéke 10 százalékkal csökkent abban az ötéves ciklusban.

(16.20)

Tisztelt Képviselő Asszony! Ön Romániában szeretne nyugdíjas lenni. (*Gréczy Zsolt: Miért hazudsz?*) Ha így gondolja, legyen nyugdíjas Romániában. Azonban felhívom egy dologra a figyelmét: Romániában nincs törvény, ami garantálja a nyugdíjak emelését, úgy, mint Magyarországon. (*Arató Gergely: Viszont emelik!*) Magyarországon törvény van (*Arató Gergely: Itt viszont nem emelik!*), hogy minden évben emelni kell a nyugdíjakat legalább az infláció mértékével, hiszen ezt vállalta a kormány 2010-ben, hogy megvédi a nyugdíjaknak az értékét. Az ön állításával szemben ezt 2010 óta minden évben megtette, akkor is, ha háború van, akkor is, ha válság van, akkor is, ha energiaár-robbanás van.

Romániában nincs törvény, és bizony vannak évek egymást követően, amikor nem emelkedik a nyugdíj. Ezért én azt gondolom, inkább válassza a magyarországi nyugdíjrendszert, mert az mégiscsak kiszámíthatóbb és stabilabb. Ennek az eredménye az, hogy 2010 óta a duplájára emeltük a nyugdíjak összegét, és a nyugdíjak reálértéke 25 százalékkal emelkedett.

Felhívom a figyelmét arra is, hogy az sem igaz, hogy a Fidesz-kormány alatt a kormány nem egészítette ki még az inflációs emelésen felül a nyugdíjakat, hiszen 2016-ban, '17-ben, '18-ban egyszeri Erzsébet-utalványt, 2019-ben pedig rezsiutalványt adott a kormány a nyugdíjasoknak. Sőt, öt éven keresztül, '17-ben, '18-ban, '19-ben, '21-ben és '22-ben pedig nyugdíjprémiumot fizetett a nyugdíjasoknak, ennek összege 344,3 milliárd forint volt. Tudom, erre ön azt fogja mondani, hogy de önök vezették be a nyugdíjprémiumot. Ez igaz, hogy jogszabályilag bevezették, azonban egyetlenegyszer sem fizettek a nyugdíjasoknak nyugdíjprémiumot.

Tisztelt Képviselő Asszony! Gondolja át az eddigi véleményét a magyar nyugdíjrendszerről és a nyugdíjasok helyzetéről, mert úgy gondolom, hogy a felszólalása alapján ez megalapozatlan. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Most kérdezem Gy. Németh Erzsébet képviselő

asszonyt, elfogadja-e a miniszterhelyettesi választ. Parancsoljon!

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): Nem tudom elfogadni. Azt gondolom, ha a miniszterhelyettes úr ennyire pontos, hogy én mit csináltam itt ezelőtt tizenvalahány évvel a Házban, akkor azt is megnézhetné volna, hogy ez a törvényjavaslat pontosan miről szól. Arról, hogy felfüggeszti. Arról engem ne próbáljon meggyőzni, miniszterhelyettes úr, hogy azokban a forrásból éveken, amikor dübörgött a gazdaság, jöttek ide az uniós pénzek, önök a nyugdíjasoknak egészen egyszerűen nem fizettek 13. havi nyugdíjat, úgy, ahogy elmondtam, a választási év előtt kezdték el kifizetni ezeket a 13. havi nyugdíjakat.

Nem igaz, miniszterhelyettes úr, hogy megőrizték a reálértéküket. Két számot mondtam: annak idején az átlagbérnek a 65 százaléka volt a nyugdíj, ma ez a szám 53 százalék. Pontosan tudják a nyugdíjasok, hogy önök kivéreztetik őket, pontosan tudják, hogy azok a kisnyugdíjasok, akiknek az év végén vagy a hó végén döntenie kell, hogy egyenek, vagy gyógyszerrel vegyenek, vagy a rezsizsámlát fizessék ki, azok méltatlan helyzetben vannak.

Ezért mondja a Demokratikus Koalíció, hogy azonnali nyugdíjemelést kell adni azoknak, akiknek 250 ezer forintnál kevesebb a nyugdíja. Nem fogadom el, elnök úr, köszönöm. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra holnapai ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Hiszékeny Dezső képviselő úr, az MSZP képviselője, az Országgyűlés jegyzője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Önök szerint van lakhatási válság?**” címmel. Tisztelt Jegyző Úr! Fónagy János miniszterhelyettes úr fog önnek válaszolni. Parancsoljon, öné a szó.

HISZÉKENY DEZSŐ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Képviselőtársaim! Az utóbbi hónapokban felerősödtek a lakhatással kapcsolatos értékelések, kutatások. Legutóbb Orbán Viktor is megállapította, hogy az ország jövőbeni sikerének egyik alappillére a megfizethető lakhatás. Ebben egyetértünk a miniszterelnök úrral, mert a lakhatás valójában az élet szinte minden területét érintő problémakör: hatással van a munkavállalásra, az elvándorlásra, az életkezdesre, a családalapításra, a gyerekvállalásra, de még a biztonságos időskorra is - más és más okból, de minden korosztályt érint.

Azt gondolom, érdemes néhány számadat segítségével megvizsgálni a kialakult helyzetet. A 18-39 éves korosztály 54 százaléka a szüleivel él. Amennyiben mégis szakítana a mamahotel kényelmével, és azt tervezi, hogy önálló életet kezdene, nézzük, mivel szembesül! Egy 60 négyzetméteres használt lakás

megvásárlásához 140 havi, ha új lakást vásárolna, 200 havi bérére lenne szükség. Ez 17 év, ha semmi másra nem költ. Reálisabb a megközelítés, ha úgy számolunk, hogy a jövedelme 20 százalékát félretesz, hogy abból majd lakást vásárol. Nem túl biztató, hogy 32 év alatt lesz annyi pénze, hogy lakást vásároljon, Budapesten 41 év. Elkezd dolgozni, és mire nyugdíjas lesz, már készen is áll az önálló otthon megteremtésére.

Ráadásul a számolásom kicsit csalóka, mert arra nem voltam figyelemmel, hogy az elmúlt 14 évben például Budapesten a lakásárak három és félszeresükre emelkedtek. A helyzetet önök is ismerik, felismerték, hogy lépni kell. Bevezették a CSOK-ot a hozzá tartozó különböző kedvezményekkel. Ez a program megbukott, ha finom akarok lenni, hatástalan volt. Kevesen tudták vállalni, hogy több tíz millió forint befizetése mellett egy fél életre eladósodnak, és röghöz kötik magukat. A programjuk a töredékét sem érte el az érintetteknek, több tízezer fiatal számára nem nyújt megoldást. Közülük sokan azt választják, hogy külföldre költöznek, lakást bérelnek, jó fizetésért dolgoznak, amiből jut mindenre, és aztán ott születnek meg a gyermekeik. Ez így nincs rendben.

Mi a megoldás? Egyáltalán van megoldás? Van. Szerintünk állami bérlakásokat kell építeni szerte az országban, tízezerszám, igényeset, korszerűt, megfizethetőt.

Kérdezem miniszterhelyettes urat: önök szerint lakhatási válság van? És milyen intézkedéseket terveznek az önálló életkezdes megteremtésének a megkönnyítéséhez? *(Szórványos taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. A választ, mint említettem, Fónagy János miniszterhelyettes úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszterhelyettes úr, öné a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Interpellációja nagyon jó bizonyíték arra, hogy azonos tényállás mellett a politikai szemüveg mennyire más fókuszot mutat az ülésponthoz igazodóan.

Önök igaza van abban, és ezt a miniszterelnök szavainak idézése is tanúsítja, hogy Magyarországon ma lakhatási problémával küszködünk, ezért a kormány is kiemelt feladatának tekintette és tekinti, hogy megfelelő otthonhoz juttassa és segítse az embereket, ezért az egyik legfőbb célkitűzésünk a családok lakhatásának a támogatása. Egyébként az erre fordított támogatásokat a kormány 2024-re körülbelül a négyeszeresére emelte, mint amilyen a 2000-es évek utolsó évtizedében volt.

2015 óta 4300 milliárd forint összegben támogattuk a családokat. Ön ugyan a CSOK-programot sikertelennek minősítette, a mi adataink szerint 240 ezer család vette igénybe a CSOK-ot - ha ez sikertelen, akkor nem tudom, mi a siker -, a babaváró támogatást

közel 260 ezer család vette igénybe. Mindezen felül idén már több mint tízezer házaspár CSOK Plusz hitel-igénylését fogadtuk be, összesen 281 milliárd forint értékben.

Önnek abban tökéletesen igaza van, egyetértünk, Budapest súlyos lakhatási problémákkal néz szembe, amely probléma megoldása elsősorban a főváros feladata lenne, de láthatóan ezt a problémát nem tudja kezelni. A főpolgármester lakásügynöksége nyolc lakást tudott kiadni, miközben 140 ezer lakás van a budapesti albérletpiacon.

(16.30)

A kormány célja, hogy enyhítse a budapesti lakhatási problémát, továbbá az egész országra kiterjedően fejlessze a lakhatási feltételeket, segítse a megfizethető lakhatást. Itt jegyzem meg zárójelben, és ez köztünk egy sokéves vita, hogy Magyarországon az otthon a magyar családok alapvetően saját tulajdonú lakásnak tekintik, a bérletlakásokat mind a rendszerváltás előtt, mind után, ön is tudja, a fővárosban sok tízezer, sőt több százezer lakást érintően maga a társadalom számolta fel.

Az új gazdaságpolitikai akcióterv második pillére a megfizethető lakhatás biztosításához szükséges intézkedések. Csak példaszerű felsorolással: döntötünk a magán szálláshely-szolgáltatás szabályainak és adózásának felülvizsgálatáról és szigorításáról a belső kerületek lakhatási válságának enyhítése érdekében; megvizsgáljuk a lakásbérleti szerződések feltételeit, szabályozási lehetőségeit; a budapesti diákváros megépítésével több mint tízezer új kollégiumi férőhelyet kívánunk létrehozni; elindítjuk a vidéki otthonfelújítási programot; lehetővé tesszük a SZÉP-kártyára érkező juttatások 50 százalékanak lakásfelújításra történő átmeneti felhasználását, valamint az önkéntes nyugdíjpénztári megtakarítások átmeneti lakáscélú felhasználását; béren kívüli juttatásként a munkáltató kedvező adózás mellett havi akár 150 ezer forint értékben albérleti vagy lakáshitel-törlesztési támogatást nyújthat a 35 év alatti munkavállalók részére; '26 végéig meghosszabbítjuk az új lakásokra vonatkozó 5 százalékos kedvezményes áfakulcsot; a bankszektorral együttműködésben 5 százalékos, önkéntesen vállalt hitelkamatplafon kerül bevezetésre fiatal elsőlakás-vásárlók számára; '25-ben új lakásfejlesztési tőkeprogram indul (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) az ingatlanalapon keresztül; és mindezek mellett 4 milliós munkáshitelt indítunk 17-26 év közötti fiatalok részére. Ennyi fért bele az időmbe, de több intézkedésünk van. Köszönöm a türelmét, elnök úr. (*Taps a kormánypártok sorából.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Most kérdezem Hiszékeny Dezső urat, az Országgyűlés jegyzőjét, hogy elfogadja-e a miniszterhelyettesi választ, kérem.

HISZÉKENY DEZSŐ (MSZP): Nagyon figyeltem, miniszterhelyettes úr, és minden szavát értettem, szép kerek, magyar mondatokban mondta el a mondanivalóját. De ha úgy lenne, ahogyan ön mondta, akkor nem lenne lakhatási válság. Mégis van! Tehát valami nincsen rendben.

Az én megítélésem szerint ön világított rá az egyik nagy problémára: önök regionális problémaként kezelik ezt az ügyet, azt gondolják, hogy ezt Budapest meg tudja oldani. Ez sajnos nem így van.

Azt is érzékelem, hogy mással akarják ezt megoldatni. Ez állami feladat lenne, a probléma olyan nagyságrendű a megítélésem szerint. Szánni kellene rá pénzt, és van is rá pénz. Százmilliárdokért vásároltak irodaházakat, ha abból a 650 milliárd forintból, amit irodaház-vásárlásra költöttek, lakásokat építhettek volna, 15 ezer lakás épülhetett volna meg belőle, ennyi családnak lenne kényelmesebb az élet.

Nem tudom sajnos elfogadni a választát. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő úr nem fogadta el a miniszterhelyettesi választ, ezért tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Balassa Péter képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Mikor lesz december 24-e munkaszüneti nap?**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Fónagy János miniszterhelyettes úr fog önnek válaszolni. Balassa Péter képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

BALASSA PÉTER (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt meghívott Vendégek! Egy olyan napirendről tárgyalunk, amelynek a javaslatát a magyar emberek 90 százaléka támogatja, szeretné, és ami a legfontosabb, meg is érdemli, hogy december 24. napja munkaszüneti nap legyen több európai országhoz hasonlóan, már hét országban munkaszüneti nap december 24-e.

2022 óta hat alkalommal nyújtottam be a Vállalkozásfejlesztési Bizottságba a javaslatot. Minden egyes bizottsági meghallgatáson elég sok támogató megnyilatkozás volt a kormánypárt részéről, de a végén mégis leszavazták.

2023 decemberében, jó egy évvel ezelőtt egyre több kereskedelmi szolgáltató és a kereskedelemben dolgozó emberek felsorakoztak a javaslat mögé, és ha megnézzük, néhány multinacionális cég is bejelentette, hogy csatlakozik ehhez a kezdeményezéshez, ami a 2012. évi I. törvénynek, a munka törvénykönyvének a módosítását jelenti.

Én azt gondolom, hogy mindenki, aki itt a parlamenti padsorokban ül, de akár a bizottságban, a Vállalkozásfejlesztési Bizottságban, a javaslattal kapcsolatban a legfontosabb az, hogy itt egy értékválasztásról

van szó, hogy a magyar emberek igenis megérdemlik azt, hogy a szentestét a családjukkal töltsék, ugyanis akkor, amikor munkanapra esik december 24-e, akkor azt le kell dolgozni. Ebben az évben, ugye, ez december 7-ére esik.

November 10-én hetedik alkalommal újra beadtam a javaslatomat, és három nappal később a Kereskedelmi Alkalmazottak Szakszervezete javaslatára a Nemzeti Választási Bizottság jóváhagyta, hogy ebben népszavazás kerüljön kiírásra. Én azt gondolom, hogy tiszteletben tartva a javaslatot, és tiszteletben tartva, hogy jóváhagyta, nem kell milliárdokat költeni, nem kell milliárdokat elkölteni arra, hogy népszavazásra kerüljön ez a javaslat, hanem sokkal egyszerűbb módját lehet ennek választani: a Vállalkozásfejlesztési Bizottság decemberben napirendre fogja tűzni, és ha a Vállalkozásfejlesztési Bizottság megszavazza, utána az Országgyűlés támogatásával meg lehet azt a döntést hozni, hogy december 24-e, szenteste napja munkaszüneti nap legyen.

Kérem önöket, hogy támogassák a javaslatot, és kérném a válaszukat, hogy hogyan állnak a kérdéshez. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Fónagy János miniszterhelyettes úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, miniszterhelyettes úr, öné a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az Alaptörvény rendelkezéseivel összhangban a munka törvénykönyve szerinti munkaszüneti napnak minősül január 1., március 15., nagypéntek, húsvéthétfő, május 1., pünkösdhétfő, augusztus 20., október 23., november 1-je és december 25-26. Mindenszentek napját az akkori kormány a Fidesz javaslatára 2000-ben nyilvánította munkaszüneti nappá, nagypéntek pedig a Fidesz-KDNP országgyűlési képviselőinek javaslatára 2017 óta munkaszüneti nap. Magyarországon így évente összesen 11 munkaszüneti nap van. Ezzel Európa középmezőnyében vagyunk, például Belgiummal, Svédországgal egy szinten. Németországban 9 munkaszüneti nap van.

Ahogy az elmondottakból kitűnik, az elmúlt 23 évben az Országgyűlés a Fidesz-KDNP kezdeményezésére két új munkaszüneti nap bevezetéséről döntött. December 24-e a munka törvénykönyve, valamint egyes jogállási törvények módosításával nyilvánítható munkaszüneti nappá. E módosítással a hivatalos ünnepnapok száma tovább növekedne, ergo a munkában töltött idő ennyivel csökkenne. A munkanapok számának csökkentése gazdaságfejlesztési-kiegészítő okoz *(Dr. Lukács László György: Oh, ugyan már!)*, a munkaszüneti napok számának növelése csökkenti a munkaidőalapot, mérsékli az

egy foglalkoztatottra számított hozzáadott értéket, azaz a termelékenységet, növeli a termékegységre jutó bérköltséget, s ezáltal rontja a versenyképességet. *(Dr. Lukács László György: Nem minden a pénz...)*

Képviselő Úr! Mi is tisztában vagyunk azzal, hogy politikailag hálásabb dolog adni *(Dr. Lukács László György közbeszól.)*, mint felelősen gondolkodni, de ugyanakkor kérem annak a belátását, hogy a munkaszüneti napok számának növelése egyébként a felsoroltakon kívül költségvetésibevétel-elmaradással is járna.

Ahogy eddig is, most is a szenteste napjának munkaszüneti nappá nyilvánítása komoly megfontolást érdemlő javaslat. Tehát mondom még egyszer, komoly megfontolást érdemlő javaslat, melyet kellő alaposítással vizsgál a kormány, figyelembe véve a jövőbeli döntésnél *(Dr. Lukács László György: Nem minden a pénz, államtitkár úr!)* az ön által említett előnyöket, valamint az ország teherbíró képességét. Köszönöm, elnök úr. *(Dr. Lukács László György: De nem minden a pénz, államtitkár úr! - Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Kérdezem Balassa Péter képviselő urat, hogy elfogadja-e a miniszterhelyettesi választ. Parancsoljon!

BALASSA PÉTER (Jobbik): Nem, nem tudom elfogadni a választ. Pont egyel alatta van az uniós átlagnak Magyarország, ugyanis az uniós átlag 12 munkaszüneti nap.

Azért sem tudom elfogadni, ugyanis hoztam magammal egy kis meglepetést, a KDNP-nek a 2011. november 10-ei javaslatát *(Felmutatja.)*, amit az akkori képviselő, Pálffy István jegyez, hogy legyen munkaszüneti nap december 24-e. Felolvasom: „Keveset bukna rajta a gazdaság. Ráadásul az ország ügyeleti módban van már ekkor, és ez semmilyen problémát nem jelent az ország számára.”

(16.40)

Hát, akkor ez azt jelenti, hogy 2011 óta eltelt 13 év, és rosszabb helyzetben van a magyar gazdaság, mint volt '11-ben? Mert ön akkor ezek szerint most ezt mondta.

Továbbra is tartom, és a Vállalkozásfejlesztési Bizottságban azért van bizodalom, mert utoljára már csak tartózkodtak, és még egyszer mondom, felmérés alapján a magyar lakosság támogatása 90 százalékos. És záróként: amely országokban bevezették, sehol nem jelentett problémát, sem gazdasági, semmilyen szempontból.

Még egyszer azt mondjuk, hogy a december 24-e egy értékválasztás, és azt szeretnénk, hogy a magyar családok együtt ünnepelhessenek, békességben, meghitt szeretetben. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! A képviselő úr nem fogadta el a miniszterhelyettesi választ, ezért tájékoztatom önöket, hogy elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra holnapai ülésnapunkon kerül sor.

Most Szabó Rebeka képviselő asszony következik, a Párbeszéd képviselője, aki interpellációt nyújtott be a miniszterelnök úrhoz: „**Hol itt a józan ész?**” címmel.

Tisztelt Képviselő Asszony! Az interpelláció megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Lantos Csaba energiaügyi miniszter urat bízta meg, aki Czepek Gábor miniszterhelyettes, államtitkár urat jogosította fel a válaszadásra. Szabó Rebeka képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök kormányzati tükörvilágában új nyelv van a klímavédelmi szabotázsukra is: úgy hívják önök, hogy „versenyképesség és józan ész”. Orbán Viktor magán az ENSZ-klímacsúcson tartott klímaellenes beszédet a józan ész nevében; Orbán Balázs, a miniszterelnök politikai igazgatója pedig a Főnit támogatva kijelentette, hogy a téves liberális zöldpolitika miatt romlik a közismerten kiváló hazai versenyképesség. Persze, tudjuk, önök 14 éve mindent jól csinálnak, csak hát, hiába a kétharmados teljhatalom, a zöldek mindent elgáncsolnak.

Persze a józan ész fontosságával egyetérténknél, és szerintünk is a tények beszélnek, csak az a helyzet, hogy éppen önök ellen. Nézzünk néhányat a világ legversenyképesebb országai közül: Szingapúr, Svájc, Dánia, Írország vagy akár Norvégia. Nos, ezeken a helyeken kőkemény klímátörvények és környezetvédelmi szabályok vannak, és nem csak papíron. Szingapúrban idén tonnánként 25 dolláros szén-dioxid-adót vezettek be, amit tovább fognak növelni; Dánia a következő öt évben 70 százalékkal csökkenti az üvegházgáz-kibocsátást; Írország pedig 51 százalékos csökkentést vállalt 2030-ra, de nem az 1990-es bázison, mint mi, hanem 2018-hoz képest.

Számtalan adat igazolja, hogy kifizetődik a klímacelekvés, sőt csak ez fizetődik ki gazdaságilag is, és nemcsak mint egy befektetés a jövőbe, hogy még Tiborcz István unokái is élvezhessék az ebuló szerzett vagyont, de már a mai gazdaságban is. A több száz milliárdos aszálykár például nem tűnik különösebben jó versenyképesség-javító tényezőnek, és az sem utal semmilyen józan észre, hogy erre itt, Magyarországon önök nem a vízmegtartó tájhasználat próbálkozásnak, hanem megcsapolják az akkumulátorgyártás kedvéért a további felszíni vagy felszín alatti vízkészleteket.

A kedvenc rezsicsökkentésükről pedig annyit, hogy miközben Európában nálunk a legmagasabb az áram ára, egy közgazdasági modellezés nemrégiben

igazolta, hogy a 100 százalékban napra és szélre alapozott, atom nélküli megújuló energiatermelés eredményezné 2050-re a legalacsonyabb áramárat Magyarországon. Tehát minden lépés, ami nem a megújulók felé irányul, az káros, és csak politikai érvekkel támasztható alá. Tehát önök állnak ideológiai alapon, nem a zöldek.

És ami a pánikot illeti. Sajnos Valenciában október végén óriási eső zuhant le, 220 halálos áldozata volt, több mint száz embert azóta is keresnek. Csehország és Németország határán kicsit korábban két nap alatt 400 milliméternyi csapadék hullott. El tudják önök képzelni, mi történt volna itt, Magyarországon, ha ekkora esőt kaptunk volna a nyakunkba? Kérdezem, hogy ennek felvetése vajon pánikkeltés-e, vagy tekintsük úgy a kormányunkat, mint azt a bizonyos viccbéli lovat: nem vak az, csak bátor?

Kérdezem tehát önöket, hogy hol van a józan ész a magyar klímavédelemben, és hol van a józan ész az ilyen jellegű megszólalásokban, mint ami a miniszterelnök úré volt és Orbán Balázsé. Köszönöm előre is a választ.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Mint említettem, a választ az elhangzott interpellációs kérdésre Czepek Gábor miniszterhelyettes úr fogja megadni. Parancsoljon, öné a szó.

DR. CZEPEK GÁBOR energiaügyi minisztériumi államtitkár: *(Hangosítás nélkül:)* Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház!

ELNÖK: Bocsánat, nem tudom, fönn van-e a mikrofon. *(Dr. Czepek Gábor: Igyekeztem.)* A kártya bent van? *(Dr. Czepek Gábor: Az hibádzik.)* Semmi baj, csak haladunk sorban, hogy minek kell meglennie. Kérem majd visszaállítani miniszterhelyettes úrnak az időkeretet. Öné a szó. Parancsoljon!

DR. CZEPEK GÁBOR energiaügyi minisztériumi államtitkár: *(Továbbra is hangosítás nélkül:)* Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház!

ELNÖK: Mégis jobb lesz a kézi mikrofon, harmadszorra. *(Dr. Czepek Gábor elé kézi mikrofont állítanak. - Dr. Brenner Koloman: Énekelni is kell!)*

DR. CZEPEK GÁBOR energiaügyi minisztériumi államtitkár: Igen. A tiszta beszéd zavarja az önök zavaros zöldideológiáját. A józan ész kéri számon képviselő asszony a kormányon. A józan ész politikája pedig azt mondja, hogy atomerőművek nélkül nincs zöldátállítás, és ezt mindenki tudja, hiszen szükségesek olyan alaperőművek az energiarendszerünk fenntartásához, amelyek nélkül biztonságos energiaellátás nem hozható létre hazánkban. Ezt mindenki tudja; tudják a franciák is, csak nem beszélnek róla.

Azt is tudjuk, képviselő asszony, hogy akkumulátoripar nélkül nincs megfelelő klímavédelem és zöld-átállítás, hiszen amennyiben eltűnik a megújuló energiaforrás, és napenergiával nem táplálhatjuk a rendszerünket, akkor akkumulátoros tárolásra van szükség. Ezt tudja mindenki; tudják a német zöldek is, csak nem beszélnek róla.

Azt is tudjuk, tisztelt képviselő asszony, hogy bizonyos mértékű gázerőmű-kapacitás nélkül nincs megfelelő energiaellátás, hisz kiegyenlítő energiát biztosítani kell. Ezt tudják a németek, tudják az olaszok, akik CCGT-erőműveket építenek, csak nem beszélnek róla.

Amennyiben az alaperőművek, a tárolás és a kiegyenlítés kapcsán képviselő asszonynak jobb ötlete van, azt várjuk szeretettel, de a mai magyar energia-rendszert másképp építeni nem lehet.

Azt kérdezi ön, hogy mi a józan ész politikája. A józan ész politikája az, hogy az EU GDP-jének 7 százalékát a járműgyártás adja, Magyarország GDP-jének pedig 20 százalékát. És a valóság az is, hogy az elektromos járműmeghajtás teret fog nyerni; az egy vitakérdés, hogy mennyire a belső égésű motorokhoz képest, de hogy a jelenleginél jóval nagyobb, abban bizonyos lehet képviselő asszony is. És az kissé furcsának tűnik, hogy a klímaforradalom egyik letéteményesét, az e-jármű-gyártást önök nem támogatják, sőt keseregnek, ahelyett, hogy ezt ünnepeznék.

És mi a józan ész politikája, tisztelt képviselő asszony: az, hogy az Európai Unió lassan fashion streetté válik, és csak olyan termékeket tudunk gyártani, amelyek primer minőségűek és alapúak, és például a járműgyártásban, a hétköznapi járművek gyártásában Kína és Amerika elhúz mellettünk. Teszik ezt úgy és azért, mert kétszerese az ára a kínaihoz képest az energiának Magyarországon és Európában, és háromszorosa az amerikaihoz képest.

Erre négy javaslatunk van - hívjuk ezt patrióta javaslatnak - Európa felé. Az egyik az, hogy követeljük az atom reneszánszát, amiben már a Paks II. projekt elindult, és reméljük, hogy a gáncsoskodás helyett önök is támogatni fogják ennek felépülését. Követeljük az EU-ban az akkumulátoripart; követeljük harmadikként a szén-dioxid-kvóta revízióját; és követeljük azt, hogy a gázárak mérséklése miatt és érdekében az intézkedéseket tegye meg az Európai Unió ahelyett, hogy a gázárak emelkedésében lenne érdekelt. És hisszük azt, hogy e négy elv mögé be tud sorakozni először a nyugat-európai zöldek világa is, ezt követően pedig alighanem önök is. Köszönjük szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Most kérdezem Szabó Rebeka képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a miniszterhelyettesi választ.

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd): Köszönöm, elnök úr. Az a helyzet, hogy ezen nincs mit elfogadni. Igazság szerint azt hiszem, hogy az önök kommunikációjának

a káoszát mutatja nagyon jól ez a válasz, amit miniszterelnök úr is mondott a klímacsúcson, hogy folytatni kell a zöldátmenetet, ugyanakkor használjuk továbbra is a földgázt meg a kőolajat. Szóval, ez egy ilyen nagyon okos, fából vaskarika érvelés, és teljes mértékben lehetetlen.

Amit ön itt felsorolt: nem, nincs mit ünnepeelnünk azon, hogy telerakják akkumulátorgyárakkal az országot, elhasználják ehhez a vízkészleteinket, és rengeteg áramot fognak használni, amit még önök sem tudják, hogy hogyan fognak előállítani.

(16.50)

Nem kell hogy Magyarország legyen Európa akkumulátorgyára, és nem kell ide ennyi távol-keleti akkumulátorgyár. Mellesleg a jelenlegi elsvatagosodást - aminek most már lassan nemcsak a homokhátság, hanem a fél ország áldozatául esik - sem a zöldpolitika okozta, hanem az a fosszilizerekre alapozott politika, amit önök is folytatnak, és ami a klímaválságot okozza. Úgyhogy önök ülnek fordítva a lovon, és éppen ideje lenne szembenézni azzal, hogy milyen változásokra, valódi változásokra lenne szükség ahhoz, ha a klímaválságot valóban kezelni akarják. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A képviselő asszony nem fogadta el a miniszterhelyettesi választ, ezért tájékoztatom önöket, hogy elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra a holnapi ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd képviselő úr, a Mi Hazánk képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnök úrhoz: „**A demográfiai vészhelyzetben a Mi Hazánk 15 pontos mentőprogram-jának hány elemét támogatja a kormány?**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Az interpelláció megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Hankó Balázs kultúráért és innovációért felelős miniszter urat bízta meg, aki Zsigó Róbert miniszterhelyettes, államtitkár urat jogosította fel a válaszadásra. Novák Előd képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A magyar demográfiai vészhelyzetben a hiányt a kormány inkább ázsiai vendégmunkásokkal pótolná, azonban így pláne kisebbség leszünk a hazánkban és nem pedig Magyarország.

Megtévesztő kormánypropaganda, hogy hazánk sokat költ családtámogatásokra, ugyanis az Eurostat adatai szerint a GDP százalékában vizsgálva a 27 tagállam kiadásait messze átlag alatt költünk erre, csak a huszadik Magyarország. Ráadásul idén 50 milliárd forinttal kevesebbet terveznek a 2023. évi keretösszegnél, és az EU-rekorder magyar infláció miatt annyit sem ér.

A családtámogatások összege a GDP százalékában mérve folyamatosan csökken 2010 óta, még a KSH szerint is; az elmúlt 30 évben most a legkisebb. Az MNB két évvel ezelőtti számítása szerint három gyermek felnevelésének várható költsége 86 millió forint, ehhez az állami támogatás csak 54 millió. Tehát nem csoda, hogy a Tárki kimutatása szerint is nagyobb szegénységi kockázat nagycsaládosnak lenni, mint nyugdíjasnak. Ez nem családbarát kormányzás.

A Házbizottság szeptemberi ülésén felvettem, hogy legyen egy vita „Demográfiai veszélyhelyzet: megoldási lehetőségek” címmel, miután 2011 óta nem volt ilyen témájú vitanap. Azonban ezt a szükséges számú képviselő nem támogatta azóta sem sajnos. Például Simicskó Istvánnak, a KDNP frakcióvezetőjének is hiába írtam külön több levelet az ügyben, szokása szerint válaszra sem méltatott, ahogy Kóvér László sem szokott. Egyébként, ha egy frakcióvezető-helyettesnek nem válaszolnak, akkor el lehet képzelni, hogy mennyire törődnek az egyszerű állampolgárok ügyeivel. Én azért minden embernek igyekszem válaszolni, és szerintem a politikai kultúra megkövetelné ezt. Népesedéspolitikai vitanap tehát nem lesz.

Jobb híján interpellációban küldtem el a Mi Hazánk 15 pontos megoldásjavaslat-csomagját. Ennek hány elemét támogatja a kormány? Például, hogy a családtámogatásokat a GDP százalékában azonnal az EU-átlag szintjére emeljük; vagy hogy a családtámogatási rendszer legyen kiszámítható, legalább a nyugdíjakhoz hasonlóan inflációkövető. A családot alapítók lakásbérleti díjának támogatása szükséges azonnal, és el kell indítani egy államilag támogatott bérlakásépítési, illetve -vásárlási programot. Demográfiai földprogramot is szorgalmaztam Ángyán József munkásságának nyomában, ha már anno a kormányprogramból e téren sajnos semmi sem valósult meg. A gyermekneveléshez szükséges termékek világrekordfájának radikális csökkentése is szükséges volna, és még sorolhatnám a javaslataimat - elküldtem 15 pontban.

Kérem tehát, kivételesen a kérdésemre válaszoljon, és ne annak kapcsán a kormány más családtámogatási lépéseiről beszéljen. Tehát a demográfiai veszélyhelyzetben a Mi Hazánk 15 pontos mentőprogramjának hány elemét támogatja a kormány? Köszönöm, ha érdemi választ ad. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint említettem, a választ Zsigó Róbert miniszterhelyettes úr fogja megadni. Parancsoljon, öné a szó.

ZSIGÓ RÓBERT kulturális és innovációs miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A most elmondott interpellációját ön elküldte írásbeli kérdésben is, arra is válaszoltam; a legutóbbi parlamenti A héten napirend előttiben is elmondta, arra is válaszoltam; és erre is igyekszem válaszolni. De azért

óvatosak vagyunk az önök javaslataival. Csak egy példát hozok ide.

Dúró Dóra, a Mi Hazánk képviselője, az Országgyűlés alelnöke határozati javaslatot nyújtott be a hosszú házasság támogatására, és ebben a határozati javaslatban többek között az szerepel - idézem -, hogy az anyagi juttatás mértéke tíz év házasság után járna, majd - folytatom - további tíz házasságonként pedig tovább járna a juttatás. És amikor ezt olvastam, akkor nem tudtam eldönteni, hogy a házasságkötések számának a növelését vagy valóban a házasság elismerését szeretnék elérni, úgyhogy nem volt túl egyértelmű a javaslatuk, hiszen tíz házasságonként adnának önkormányzatot.

Visszatérve az ön kérdésére, felhívom a figyelmét arra, hogy a baloldali kormányzás megszorító intézkedéseinek köszönhetően 2011-re Magyarországon valóban demográfiai veszélyhelyzet alakult ki, hiszen az Unió legalacsonyabb értékére - az Unió legalacsonyabb értékére! -, 1,23 százalékra csökkent a termékenységi arányszám, a TTA.

Amikor átvettük a kormányzást, akkor azonnal cselekedni kezdtünk. 2010-et követően fokozatosan bevezetett családtámogatási rendszerünknek köszönhetően sikerült a negatív tendenciákat megfordítanunk, és 2023-ra a termékenységi arányszámot 1,51 százalékra emeltük. Amennyiben ezt nem tettük volna, és a gyermekvállalási kedv a 2011-es szinten maradt volna, akkor egyebek mellett 178 ezer gyermekkel kevesebb született volna Magyarországon, mint most. De emellett, ha nem történt volna családbarát fordulat, akkor 60 ezer négy- vagy többgyermekes édesanya nem lenne most szja-mentes, tehát személyi jövedelemadót kellene fizetnie. Nem tudtuk volna megduplázni és 67 500-ra emelni a bölcsődei férőhelyek számát. Ha nem vezettük volna be, akkor nem jutottak volna több mint 250 ezren a babaváró hitelhez. A CSOK, illetve a CSOK Plusz keretében nem tudtak volna önálló otthonhoz jutni 250 ezren, és még sorolhatnám azokat az eredményeket, amelyeket azért értünk el, mert a családbarát fordulatot bevezettük. A 25 év alattiak szja-mentességét mintegy 366 ezer fiatal vette igénybe, és a babavárót, ahogy az előbb is mondtam, közel 260 ezer család.

Az a helyzet, tisztelt képviselő úr, hogy ön az Eurostat adatait sorolja föl. Mondok egy példát önnek: a családi adókedvezménynek köszönhetően 2011 és 2024 között 4000 milliárd forint maradt a magyar családoknál. Ezt az összeget, ezt a családtámogatási formát az Eurostat nem számolja bele - ezt ön is legalább olyan jól tudja, mint én. A családtámogatásokat 2010 óta megháromszoroztuk, egészen pontosan három és félszeresére emeltük a családoknak járó támogatást. Ez tavaly is és az idén is 3300 milliárd forint volt.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön is tudja, én is tudom, hogy a veszélyek korában élünk. Korábban a Covid-járvány, most a szomszédunkban dúló háború nehezíti a családok helyzetét, többek között a családok

helyzetét, és ön is tudja ugyanúgy, mint én, hogy a gyermekvállaláshoz és a gyermekneveléshez elsősorban békére és biztonságra van szükség. Éppen ezért tesszük azt egyrészt, hogy mindent elkövetünk azért, hogy Magyarország kimaradjon a háborúból, és ezért például a kormány döntése szerint jövőre elindítjuk a vidéki otthonfelújítási programot, és 2025-től *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leletét.)* két lépésben megduplázzuk a családi adókedvezményt. Kérem, hogy a válaszat fogadja el. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Most megkérdezem Novák Előd képviselő urat, hogy elfogadja-e a miniszterhelyettesi választ. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Miniszterhelyettes úr, tegye a szívére a kezét: ön válaszolt arra a kérdésre, ami az interpellációnak legalább a címe volt, hogy a demográfiai vész helyzetben a Mi Hazánk 15 pontos mentőprogramjának hány elemét támogatja a kormány? Legalább lett volna bátorsága, hogy kimondja, hogy egyetlenegy sem! Mert azt gondolják, hogy önöknél van a bölcsök köve, és semmi sem támogatható. Semmi! Tehát amikor, mondjuk, egy helyesírási hibájukat akartam kijavítani a költségvetési törvényben, egy egybetűs helyesírási hibát, egy objektív dolgot, még azt is leszavazták. Annyira kisztíliék, és annyira fájó, hogy ezt egy nemzetstratégiai sorskérdésben is teszik, és közben maszatolnak!

A legnagyobb problémája az Eurostat módszertana. Lehet, hogy valamit nem számolnak bele, de azt nem számolják bele más országokban sem.

(17.00)

Egyébként pedig nemcsak az Eurostat önök számára szégyenletes statisztikáját hoztam, hanem idéztem a KSH-t is, amely szerint 2010 óta folyamatosan csökken a GDP százalékában mérve a családtámogatások összege, s az elmúlt harminc évben most a legkisebb a KSH szerint. Ezt nem szégyellik? És hova vezet ez? Oda, hogy soha olyan kevés gyermek nem született Magyarországon, mint tavaly, idén pedig tovább csökkent ez a szám, és az elmúlt három évben többet zuhantunk, mint amennyivel most meghaladjuk a 2011-es mélypontot. Úgyhogy most már nem a 2010-es idősakra és az azt megelőző idősakra, az elmúlt nyolc évezésre kellene fókuszálni, hanem arra, hogy hogyan haladunk, robogunk a szakadék felé demográfiaiilag. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Bakos Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be az építési és közlekedési miniszterhez: „**Mikor**

látják be végre, hogy a vasút fontosabb a közútnál?” címmel. Tisztelt Képviselő Asszony! Önnek személyesen Lázár János miniszter úr fog válaszolni. Parancsoljon, Öné a szó!

BAKOS BERNADETT (LMP): Köszönöm szépen! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Az elmúlt években a kormány egyértelműen a közút mellett tette le voksát, és emellett elhanyagolta a vasutat. 2010-től 5500 milliárd forintot költöttek közúti fejlesztésekre és mindössze 1400 milliárd forintot a vasútra. Soha nem látott mértékű késések, bezárt mellékvonalak, kisiklott vonatok, előregedett járműpark: ez a magyar valóság.

Pedig a közösségi közlekedés és főleg a vasút fejlesztése kulcsfontosságú lenne a klímavédelmi és környezeti védelmi célok eléréséhez. Egy átlagos vonat Európában utaskilométerenként 77 százalékkal kevesebb kibocsátással jár, mint egy azonos autót. A jól kiépített vasúthálózat pedig elengedhetetlen ahhoz, hogy a közösségi közlekedés vonzó alternatívát nyújtson az emberek számára.

Az éves meghallgatásán azt mondta, a Fidesz-kormányok felelőssége is az, hogy későn ismerték fel a vasút fontosságát, de én inkább úgy fogalmaznék, hogy még mindig nem ismerték fel, hiszen nincsen semmilyen paradigmaváltás, a költségvetési források túlnyomó többségét továbbra is a közútra fogják költeni. Így lesz itt M4-es autópálya, M100-as és M76-os autót, mohácsi híd, és csak az M1-es autópálya határsávra bővítése annyiba fog kerülni, mint amit a teljes vasúthálózat korszerűsítésére szánnak a közlekedési akciótervben. A vasúti járművek cseréje pedig még csak koncepció szintjén sem létezik, hiszen be sem tervezték a jövő évi költségvetésbe.

De vajon honnan ered ez az autóközpontú közlekedéspolitikai? Miniszter úr azzal érvelt, hogy a magyar lakosság ön szerint autópárti. Ez elég felháborító kijelentés egy elvileg klímabajnok kormány minisztere részéről. A magyar emberek nem autózni, hanem közlekedni szeretnének elsősorban, és ha rendelkezésre áll jó minőségű közösségi közlekedés, akkor azt fogják választani: az esztergomi vasútvonal felújítása után közel háromszorosára nőtt az utasforgalom.

De különösen kegyetlen ez a kijelentés azokkal szemben, akiknek ebben az egyéni autózásra épülő infrastruktúrában ez egyébként megengedhetetlen luxus, vagy a Nyugatról behozott roncsautók jelentik az egyetlen kiutat. Ma a legszegényebb magyar kistérségeken a korábbi uzsorázás mintájára terjed a csak nevében szívességi fuvarok rendszere, amely ugyanúgy a kiszolgáltatott családok kihasználásán alapszik. Ennek alapot szolgáltat az is, hogy ezeken a településeken mára szinte elérhetetlenné vált a használható minőségű tömegközlekedés.

Tisztelt Miniszter Úr! Mikor látják be végre, hogy a vasút fontosabb a közútnál? Mikor lesz az első olyan év, amikor többet költenek vasútfejlesztésre, mint

közútfejlesztésre? Megtisztelő válaszát előre is köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ, mint említettem, Lázár János miniszter úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszter úr, öné a szó.

LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter: Igen tisztelt Elnök Úr! Igen tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Országgyűlés! Kikívánkozik belőlem egy mondat, de nem a kioktatás jellegével teszem ezt, minden látszat ellenére, csak a jövőre tisztázandó kérdésnek és alapvetésnek tekintem, hogy a magyar közlekedési hálózatot nem a jelenlegi Magyarország okozta, és a jelenlegi közlekedési állapotokért nem a jelenlegi Magyarország a felelős. Ha 1920-ban nem az történik, ami történt, akkor ma Magyarország rendelkezik Európa egyik legmodernebb kötőtpályás hálózatával. De miután a nagyhatalmak a történelmi Magyarországról tudatosan leszakították a körvasúthálózatot, ezért a magyar lakosság a jelenlegi Magyarország településszerkezete miatt gépjárműhasználatra kényszerül. Ez nem egy választható kategória, ez a tényszerű valóság. Soha nem rendelkezett az ország annyi anyagi erőforrással, hogy az elmúlt száz esztendőben a kieső vasúti hálózatot újjáépítse, és a kisebb Magyarországon megvalósítsa. Ez a történelmi tény, amihez mindig ragaszkodni kell, ha értelmesen akarunk a vasút sorsáról beszélni.

Ahhoz képest, ami 1920 után történt a vasúttal, fantasztikus dolog, hogy a két világháború között, majd a második világháború után a magyar állam használta, hasznosította, fejlesztette és lehetőségei szerint bővítette ezt a hálózatot. 8290 kilométer van a mai Magyarország területén az eredeti vasúthálózatból, és rendelkezünk 31 ezer kilométernyi alacsonyabb rendű úttal, és az év végén már rendelkezünk 2 ezer kilométernyi gyorsforgalmi úttal. Tehát 33 ezer kilométernyi út és közel 9 ezer kilométernyi vasút áll rendelkezésre a magyarok mobilitása érdekében.

Én ezt egy nagyon fontos eredménynek tekintem, képviselő asszony, hogy azok számára, akik rákényszerülnek a gépjárműhasználatra, mert így tudnak eljutni a legközelebbi járásközpontba, megyeközpontba vagy a fővárosba, azok számára mégiscsak elértük, hogy 2010-hez képest, amikor 6 millió ember számára volt megközelíthető az autópálya 30 perc alatt, most 8,4 millió magyar honfitársunk 30 perc alatt éri az autópályát. 2010-ben 14 megyei jogú város volt bekötve az autópálya-hálózatba, most pedig 24 megyei jogú város van bekötve az autópálya-hálózatba. Én azt gondolom, hogy ez óriási eredmény. Valóban 5500 milliárd forint, amit azért költöttünk el, mert a magyar választók döntő mértékben gondolták úgy, hogy először az úthálózat fejlesztésével kell foglalkoznunk.

Az egy óriási vita volt harminc éven keresztül - én itt ülök 22 éve a parlamentben, átéltem magam is -, hogy vajon a vasútra egyáltalán milyen formában van

szükség. Olyan képviselőtársak ülnek itt, egyéni képviselők, akik azt látták, hogy üres vasúti szerelvények közlekednek, és joggal teszi fel a kérdést bármelyik kormány, hogy üres vasúti hálózatot minek finanszírozzunk. Ma a kormány döntésének eredményeképpen eladtunk 13 milliónyi bérletet a korábbi pár millióval szemben, tele vannak a vasúti járművek, mert olcsón, lényegében ingyen biztosítjuk a kötőtpályás közlekedést. Ha nem lenne fontos a kötőtpályás közlekedés, akkor nem biztosítanánk ingyen az emberek számára. 980 forintért lehet ma az egész vasúti hálózatot használni a megyében, és az országbérlet sem éri el a 2 ezer forintot egy hónapon keresztül a teljes magyar vasúti hálózatra. Ez azt jelenti, hogy alapvető fontosságúnak tekintjük a vasúti hálózatot és a közúthálózatot együtt, hogy a közlekedő emberek, mintegy 4,5 millió ember számára biztosítani képesek legyünk 5800 autóbusszal és a MÁV-kapacitásokkal a közlekedés lehetőségét.

Mit teszünk ennek érdekében? Felveszünk az EIB-től egy hitelt. Harminc év után jutottunk el oda, hogy a vasút-korszerűsítés miatt hazai költségvetési forrással, hazai törlesztésre felveszünk az Európai Beruházási Banktól egy hitelt, és tetelesen rendelkezünk azzal a járműkonceptióval, ami több ezer milliárd forint értékben, első lépésben várhatóan 1200 milliárd forint értékben biztosítani fogja a megfelelő tömegközlekedést. Tehát a kormány álláspontja teljesen világos: kötött pálya és ahhoz rendelt közúti közlekedés, de tudomásul kell venni, hogy a magyar választópolgárok az ország településszerkezete miatt közúthálózat használatára kényszerülnek, ha tetszik nekik, ha nem, ezért biztosítunk a vasút mellett 5800 autóbusszt is. Végre most már van olyan erős közlekedési kormányzat, amely képes a vasút érdekeit is képviselni a következő időszakban. Nagy változások jönnek 2025-ben. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr! Megkérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a miniszteri választ. Parancsoljon!

BAKOS BERNADETT (LMP): Köszönöm szépen. Egyelőre megvárnám a 2025-ös évet, hogy egy ilyen ígéretet el tudjak fogadni, ugyanis az elmúlt 14 évben is lehetett volna csodákat tenni a vasúttal, ahogy azt egyébként pont az ön által idézett hetvenes-nyolcvanas években is láthattuk.

Egyvalamire hívnám még fel a figyelmét. Ön arra hivatkozik, hogy rákényszerülnek az emberek az autóhasználatra. De nem véletlenül kényszerülnek rá. Egyrészt az infrastruktúra és a közszolgáltatások adottságai miatt, másrészt nyilván a mobilitási kényzsereket is kellene csökkenteni, illetve ezeket is minél jobban lefedni tömegközlekedéssel. Persze, hogy üresen közlekedik egy olyan vonalon a vonat, ahol adott esetben csak napi két-három vonatpár közlekedik, és még az sem igazodik a munkába járás időpontjához.

Persze, hogy nem tudnak az emberek eljutni, ha nincsen megszervezve a ráhordás. Azt javaslom, hogy ezt is tanulmányozza majd miniszter úr a jövőben. Köszönöm szépen.

(A jegyzői székben dr. Szűcs Lajost dr. Vinnai Győző váltja fel.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Képviselő asszony nem fogadta el a miniszter úr válaszát, ezért tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra a holnapi ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Ház! Szatmáry Kristóf képviselő úr, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Milyen lépéseket tesz a kormány annak érdekében, hogy az új gazdaságpolitikai akcióterv intézkedései gyorsan és hatékonyan eljussanak a hazai vállalkozásokhoz?**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Fónagy János miniszterhelyettes úr fog önnek válaszolni. Parancsoljon, ön é a szó.

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Mindannyian jól tudjuk, hogy a kis- és közepes vállalkozások képezik a magyar gazdaság gerincét, nélkülük gyakorlatilag elképzelhetetlen lenne a foglalkoztatottság fenntartása, a helyi közösségek erősítése és a gazdasági stabilitás egyaránt.

(17.10)

Az európai gazdaság egészét sújtó válság hatásai azonban mindenhol érezhetők. Energiaválság, infláció, növekvő alapanyagárak, bizonytalan piaci környezet komoly kihívások elé állítják a vállalkozásokat, pedig ők azok, akik nap mint nap kockázatot vállalnak saját és közös ügyeinkért.

Fontos előrelépésnek tartom, hogy a kormány új gazdaságpolitikai akcióterve kiemelt figyelmet fordít ezekre a vállalkozásokra. A családi vállalkozások támogatására most konkrét és célzott intézkedések születtek. A Demján Sándor-program keretében meghirdetett nyolc átfogó intézkedés közül van néhány nagyon ígéretes lehetőség is. Hadd kezdjem mindjárt a tőkefinanszírozási programmal, mely lehetővé teszi, hogy a cégek kedvező feltételek mellett jussanak forrásokhoz! Véleményem szerint ez nagyon komoly segítséget nyújthat azoknak, akik fejleszteni szeretnének. Az „1+1” beruházásélénkítő támogatási program pedig kifejezetten azokat célozza meg, akik bővílni kívánnak, és így munkahelyeket teremtenek.

Egyértelmű azonban, hogy nem elég pusztán a pénzügyi támogatások esetében a digitalizáció. Mint a „Minden vállalkozásnak legyen saját honlapja” program szintén alapvető, hiszen az online jelenlét ma már nem luxus, hanem az életben maradás feltétele. Kiemelést érdemel talán a Széchenyi-kártya beruházási hiteleinek kamatcsökkentése is, amely elismerésre méltó

lépés, hiszen több ezer vállalkozás számára jelent megoldást a napi működéshez és a fejlesztési tervekhez.

A 2025-re elkülönített 1410 milliárd forintos támogatási keret, azt gondolom, hogy példás léptékű, és valóban lehetőséget teremt arra, hogy a hazai vállalkozások ne csupán túléljenek, hanem növekedjenek, fejlődjenek.

Kiemelten fontosnak tartom még és hadd említsem meg itt az Eximbank exportösztönző programjának újraindítását is, hiszen a külpiacokon való megjelenés sokszor a legnagyobb ugrás a kisebb cégek számára. A vállalkozások mindig is rugalmasak voltak a válságokban, de most minden eddiginél nagyobb szükségük van a támogatásra. Ezért is tartom kulcsfontosságúnak, hogy az akcióterv megvalósítása során figyelembe vegyék a vállalkozások igényeit és tapasztalatait.

Közösen kell tennünk a hazai vállalkozások megerősítéséért, ezért is kérdezem államtitkár urat, milyen további lépéseket tesz a kormány annak érdekében, hogy az új gazdaságpolitikai akcióterv intézkedései valóban hatékonyan eljussanak a hazai vállalkozásokhoz. Várom megtisztelő válaszát. (Taps a kormánypártok padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint említettem, a választ Fónagy János miniszterhelyettes úr fogja megadni. Parancsoljon, ön é a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Ház! Idén ősszel fogadta el a kormány a három pilléren nyugvó új gazdaságpolitikai akciótervet, amely a jövedelmek vásárlóerejének növelése és a megfizethető lakhatás biztosítása mellett a kormányzati intézkedések fókuszába a mikro-, kis- és középvállalkozások méretugrását elősegítő nyolcpontos Demján Sándor-tervet tette.

Ennek megfelelően és ennek végrehajtására szeptember közepén a kormány felállította a kisvállalkozások fejlesztéséért felelős államtitkárságot, annak érdekében is, hogy a vállalkozások véleményét és kezdeményezéseit hatékonyabban tudjuk becsatornázni a kormányzati döntéshozatalba, és minél több hasznos információval lássuk el a kisvállalkozásokat.

Az elmúlt két hónapban 22 helyszínen, több mint kétezer kisvállalkozó jelenlétében, 70 szakmai szervezet bevonásával a kisvállalkozásokért felelős államtitkár tájékoztatta a vállalkozásokat az elérhető és tervezett támogatási programokról. Ezen tájékoztatáson kívül a vállalkozások informálására a kormány természetesen használja a digitális eszközöket. A vali.hu vállalkozói portálon folyamatosan megjelennek az elérhető támogatások; a közösségimédia-felületen, valamint a sajtón keresztül is naprakész támogatást nyújtunk.

A minisztérium szorosan együttműködik a vállalkozói érdekképviseletekkel annak érdekében, hogy mind a kereskedelmi kamarák, mind a VOSZ, mind a

KAVOSZ a saját csatornáikon keresztül eljuttassák a Demján Sándor-program lehetőségeit a hazai vállalkozások számára. A kkv-k beruházásait és versenyképességét támogató tőkeprogram 2025 első felében 100 milliárd forinttal segítheti a vállalatok méretugrását. A program kamattámogatott pénzügyi eszközökön kínál tőkeemelés és kölcsöntőke formájában, minimum 100 millió forint és maximum 200 millió forint összegben.

A kkv-szektor eszközberuházásait támogató „1+1” beruházásélénkítő támogatási program már '24 végén elérhető lesz. Ennek fő célja a hazai tulajdonú mikro-, kis- és középvállalkozások beruházási aktivitásának növelése, melyhez a vállalkozások legalább 5 millió forint, legfeljebb 200 millió forint vissza nem térítendő támogatásban részesülhetnek. A program keretében a beruházások felét az állam állja, így legalább 100 milliárd forintnyi beruházás megvalósulásához járulunk hozzá.

Célzott programmal segítjük a vállalatok digitális megjelenését. A „Minden vállalkozásnak legyen saját honlapja” program várhatóan ez év végén lép életbe tízmilliárd forintos keretösszeggel. A vissza nem térítendő támogatás összege legalább 400 ezer forint, és legfeljebb 1,5 millió forint lehet utalvány formájában.

A kormány 3,5 százalékra csökkentette a Széchenyi-kártya-program beruházási hiteleinek kamatát 2024. november 1-jétől a beruházási és lízing típusú hiteltermékek esetében. A vállalkozások külföldi megjelenését a kisvállalkozások exportját élénkítő új hitelprogram, valamint a kkv-k úgynevezett kifizetéseit támogató hitel- és tőkeprogram fogja támogatni, melyek '25 első felében indulnak el.

Az uniós forrásból finanszírozott vállalkozásfejlesztési programok keretében már az ország teljes területén elérhető a vállalkozások technológiai fejlesztését szolgáló nullás kamatozású hitel. A budapesti vállalkozások számára több mint 73 milliárd forintos, az ország többi részén működők számára pedig 155,5 milliárd forintos keretösszeg áll rendelkezésre.

Ezeket további felhívások fogják követni, és összesen legalább 450 milliárd forintnyi forrást teszünk elérhetővé a vállalkozások számára a következő egy évben. Reméljük, hogy lesz módom ezt a felsorolást a jövőben is folytatni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Most megkérdezem Szatmáry Kristóf képviselő urat, hogy elfogadja-e miniszterhelyettes úr válaszát.

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen, elfogadom a választ. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy itt a parlamentben a Fidesz-frakció és a kormány sok mindenben egyetért, de abban kifejezetten, hogy a hazai vállalkozások és a családi vállalkozások nélkül ez az ország nem működtethető.

Én komolyan azt gondolom, hogy az elmúlt évek nagyon nehéz gazdasági kihívásainak - a Covidtól a háború okozta problémákon keresztül - az egyik legnagyobb eredménye az, hogy többek között a kormány támogatási programjainak köszönhetően a hazai vállalkozások, a kis- és közepes vállalkozások között nem volt csódhullám, nem volt olyan megszűnési esemény, amely alapjaiban rengette volna meg. De ez az időszak kivérezte a vállalkozásokat, nagyon komolyan rászorulnak erre a programra, és az a közös cél, hogy újra a hazai kis- és közepes családi vállalkozásokat helyezzük a fókuszba. Azt gondolom, hogy ez mindenki számára támogatható. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Harrach Péter képviselő úr, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be a pénzügyminiszterhez: „**Miként biztosítja a Kormány idős honfitársaink megbecsülését?**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! A választ Tállai András miniszterhelyettes úr fogja megadni. Parancsoljon, öné a szó.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor azt mondjuk, hogy fontos számunkra a családok helyzete és állapota, akkor nemcsak az otthonteremtésre gondolunk, vagy például az adókedvezményre, ami egyébként nemcsak családtámogatás, hanem szociálpolitikai hatása is van.

Magyarországon közel kétfélmillió öregségi nyugdíjas él, és ez a nyugdíjrendszer biztosításalapú rendszer, ami azt jelenti, hogy a nyugdíjak mértéke arányos az illető aktív időszakában befizetett járulékkal, de - és ez a fontos - vásárlóértéke pedig a kormányok intézkedéseitől függ.

(17.20)

Nézzük meg, hogy mondjuk, az elmúlt 25 évben milyen intézkedéseket tettek a baloldali, illetve a jobboldali kormányok! Bármennyire is keressük a baloldali kormányok intézkedései között a pozitív intézkedéseket, sajnos nem találjuk. Mi történt? Azt, hogy csökkent a nyugdíjak vásárlóértéke, tudjuk: elvették a 13. havi nyugdíjat, növelték a közüzemi díjakat azzal, hogy többszörösére emelték a gáz és az elektromos áram árát, és arról viszonylag keveset beszélünk, hogy a nyugdíj-megállapítás szabályait hátrányosan formálták át. Ezzel az induló nyugdíjak már több százalékkal - a Gyurcsány-kormány idején, ha jól emlékszem, 8 százalékkal - kevesebbek voltak, mint előtte, és azt kell látnunk, hogy bizonyos kedvezmények megadása kapcsán az Unió jelenlegi törekvései sem látszanak pozitívnak.

És akkor nézzük meg, hogy mit tettek a jobboldali kormányok! Ha visszamegyünk egészen az első

Orbán-kormányig, azt látjuk, hogy 1999-ben differenciált nyugdíjmelés volt Magyarországon, vagyis megpróbáltuk felzárkóztatni a kisnyugdíjasokat. 2010-ben szövetség a nyugdíjasokkal, aminek a lényege, hogy megőrizzük a nyugdíjak vásárlóértékét, visszaadtuk a 13. havi nyugdíjat, csökkentettük a megélhetési költségeket - ezt neveztük rezsicsökkentésnek -, nyugdíjprémiumot fizettünk, és sorolhatnám tovább. Most megemlítenék egy olyan, nyugdíjon kívüli juttatást, amely a nyugdíjas-társadalom biztonságát növeli, ez pedig a Gondosóra-program: 700 ezer regisztráció történt ennek érdekében és 33 ezer beavatkozás, jelentős részükben életmentő volt.

A kérdésem: miként biztosítja a kormány idős honfitársaink megbecsülését? *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszra megadom a szót Tállai András miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon, öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Elég nehéz lesz válaszolni, mert igazából a végén feltett kérdésre a képviselő úr meg is adta a választ nagyszerű bölcsességgel *(Lázár János: Egy volt miniszter így kérdez!)*, de ha megengedi, akkor szeretnék egy pár dolgot én is megérősíteni.

Az első dolog az, hogy ha valaha aktuális volt az interpellációja, akkor most biztosan az, hiszen az első interpelláció egy DK-s képviselőtől hangzott el, aki pontosan azt kérte, hogy azonnal emeljük meg a nyugdíjak mértékét. Ezt egy olyan képviselő kérte a parlamenttől, aki hajdanán MSZP-s képviselő volt, és 2009-ben ő maga arról szavazott, hogy csökkentsük a magyar emberek nyugdíját, mert a 13. havi nyugdíj elvétele a nyugdíjak csökkentése. De nem csak ő csökkentette, hiszen az akkori kormány 2005 és 2010 között egyszerűen annyival nem volt képes megemelni a nyugdíjakat, mint amennyi az infláció mértéke volt, vagyis csökkent a nyugdíjak vásárlóértéke.

Ahogy ön is mondta, a Fidesz-KDNP-kormány 2010-ben szövetséget kötött a nyugdíjasokkal, és nagyon egyszerű volt az ígéret: megőrizzük a nyugdíjak értékét. Ezt 2010-ben mondtuk ki, 2010-ben lefektettük, és 14 éve a kormány tartja ezt az ígéretét, pedig nem könnyű tartani, nem könnyű. Igaz, akkor azt nem tudtuk, hogy tíz év múlva jön egy világválság, a Covid-járvány, nem tudtuk, hogy 2022-ben a szomszéd országban kirobban egy háború, amely több mint ezer napja tart, aminek a következménye az, hogy energiaválság robbant ki, gazdasági válság robbant ki az egész világon, Európában, ami Magyarországot is érintette, és jelentősen megnőtt az infláció mértéke. Ennek ellenére a magyar kormány 2010 óta ezt az ígéretét, amit a nyugdíjasok felé tett, betartotta, és betartotta akkor is, amikor az infláció több mint 18 százalékos volt egy évben.

Tisztelt Képviselő Úr! A jelenlegi kormány egyet tesz: megbecsüli azokat az embereket, akik évtizedeken keresztül építették ezt az országot, nevelték gyermekeiket; megbecsüli azokat az embereket, akik 40-50 éven át becsülettel dolgoztak a munkahelyükön, kiszolgálták az országot, kiszolgálták a munkáltatójukat, és természetesen biztonságban tartották a családjukat. Ahogy ön is mondta, lehet sorolni azokat az egyéb intézkedéseket, amelyeket megtett a kormány azon túl, hogy minimum az inflációval, de több évben az inflációt meghaladó mértékben emelte a nyugdíjakat. Így lehetséges az, hogy kormányzásunk idején jelentősen megnőtt a nyugdíjak vásárlóértéke. Több intézkedést is hozott a kormány, ezek közül kiemelkedik talán a nyugdíjprémium: amikor a gazdaság teljesítménye meghaladja a 3,5 százalékot, akkor a nyugdíjasok külön pluszjuttatásban részesülnek; eddig ez öt évben sikerült, 344 milliárd forint értékben.

Az interpellációjára azt tudom válaszolni, hogy a nyugdíjasok bízhatnak a kormányban, a jövőben is meg fogjuk tartani azt az ígéretet, hogy a nyugdíjakat meg fogjuk védeni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Megkérdezem Harrach Péter képviselő urat, hogy elfogadja-e a miniszterhelyettesi választ.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Államtitkár Úr! Amikor a kérdésemet bevezettem, akkor tényekről beszéltem, amelyek nem értelmezési kérdések, hanem objektív tények. Ezt tapasztaltam államtitkár úr válaszában is, és ennek a válasznak nem csupán a múltra vonatkozó tényei voltak fontosak, hanem a jövőre vonatkozó ígéret is, ezeket pedig megalapozza a múlt pozitív intézkedéssorozata, ezért ezek megbízható, hiteles ígéret. Nincs más lehetőségem, elfogadom államtitkár úr válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Arató Gergely: Hála Istennek!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Arató Gergely képviselő úr, a DK képviselője, interpellációt nyújtott be az építési és közlekedési miniszterhez: **„Miből építik a vasutat?”** címmel. Tisztelt képviselő úr, önnek is miniszter úr személyesen válaszol. Parancsoljon, öné a szó.

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Ház! Miniszter úr a múlt heti bizottsági meghallgatáson meglehetősen forradalmi elképzelést fogalmazott meg a vasútépítésnél használható anyagok kapcsán. Mint ahogy ő fogalmazott: „Az én dolgom az a közlekedéssel, hogy bizonyos kupacból várat építsek.” Arról sem hagyott különösebb kétséget, hogy mi az a bizonyos kupac, de ha most ezt megismételném, akkor a házelnök joggal büntetne meg, úgyhogy ezt nem teszem meg, rábízom a hallgatók fantáziájára.

Az a helyzet, hogy ez valójában egy beismerés, ami azt mutatja, hogy nincs ma szilárdabb anyag a trágynál, amire önök építhetik a vasút fejlesztését. Az a helyzet, és ezt a mindennapi tapasztalatok is megalapozzák, hogy először a Keletiben történt két súlyos közlekedési esemény, ha tetszik, baleset - szerencsére egyiknek sem volt személyi sérültje, de mind a kettőnek komoly kockázata volt -, aztán amikor nagy dérrrel-dúrral nekiálltak a Keleti rendbetételnek, akkor a Nyugatiban következtek a balesetek, egy hétvégén kétszer sikerült leállnia a Nyugatnak, majd miután a Nyugattal is végeztek, éppen ezen a héten Kelenföld és a Déli van soron, folyamatos leállásokkal. Most éppen azt halljuk, hogy a Déliben önálló életre kelt egy vasúti szerelvény, és elindult valahova, ami azért nem megnyugtató. És akkor ezek után már akár viccesnek is tekinthetnénk azt az esetet, amikor Borsodban leállt egy motorvonat, mert elfogyott az üzemanyag, csak hát az utasok nem nevettek őszintén.

(Hiszékeny Dezsőt a jegyzői székben Szabó Sándor váltja fel.)

Az a helyzet, hogy amíg önök galacsinokkal gyurmáznak, addig szép lassan összeomlik a magyar vasút: állandók a leállások, a műszaki hibák, a járatkimaradások, a váltó- és jelzőrendszeri problémák. Ilyen műszaki színvonal mellett sajnos a súlyosabb balesetveszélyt sem lehet kizárni, különösen azért, mert önök arra sem voltak hajlandók, hogy legalább megtudják, milyen típusú baleset történt az újvidéki vasútállomáson, nemhogy arra, hogy megvizsgálják, a magyar vasút számára jelent-e ez valamilyen kockázatot.

(17.30)

Azt válaszolták a kérdésekre, hogy nem akarják megkérdezni azt, hogy mi történt az újvidéki vasútállomáson, pedig talán hasznos lenne akkor, amikor ugyanazok a cégek dolgoznak a Budapest-Belgrád vasút szerbiai és magyarországi szakaszán.

Ez nem pénzkérdés, hiszen éppen miniszter úrtól tudjuk azt, hogy csak a tavalyi évben több mint 50 milliárd forint hasznot vett ki a vasútépítésből Lázár János. Bocsánat, Mészáros Lőrinc, elnézést kérek! Néha összekeverem a hasonló szereplőket, elnézést! Mészáros Lőrincre gondoltam. Bocsánat, miniszter úr! *(Derűltég. - Lázár János: Megtisztelő lenne.)* Arról ugyan nem szívesen beszél, de azt is tudjuk, hogy jó pár milliárdot szereztek többek közt az Orbánbányák is ebből a vasútépítésből, a Budapest-Belgrádból, vagy éppen hogy sok milliárdért vesznek székházat a Garancsi-féle cégtől.

Ennek alapján azt kérdezem tehát a miniszter úrtól, mikor vet véget a vasúti beruházásokkal és beszerzésekkel kapcsolatos pazarlásnak és korrupciónak. Mikor tesz végre érdemi lépéseket annak érdekében,

hogy javuljon a vasúti pályák állapota? Miért nem akarnak új vasúti szerelvényeket beszerezni 2028-ig? Illetve kértek-e információkat a szerb hatóságoktól az újvidéki balesetről? Ellenőrzik-e, hogy a Budapest-Belgrád vasút magyar szakaszának építése és a többi vasúti beruházás biztonságos-e? Köszönöm szépen a türelmét, elnök úr. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Mint említettem, a választ személyesen miniszter úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, miniszter úr, öné a szó.

LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter: Köszönöm szépen tisztelt képviselőtársamnak a kérdését, és azt, hogy személyemet is felkarolta. Ez mindenképpen kitüntetés és megtiszteltetés. Azt azonban szeretném megjegyezni a képviselő úrnak a felvezető mondata kapcsán, hogy mint mezőgazdász ajánlom a figyelmébe, hogy minden abból a bizonyos dologból indul el, hiszen a termőföld minőségéhez az a bizonyos dolog nagymértékben járul hozzá, és ezzel gyarapítja a mezőgazdasági termelés hatékonyságát. Tehát ne becsülje alá annak a bizonyos szerves anyagnak a jelentőségét az evolúcióban, az életben és a biológiai körforgásban, és természetesen utána az emberek el-látásában.

Komolyabbra fordítva a szót, galacsinokról azért nem beszélnék, amikor a kormány az elmúlt évtizedben 1200 kilométernyi vasúti hálózatot újított fel mintegy 1440 milliárd forintból, és jó néhány új járművet is vásároltunk. Ezt azért nem tudom összevetni annak a kormánynak a teljesítményével, amelyben ön államtitkár volt, mert akkor nem történt ilyesmi. Tehát nehéz mérlegre tenni a két dolgot, mert az önök serpenyőjében nincs semmi. Mi legalább lehetőségeinkhez képest megpróbáltunk megtenni mindent, amit megtehettünk.

Kérdésére még válaszolom azt is, hogy természetesen nem vitatom azt, hogy jelentős forrásbevonásra van szükség, sőt magam is ezt hirdetem. A problémák úgymond beismerésével vagy a problémák elismerésével, a problémák asztalra tételével természetesen nagyon fontos célom van, hiszen forrásra van szükség, méghozzá forrásbevonásra van szükség a Magyar Államvasutak és a magyar tömegközlekedés tekintetében.

Ez a forrásbevonás több lábon fog állni a terveim szerint. Az egyik természetesen a költségvetés, amelyben most is jelentős források állnak rendelkezésre. 1100 milliárd forintot költ Magyarország évente tömegközlekedésre. Ebből képesnek kell lenni kigazdálkodni a fejlesztéshez szükséges erőforrások egy részét is. Természetesen fel kell venni államhitel is, természetesen nem ördögtől való akár a magántőke bevonása sem. Együtt, tehát ezeknek a forrásoknak együtt kell majd finanszírozniuk a fejlesztéseket.

Konkrét kérdéseire válaszolva: először is szeretném arról tájékoztatni, hogy a pazarlásnak gyorsan véget vettem, mert a beszerzési érték 92 százalékát

jelen pillanatban közbeszerzések formájában bonyolítja a MÁV Szolgáltató Zrt. Korábban, például az önkormányzata alatt 23 százalék volt a közbeszerzések aránya a Magyar Államvasutaknál. Csak jelzem, most a beszerzési érték 92 százaléka megy ki közbeszerzéssel. Igaz, a mi időnkben sem volt ez mindig teljes egészében így.

Mikor teszek érdemi lépéseket, hogy a vasúti pályák állapota javuljon? Terveink szerint az EIB-hitelből, amiért küzdünk és harcolunk, de ha ez nem megy, akkor magyar banki konzorcium és nemzetközi banki konzorcium bevonása mellett is mintegy 500 kilométernyi vasúti pályát fogunk nagyon rövid időn belül felújítani, amely érdemben fogja a magyar tömegközlekedés gerincének minőségét javítani.

Milyen vasúti szerelvények beszerzésére kerülhet sor, és én miért nem akarok megrendelni 2028-ig? Pontosan elkészítette a MÁV azt az elképzelést, hogy mire van szükség: 15 nagy sebességű nemzetközi szerelvény, 29 belföldi IC-motorvonat - InterCity -, 300 darab InterCity-kocsi, 95 darab regionális villamos motorvonat, 68 darab motorvonat nem villamosított vonalakra és 115 villamos mozdony. Tehát a Magyar Államvasutak pontosan tudja, hogy mire van szüksége. Ennek a projektnek és ennek a beszerzésnek a kidolgozása folyamatosan szerepel a kormány napirendjén, és ezzel folyamatosan foglalkozunk.

Kértünk-e információt a szerb hatóságoktól? A szerb hatóságoktól nem, de egy belső vizsgálatot természetesen magyar érintettség okán, az elővigyázatosság tekintetében lefolytattunk. Szeretném elmondani, hogy miután Magyarország európai uniós ország, az egész Budapest-Belgrád vasútvonal magyarországi szakaszán független, európai uniós tanúsítvánnyal rendelkező szakértők állnak rendelkezésre, akik folyamatosan az EU-s megfelelőséget vizsgálják, és folyamatosan azt vizsgálják meg, hogy a biztonsági követelményeknek mindenben megfelel-e a vasútépítés. A szerb eseményeknek a magyar építkezésekhez semmi köze nem volt, nincs semmiféle vasúti érintettségünk és párhuzam, viszont mindent megvizsgáltunk, hogy egyébként a biztonsági követelményeknek a Budapest-Belgrád vasútépítés megfelel-e az EU-s szabványok legszigorúbb elvárásainak tekintetében.

Megnyugtathatom önt és a nyilvánosságot, hogy mindenben megfelelünk a legszigorúbb EU-s elvárásoknak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Most megkérdem Arató Gergely képviselő urat, hogy elfogadja-e a miniszter úr válaszát.

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Miniszter Úr! 14 éve - lassan 15 - önkormányoznak, úgyhogy már nem nagyon lehet visszamutogatni. Minden, ami most van, az a sár, az az önk sara, hogy finoman fogalmazzak. Az a helyzet, hogy persze ki lehet hagyni a

vasbetonból a vasat és mással helyettesíteni, de ebből nem lesz jó minőségű vasútépítés.

Önnek sajnos az emlékezete hiányos. Vasútépítés ügyben 2005 és 2009 között készült el a Budapest-Albertirsa vasúti szakasz felújítása, és kétségtelen, a Budapest-Székesfehérvár- és a Szajol-Békéscsaba-szakaszon már önk vágta át a szalagot, de mind a kettő a mi kormányunk idején kezdődött el. Azonban a lényegre ön nem válaszolt, arra nem válaszolt, hogy hogyan állítják meg a pénzeknek a fideszes milliárdosokhoz való kiáramlását, anélkül pedig nem lesz jól működő vasút.

Amikor utaztam ki vonattal az önnel való találkozóra Kőbánya-Kispestre, a vonat mosdójában volt egy nagyon kifejező népművészeti alkotás. Azt írta ki valaki, hogy „míg a MÁV rohad, addig Orbán zsebe dagad”. Azt kell mondanom, ezt bemutatni nem tudom, de majd felrakom a Facebookra, aki kívánja, megtekintheti. Úgyhogy válaszát nem tudom elfogadni, képv..., államt..., miniszter úr - ez az! *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom önt, tisztelt képviselő úr, és a Házat is, hogy az elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra holnap ülésnapunkon kerül sor. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Szabadi István képviselő úr, a Mi Házunk képviselője... *(Jelzésre:)* Elnézést!

Tisztelt Ház! Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Támogatja-e a kormány, hogy a támogatott, de mégis magyarokat kirúgó óriáscégek visszafizessék a támogatást?**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Fónagy János miniszterhelyettes úr fog önnel válaszolni. Z. Kárpát Dániel képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt hetekben olyan fejlemények borzolták a híreket, amelyek álláspontom szerint megengedhetetlenek. A Samsung 234 embert rúgott ki, az SK pedig 350 főt hajított az utcára, a munkaerő-kölcsönzők által továbbított dolgozók közül is ezeket építettek le. A bökkenő leginkább az, hogy az érintett cégeket brutális közpénzmilliárdokkal és tízmilliárdokkal támogattuk. Ezek az óriáscégek „munkahelyteremtési támogatás” címszó alatt nagyon súlyos összegeket kaptak a magyar adófizetők pénzéből.

Itt van az a Lázár János körünkben, aki minden szimpátiámat élvezte akkor, amikor a Continentallal szemben egy érdemi és markáns verbális fellépést foganatosított, amelynek a lényege közel állt az én mondanivalóm lényegéhez; magyarul, ha a magyar adófizetők pénzéből támogatunk egy ilyen céget, és az mégis leépítésekbe kezd, akkor fizesse vissza az érintett összeget.

Én az akkor elhangzottakat meg kell hogy fejelem azzal, hogy ha Magyarországon egy fiatal család

vagy családos - hozzáteszem: helytelenül - büntetőkamatot kell hogy fizessen a CSOK vagy a babaváró feltételeinek nem teljesítése vagy teljesítési képtelensége miatt, ugyanezt a bátorságot várjuk el a kormánytól a multcégek tekintetében is. Tehát ha egy multcég az adófizetők pénzéből támogatást kap, aztán leépíti az érintett munkahelyet, ugyanazzal a büntetőkamattal emelt támogatási összeget fizesse vissza, mint amivel - még egyszer mondom: helytelenül - egy magyar családost találkozik.

(17.40)

Azt is el kell hogy mondjam, ha előfordul az a tarthatatlan helyzet, hogy a multcég kirúgja a magyar dolgozót, de az általa verbuvált vendégmunkásokat megtartja, tehát egyértelműen a magyarok kárára vendégmunkásokat tart meg, akkor ne számolgassunk, ne matekozzunk, a kapott állami támogatás dupláját fizesse vissza az érintett cég. Ugyanis filozófiailag tarthatatlan helyzet áll elő, hiszen így a megtartott vendégmunkás mellett a kirúgott magyar a befizetett adójából finanszírozta annak a cégnek az itteni támogatását, amely őt elbocsátotta, leépítette, kitette.

A kérdésem nagyon egyszerű: amellet, hogy szimpatizálok a korábban elhangzottakkal a tekintetben, hogy fizesse vissza az érintett óriáscég a támogatást, ha leépíti a munkahelyeket, vállalja-e a kormány, hogy ezt az érintett multcég büntetőkamattal fizesse vissza, ugyanolyan büntetőkamattal, mint amivel egyébként nem kellene szembesülnie a magyar családoknak a CSOK és a babaváró nem teljesítése esetén? Ha pedig ezenfelül a cég úgy rúg ki magyarokat, hogy megtartja helyettük a vendégmunkásokat, támogatja-e a kormány, hogy matekozás helyett egyszerűen a dupláját fizesse vissza az érintett cég az állami támogatásnak?

Nem titkoljuk, hogy pántlikázni szeretnénk ezt az összeget: a magyarok, a magyar munkavállalók bérfejlesztési alapjába szeretnénk csatornázni az összes bevételt. A kérdés, hogy mindezt támogatja-e a kormány. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! Tájékoztatom önt, hogy az interpelláció megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Sziijártó Péter külügyi és külgazdasági kapcsolatokért felelős miniszter urat bízta meg, akinek a felkérésére Illés Boglárka államtitkár asszony fogja az ön kérdését megválaszolni. Parancsoljon, államtitkár asszony, öné a szó.

ILLÉS BOGLÁRKA külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Talán azal kezdeném, amiben egyetértünk, ugyanis nincs közöttünk vita a tekintetben, hogy ha bármilyen jogszabályellenes tevékenység vagy jogszabálysértés

történik, legyen szó akár természetes személyekről vagy cégekről, multinacionális cégekről, akkor azt ki kell vizsgálni, és a hatóságok részéről természetesen fel kell lépni.

Fel szeretném hívni arra a tisztelt képviselő úr figyelmét, hogy jelenleg is vannak olyan hatályos európai uniós és hazai jogszabályok és vannak olyan megkötött támogatási szerződések, amelyek alapján teljesen egyértelmű és világos a helyzet, ha ugyanis költségvetési támogatásokat jogosulatlanul vesznek igénybe a cégek vagy a vállalatok, vagy adott esetben nem rendeltetésszerűen használják azt fel, akkor nemcsak hogy vissza kell fizetniük, hanem ebben az esetben kamatokkal növelt mértéket kell visszafizetni, az ügyleti kamat mértéke pedig jelenleg a jegybanki alapkamat kétszerese. Tehát van egy olyan mechanizmus, ami jelenleg is létezik.

Nagyon fontos, amikor képviselő úr felhívja arra is a figyelmet, hogy ki milyen mértékben matekozik vagy nem matekozik. Én itt azért fel szeretném hívni a képviselő úr figyelmét, hogy az ilyen és ehhez hasonló hozzászólásoknál érdemes arra tekintettel lenni, hogy pont annyival kevesebb szavazatot értek el most az európai parlamenti választások során, mint ahány betöltetlen munkahely van Magyarországon. Tehát lehet, hogy ezt a kettőt érdemes összehasonlítani. Amikor vendégmunkásokról beszélünk, akkor arról van szó, hogy vannak olyan betöltetlen munkahelyek, amihez szükséges a munkaerő felvétele, és szükséges, hogy munkaerőt tudjunk hozzá biztosítani.

Fel szeretném hívni arra is a figyelmet, hogy milyen beruházások történtek Magyarországon, hiszen ezek nélkül a beruházások nélkül nem arról tudnánk beszélni, amit most ön is felvetett, vagy amiről most részletesen tudunk interpelláció keretében tárgyalni, hogy milyen rekordlehetőséget tudunk elérni akár a foglalkoztatottság vonatkozásában, akár a beruházások vonatkozásában, akár az exportteljesítmény vonatkozásában. Én csak a tavalyi év adatait szeretném idehozni, ugyanis 2023-ban 13 milliárd euró volumenben érkeztek beruházások hazánkba, mintegy 20 ezer munkahelyet biztosítottunk ezen keresztül, és nekünk egyértelműen az a célunk, hogy ezeket a beruházási rekordokat is meg tudjuk dönteni. Mindezt akkor sikerült elérnünk, amikor az ENSZ foglalkoztatással foglalkozó szervezete egyértelműen bemutatta és alá is támasztotta, hogy 2 százalékkal esett vissza átlagosan a külföldi közvetlen beruházások száma globálisan, és amikor máshol visszaesésről tudunk beszélni, akkor hazánkban azt látjuk, hogy a beruházások száma, ahogy említettem, nő.

Ezen beruházások és akár a munkahelyek vonatkozásában azért fontosnak tartom kihangsúlyozni, hogy nem volt ez mindig így, nem voltak mindig ilyen mértékű beruházásaink, hiszen azoknak, akikkel önök összeálltak a 2022-es választások során, sikerült nemcsak a beruházásokat a mindenkori

mértékhez képest is alulteljesíteni, de a foglalkoztatottság vonatkozásában is munkanélküliségi rekordról beszélhetünk, és nem beruházási rekordokról.

Úgyhogy én arra szeretném kérni, tisztelt képviselőtársam, hogy legyen tekintettel, legyen figyelemmel ezekre az eredményekre, ezekre a számokra, és a valóságról beszéljen, a valós adatokról beszéljen, arról a már most is működő jogi környezetről beszéljen itt a tisztelt Ház előtt, amellyel eredményeket tudunk elérni.

Ahogy az elején is elmondtam, fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy minden olyan multinacionális cégnek, minden olyan beruházónak, amely Magyarországra érkezik, minden jogszabályt be kell tartaniuk, legyen szó akár hazai jogszabályról, legyen szó akár európai uniós kötelezettségekről, és ezeket a magyar hatóságok be is fogják tartatni. Nekünk kulcsfontosságú, hogy a stabil gazdasági növekedést a jövőben is tudjuk biztosítani, és ehhez a beruházókat ide tudjuk csábítani, de természetesen csak olyan keretek között, amit a hazai jogszabályok megengednek. Köszönöm szépen a szót. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Most megkérdem Z. Kárpát Dániel képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Asszony! Én arra kérem, hogy söpörje félre a gyűlöletét, amit mindenki iránt érez, aki nem az ön politikai szekértáborához tartozik. Ez egy szakmai kérdés, államtitkár asszony. Pontosan azért ilyen viharos, mérgező és turbulens a belpolitikai helyzet, mert önök képtelenek nemzeti minimumokat alkotni. Én sem beszéltem önnek a 411 forint, hanem az elképesztően gyengített forint/euró árfolyamról; én sem beszéltem önnek arról, hogy önök szervezik a vendégmunkásimportot, ahelyett, hogy visszaszorítanák. És ön azt állítja, hogy szükség van erre a szervezett vendégmunkásimportra.

Én pedig azt állítom, hogy arra lenne szükség, hogy a több mint 230 ezer - érti: 230 ezer! - magyar álláskereső mindegyike ingyenes átképzési programokkal találkozzon, ne pedig Európa egyik leginkább szűkmarkú munkanélküliségi ellátási rendszerével. Ha ebből a 230 ezer emberből csak a felénél el tudnák érni azt, hogy egy új szakágban ingyenes átképzéssel kenyérkeresetet találjon, nem lenne szükség szervezett vendégmunkásimportra, és akkor ezek a cégek nem tudnák az említett visszaéléseket fogatatosítani.

Azért nem tudom elfogadni a választát, mert a szakmai javaslataim egyikére sem adott pozitív választ. Ebből következik az én válaszom is, amit, tisztelettel kérem, fogadjon el. *(Taps a Jobbik sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tájékoztatom, hogy az elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra a holnapi ülésnapunkon kerül sor. Csak azt szeretném megjegyezni, hogy számomra nem süttött át ebből a beszélgetésből semmiféle gyűlölet sem. *(Dr. Apáti István: Persze, mert nem aelnök úr ellen irányult. - Zsigó Róbert: Jó reggelt!)*

Tisztelt Ház! Szabadi István képviselő úr, a Mi Hazánk képviselője, interpellációt nyújtott be az építési és közlekedési miniszterhez: „**Mikor lesz át-fogó reform a MÁV-nál?**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Önnek is miniszter úr személyesen fog válaszolni. Parancsoljon, öné a szó.

SZABADI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Tényszerű valóság az, hogy a MÁV évtizedek óta katasztrofális helyzetben van, annak ellenére, hogy történelmi okokra vezethető vissza. Nyilván mindnyájunknak, aki magyar ember, fáj Trianon, és 1920-ban nemcsak a területeinket, hanem vele együtt a vasút jelentős részét is elveszítettük. De azt, hogy mellékvonalakat zárnak be, vonatok siklanak ki, nincs klíma a vagonokban, állandó késések vannak, járatkimaradások, azért mégsem lehet ezzel magyarázni.

A sok túlóra miatt a dolgozók fáradtak. Azonnali béremelésre lenne szükség, melynek forrását például az érdemtelenül kiosztott vezetői prémiumok jelenthetnék. Álláspontunk szerint a sikeres MÁV alapja kizárólag a megbecsült vasutas dolgozó lehet, ezért a szakszervezeteket például partnernek kellene tekinteni.

Egyes vonalakon beilleszkedni képtelen bűnöző elemek tartják rettegésben az utasokat, ezért külön biztonsági szolgálatot kellene létrehozni. Létszámhiány miatt pont az ilyen járatokon vezetnek be a kalauz nélküli közlekedést, ami meggyőződésünk, hogy nem jó irány. A kalauzok nemcsak a jegyek ellenőrzésében, de a vonatok biztonságos elindulásában is segítettek a mozdonyvezetőknek, akik ezentúl teljesen egyedül maradnak ezeken a vonalakon. Ők végzik majd az élőszavas tájékoztatást, ellenőrzik az utasok le- és felszállását, intézkednek műszaki rendellenesség vagy veszélyhelyzet esetén, ami sokkal nagyobb felelősséggel jár. Nem beszélve arról, hogy emiatt további késések is lehetnek, hiszen ezek a feladatok is rájuk hárulnak.

(17:50)

Miniszter úr is elismerte, hogy az infrastruktúra és a járművek ötvenévesek, sürgős fejlesztések szükségesek, ugyanis a vasúti pályák 42 százaléka nagyon rossz állapotban van. Ötpontos közlekedési akciótervet és tízéves vasútfejlesztési koncepciót hirdetett meg azok után, hogy 2022-ben leállította a legtöbb vasúti fejlesztést. A Magyar Közlönyben megjelent

erről szóló kormányhatározatból azonban, mint utólag kiderült, technikai hiba miatt kimaradt a vasútfejlesztés, ami nyilván közfelháborodást is okozott. A nemrég előkerült vasúti fejlesztési program szerint a minisztérium a területre 10 800 milliárd forintot szán, de ebből a pénzből a vasúti mellékvonalak fejlesztésével továbbra sem számolnak.

Lepsényben például meg akarják szüntetni a gyorsvonatok megállását, mert egyrészt nincs pénz a vasúti pálya felújítására, másrészt ezzel próbálják a késéseket korrigálni vagy megszüntetni. Szeretném jelezni, hogy a Mi Hazánk közreműködésével a helyi emberek aláírásgyűjtésbe kezdtek azért, hogy Lepsényben a gyorsvonat továbbra is megálljon.

Tisztelt Miniszter Úr! Várom válaszát azzal kapcsolatban, hogy a MÁV szervezeti átalakítása mellett terveznek-e béremelést a vasutasok számára, hogyan kívánják orvosolni a létszámihiányt, miért vonják el a kalauz nélküli vonatokkal a mozdonyvezetők figyelmét a biztonságos közlekedéstől, miért nem fordítanak nagyobb figyelmet egyes járatokon a közbiztonságra, és a vasúti mellékvonalakon milyen fejlesztéseket terveznek. Várom szíves válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a Mi Hazánk képviselői részéről.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Lázár János miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr! Öné a szó.

LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Rövidesen, 2025. január 1-jével sor kerül a Magyar Államvasutak és a Volán teljes összevonására és a két vállalat szerkezeti, szervezeti átalakítására, aminek az az oka, hogy ebben a két vállalatban, e szolgáltató cégekben a magyar állam mint megrendelő összesen 1100 milliárd forintot költ a közösségi közlekedés megvalósítására Magyarországon. Én azt gondolom, hogy egy modernebb, valóban jól működő vállalati struktúrában, még ha egy hagyományos témáról van is szó, ezt a pénzt racionálisabban, észszerűbben lehetne elkölteni és az erőforrásokat jobban fölhasználni. A saját belső erőforrások föltárása a legfontosabb célja ennek a vállalati átalakításnak.

Ami a konkrét kérdéseit illeti, utánanézettem pár dolognak. Először is a kalauz nélküli vonatok esetében az állítása nem fedti a valóságot. Jelentést kértem a Magyar Államvasutaktól 2024. november 20-án. Az eddigi tapasztalatok abszolút pozitívak, semmilyen kalauz nélküli közlekedéssel összefüggésbe hozható probléma nem adódott, az utasokat érintő atrocitás nem történt, tehát a kalauz nélküli ügymenet, menetmód várhatóan be fog válni. Ez nem jelenti azt, hogy végsőkéig ragaszkodnánk hozzá.

Ami a foglalkoztatotti létszámban meglévő hiányt illeti, arról tájékoztattak a kollégáim 2024. november 20-án jelentésben az interpellációja alapján, hogy jelen pillanatban a szervezeti struktúrában

az üres álláshelyek száma 1 százalék, ami egy ekkora vállalatnál, amely Magyarország legnagyobb munkaadója, jelen pillanatban több mint ötvenezer embert foglalkoztat, úgy gondolom, hogy abszolút akceptálható.

Ami a munkavállalókkal kapcsolatos viszonyt illeti, én megértem az észrevételét, de az nem fedti a valóságot. Az elmúlt hetekben és hónapokban számos támadás érte a kormányzatot a közlekedés miatt részben valós okoknál, részben pedig politikai szándékoknál fogva. Egy dolog azonban mindenkinek feltűnhetett, tisztelt képviselőtársaim, ez pedig az, hogy a szakszervezetek ebben a vitában nem vesznek részt. Ennek az az oka, hogy a kormány 35 éve először olyan megállapodást kötött a szakszervezetekkel, aminek az a hatása, hogy ötvenezer munkavállalóval munkabéke van a Magyar Államvasutaknál és a Volánnál, pedig korábban hétköznapi volt a tüntetések, sztrájkok sora és a felháborodás. Ma egy hároméves bérmegállapodás van, ami azt jelenti, tisztelt képviselőtársaim, hogy '25-ben és '26-ban nettó 1,5 százalékos reálbérnövekedést garantálunk minden közösségi közlekedésben szolgálatot teljesítőnek, ami azt jelenti, hogy bármennyi lesz az infláció, afölött adunk 1,5 százalékot, így szól a megállapodás.

Amikor átvettem 2022-ben a tárca felügyeletét, az átlagkereset 497 035 forint volt, 2024-re az átlagkereset 661 633 forint volt, 2026-ban pedig 739 143 forint lesz várhatóan az átlagkereset. Az, hogy számunkra, fideszesek számára mindig az ember a legfontosabb, ezen a területen két dolgot jelent. Legfontosabbak az utasok, ezért a változtatások célja nem a vasútnak önmagában a javítása, nem egy elvi vita lefolytatása, nem a vas, hanem az ember helyzetének javítása. Ugyanez vonatkozik a munkavállalókra is. Ilyen fókú odafigyelésre a munkavállalókat illetően, hároméves bérmegállapodásra és a munkabérek garantálására nagyon régóta nem került sor a Magyar Államvasutak működésében. Aki össze tudott hozni bérmegállapodást miniszterként és államtitkárként még rajtam kívül, az itt ül mellettem, Fónagy János kollégám volt az. Tehát összességében meg kell nyugtatnom képviselőtársamat, hogy jelentős fejlesztések következtek be a munkaadói és munkavállalói együttműködésben.

Végül, de nem utolsósorban a mellékvonalak tekintetében a hitel, amit felveszünk az EIB-től, és a saját forrásaink garantálni fogják az utasok által használt mellékvonalaknak nemcsak a megtartását, hanem a javítását is. Az átfogó program erre is megfelelő garancia. Kérem annak támogatását a tisztelt Országgyűléstől. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Most megkérdem Szabadi István képviselő urat, hogy elfogadja-e a miniszteri választ. Parancsoljon!

SZABADI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr!

Nem fogadom el a válaszát, már csak azért sem, mert a vasúti mellékvonalak fejlesztésére nem jut elegendő pénz, és amint most hallottuk öntől, ha jut is, akkor is hitelből. Ezzel jól eladósítjuk majd a gyermekeinket, unokáinkat, és ráadásul úgy, hogy kormányközeli cégeknél viszont tízmilliárdokat költenek el. A miniszter úr is megerősítette, hogy az akcióterv végrehajtásában a Mészáros Lőrinc érdekeltségébe tartozó V-Híd Zrt.-re is számítanak. Hát, nyilván! Miért is ne?

Ráadásul a Budapest-Belgrád vasútvonal fejlesztése többet is adhatott volna a magyar emberek számára, ha már felújításra került sor, ugyanis a szerb oldalhoz képest magyar oldalon egymilliárd forinttal többet kerül kilométerenként, és ezért cserébe olyan földfelszíni, illetve szintazonos keresztezéseket kapnak a magyar emberek, ami miatt 160 kilométer/óránál sosem fog többel menni a vonat, annak ellenére, hogy a pálya alkalmas lehet rá. Na, ezen kellene elgondolkodni, hogy miért kapnak a magyar emberek ilyen szintű fejlesztést. Köszönöm szépen. *(Taps a Mi Hazánk képviselői részéről.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! A képviselő úr nem fogadta el a miniszteri választ, ezért tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalra a holnap ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel az interpellációk végére értünk. 17 óra 56 perc van. Most áttérünk a **kérdések** tárgyalására.

Tisztelt Ház! Arató Gergely és Kálmán Olga, a DK képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „Miért?” címmel. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a DK frakcióvezetője előzetesen úgy nyilatkozott, hogy személyes válaszadást kér, így a miniszterelnök úrnak távolléte miatt a második **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Most a DK-frakció soron következő, kérdést feltenni kívánó képviselőjének kérdése következik, azaz Varga Zoltán képviselő úr, aki azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Miért tesz tönkre Debrecent?**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! A miniszter úr távolléte miatt válaszadásra Fónagy János miniszterhelyettest jelölte ki. Tisztelettel kérdezem önt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

VARGA ZOLTÁN (DK): Sajnálom, hogy miniszter úr nincsen itt, de természetesen elfogadom a miniszterhelyettes úr válaszát is. *(Dr. Fónagy János: Köszönöm.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Varga Zoltán képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszterhelyettes Úr!

Bár önök Debrecent előszeretettel nevezik a Fidesz őrvárosának, újabban pedig már alternatív vagy társfővárosnak is szokták hívni, azonban mind a ketten tudjuk, hogy ez nem más, mint üres frázis, mert hogy Debrecen a legkevésbé sem az önök bezzegvárosa, hacsak abban a formában nem, hogy a város fideszes polgármestere és a talpig kormánypárti egyetemi vezető bármit megtesz, amit önök, a kormány megrendelnek tőlük. De tényleg bármit. Így lehetett Putyin, az orosz diktátor a Debreceni Egyetem díszpolgára, egy kézilabdaedzőből így lehetett professzor, és ezért épülhetnek a vízhiányos Debrecenben Európa legnagyobb környezetpusztító, jövőgyilkos gyárai is.

Mérgező mementóként rajtunk, civiseken maradhat Orbán és a kommunista Kína bizniszének összes mocska, ha nem vigyázunk, míg az ebből származó adóbevétel rövidesen valahol majd Hatvanpuszta környékén fogja a feneketlen NER-es zsebeket még inkább megtömni. Talán ezért is sietős nemcsak a kínaiaknak, de az önök kormányának is, hogy mielőbb termeljenek ezek az örült nagy gyárak. Annyira sietős, hogy sem az építetők nem tartják be, de a magyar hatóságok, sőt a kormány sem tartatja be a legelemibb higiénias és munkaegészségügyi feltételeket sem.

(18.00)

Például idén február óta egy máig át nem adott, használatbavételi engedéllyel nem rendelkező, folyó csapvízzel nem ellátott épületben kell hogy dolgozzanak az EcoPro debreceni katódgyárának dolgozói. A dolgozók az udvaron felállított mobil vécét kell hogy használják, az épületben a vizet ballonokból nyerik, majd a szennyvizet vödörökbe gyűjtik össze. Hát, itt tartunk! A cég ellen amúgy nyolc hatósági eljárás van jelenleg is folyamatban, de természetesen mondanom sem kell, titkolják, hogy ez miből is zajlik. És ez még csak a kezdet.

Miniszterhelyettes úr, árulja már el: miért tesz tönkre Debrecent, miért mérgezik meg a civisek jövőjét, miért nem tartják be és tartatja be a kormány a legelemibb törvényeket sem az akkugyárak működésével vagy építésével kapcsolatosan? Várom válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiból.)*

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszönöm. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Fónagy János miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A közép- és hosszú távú éghajlat-politikai célok elérése szempontjából az energiatárolás és az elektromobilitás területén kiemelkedő

jelentőségű az akkumulátorok alkalmazása, nélkülük e funkciók aligha láthatók el. Az akkumulátorok iránti globális kereslet gyorsan növekszik. Tekintettel arra, hogy több megújuló energiát képesek integrálni az energiarendszerünkbe, tovább zöldíthetik az ipari és közlekedési ágazatot, ami más ágazatok villamosítására is hatással van.

Tisztelt Képviselő Úr! Bevezető mondataimból, gondolom, kitűnik, hogy másként ítéljük meg a debreceni akkumulátorgyárak építését ön és én, vagy ha úgy tetszik, a kormány. A kormány a gazdasági semlegesség stratégiáját követi, ami azt jelenti, hogy minden irányból szeretnénk beruházásokat vonzani az országba. Nem válogatunk a befektetők között nemzetiiségük alapján, és azt szeretnénk, hogy találkozási pontjává váljunk keleti és nyugati gazdaságoknak, és ebben valóban Debrecennek kiemelkedő szerepet szánunk. Az elektromos autók jelentik Európa jövőjét, tudom, hogy ezen van egy szakmai polémia, de meggyőződésünk, hogy ez mindenképpen a jövő egyik nagyon - nem kizárólagos, de nagyon - fontos eleme, s ebben hazánknak meghatározó szerep jut.

Magyarországon ma már jelen van a három legnagyobb prémium német autógyártó vállalat, miközben a világelső keleti akkumulátorgyártó vállalatok közül négy telepített gyárat hazánkban. Ezek közül nyilvánvaló, hogy egy részük Debrecenben van. Én a magam részéről, bár nem vagyok debreceni, de ha nekem ennek a térségnek a jövőjéért felelősséget kellene vállalni, akkor ezt a fejlesztési irányt megalapozottnak és jónak minősíteném. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Minden tisztelettem az öné, én nagyon örülök, hogy az ön szájából is végre visszahallhattam a teljes kormányzati propagandát az akkugyárak építésével kapcsolatosan, csak azt nem hallhattam, hogy valójában hogy engedhetnek üzemelni most, jelen pillanatban is, a 2024. év végén egy olyan gyárat, aminek semmiféle működési engedélye nincsen, nincsen használatbavételi engedélye, nincsen víz ott, abban az épületrészben, a szennyvizet pedig vödörökbe gyűjtik. Tehát erre semmi választ nem kaptam.

Ön valóban nem debreceni, de 2002-ben még felelősen gondolkozott mint vízügyi miniszter, akkor kongatta a harangot - ahogy szokták mondani -, nyomta a vészcsengőt Debrecennel kapcsolatban, hogy baj lesz Debrecennel, ha a vizét nem tudják rendesen pótolni. Most a vízpótlás semmi másról nem szól, mint arról, hogy Orbán és a kommunista Kína mocskos biznisztét kiszolgálja. Ez kevés lesz a debrecenieknél, és kevés lesz különben majd az ön unokáinak is, amikor egyszer majd önnek is a szemükbe kell

nézni, és el kell mondani, hogy miért is másította meg a szavát 2002-höz képest most, 2024-ben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásért illeti meg a miniszterhelyettes urat. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Tisztelt Képviselőtársam! Nekem ugyan meggyőződése, hogy a debreceni építkezések során az ott tevékenykedő intézmények, cégek, hatóságok, vállalatok betartják az ezekre vonatkozó szabályokat, de ha ez nem így van, akkor kérem, hogy a szükséges helyeken a szükséges kezdeményezéseket tegye meg.

Egy pillanatig nem állítom azt, hogy Magyarországon minden építőipari kivitelezés helyén angyalok dolgoznak *(Dr. Lukács László György: Konkrétan vi-etnámiaiak meg mongolok.)*, és nincsenek sehol mobil illemhelyek felállítva, de azt, hogy mindent, amit ezen a jövőt jelentő területen csinálunk, az rossz, gonosz és kárhözható lenne, tisztelettel kétségbe vonom. És úgy gondolom, ha van is átmeneti kellemetlenség, kérem, higgye el, hogy az ezzel kapcsolatos alapvető hatósági vizsgálatokat, akiknek ez a dolguk volt, elvégezték, azok, akik ezeket az engedélyeket kiadták, tudták, hogy mihez adják az aláírásukat és a bélyegzőjüket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Hiller István, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a kultúráért és innovációért felelős miniszternek: „**Mi lesz a Műegyetemmel?**” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Zsigó Róbert miniszterhelyettes urat javasította fel. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Dr. Hiller István: Igen, elnök úr.)* Öné a szó, képviselő úr.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Az elmúlt napokban több olyan hír jelent meg a magyar sajtóban és a szakmai közbeszédben, amelyek a Budapesti Műszaki Egyetem jövőjéről szólnak.

Tisztelt Államtitkár Úr! Erről akarom kérdezni, a Műegyetem jövőjéről. Először nézzük az alapokat! A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem az országunk legendás, egyik legtradicionálisabb és legfontosabb felsőoktatási intézménye. A Műegyetem az átszervezések után is állami fenntartásban maradt, azon kevés felsőoktatási intézményeink egyike az én alma materemmel, az Eötvös Loránd Tudományegyetemmel és a Zeneakadémiával együtt, amelyek állami fenntartásban van. Most az hírlik, hogy a kormány ezen változtatni kíván.

A kérdésem az, államtitkár úr, hogy ez igaz-e. Kikerül-e a Műszaki Egyetem az állami fenntartásból? Ha kikerül, akkor milyen formában? Azt szeretném

még megkérdezni, hogy ön, illetve a kormány garantálja-e, hogy az a megoldás, amiről szó van a szakmai közbeszédben, nem eredményezi-e azt, hogy a Műszaki Egyetem elesik az európai uniós forrásoktól. Garantálja-e a kormány, hogy a Műegyetem hallgatói továbbra is részt vehetnek az Európai Unió Erasmus-programjában? Garantálja-e ön és a kormány, hogy a Műszaki Egyetem kutatói - néhány kutatás e tekintetben nemhogy világszínvonalú, hanem világszerte vezető kutatás - a Horizont-program részesei maradnak? Kérem szépen, válaszoljon ezekre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Zsigó Róbert miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

ZSIGÓ RÓBERT kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Ön nem először hozta szóba az egyetemek, a felsőoktatás helyzetét itt a parlamentben, ugyanúgy, ahogy egyébként a modellváltás helyzetét sem, legutóbb a törvénnyel kapcsolatban mondta el erről az ügyről a véleményét. Én tiszteletben is tartom az ön véleményét, és el is fogadom, hogy ebben a kérdésben nem mindig értünk egyet, mert tudom, hogy önt is a felsőoktatás iránt érzett felelősség mozgatja.

Ha röviden akarok válaszolni a kérdésére, akkor ugyanúgy, ahogy a modellváltás eddigi folyamatában is, amikor a szenátusok 87 százaléka támogatta egyébként a modellváltást, soha nem történt olyan, és nem is fog megtörténni olyan változás egyetlen felsőoktatási intézménnyel kapcsolatban sem, ami a szenátus támogatását ne élvezné. Ugyanígy lesz a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemmel kapcsolatban is.

Nem vitatom, hogy az állami fenntartású hazai egyetemek és főiskolák most és az elmúlt évtizedekben mindent megtettek a magas minőségű oktatás érdekében. Ugyanakkor a modellváltás egyetemek általi kezdeményezése éppen azért indult el, és azért karolta fel a kormány, mert kellett egy rugalmasabb működési modell, amely lehetővé teszi a többéves tervezést, a teljesítmény értékelését, stratégiai távlatokat ad, és ezáltal versenyképessé teszi az intézményeket. Minden tekintetben a szenátusok támogatásával ezeket az eredményeket elértük. A statisztikai tények is azt igazolják, hogy az elmúlt években az egyetemi modellváltás következtében sikeres versenyképességi fordulat következett be a magyar felsőoktatásban.

(18.10)

Hiszen 12 olyan egyetem van, amely elitligás, amely a világ legjobb 5 százalékában van benne. (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) Még egyszer azt tudom mondani önnek,

hogy a szenátus döntése nélkül nem történik ilyen tekintetben döntés. Köszönöm szépen a figyelmet. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Köszönöm, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Amikor a modellváltás volt, önök, illetve a felsőoktatásért felelős miniszterhelyettes, államtitkár úr ott, abból a székéből 1060 milliárd forintot ígért a magyar felsőoktatási intézményeknek, azoknak, amelyek megcsinálják a modellváltást. Ebből, kérem, nem lett semmi. Önök most 19 milliárd forintos műegyetemi költségvetés helyett 37 milliárd forintot ígérnek a Műegyetemnek, ha megcsinálja a modellváltást. De az előzőből se lett semmi; már hogy az 1060 milliárd forintból.

Azt szeretném kérdezni, hogy kiszervezik-e a Műegyetemet a magyar állami felsőoktatás köréből. És tisztelettel kérem, hogy válaszoljon: egyébként az állami fenntartású felsőoktatási intézmények, jelen pillanatban az ELTE, a Műegyetem és a Zeneakadémia jelenlegi botrányos bérhelyzetén javítanak-e? Lesz-e ott béremelés? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Viszonzás illeti meg államtitkár urat, miniszterhelyettes urat. Parancsoljon!

ZSIGÓ RÓBERT kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Olyan kérdéseket tett fel, amelyekre lehetetlenség egy percben válaszolni, és majd joggal mondhatja azt, hogy nem kapott választ. De azért mégiscsak, még egyszer engedje meg, mert ezzel az üggyel kapcsolatban sokszor hangzott el a modellváltás és az autonómia kérdése.

Rengeteg olyan eredményt tudok felsorolni, és ha lenne időm, felsorolnám, hogy a modellváltás következtében értük el többek között azt is egyébként, hogy a modellváltott egyetemeknek a finanszírozása milyen mértékben nőtt. De az is hozzátartozik, hogy mintegy 29 százalékkal többen választottak modellváltó egyetemeket. A külföldi hallgatók létszáma tíz év alatt közel a duplájára nőtt. Átlagon felül nőtt a vidéki egyetemre felvettek száma, és a hátrányos helyzetű járásokból felvettek száma is 50 százalékkal nőtt.

Mégiscsak önnek is és nekem is az a fontos, hogy minél több olyan fiatal, akinek van rá képessége, eljusson az egyetemre, és megfelelő képzettséget kapjon ahhoz, hogy a társadalom hasznos tagja legyen, megfelelő munkát találjon, és sikeres élete legyen. Ebben a modellváltás segíti a magyar fiatalokat. Köszönöm szépen a figyelmét. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Bedő Dávid és Tompos Márton Kristóf, a Momentum képviselői, azonnali

kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak. *(Jelzésre:)* Pardon, nincsenek itt? *(Egy hang a Jobbik padsoraiból: Hova tűnt démoni önfegyelmük? - Közbeszólások a Jobbik és a Mi Hazánk padsoraiban.)*

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Arra nem készült fel az ülésvezető elnök, nem hiszi el, hogy valaki nem jelenik meg. Jelen pillanatban **nincs itt.**

Tisztelt Országgyűlés! Brenner Koloman, Lukács László György és Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „Mit gondol erről, Miniszterelnök úr?” címmel. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Jobbik frakcióvezetője előzetesen úgy nyilatkozott, hogy személyes válaszadást kér, így a miniszterelnök úrnak - távolléte miatt - a második **szorán következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszter úrnak: „**Hogyan segíthetne a kormány?**” címmel. Miniszter úr - távolléte miatt - válaszadásra Tállai András miniszterhelyettes urat jogosította fel. Kérdezem képviselő urat, elfogadja a válaszadót, vagy személyesen kéri... *(Dr. Lukács László György: Igen.)* Öné a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! A hazai egészségügynek kettő ismertetőjegye van. Az egyik az, hogy a magyar embereknek duplán kell fizetniük benne, a másik pedig a hosszú várólisták. Mind a kettő olyan kérdés, ami úgy gondolom, a Pénzügyminisztérium figyelmére és ennek a megoldása a figyelmére számot tarthat.

Miért mondjuk azt, hogy kétszer kell fizetni? Az emberek a saját munkájuk után társadalombiztosítási járulékot és adót fizetnek, közterheket fizetnek. Ebből az állam az állami egészségügyet tartja fenn, és elvileg ebből fizetik és biztosítják azokat a szolgáltatásokat, amelyeket igénybe lehet venni. Tehát ha az ember nem jut időben - és ez egyre gyakoribb - a szolgáltatáshoz, vagy egyáltalán az ő lakóhelyén vagy a környezetében egyáltalán nem érhető el az a szolgáltatás, amelyet igénybe szeretne venni - és mint mondom, ezeknek növekszik a száma és a kiterjedése -, akkor sajnos zsebbe kell nyúlni és a magánellátásba kell menni. Így az emberek kétszer fizetnek azért az egészségügyi ellátásért, amelyet szeretnének megszerezni, és amely egyébként egyszer fizetős, tehát tb és adó befizetése után elérhető lenne számukra.

Hogy ez mekkora gond, azt jól mutatja a várólisták alakulása. Akik Magyarországon nem kapnak időben ellátást, várólistára kerülnek. Hozzáteszem, nemcsak ők várnak az egészségügyben, hanem azok is, akik egyáltalán megpróbálnak egy szakrendelőbe bejutni, vagy valamilyen időpontot kapni. Tehát nemcsak a műtéti várólisták hosszából lehet kiindulni, amelyben jelenleg 54 ezren vannak, hanem abból is ki

lehet indulni, hogy sokan várnak. Szóval ezeken a várólistákon sokszor hónapokat, sőt van olyan, ahol egy évet kell várakozni. Ez világosan mutatja, hogy a kormány nem ad elég finanszírozást, és nem ad elég pénzt az egészségügynek.

De a Jobbik Magyarországért Mozgalomnak van egy javaslata, tisztelt miniszterhelyettes úr. Ez pedig úgy néz ki, hogy azt a társadalombiztosítási járulékot, amelyet az emberek befizetnek, tegyük hordozhatóvá, azaz lehessen igénybe venni a magánellátásban abban az esetben, ha időben nem kap ellátást az állami intézményben, vagy ha azt egyáltalán nem tudja biztosítani az állami intézmény. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Úgy gondoljuk, hogy ez csökkentené a várólistákat, ez az emberek egészségügyi ellátását segítené. Itt a kérdés az, hogy ezt támogatja-e a kormány. Támogatja-e azt, hogy ne legyen duplán fizetős az egészségügy, és támogatja-e a kormány azt, hogy egyéni számlát, tb-számlát vezessen ehhez, hogy ebben el lehessen igazodni? Köszönöm szépen a türelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tállai András miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr!

Tehát: szögezzük le, hogy a jelenlegi kormány egyértelmű célja az állami szerepvállalás további erősítése az egészségügyben. Nem lehet az emberek gyógyítása üzlet, nem lehet nyereszkes tárgya. Az az alapelv, hogy az egészségügyi szolgáltatáshoz azonos szakmai tartalommal kell hozzájusson minden magyar állampolgár, függetlenül attól, hogy mennyi társadalombiztosítási járulékot fizetett be a közös kasszába; ebből az elvből nem fogunk tudni engedni.

Úgy gondolom, ön tévesen gondolkodik a rendszerről, hiszen azt gondolja, hogy a magyar társadalombiztosítási rendszer egyéni biztosítások összessége, és a személy maga dönthet arról, hogy azt, amit befizetett, hogyan használja fel. Ha ezt a rendszer kinyitná és megengedné, azt gondolom, hogy egy teljes anarchia keletkezne az egészségügy finanszírozásában. A magyar társadalombiztosítás rendszere szolidaritási elven működik, ennek megfelelően a társadalmi rendszerben való részvétel a tehetősebb rétegek - tehát akik több járulékot fizetnek - számára is kötelező. Ha ezt a rendszert átalakítanánk, akkor egy olyan társadalmi szerződést rúgnánk fel, amely nagyon komoly feszültséget keletkeztetne a társadalmi rétegek között.

Azt gondolom, hogy ebbe az irányba a kormány semmiképpen nem fog tudni elmenni. Erős és pontos, magas színvonalú egészségügyi ellátást kell állami finanszírozásból biztosítani. Ez kell hogy a cél legyen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterhelyettes úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót frakcióvezető úrnak. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Abban közöttünk nincs eltérés, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom is egy robusztus, erős állami rendszert tud elképzelni, de a jelenlegi helyzetben, azt árulja el miniszterhelyettes úr: mi jó a magyar embereknek? Mert az van, hogy befizetik a járulékaikat, befizetik az adókat, időben nem kapnak ellátást, és még egyszer kell fizetniük az egészségügyi ellátásért. Márpedig tudjuk, hogy ha valakinek baja van, el fog menni, és meg fogja magát gyógyíttatni. De az nem jó, hogy azt, amit az emberek befizettek, amit az évek során erre takarékoskodtak, és amelyeket önök, az állam kezel azért, hogy fenntartsa ezt az erős állami egészségügyet és még erősebbé tegye, azt ők nem tudják igazából igénybe venni, hanem pluszforrásokat kell saját zsebből betenni.

(18.20)

500 milliárdnál is többet költenek az emberek saját zsebből, ami európai szinten is magas. Mi csak egy dolgot szeretnénk, hogy a magyar embereknek ne duplán kelljen fizetnie az egészségügyi ellátásért, hanem a tb és az adójuk, amit befizetnek, egy olyan számlán legyen vezetve, amelyről igénybe tudják venni, olyan ellátásban, magánellátásban, amit nem tudnak időben az államiban elérni, vagy egyáltalán nem érhető el az ő területükön az államiban.

Jelenleg az emberek meg akarják gyógyítani magukat, az állam keveset költ ilyen téren az egészségügyre, ezért vannak egyébként várólisták és kórházi adósságok. Lehetne javítani a helyzeten, csökkenteni a várólistákat, és az embereket hozzájuttatni egy méltó és tisztességes ellátáshoz (*Az elnök megkocogtatja a csengőt.*), ezért javasoljuk a tb hordozhatóságát. Javasolom, fontolják meg. (*Taps a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Egyperces a válasz, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg miniszterhelyettes urat. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. A rendelkezésre álló egy perc helyett másfél percben is azt bizonygatta, amit már az élete során bebizonyított, hogy ön elkötelezett híve a magánegészségügyi rendszernek. Hiszen ön 2012-ben nyilatkozta azt, amikor egy cég tulajdonosa és vezetője volt, hogy nagyon örül neki, hogy 62 orvos ki tudott szervezni Írországba. (*Dr. Lukács László György: Ez full hazugság!*) Elvitte a Magyarországon tanult embereket, a magyar egyetemeken kiképzett orvosokat, 62-t elvitt Írországba, hogy ne tudjanak szolgálni a magyar egészségügyben, és ön ennek még örvendezett is.

Tisztelt Képviselő Úr! Politikailag is rossz oldalon áll, hiszen azzal a párttal fogott össze, amely lényegében tönkretette ezt az ágazatot, ők vezették be azt a fizetős egészségügyi rendszert, amely az első lépcsője a magánegészségügynek. Továbbra sem fogjuk tudni azt a gondolkodást és azt az elvet támogatni, amit ön képvisel itt a parlamentben. Köszönöm szépen. (*Szóróványos taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Jámbor András Imre, a Párbeszéd képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Mit tehetünk együtt a Diószegi utca lakóiért?”** címmel. Tekintettel arra, hogy a Párbeszéd frakcióvezetője ezen azonnali kérdésnél előzetesen nem nyilatkozott a személyes válaszadási kérelemről, ezért ezt a határozati házszabály alapján úgy kell tekinteni, hogy a kérdés feltevő képviselő személyes válaszadást nem kér. Öné a szó, képviselő úr.

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Képzelmek el azt, hogy a magyar állam hoz egy olyan törvényt, amellyel kisajátítja az önkormányzatok otthonát, és háromnegyed évvel később sem tesz meg semmit azért, hogy ez a helyzet rendezve legyen. Itt a Diószegi utca lakóiról és a környékbéli önkormányzati bérlakásokban élőkéről van szó, akik kapcsán a magyar állam politikai döntéshozók szintjén eddig nem vette fel a kapcsolatot az önkormányzattal, és ez egy elég szomorú helyzet, hiszen ketyegnek a határidők, el kellene valahol helyezni azt a körülbelül kétszáz családot, akiknek a lakhatásáról itt alapvetően szó van.

Az a helyzet, hogy a költségvetésben én azt látom, hogy 5,1 milliárd van a jövő évre betervezve az MNV-nél arra, hogy a lakóingatlanok ki legyenek sajátítva. Ez az 5,1 milliárd a fele annak az értékbecslésnek, amit a józsefvárosi önkormányzat saját értékbecslése kimutatott. Azt látjuk, hogy a határidők olyan szűkösek, hogy a végén az önkormányzatnak pár hete lenne csupán arra, hogy azt a kiköltöztetést megcsinálja, amelynek keretében 150 családnak kellene új otthont találni.

Ez a helyzet így elfogadhatatlan, és nagyon jó lenne, ha a kormány kijelölne valakit, akivel politikai döntéshozóként le lehet ülni tárgyalni, és végig lehet tárgyalni ezt a folyamatot. Már csak azért is, mert olyan helyzetek vannak, hogy például a Diószegi 20. számú ház lakói nincsenek benne a törvénytervezetben, de a velük szomszédos Diószegi utca 18. konkrétan egy olyan ház, amit nem lehet egyedül lebontani, mégis ezt tervezné a Nemzeti Közszolgálati Egyetem. A Diószegi 20. lakói minden este úgy hajtják álomra a fejüket, hogy fogalmuk sincs arról, hogy ki fogják-e sajátítani a házukat, fogalmuk sincs arról, hogy mi fog történni velük.

En azt szeretném kérni Magyarország Kormányától, hogy egyrészt folytasson végre tárgyalásokat

az önkormányzattal, amelyet idén júniusban újraválasztottak. Értesítsék, üljenek le valahogy a lakókkal beszélni, hogy nekik mi lenne jó, és történjen egy olyan rendezés ebben az ügyben, ahol a lakók (*Az elnök megkocogtatja a csengőt.*) érdemi válaszokat kapnak, és ez a történet érdemben nem egy katasztrófához vezet majd. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gulyás Gergely miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ezzel kapcsolatosan több törvénymódosítás is volt, és a törvény ma is világosan tartalmaz egy eljárásrendet. Itt rendkívül rossz állapotban lévő ingatlanokról van szó, tehát semmiféleképpen ne adjuk fel azt a reményt, hogy az érintettek, akiknek körében éppen ezért semmiféleképpen nem érdemes pánikot kelteni, előnyösen jól is járhatnak azzal a helyzettel, ami a Nemzeti Közzolgálati Egyetem fejlesztése következtében kialakult.

Egy világos eljárási rendet rögzít a törvény, eszerint először az önkormányzat, majd az állam ajánl fel az érintetteknek cserelakást, akiknek lehetőségük van ezt elfogadni vagy visszautasítani. Azt valóban fontosnak tartom én is, hogy az önkormányzat törvényben rögzített kötelezettségének minél előbb tegyen eleget, és azzal is egyetértek, hogy miután ezt követően immáron belátható időn belül, mintegy két hónap múlva az államnak kell tárgyalnia a bérlők jelentős részével, ezért az állam vagy az egyetem részéről is meg kell nevezni azt, aki a fejlesztésért felel. Ennek érdekében a képviselő úr felszólamlásától függetlenül is el fogok járni.

Tegyük azt is hozzá, hogy összességében egy olyan nagy tervről van szó, amely Józsefváros megújulásához, ahhoz a rendkívüli fejlődéshez, ami Kocsis Máté polgármester úr hivatali ideje alatt végbement, nagymértékben hozzájárult, és aminek köszönhetően egyébként a józsefvárosiak mindennapjai sokkal méltóbb, sokkal zöldebb, sokkal szebb környezetben és keretek között telhetnek. Azt remélem, hogy a fejlesztés folytatása is méltó lesz ezekhez az előzményekhez, és még egyszer mondom, mind az önkormányzatnak, mind az államnak van világos feladata, utóbbi érdekében tudok segíteni. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak.

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): Józsefváros fejlődése töretlen, és felhívnam arra a miniszter úr figyelmét, hogy most már öt éve nem Kocsis Máté vezeti a józsefvárosi önkormányzatot, tehát ezt a fejlődést - az elmúlt öt évben legalábbis - nem ő idézte elő.

Azt szeretném kérni a miniszter úrtól, egyrészt köszönöm, hogyha végre kijelölnek egy politikai döntéshozót, akivel az önkormányzat tud egyeztetni, de azt szeretném kérni, hogy ennek a politikai döntéshozónak a Diószegi 20. lakóinak a sorsát kifejezetten rakják fel a térképére, mert szerintem az elképesztő, hogy mindenki tudja a környéken, mindenki tudja az önkormányzatnál, sőt egyes minisztériumokban is most már tudják, mióta beszéltem velük, hogy ez a ház így, e törvényjavaslat mellett nem tud fenn maradni igazából, és valamit kezdeni kell azzal, hogy az ott élőkkel mi fog történni.

Ebben szeretném még kérni a segítségét, illetve abban, hogy amint a kisajátítás megtörténik, akkor az összeget ne úgy, ahogy most a nem lakáscélú ingatlanok kisajátításánál, a lehető legtávolabbi időben utalják át az önkormányzatnak, hanem minél előbb, és ha van rá lehetőség, akkor legyen kötte az önkormányzattal egy olyan részletfizetési megállapodás, hogy az önkormányzat normálisan biztosítani tudja (*Az elnök megkocogtatja a csengőt.*) a lakók elhelyezését. Hiszen ha három-négy hetet hagynak arra, hogy a lakókat elhelyezzék, az nyilvánvalóan nem fog tudni megvalósulni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg a miniszter urat. Parancsoljon, miniszter úr!

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Arról nem érdemes hosszan vitatkozni, hogy sajnos az a rendkívüli fejlődés, amit Józsefváros abban az évtizedben a magáénak mondhatott, amíg Kocsis Máté polgármester úr vezette a kerületet, az megtört és a legbarátibb megközelítésben is lelassult, de sokak szerint a visszajára fordult.

De ami a konkrét ügyet illeti, arra azt tudom csak mondani, hogy természetesen annak nincs akadály, hogy az állam részéről minél előbb legyen valaki, akivel az érintettek tárgyalni tudnak, de a törvény világosan rögzíti az önkormányzati feladatot és felelősséget is. Tehát ennek érdekében viszont az önkormányzatnak szükséges eljárni.

Miután én még a polgári jogot a maga eredeti valójában tanultam, bízom benne, hogy ez azóta sem változott, ráadásul ez pont a polgári jog és a közjog határterülete, tehát ha már kisajátításra van szükség, amire végső esetben lehet szükség, akkor a kártalanítás feltétlen, teljes körű és azonnali kell hogy legyen. Tehát bármely kártalanítás esetén, ha nem azonnali a teljesítés az állam részéről, akkor ott komoly hiba és mulasztás történt, ennek utána kell járni. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Apáti István, a Mi Hazánk

képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az energiaügyi miniszternek: „**Energiafüggetlenség**” címmel. A miniszter úr távolléte miatt válaszára Czepek Gábor miniszterhelyettes urat jogosította fel. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Igen. Őné a szó, képviselő úr.

(18.30)

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! A kormány gazdasági semlegességét hirdetett, ezzel szemben a Mi Hazánk a gazdasági függetlenségben hisz. A gazdasági függetlenséghez legalább két feltétel együttes fennállására van szükség, az egyik az energiafüggetlenség, a másik pedig az élelmiszer-önellátás.

Az energiafüggetlenségünk egyik, de nem egyetlen alappillére a Makói-árokban lévő gázkincs. Nem egyszerű megítélésű ügyről van szó, hiszen legalább 3000-6000 méter közötti mélységből, különleges technológiával kell felhozni a palagázt. Ugyanakkor felhívnám arra az önök szíves figyelmét, hogy mértékadó becslések szerint az ott lévő gáz mennyisége Nagy-Britannia teljes ismert gázkészletének legalább a háromszorosa, legalább hatvan évig biztosítaná Magyarország földgázönellátását. A világ egyik legnagyobb ilyen jellegű palagázlelőhelye, és a Hollandiában lévő groningeni gázmező 1959-es feltárása óta a legnagyobb lehetőségeket rejtő terület.

Ennek a fontosságát vagy az ügy tétjét mutatja, hogy a Világbank az 1980-as évek végén finanszírozta az első komolyabb próbafúrásokat, majd aztán érdekes módon 1998-ban egy amerikai geológus kapott kutatási engedélyt, aki nem sokkal később ezt az engedélyt eladta a kanadai bejegyzésű Falcon nevű cégnek, hogy aztán a projekt körül feltűnjön a TXM nevű Gáz- és Olajkutató Kft., a MOL és az ExxonMobil is. Óriási katyvasz alakult ki ezzel kapcsolatban, hogyha az ember utánanézi az ügynek, látja, hogy milyen gyorsan változtak itt az erőviszonyok, és milyen jogviták alakultak ki.

Első körben azt kérdezném öntől, miniszterhelyettes úr, hogy milyenek a tulajdonviszonyok, hány százalékban rendelkeznek e fölött a kanadaiak, hány százalékban a magyar állam. Mennyire veszik önök komolyan a Makói-árokban rejlő lehetőségeket? Hogy állnak az ott lévő kutatások? Milyen jövőt szánnak a Makói-árokban és a magyar energiafüggetlenségnek? Először is, ezekre a fontos kérdésekre várnék választ. Köszönöm. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Czepek Gábor miniszterhelyettes úrnak. Miniszterhelyettes úr, parancsoljon!

DR. CZEPEK GÁBOR energiaügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr!

Tisztelt Ház! Köszönöm a kérdését. Ha energiafüggetlenség, akkor a jó kérdés az, hogy törekednünk kell-e egyáltalán rá, hiszen nyitottak a határaink. Ez igaz az energiára is, a gázösszeköttetés és a villany hálóműszerek is összekötnek minket minden országgal. Egy ilyen helyzetben vajon nekünk energiát, pénzt kell-e fecsérelni arra, hogy kialakítsuk a szuverenitásunkat? A környező országok sajnos sérülékenyek energetikailag, hovatovább Európa is, ezért nyilván a válasz igen. Tehát van mivel foglalkoznunk

Ezen túl a jövő nagy kérdése, hogy a földgázra, illetve/vagy a villamos energiára építsük-e a magyar energetikai rendszert. A magyar kormány energiapolitikája és egyébként az európai energiapolitika is a villamos energiára épül, és arra teszi a nagyobb tétet.

Tisztelt Képviselő Úr! Így rendezzük be mi is a szuverenitási politikánkat, ezért az atomenergiára és a korlátlanul elérhető napenergiára alapozzuk a magyar energetikai rendszert. Tehát 2030-ra van módunk arra, és ha négy feltétel bekövetkezik, el is fogjuk érni, hogy szuverének legyünk villamos energia tekintetében. Az első feltétel Paks I. üzemidő-hosszabbítása, erről döntött a kormány. A második a Paks II. mielőbbi megvalósulása; minden gáncsoskodás ellenére ez halad. A harmadik: 12 gigawatt naperőmű-kapacitás rendelkezésre állása. Ebből már 7 megvan. A negyedik pedig 1 gigawatt akkumulátor- és szivattyús-tározós erőmű kapacitás. Ha ezek megvalósulnak, akkor van módunk elérni villamos energia tekintetében a függetlenséget.

Földgáz tekintetében pedig az MVM fúrásokat eszközölt, aminek eredményei is vannak. Erről a következő egy percben beszámolnék önnek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterhelyettes úr válaszát. Viszonválaszra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk): Miniszterhelyettes Úr! A Mi Hazánk szerint több lábon kell állni, szükség van atomenergiára, szükség van megújuló energiaforrásokra és földgázra is.

Felhívnám arra a figyelmét, hogy 2012 májusában a TXM egyik vezetője, Szabó György kijelentette, hogy 995 négyzetméteren létesített 16 kút termelése alapján megállapítható, hogy 2500 méter vastagságú összefüggő gáztelített réteget találtak, és 2022. július 7-én Gulyás Gergely miniszter úr a Kormányinfón bejelentette, hogy most már megéri - a drágább technológia ellenére is - a Makói-árokban a gázt kitermelni. Legalább 600 és 1500 milliárd köbméter gáz található a Makói-árokban, és kapaszkodjanak meg, Magyarországon legalább öt ilyen gázlelőhely található. Miért lenne az nekünk rossz üzlet, tisztelt miniszterhelyettes úr, ha végre importálnánk, tehát nem mi vennénk, hanem tőlünk vennének esetleg mások? *(Sic!)* És az a biztos, ami a saját területünkön van, ami felett mi rendelkezünk, ami a saját tulajdonunk.

Úgyhogy még egyszer megkérdezem, hogy miért nem látnak fantáziát ebben a világon páratlan gázlelőhelyben. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Viszonzásomat illeti meg a miniszterhelyettes urat. Parancsoljon!

DR. CZEPEK GÁBOR energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Képviselő úr, abban nincs vita köztünk, hogy amellet, hogy a villamos energiára alapozzuk a jövő energiamixét Magyarországon, a szuverén földgázellátás fontos. Ezért Nyékusztán az MVM fúrásokat eszközölt, mód van rá, hogy egy-két éven belül évi 1,5 milliárd köbméter gázt kinyerjünk, ami nem csekély, tehát a magyar fogyasztásnak közel 20 százaléka.

Ami pedig a makói árkot illeti: kétségtelen az is, hogy bizonyítottan hatalmas lelőhelyről van szó, de én nem kívánom egyikünknek sem, hogy olyan energiaárak legyenek újra Európában, hogy lenne értelme kinyerni ezt a rendkívüli mélységben és nehéz technikával kinyerhető gázt. Mert ez azt jelentené, hogy újra 2022-t írunk; ez azt jelentené, hogy újra tízszeres energiaárakkal néz szembe Európa, ma meg csak kétszeressel. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszterhelyettes úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Bakos Bernadett és Kanász-Nagy Máté, az LMP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „Miért van ez?” címmel. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy az LMP frakcióvezetője előzetesen úgy nyilatkozott, hogy személyes válaszadást kér, így a miniszterelnök úrnak távolléte miatt a második **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Most az LMP-frakció szoron következő kérdést feltenni kívánó képviselője következik. Tisztelt Országgyűlés! Keresztes László Lóránt, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszternek: „**Miért gondolja azt a kormány, hogy Pécs és térsége nem érdemel tisztességes válaszokat?**” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszadásra Illés Boglárka miniszterhelyettes asszonyt jogosította fel. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen... *(Dr. Keresztes László Lóránt: Elfogadom. Köszönöm szépen, elnök úr.)* Öné a szó, képviselő úr.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Asszony! A kérdést úgy is fel lehetne tenni, hogy miért gondolják azt, hogy a pécsiek és a térségben élők feje felett lehet meghozni olyan döntéseket, amelyek alapvető mértékben kihatnak a térség jövőjére. Ugye, önök másfél éve hoztak egy döntést, amelyben kijelölték egy 600 hektáros beruházási területet Pécs legfontosabb vízbázisai

mellett, egyébként kiváló mezőgazdasági területen. A döntéshozók azóta sem állnak szóba a térség lakosságával, sem az illetékes önkormányzatokkal, nem válaszolnak arra, hogy mi a pontos beruházási szándék, nem válaszolnak arra, hogy milyen jellegű ipari parkot akarnak létrehozni, nem válaszolnak arra, hogy milyen befektetőket akarnak látni és arra sem, hogy ennek milyen következményei lennének a térség természeti erőforrásaira. Meghívásokra nem reagálnak, miniszter úr sem, a Befektetési Ügynökség sem, a térség fideszes képviselői sem reagálnak, ahogyan a megyei önkormányzat sem.

Eddig három lakossági fórum volt a kérdésben, a múlt héten Bicsérdén. Ugye, Bicsérd a közvetlenül érintett település, itt is volt egy teltházas lakossági fórum, ide sem jöttek el a döntéshozók.

Tisztelt Államtitkár Asszony! Mindannyian úgy gondoljuk, hogy kellenek a befektetések, kell a gazdaságfejlesztés a térségben, kell a munkahelyteremtés, de ez nem történhet meg olyan módon, hogy ez veszélyeztesse a térség legfontosabb vízbázisait, nem történhet olyan módon, hogy több száz hektáron tegyék tönkre a legjobb termőföldeket, és nem lehet ilyen módon semmibe venni egyébként az illetékes önkormányzatokat és a térség lakosságát.

Mivel, államtitkár asszony, ez a vízbázis alapvető fontosságú a térség lakossága ivóvízellátása szempontjából, milyen módon akarják az ipari víz-igényeket kiszolgálni? Miért indítottak el egy olyan eljárást, amivel az egykori uránbányák miatt jelenleg is zajló kármentesítési eljárás folyamatait is megbolygatják? Ugye, bevonták a Pécsi Tudományegyetem kancelláriáját partnerként, az önkormányzatokat miért nem vonták be az előkészítésbe partnerként? Továbbá a Magyar Akkumulátor Szövetség tanulmányában „Az akkumulátor-értéklánc hazai szereplői” című térképen miért szerepel Bicsérd jelölése? Ennek mi az oka? Ez nagyon fontos információ lenne a térségnek. Köszönöm szépen előre is a választát.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Illés Boglárka miniszterhelyettes asszonynak. Parancsoljon, miniszterhelyettes asszony!

(18.40)

ILLÉS BOGLÁRKA külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nagyon figyelmesen igyekeztem figyelemmel kíséreni és hallgatni a képviselő úr felszólalását, hiszen a Fenntartható Fejlődés Bizottsága ülésén, amelynek képviselő úr az elnöke, Szijjártó Péter miniszter úrnak az éves meghallgatásán mintegy két órán keresztül volt arra lehetőség, hogy mindent részletesen át tudjunk beszélni. Ott képviselő úr elnöki minőségében feltette ezt a kérdést, amire véleményem és meglátásom szerint a miniszter úr egyértelműen válaszolt. Tehát én

azt figyeltem, hogy lesz-e nóvum, lesz-e bármilyen újdonság a mostani kérdésében, vagy csak ismételten felteszi azt a kérdést, hogy itt a tisztelt Ház előtt az azonnali kérdések keretében is ezt meg tudjuk vitatni. Sajnálatos módon az utóbbi az, ami számomra beigazolódott, és úgy gondolom, hogy minden alaptalan találgatás, sugalmazás a jóindulatot nélkülöző hangulatkeltés.

Ismételten idehozta az akkumulátorgyárak kérdését. Szijjártó Péter miniszter úr egyértelműen fogalmazott: nincsenek előkészítő egyeztetések ezzel kapcsolatban. Ha lennének, akkor nyilván bevonásra kerülnének, de ami nincs, abba nem tudjuk sem önköt, sem másokat bevonni.

Itt arról van szó, hogy egy iparterület került kijelölésre, aminek pontosan az a célja, amit képviselő úr is elmondott, hogy most már nemcsak arra koncentrálnunk, hogy a kelet hasonló gazdasági fejlettséget érjen el Magyarországon, mint a nyugati országrész, hanem arra is, hogy a dél is hasonló legyen, mint az északi országrész. Pécsnek, Pécs környékének, valamint térségének az egyik legnagyobb hátránya eddig az volt Debrecenhez, Kecskeméthez, Győrhöz, de mondhatnám, Szegedhez képest is, hogy nem rendelkezett, nem rendelkezik megfelelő méretű ipari területtel. Amíg nem rendelkezik ilyen ipari területtel, addig esély sincs arra, hogy oda beruházások érkezzenek. Márpedig ez nemcsak Pécsnek, nemcsak a városnak, hanem a térségnek is kulcsfontosságú, például a Drávaszögnek is. Tudom, hogy képviselő úr kiemelt figyelmet fordít a határon túli magyarokra, és szerintem érdemes erre is figyelemmel lenni.

Kérem, ön is támogassa azt a politikát, hogy először az ipari területet ott ki tudjuk alakítani, ki tudják alakítani a szakemberek - nagyon helyes, hogy ebbe a Pécsi Tudományegyetemet is bevonták -, és azt követően tudunk arról beszélni, hogy milyen beruházás érkezhessen Pécsre vagy a térségbe. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes asszony válaszát. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Valóban sok kérdést tettem fel másfél év alatt a nem olyan rég tartott bizottsági ülésen is, de most olyan kérdéseket tettem fel kizárólag, amikre nem kaptunk választ, másfél éve nem kapunk választ, amikre nem kap választ Pécs önkormányzata, nem kap választ Bicsérd önkormányzata. A kérdésem arra vonatkozik, tisztelt államtitkár asszony, hogy ha a PTE partner tud lenni, akkor Dunántúl legnagyobb városának önkormányzata miért nem.

A múlt heti lakossági fórumon Bicsérdet említettem is, és ott is válaszra vártak. Több száz hektár értékes termőterület feláldozásáról van szó, és válaszra vártak a helyiek, a gazdálkodók, az ott élő emberek.

Bicsérd önkormányzata az alakuló ülésen kinyilvánította, hogy nem kíván semmiféle veszélyes, nagy víz-igényű és nagy energiaigényű beruházást látni ezen a remek termőterületen. Miért nem adnak választ? A kérdésem egyébként ismételtető is: mikor és ki ad választ Pécsnek, Bicsérdnek, az ott élő embereknek, az önkormányzatoknak? Mikor lesz egy olyan felelős kormányzati szereplő, aki megjelenik a térségben, akit lehet kérdezni, és aki ezekre a konkrét kérdésekre, például a vízbázissal kapcsolatban, végre egzakt választ ad? Meg lehet-e tenni azt Pécs városával és a térséggel, hogy másfél év alatt titkolóznak, semmiféle választ nem adnak, miközben hivatalos eljárások elindultak, mint azt már idéztem is? Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásért meg a miniszterhelyettes asszonyt. Parancsoljon!

ILLÉS BOGLÁRKA külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. A vízbázis kérdése kulcsfontosságú. A vízbázist védünk, szerintem ebben egyetérthetünk oldaltól függetlenül. Minden egyes beruházás vonatkozásában ez kiemelt szempont, és minden egyes támogatási szerződés vonatkozásában ezt elő is írjuk.

Én inkább arra szeretném felhívni a tisztelt képviselő úr figyelmét, hogy ha annyira aggódik Pécsért és Pécs környékéért, akkor azon próbáljunk meg közösen dolgozni, hogy Pécs a vármegyék rangsorában az ipari termelés vonatkozásában ne kullogjon a 15. helyen. Ugyanis Pécs jelenleg ott van. Mi egy ipari terület kialakításával pont azt a célt próbáljuk elérni, hogy Pécsnek segítséget nyújtsunk. S ahogy említettem, ha lesznek előkészítő tárgyalások valamilyen beruházás vonatkozásában, akkor természetesen az érintett felek bevonásra kerülnek. Az országgyűlési képviselők is ezt szeretnék, tudomásunk szerint a pécsiek is ezt szeretnék, és az ott élők is azt szeretnék, ha mind a foglalkoztatottság, mind a beruházások nagyobb mértékben érkeznének a városba. Mi pedig itt szeretnénk segíteni a térségnek a további fejlődésben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes asszony válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Pósnán László, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a kultúráért és innovációért felelős miniszternek: „**Mi folyik az ELTE-n?**” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Zsigó Róbert miniszterhelyettes urat jogosította fel. Kérdezem, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Dr. Pósnán László: Igen.)* Igen, oné a szó, képviselő úr.

DR. PÓSNÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Politikai vitáink ellenére én teljesen egyetértek Hiller István volt

oktatási miniszterrel abban, hogy nincs bal- vagy jobboldali tudomány. Ezért is volt meghökkentő, értelmetlen, sőt botrányos, ami az ELTE-n Orbán Balázs doktori disszertációjának nyilvános vitára, azaz védelemre bocsátásával kapcsolatosan történt. Polyák Gábor tanszékvezető szerint ezt el kellett volna utasítani, el kellett volna utasítani azt, hogy egy jobboldali közéleti szereplő megvédhesse doktori értekezését. Nem annak tartalmát, tudományos színvonalát illetve kritikával, hanem magát azt a tényt, hogy egy konzervatív politikus egyáltalán az ELTE-n doktori eljárásban részt vegyen. Polyák úr egyetemi oktatóhoz méltatlan módon szólalt meg, pártpolitikai aktivistaként beszélt, jóllehet a hatályos jogszabályok szerint az egyetemeken nem lehet helye pártpolitikának.

De az ügy túlmutat Polyák úr egyéni politikai véleményén, érinti az ELTE tudományos eljárásokkal kapcsolatos működését is. Orbán Balázs szabályszerűen elkészített doktori értekezését az illetékes kar tudományos és doktori tanácsa által felkért opponensek bírálták el, és javasolták annak nyilvános védelemre bocsátását. Amikor ebben a tanácsban - jóllehet korábban ez a tanács kérte fel a bírálókat - egyesek mégis a doktori eljárásra bocsátás ellen szavaztak, és azt nem az értekezés szakmai színvonalának ismeretében tették, ugyanúgy nyilvánultak meg, mint Polyák tanszékvezető úr, csak nem merték vállalni arcukat és nevüket.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mi a véleménye arról, hogy egy doktori értekezést már a nyilvános védelem előtt nem tudományos minősége, hanem politikai, világnézeti alapon ítélnék meg. Az ELTE fenntartói jogát gyakorló illetékes minisztérium részéről szükségesnek látja-e, hogy az ELTE felülvizsgálja a doktori eljárással kapcsolatos eddigi gyakorlatát, vagy ebben az esetben megnyilvánuló gyakorlatát? Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Zsigó Róbert miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

ZSIGÓ RÓBERT kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A tudományos fokozat megszerzése során politikai, világnézeti, vallási, etnikai és nemi hovatartozástól függetlenül biztosítani kell az esélyegyenlőséget minden arra jogosulttá váló kutató számára. Számunkra ez az egyetemi autonómia a tudományos szabadság egyik fokmérője. A baloldali liberális politikusok, aktivisták ugyan azt gondolják, hogy csak az a szabadság, ami szerintük az, és csak az a tudomány, ami szerintük az, de ez nem egészen így van.

Az ön által említett esetben az ELTE tanszékvezetőjének megnyilvánulásából világosan látszik, hogy náluk a szakmaiságot felülírja a politikai hovatartozás, s ezzel lényegében a szakmai tudományos életet,

az egyetemi autonómiát, a tárgyilagosságot, a tényeket rántják a mélybe. Teszik ezt ráadásul azok, akik eddig vehemensen támadták a kormányt azzal, hogy beavatkozik a tudományos életbe. Érdekes ebben az esetben, hogy eddig egyetlen baloldali politikust sem hallottunk megnyilvánulni ebben a botrányos ügyben, némán hallgatnak. Ez is azt bizonyítja, hogy őket egy szemernyi sem érdekli a magyar felsőoktatás, a magyar tudomány helyzete, és mindent csak a saját politikai céljaik alá rendelnek itthon és Brüsszelben.

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem hivatalos állásfoglalást adott ki, miszerint Orbán Balázs doktori eljárása a vonatkozó jogszabályokkal és az ELTE doktori szabályzatával összhangban folyik. Az egyetem mind a doktori eljárást, mind pedig a beadott dolgozatot szabályszerűen találta. Ráadásul az ELTE-n kívül a Magyar Tudományos Akadémia, az alapvető jogok biztosa a tudomány szabadsága és az egyetemi polgárokat megillető egyenlő bánásmód mellett állt ki, úgy-hogy valóban elítélendő a tanszékvezető ezen botrányos megnyilvánulása. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszterhelyettes úr választát. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm a választát, államtitkár úr. Szeretném megjegyezni, hogy a szerezcsenmosdatás viszont elkezdődött, mégpedig a baloldal részéről, nyilván az egyetemen kívüli világból, de láthatóan és hallhatóan a médiában megjelent.

Elmondta, hogy az ELTE közleménye szerint az ELTE-n szabályszerűen jártak el. Ezt önmagában ugyan nem vonom kétségbe, de azt a tényt továbbra is meg kell ismételnem, hogy annak a doktori tanácsnak, amelyik felkéri az opponenseket, az opponensek alkalmasnak találják a dolgozatot arra, hogy azt megvédhessék, azok a tagjai, akik korábban felkérték az opponenseket, az opponensi bíráló után mégiscsak azt mondják, hogy nem lenne szabad ezt védelemre bocsátani, de csak azért nem, mert aki elkészítette, az közéleti szereplő, ráadásul nem baloldali... - azt gondolom, hogy ez skandalum, és egyszerűen a magyar felsőoktatás és a magyar tudomány teljes megcsúfolása.

(18.50)

És azt is gondolom, hogy az ELTE méltatlanná vált arra, hogy a magyar egyetemi világnak a zászlóshajójaként tekintsünk rá. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra illeti meg a miniszterhelyettes urat. Parancsoljon!

ZSIGÓ RÓBERT kulturális és innovációs miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Abban valóban igaza van, hogy az egyetem, az ELTE ezen gyakorlatát érdemes megvizsgálni, hogy valóban jól van-e így, hogy ez ilyen módon történik.

Azt szeretném még egyszer megerősíteni, hogy tiszteletben tartjuk az egyetemi autonómiát, de ezzel együtt sem tudunk azonosulni olyan oktatókkal, akik hallgatók és kutatók politikai elkötelezettsége alapján mondanak ítéletet a tudományok területén letett teljesítményükről. Ez szerintünk nem más, mint az egyetemi autonómiával való visszaélés. Az ilyen oktatói magatartás elfogadhatatlan, és súlyosan rombolja az egyetem hazai és nemzetközi megítélését.

Ahogy ön is mondta, én is idéztem az előbb: az ELTE hivatalos állásfoglalása szerint mind a doktori eljárást, mind pedig a beadott pályázatot szabályosnak találta. Eszerint kell, eszerint kellett volna eljárni már korábban is az ELTE-n az oktatóknak, illetve a tanácskezelőknek. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Mihálffy Béla, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: **„Kitart-e a Kormány a brüsszeli zsarolással szemben?”** címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszadásra Rétvári Bence miniszterhelyettes urat jogosította fel. Kérdezem, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Mihálffy Béla jelzésére:)* Igen. Öné a szó, képviselő úr.

MIHÁLFFY BÉLA (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Lassan tíz éve lesz annak, hogy az egykor szebb napokat megélt Európa a Willkommenskultur jegyében megindult a saját pusztulása felé vezető lejtőn. Ez a tíz év világosan megmutatta, hová is vezet a kontrollálatlan, tömeges illegális migráció: beilleszkedésre képtelen, segélyeken vagy bűnözésből élő migránsok, elviselhetetlen mértékű szociális többletterhek, no-go zónák, nők elleni erőszak, randalírozás, tömeges és durva antiszemita megnyilvánulások, tüntetések az utcákon, terrortámadások mindenütt. Magyarán: a közbiztonsági helyzet soha nem látott mértékű romlásához. Ezt a tragikus helyzetet akarja megpecsételni Brüsszel a migrációs paktum áterőltetésével, amely gyakorlatilag legalizálja és uniós szinten teszi szervezetté a tömeges illegális migrációt.

Mi azonban ebből, köszönjük szépen, nem kérünk, nem fogadjuk el, hogy olyan nemzetközi paktumot erőltessenek ránk, amely ellentétes nemzeti érdekeinkkel. Mi, magyarok népszavazáson, nemzeti konzultáción és a választások során is egyértelművé tettük: nem kérünk sem a kötelező kvótákból, sem a migránsgettókból, és természetesen nem kérünk az importált terrorizmusból sem.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az Európai Bizottság a múlt hét elején újabb 60 millió eurós fizetési felszólítást küldött hazánknak, amely a november 14-éig terjedő két hónapos időszakra szól, így már 353 millió eurót követelnek rajtunk. Kérdezem ezért tisztelt államtitkár urat: kitart-e a kormány a brüsszeli zsarolással szemben? Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminiszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Jöhetnek nemzeti parlamenti választások, amelyekben a migrációt ellenző erők Nyugat-Európában is folyamatosan előretörnek, nyerhet Donald Trump az amerikai elnökválasztáson, lehet egy újfajta összeállítás az Európai Parlamentben, ahol a Patrióták egyre nagyobb részt hasítanak ki a brüsszeli patkóból, ettől függetlenül a brüsszeli bürokraták egy szögmásodpercet nem változtatnak a migrációpárti álláspontjukon, továbbra is erőszakosan, büntetéssel, kényszerítő bírsággal akarják Magyarországot rávenni arra, hogy hajtsa végre a migrációs paktumot.

Elmondták az ítéletben, amely emlékeztet minket egy bizonyos korábbi korszakra, hiszen az indítványhoz képest hétszer akkora bírságot szabott ki, amire példa nem nagyon szokott lenni jogállamokban. Nos, ebben azt mondták, hogy mivel rendszer szinten ellenzi Magyarország az Unió migrációs politikáját, magyarul, mi egyetlenegy illegális migránst sem engedünk be az országunkba, éppen ezért meg kell törni ezt az ellenállást, ezért egy egyszögű bírságot és napi kényszerítő bírságot szabtak ki ránk; 70-80 milliárd forint volt az összege az induló tételnek, azóta pedig napi 1 millió euróval növekszik ez.

Jól láthatóan a baloldal számára ez elfogadható mind Magyarországon, mind pedig Brüsszelben, hiszen emlékezhetünk, hogy a baloldali pártok mit mondtak. Karácsony Gergely: semmiképpen se kerüljön sor a határ menti kerítés megépítésére. Gyurcsány Ferenc: a legrosszabb ösztönökre épít a kormány, amikor kerítést akar húzni a határra; sőt a Demokratikus Koalíció még aláírásgyűjtést is indított a bevándorlási kvóták mellett. De Brüsszel újabb emberei sem vélekednek másként: a TISZA Párt európai parlamenti képviselője elmondta, hogy meg kellene fizetni bizony ezt a bírságot, hiszen ezt a bíróság kiszabta ránk. Elmondták, hogy be kell tartani úgy a migrációs paktumot, ahogy Magyar Péter is mondta, hogy ahogy más országok ebben a kérdésben tevékenykednek, Magyarországnak is úgy kellene, és akkor nem lenne bírság.

Mit jelent ez magyar nyelvre lefordítva a brüsszeli nyelvből? Ha a migrációs paktumot végrehajtja

Magyarország, akkor nem kell ilyen bírságokkal szembenézni. Hát, mi ezt soha nem fogjuk végrehajtani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

MIHÁLFY BÉLA (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A magyar kormány az elmúlt kilenc év során több mint 2 milliárd eurót fordított a déli határ védelmére, s ez idő alatt nagyjából 630 ezer illegális határátlépési kísérletet akadályozott meg. A magunk részéről botránysnak tartjuk, hogy miközben saját költségvetésből védjük az Európai Unió külső határait és valamennyi uniós polgár biztonságát, még nekünk kell eurómilliókat fizetnünk pénzügyi szankcióként Brüsszelnek.

Mi azonban nem hagyjuk magunkat, és minden erőnkkel azon vagyunk és leszünk, hogy megvédjük hazánkat és a magyar embereket Brüsszel valamennyi eszement törekvésével, így a migránsok kényszerbetelepítésével szemben is. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! 18 óra 56 perc van, az azonnali... *(Jelzésre:)* Bocsánat! Hiába, ez hosszú nap. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak, akit megillet a viszonválasz joga. Ön a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. És láthatjuk is, tisztelt képviselő úr, milyen következményei vannak a migrációs paktumban is megjelenő migrációpárti hozzáállásnak. Franciaország, Németország a határain ellenőrzést vezetett be, de nincs egyedül: így van ezzel Ausztria, Dánia, Olaszország, Svédország vagy Szlovénia is.

És hogy mi a következménye az illegális migráció ilyesfajta korlátlan beengedésének? Megkérdezte egy francia cég, a francia Ipsos közvélemény-kutató cég, hogy az emberek hány százaléka fél attól Európában, hogy bűncselekmény vagy erőszak áldozatává válik. Belgiumban az emberek 26 százaléka, Németországban 31 százaléka, Franciaországban 38 százaléka fél attól, hogy bűncselekmény vagy erőszak áldozata lesz, Svédországban 63 százaléka és Magyarországon - a svéd 63 százalékkal szemben mennyi? - 8 százaléka tart attól, hogy erőszak vagy bűncselekmény áldozata lesz.

Ezek kézzelfogható, tragikus következményei az erőltetett illegális migrációnak. Ezért fontos mindenkinek a nemzeti konzultációban is nemet mondani a migrációra, nemet mondani a bírság megfizetésére. Meg kell védeni a déli határunkat! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. 18 óra 58 perc van, az azonnali kérdések tárgyalásának végére értünk.

Az ülés vezetését átadom Dúró Dóra alelnök aszszonynak.

(Az elnöki széket Dúró Dóra, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Dominikai Köztársaság Kormánya között a diplomata-, szolgálati és hivatalos útlevéllel rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló megállapodásra** vonatkozó előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/9517. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

A vitában elsőként a Törvényalkotási Bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Földesi Gyula képviselő úrnak, a bizottság előadójának, 15 perces időkeretben. Parancsoljon!

(19.00)

FÖLDESI GYULA, a Törvényalkotási Bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási Bizottság 2024. november 21-én megtartott ülésén megtárgyalta a „2024. évi törvény” címmel benyújtott T/9517. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 35 egyhangú igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A Magyarország és a Dominikai Köztársaság közötti vízummentességi megállapodás egy fontos lépés a két ország közötti kapcsolat erősítésében. Ez a megállapodás nem csupán ügyviteli egyszerűsítést jelent, de egy új fejezet kezdetét jelzi a két ország viszonyában. A diplomáciai kapcsolatok erősítésével ugyanis új lehetőségek nyílnak meg az együttműködésre a gazdaság, az oktatás és a kultúra területén. A dominikai üzletemberek számára vonzóbbá válhat Magyarország, míg a magyar vállalatok új piacra léphetnek ki, de a kulturális csereprogramok is könnyebben megvalósíthatók, amelyek a két ország közötti együttműködést és kölcsönös megértést erősíthetik, Magyarország pedig aktívabb szereplővé válhat a Karib-térségben.

Fontos kiemelni, hogy a jelen megállapodás összhangban áll mind Magyarország külpolitikai céljaival, mind az Európai Unió jogával is. Főszabályként ugyanis uniós hatáskörbe tartozik annak eldöntése, hogy a harmadik államok polgárai vízummentesek-e, vagy pedig vízumkötelezettek. A jelenlegi javaslat pedig az Európai Unió által biztosított jogi kereteken belül valósul meg. A javaslattal kapcsolatban a Külügyi

Bizottság terjesztett elő egy pont terjedelmű technikai módosító javaslatot. A Törvényalkotási Bizottság részéről módosítási szándék nem érkezett. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Államtitkár asszony jelzi, hogy él a lehetőséggel. Mielőtt megadnám a szót, felhívom a figyelmét, hogy a vitában történő felszólalására és az esetleges zárszó ismertetésére összesen 15 perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

ILLÉS BOGLÁRKA külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Szeretném megköszönni a Törvényalkotási Bizottság munkáját, és szeretném megköszönni az egyhangú támogatást. Mint ahogy hallhattuk, 35 igen szavazattal tettem arra javaslatot, hogy a tisztelt Ház fogadja el a beterveztett törvényjavaslatot, amely itt van a tisztelt Ház asztalán.

Én azt szeretném talán még kihangsúlyozni a vízummentességi megállapodásból, amely 17 cikkből áll, hogy itt egy 90 napos szabadon tartózkodást rögzít ez a megállapodás, azonban a 90 napot meghaladó vagy azon túli tervezett időtartam vonatkozásában a beutazást megelőzően vízumot kell igényelni, majd a beutazást követően tartózkodási engedélyt is szükséges beszerezni.

Tehát ahogy képviselő úr is a Törvényalkotási Bizottság részéről az összegző jelentésben részletesen elmondta, ez a jelen megállapodás mind a hazai, mind az európai uniós jogszabályi kötelezettségeknek részben eleget tesz, részben pedig ezeket meríti ki. Köszönöm szépen, és bízom benne, hogy támogatni fogják a javaslatot a tisztelt Ház részéről is. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Megköszönöm az előterjesztő felszólalását. Tájékoztatom, hogy a vitában történő további hozzászólásra és a zárszó elmondására 14 perc áll majd rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Külügyi Bizottság nem állított előadót. Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kettőperces hozzászólásra nincs lehetőség. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)*

Mivel felszólalásra senki nem jelentkezett, a vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e zárszót mondani. *(Jelzésre:)* Államtitkár asszony jelzi, hogy nem él a lehetőséggel, így tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a „**Nemzeti Fejlesztés 2030 - Országos Fejlesztési és Területfejlesztési Konceptióról szóló 1/2014. január 3-án kelt országgyűlési határozat módosításáról**” szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés, javaslat vitája. A kormány-előterjesztés

H/9712. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e felszólalni. *(Dr. Latorcai Csaba: Majd a zárszóban!)* Államtitkár úr jelzi, hogy a zárszóban szeretne hozzászólni. Így akkor tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a kijelölt Gazdasági Bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kettőperces hozzászólásra nincs lehetőség. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki élni a hozzászólás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)*

Mivel felszólalásra senki nem jelentkezett, a vitát lezárom, és akkor államtitkár úrnak most tudok szót adni a zárszó elmondására, 15 perc áll rendelkezésére. Latorcai Csaba államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

DR. LATORCAI CSABA közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Jelen határozati javaslat általános vitáján örömmel tapasztaltuk a Tisza-tó kiemelt térséggé nyilvánításának széles körű, pártpolitikától független támogatottságát. Meggyőződésünk, hogy a határozati javaslatnak számos pozitív hatása lesz a térség egésze számára. A hazai területfejlesztési gyakorlatban már alkalmazott kiemelt térség intézménye előremutató válasz lesz a Tisza-tó kihívásainak komplex kezelésére.

A Tisza-tó térség jelenlegi társadalmi-gazdasági helyzete speciális fókusz mentén, a helyben élők és helyben boldogulók együttműködésével fejleszthető igazán sikeresen. Kiemelt adottságaival és kiemelt térséggé nyilvánításával hatékony fellépést, tudatos és összehangolt megoldási lehetőséget kínál a gazdasági stabilitás eléréséhez, ezzel az ott élő emberek életminőségének javításához, a helyi közösségek megerősödéséhez, valamint a helyi vállalkozások fejlődéséhez. Nem meglepő tehát, hogy a kormány ezen törekvését az egyeztetések során a térség adottságait jól ismerő helyi lakosok is örömmel támogatták.

Kérem ezért is a tisztelt képviselő hölgyeket és urakat, hogy szavazatukkal önök is támogassák a határozati javaslatot. Tegyük kiemelt térséggé a Tiszát! Támogassák a határozati javaslatot! Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor. Soron következik a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2023. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. A Költségvetési Bizottság által benyújtott előterjesztés T/8435. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Megkérdezem az előterjesztőt, F. Kovács Sándor képviselő urat, hogy kíván-e élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy most nem kíván.

Ez esetben tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a kormány képviselője jelezte, hogy nem kíván álláspontot ismertetni a vita során.

A kijelölt Kulturális Bizottság nem állított előadót. Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Felszólalásra jelentkezett Gréczy Zsolt képviselő úr a Demokratikus Koalíció frakciójából. Parancsoljon, képviselő úr!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! A médiahatóságról általában, ha beszélünk, akkor mindig kínálkozik egy alkalom arra, hogy a magyar sajtószabadságról említsünk néhány szót. Azt gondolom, hogy ez a lehetőség most is megadatik, és már előre tájékoztatom az ülést levezető elnök asszonyt, hogy a következő napirendi ponthoz a mostani felszólalásomat kéretik hivatalosnak venni, így a következőnél nem fogok ugyanehhez a témához hozzászólni.

Tehát a sajtószabadságról. Magyarországon nagyon nehéz sajtószabadságról beszélni egy olyan helyzetben, amikor 2010 előtt még az volt a rend a magyar Országgyűlésben, hogy az Országgyűlés folyosóin az újságírók bármikor bárkit megkérdezhettek, az országgyűlési képviselőket, azokat az embereket, akik a választók bizalmából kerültek a törvényhozásba. Itt lehetett őket kérdezni. Az Orbán-kormány ezt megszüntette.

Azt gondolom, szintén a sajtószabadság lábball tiprása, hogy az újságírókat egy ilyen kis fehér szalaggal körülkerített részre kényszeríti a kormány, ahol egyébként természetesen sosem jelennek meg az újságírók, mert ők is pontosan tudják, hogy a képviselők, ha nagyon nem akarnak arra járni, akkor ki is tudják kerülni azt a területet.

Nagyon nehéz úgy sajtószabadságról beszélni, amikor a Magyar Televízió és a Magyar Rádió műsora nagyon távol áll a közszolgálatiaságtól, hiszen például ellenzéki politikusokat rendszeresen inkább támadnak, olykor rágalmaznak is, és az egyperces hazugsághíradók például nagyon erősen jelzik, hogy Magyarországon a közszolgálatiaságot az Orbán-kormány felmondta.

(19.10)

Rendkívül nehéz úgy sajtószabadságról beszélni és általában a nyilvánosságról beszélni, a nyilvánosság erejéről beszélni, amikor az Országgyűlésben ellenzéki képviselőket büntetnek meg a véleményük elmondásáért. Nagyon nehéz úgy sajtószabadságról beszélni, amikor a kormány által felügyelt megyei napilapokban ugyanazokon az oldalakon ugyanazok a cikkek jelennek meg, mintha nagyjából az ötvenes-hatvanas években lettek volna, csak akkor mondjuk Kádár János vagy Rákosi Mátyás termelési eredményeit sorolták, most ugyanezt teszik az Orbán-kormánnyal.

Ez ügyben nagyon kevés előrehaladást mutatott a magyar jelenkor a múlthoz képest.

Azt gondolom, amikor médiahatóságról, sajtószabadságról beszélünk, akkor bizony van probléma. Én még emlékszem arra az időszakra, amikor Orbán Viktor elveszített választást 2002-ben. Akkor azt mondta, azt is követelte, hogy követel magának egy tévécsatornát, ahol ő is elmondhatja majd a véleményét. De erre nem volt szükség, már csak azért sem, mert 2002 és 2010 között a Magyar Televízióban és a Magyar Rádióban egy műsorban ellenzéki és akkor kormánypárti politikusok is ütköztetni tudták a véleményüket. De az egy olyan időszak volt, amikor Magyarországon még szabadság volt és demokrácia, így aztán nem is jutott eszébe az Európai Uniónak, hogy jogállami problémák miatt megvonják az országtól az európai uniós támogatásokat.

Ezért azt javaslom, hogy amikor médiahatóságról meg sajtószabadságról, költségvetési pénzekekről beszélünk, például arról, hogy időnként 140, máskor 160 milliárd forintot költ a magyar állam az adófizetők pénzén azokra a televíziós csatornákra, ahol ezek az egyperces hazugsághíradók rendszeresen jelentkeznek, úgyhogy ez nem a felelős gazdálkodás az emberek pénzével, az adófizetők pénzével, és amikor arról beszélünk, hogy ez hogyan hat a magyar választásokra és mennyire szabadok és demokratikusak a magyar választások, akkor bizony ezek a problémák erősen megjelennek, és a médiahatóság bármiféle gazdálkodása kapcsán ezeket a kérdéseket, azt gondolom, hogy nem szabad és nem is érdemes - főleg egy ellenzéki politikusnak - a szőnyeg alá söpörni. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs ilyen jelzés.)* Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, a vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztő képviselőtársam F. Kovács Sándor képviselő urat, hogy válaszol-e a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy él a lehetőséggel. 15 perces időkeret áll a képviselő úr rendelkezésére. Parancsoljon!

F. KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Kedves Alelnök Asszony! Kedves Parlament! Én csak Gréczy Zsolt képviselőtársamnak szeretnék a független sajtóról és az itt elmondottokról szólni. Én úgy emlékszem arra, hogy független újságírók, akik 2002 és 2010 között akár a közszolgálati médiában, akár magántulajdonú tévécsatornáknak műsorokat vezettek, azok közül kettő is politikus, hogy már akkor is politikus volt, amikor magát független újságírónak adta ki, vagy csak később lett politikus, például kettő is a DK soraiban ül. Az egyik talán ön, a másik Kálmán Olga. *(Gréczy Zsolt: Pálffy István...)*

Én felhívnom a tisztelt Ház és képviselőtársam figyelmét arra, hogy nem lehet egy fenékkal két lovat megülni. Ha valaki akkor újságíró volt, akkor valószínű, hogy most is; vagy ha akkor politikus volt és

független újságírónak adta ki magát, akkor nem lehetett más. Kérem, vegyék azt is figyelembe, hogy két olyan képviselőtársunk is van, aki akkor magát független újságírónak, most pedig DK-s politikusként tudja vallani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban. - Gréczy Zsolt: Pálffy István mint független újságíró...)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Soron következik a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2025. évi egységes költségvetéséről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. A Költségvetési Bizottság által benyújtott előterjesztés T/9614. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Megkérdezem az előterjesztő képviselőtől F. Kovács Sándor képviselő urat, hogy kíván-e most élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem él a lehetőséggel. Ebben az esetben, tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a kormány képviselője jelezte, hogy nem kíván álláspontot ismertetni a vita során.

A kijelölt Kulturális Bizottság nem állított elő adót. Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs ilyen jelzés.)* Mivel felszólalásra senki nem jelentkezett, a vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e zárót mondani. *(Jelzésre:)* F. Kovács Sándor képviselő úr jelzi, hogy nem él a lehetőséggel, így tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes adótörvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/9724. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

A vitában elsőként a Törvényalkotási Bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Pogácsás Tibor képviselő úrnak, a bizottság előadójának, 15 perces időkeretben. Parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR, a Törvényalkotási Bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási Bizottság a 2024. november 21-én tartott ülésén tárgyalta meg az egyes adótörvények módosításáról szóló T/9724. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és összegző jelentést a bizottság az egyes házzsabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. országgyűlési határozat 46. §-a alapján 27 igen szavazattal, 6 nem ellenében és 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Ház! A kormány adópolitikája 2010 óta következetes és változatlan. Középpontjában az adócsökkentés, a családok és a vállalkozások támogatása, az egyszerűsítés és a gazdaságfehérítés áll. Az előttünk fekvő törvényjavaslat legfőbb célja elsősorban adópolitikai és szakpolitikai döntések és az egyes uniós jogharmonizációs kötelezettségekből eredő módosítások jogrendbe iktatása, másrészt az adminisztráció egyszerűsítése, a gazdaság fehérítése; továbbá az adótörvények alkalmazása során szerzett eddigi tapasztalatok alapján elengedhetetlenül szükséges pontosító rendelkezéseket tartalmazza.

A javaslat tartalmazza a családi adókedvezmény megduplázását, valamint 2025-re vonatkozóan átmenetileg, egyéves időtartamra megteremti annak a lehetőségét, hogy a nyugdíjpénztár tagjainak egyéni számláján felhalmozódott összeg otthonfelújítási célra is felhasználható legyen.

Az új gazdaságpolitikai akcióterv részeként lehetővé válik, hogy a SZÉP-kártyán lévő összeg 50 százaléka 2025-ben lakásfelújítási célra is igénybe vehető legyen, s a javaslatban a lakásépítések számának növelése érdekében két évvel meghosszabbításra kerül az új lakóingatlanok értékesítésére vonatkozó kedvezményes, 5 százalékos általánosforgalmiadó-mérték időbeli hatálya is. Ezáltal 2024. december 31-ét követően is 2026. december 31-éig alkalmazható marad az új lakóingatlanok értékesítésére vonatkozó kedvezményes áfakulcs.

Tisztelt Országgyűlés! A Törvényalkotási Bizottság az eljárása során a javaslatot több helyen kiegészítette, és technikai jellegű pontosításokra is sor kerül. Ilyen például a lakhatási támogatás, valamint a SZÉP-kártya „Aktív Magyarok” alszámlára adott munkáltatói támogatás bevezetéséhez kapcsolódó szabály, amely szerint egyes meghatározott juttatásnak minősülő lakáscélú keretösszeg 1 millió 800 ezer forint, illetve az „Aktív Magyarok” keretösszeg 120 ezer forintot meghaladóan adott támogatás.

A módosító pont bevezeti továbbá a lakáscélú keretösszeget, a lakhatási támogatás igénybevételehez kapcsolódó szabályokat meghatározó rendelkezéseket, valamint az „Aktív Magyarok” keretösszegre vonatkozó szabályokat.

A módosító pont a jogalkalmazás egyértelművé tétele érdekében pontosítja a SZÉP-kártya lakásfelújításra történő felhasználásának szabályait, továbbá béren kívüli juttatásként nevesíti a SZÉP-kártya „Aktív Magyarok” alszámlára adható munkáltatói támogatást és a lakás bérleti díjának megfizetéséhez vagy lakáscélú hitel törlesztéséhez lakhatási támogatás címen adható munkáltatói juttatást.

(19.20)

Az elhangzottak ismeretében elmondható, hogy a törvényjavaslat fontos pozitív intézkedéseket tartalmaz. Mindezekre tekintettel a javaslat támogatandó. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e felszólalni. Tállai András államtitkár úr, kíván-e a vita ezen szakaszában felszólalni?

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Zárszót szeretnék mondani.

ELNÖK: Zárszót szeretne mondani, erre majd 15 perc áll államtitkár úr rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági Bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben, a vita során kettőperces hozzászólásra nincs lehetőség. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzés nem érkezik.)* Mivel felszólalásra senki nem jelentkezett, a vitát lezárom, és akkor megadom a szót az előterjesztő képviselőjének Tállai András államtitkár úrnak a zárszó elmondására. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Igazán rövid leszek, hiszen ismert, hogy a kormány október 29-én nyújtotta be az Országgyűlésnek a T/9724. számú, egyes adótörvények módosításáról szóló törvényjavaslatot. Az általános vita november 5-én, a plenáris ülésen lezajlott. A részletes vitaszakaszban a képviselők összesen hét módosító javaslatot nyújtottak be, ezen túl a Gazdasági Bizottság és a Törvényalkotási Bizottság is elkészítette a saját javaslatát, mint ahogy azt hallhattuk képviselő úrtól.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitában részletesen ismertettem a törvényjavaslat tartalmát, de egy dolgot kiemelnék, amit itt a zárszóban is szeretnék hangsúlyozni, hiszen ez jelentős változás lesz: mégpedig a borraivaló kérdésének az újraszabályozása, hiszen a törvényjavaslat újrafogalmazza a borraivaló adómentességét meghatározó feltételeket. A jelenlegi hatályos szabályok szerint csak a vendéggel közvetlenül találkozó pincérnek és felszolgálónak adott borraivaló minősül adómentesnek, de a módosítás következtében az adószabály kiegészül azzal, hogy 2025-től nevesítetten is adómentesnek kell tekinteni azt a vendégtől származó összeget, amelyet a vendéglátóhely üzemeltetője nyomon követhető módon feloszt, és az üzlet más munkavállalói között oszt el. Tehát akár a szakács vagy a konyhai dolgozó, a recepció is részesülhet az adómentes összegből, hiszen nekik is komoly szerepük van abban, ha a vendég a vendéglátóhelyről elégedetten távozik. Úgy gondolom, hogy ez a turizmust is jelentősen segíti, annak fejlődését és előmenetelét.

Tisztelt Országgyűlés! Miután vita nem alakult ki a módosító javaslatok kapcsán, én szeretném megköszönni mindenkinek, aki részt vett az adótörvény vitájában, módosítót nyújtott be, vagy az általános vitában vagy a bizottságban elmondta a véleményét. Csatlakozva a Törvényalkotási Bizottsághoz, a kormány is

azt kéri, hogy az Országgyűlés támogassa az adótörvény-javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Soron következik a **honvédelmi és adatkezelési tárgyú törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/9709. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

A vitában elsőként a Törvényalkotási Bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Salacz László képviselő úrnak, a bizottság előadójának, 15 perces időkeretben. Parancsoljon!

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási Bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatok önöket, hogy a Törvényalkotási Bizottság 2024. november 21-én tartott ülésén megtárgyalta a honvédelmi és adatkezelési tárgyú törvények módosításáról szóló T/9709. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 28 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat a két éve elfogadott honvédelmi adatkezelési törvény szabályait frissíti. Az adatkezelési törvény hatálybalépése óta eltelt időben, a jogszabály gyakorlati alkalmazása során több módosítási igény is felmerült, ezeket kezeli az általunk tárgyalt javaslat. A jogalkalmazás során felmerült igényeken túl felhatalmazási szükségletek is megjelentek az elmúlt időszakban, hiszen a Magyar Honvédség új feladatokat kapott, amelyek ellátásához adatkezelésre is szükség van. Ezen új adatbázisok létrehozásának törvényi alapját szintén megteremti az előttünk fekvő törvénymódosítás.

A Törvényalkotási Bizottság néhány ponton kiegészítette a törvényjavaslatot. A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság kérésére pontosításra kerültek a hírközlési szolgáltatókra vonatkozó egyes adatszolgáltatási szabályok. Átmeneti rendelkezés került bevezetésre az árvák kiegészítő támogatásának megemlése kapcsán. A Nemzeti Sportinfrastruktúra Ügynökség tulajdonjog megszerzésére irányuló jogügyleteinek eljárási keretei is kiegészítésre kerültek.

A törvényjavaslat az eddigi parlamenti vitaszakaszok során nem okozott nagy izgalmakat, mindenki számára egyértelmű, hogy a javaslat arra irányul, hogy a Magyar Honvédség hazánk védelmében végzett munkája adatkezelési szempontból is megfelelő legyen. Erre tekintettel kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megkérdem az előterjesztő képviselőben Vargha Tamás államtitkár urat, hogy kíván-e most felszólalni. *(Vargha Tamás jelzésére:)* Jelzi, hogy nem él a lehetőséggel. Az esetleges zárszó elmondására 15 perc fog államtitkár úr rendelkezésére állni.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Honvédelmi és Rendészeti Bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben, a vita során kettőperces hozzászólásra nincs lehetőség. Megkérdem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzés nem érkezik.)* Mivel felszólalásra senki nem jelentkezett, a vitát lezárom. Megkérdem az előterjesztőt, hogy kíván-e zárszót mondani. *(Vargha Tamás jelzésére:)* Vargha Tamás államtitkár úr jelzi, hogy él a lehetőséggel. Megadom a szót. Parancsoljon!

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Ahogy képviselőtársam fogalmazott, ahhoz szeretnék csatlakozni: nagy izgalmakat ez a vita nem keltett a Házban. Azt hiszem, hogy nem is volt ok erre, hiszen egy rendkívül alapos munka eredménye az előttünk fekvő törvényjavaslat. Köszönöm szépen a Törvényalkotási Bizottság munkáját, a támogató hozzászólásokat, és arra kérem a tisztelt Házat, hogy a szavazás során is támogassák törvényjavaslatunkat. Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **jogi versenyképesség érdekében egyes törvények deregulációs célú módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/9514. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

A vitában elsőként a Törvényalkotási Bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Földesi Gyula képviselő úrnak, a bizottság előadójának, 15 perces időkeretben. Parancsoljon!

FÖLDESI GYULA, a Törvényalkotási Bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási Bizottság 2024. november 21-én tartott ülésén megtárgyalta a jogi versenyképesség érdekében egyes törvények deregulációs célú módosításáról szóló T/9514. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 27 igen szavazattal, 1 nem szavazattal és 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő T/9514. számú törvényjavaslat célja a jogi versenyképesség hazai előmozdítása Magyarországi gazdasági és társadalmi

fejlődésének elősegítése érdekében. A hazai jogszabályok deregulációs felülvizsgálatával a magyar jogrendszer alkalmasabbá válik a XXI. századi versenyképességi kihívásokra való gyorsabb és hatékonyabb reagálásra, illetve a hazai nemzetgazdaság erősítésére.

(19.30)

A szükségtelen vagy túlszabályozottságot jelentő jogszabályok deregulációjával megteremthető a jogi szabályozás és a gyakorlat összhangja, a már elavult jogi szabályozásokat új és hatékony szabályok válthatják fel.

A Törvényalkotási Bizottság eljárása során a javaslat több helyen kiegészítésre és technikai jellegű pontosításra került. Kiemelkedő, hogy a hitelintézetek számára technikai jogosultság kerül beállításra, amelyre a kormány által bevezetett munkáshitel miatt volt szükség, továbbá a gyakorlati tapasztalatok alapján a társasházak gördülékenyebb működése érdekében is új szabályozások kerülnek bevezetésre.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elhangzottak ismeretében úgy gondolom, hogy a törvényjavaslat támogatandó rendelkezéseket tartalmaz, ezért javaslom annak elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem az előterjesztőt, Répássy államtitkár urat, hogy kíván-e most felszólalni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem él a lehetőséggel. Egy esetleges zárszó elmondására így 15 perc áll majd államtitkár úr rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Igazságügyi Bizottság nem állított előadót. Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Megkérdem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Mivel felszólalásra senki sem jelentkezett, a vitát lezárom. Államtitkár úr zárszót kíván mondani? *(Jelzésre:)* Ez esetben Répássy Róbert államtitkár urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! A jogi versenyképesség érdekében egyes törvények deregulációs célú módosításáról szóló T/9511. számú törvényjavaslat gerincét hazánk versenyképességének előmozdítását szolgáló olyan módosítási javaslatok képezik, amelyek a vállalkozások ügyviteli terheinek csökkentésére irányulnak.

A törvényjavaslatot november 12-én a Vállalkozásfejlesztési Bizottság, november 14-én az Igazságügyi Bizottság, november 21-én pedig a Törvényalkotási Bizottság tárgyalta, és ahhoz a következő főbb módosítási javaslatok fogalmazódtak meg.

A koncesszióról szóló törvényt érintő bizottsági javaslat egyértelművé teszi a kormányrendeletben kijelölt miniszter, központi kormányzati igazgatási szerv koncesszióról szóló törvény szerinti eljárásokkal és koncessziós szerződésekkel kapcsolatos hatáskörét, valamint ezen eljárásokhoz kapcsolódóan a Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága előzetes egyetértési jogkörét, amelynek érdekében a szabályozott tevékenységek felügyeleti hatóságáról szóló törvény módosítása is szükséges.

A javaslat továbbá megteremti az összhangot a koncesszióról szóló törvény, valamint a szerencsejáték szervezéséről szóló törvény hatálya alá tartozó egyes ügyekre vonatkozó szabályok között.

A bizottság javaslatot fogalmazott meg a közjegyzőkről szóló törvényt érintően is. E javaslat a megszűnő közjegyzői irodák jogi helyzetének, illetve vagyoni viszonyainak rendezése érdekében megteremti a lehetőséget a megszűnő közjegyzői iroda végelszámolására is.

A személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló törvényt érintő módosítási javaslat megteremti a hitelintézeteknek a munkáshitelre való jogosultság megállapításával, illetve az ezen adat kincstárnak való továbbításával kapcsolatos kötelezettségeivel összefüggésben az adóazonosító jel kezelésére vonatkozó létjogosultságát.

A társasházakról szóló törvényt érintő bizottsági javaslat a közgyűlési meghívó közlésével összefüggésben a gyakorlati jogalkalmazás során felmerült problémák kezelését szolgálja. A gyakorlatban egyértelmű igény van arra, hogy a közgyűlési meghívót elektronikus levélben is meg lehessen küldeni a tulajdonostársaknak. A módosítás ennek a megteremtését szolgálja. Továbbá a tulajdonostársak közlésképviselőként történő bejelentkezése törvényi kötelezettségként kerül előírásra, hiszen lényeges, különösen a közgyűlési meghívó közlésével összefüggésben, hogy a közös képviselet ismerje a tulajdonostársak elérhetőségét.

A kisajátításról szóló törvény módosítása Magyarország versenyképességének növelését célozza az úgynevezett fejlesztési befektetési területek létrehozásával. A fejlesztési befektetési területen megvalósuló fejlesztési beruházás a meglévő munkahelyek megőrzését és új munkahelyek létesítését kívánja elősegíteni, erősítve hazánk versenyképességét a beruházásokért folyó nemzetközi versenyben. A fejlesztési befektetési területekre irányadó szabályozás kialakításához az állami vagyonról szóló törvény és a Nemzeti Földalapról szóló törvény kiegészítése is szükséges.

Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvényt érintő bizottsági módosítási javaslat alapján a Központi Információs Közadat-nyilvántartás felületen a közzétételre kötelezettek köre kibővül; az újonnan kötelezett szervek az adataikat az első alkalommal legkésőbb 2025. február

28-ig teszik közzé. A módosítás által valamennyi szerv egységes rendben és időben teljesítheti a kéthavonta esedékes kötelezettségeit.

Tisztelt Ház! A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság éves beszámolója kapcsán az infotörvény akként módosul, hogy - annak az autonóm jogállású szervi minőségére figyelemmel, illetve arra is tekintettel, hogy a hatóság nem az Országgyűlés szerve - a hatóság beszámolóját a jövőben elegendő lesz csupán tájékoztatásul megküldeni az Országgyűlésnek.

A személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvény módosítása egyértelművé teszi a szolgáltatási koncesszióra irányuló közszolgáltatási szerződés megkötéséhez szükséges pályázatra vonatkozó jogszabályok egymás közötti viszonyát.

A földmérési és térképészeti tevékenységről szóló törvény módosításával a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. jogszabályban meghatározott állami vagyon nyilvántartásának a teljes körű és naprakész rendelkezésre állásának biztosítása érdekében - önköltséggel megegyező összegű díj megfizetése ellenében - hozzáférhet az állami alapadatok adatbázisai közül az állami ingatlan-nyilvántartási térképi adatbázishoz, az állami tipográfiai térképi adatbázisokhoz és az állami távérzékelési adatbázisokhoz.

A bizottság módosítási javaslatot fogalmazott meg az állami projektértékelők esetében is egy olyan hatékony ellenőrzési rendszer felállítása érdekében, amely biztosítja, hogy az állami projektértékelői jogviszony létesítése csak olyan személyekkel legyen lehetséges, akik teljesítik a hatályos jogszabályokban meghatározott feltételeket. Ennek érdekében a büntetlen előéletnek való megfelelés kiegészítésre kerül számos büntetőjogi tényállással, amelyek tekintetében az értékelő nem állhat büntetőeljárás hatálya alatt.

Tisztelt Ház! Megköszönve a törvényjavaslattal összefüggésben lefolytatott vitát, abban, azt gondolom, egyetérthetünk, hogy a törvénycsomag a vállalkozások ügyeinek hatékonyabb és gyorsabb elintézését szolgálja, emellett olyan további, jogalkalmazást segítő javaslatokat tartalmaz, amelyek hazánk jogi versenyképességének növelése szempontjából is fontosak.

Mindezekre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Soron következik az **egyes iparbiztonsági, tűzvédelmi és hulladékgazdálkodási hatósági eljárások egyszerűsítéséről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/9516. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

A vitában elsőként a Törvényalkotási Bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Földesi Gyula képviselő úrnak, a bizottság előadójának, 15 perces időkeretben.

FÖLDESI GYULA, a Törvényalkotási Bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási Bizottság 2024. november 21-én tartott ülésén megtárgyalta az egyes iparbiztonsági, tűzvédelmi és hulladékgazdálkodási hatósági eljárások egyszerűsítéséről szóló T/9516. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a Hárszabály 46. §-a alapján 27 igen szavazattal, 5 nem szavazat ellenében és 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslat egy deregulációs csomag részeként került a parlament elé, és a leghangsúlyosabb eleme a katasztrófavédelmi törvény módosítása. A javaslat célja, hogy egyes kisvállalkozások adminisztrációs terhei csökkenjenek. Ez a javaslat a módosításoknak köszönhetően úgy valósul meg, hogy az nem eredményez kockázatonövekedést az érintett szektorokban.

(19.40)

A Törvényalkotási Bizottság külön módosító javaslatot nem fogadott el a javaslathoz, mindössze a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság által korábban benyújtott bizottsági módosító javaslaton végzett egy kisebb korrekciót.

Tisztelt Ház! A Fidesz-frakció támogatja a törvényjavaslat elfogadását. Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy szintén támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e a vita ezen szakaszában hozzászólni. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, hogy nem él a lehetőséggel. Ez esetben 15 perces időkeret áll majd rendelkezésére a zárszó elmondására.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Honvédelmi és Rendészeti Bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kettőperces hozzászólásra nincs lehetőség. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)*

Mivel felszólalásra senki nem jelentkezett, a vitát lezárom. Megkérdezem Répássy államtitkár urat, hogy kíván-e zárszót mondani. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy él a lehetőséggel. Ez esetben megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök

Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Az egyes iparbiztonsági, tűzvédelmi és hulladékgazdálkodási hatósági eljárások egyszerűsítéséről szóló T/9516. számú törvényjavaslattal olyan előremutató szabályozási környezetet kívánunk megteremteni, amely egyszerre szolgálja az ipari tevékenységet folytató vállalkozások versenyképességét, valamint az állampolgárok védelmét.

A törvényjavaslatnak kettős célja van: egyrészt csökkenti azokat az adminisztrációs terheket, amelyek az iparbiztonsági ágazatban tevékenykedő vállalkozásokat szükségtelenül terhelik, és ezáltal gátolják hazánk jogi és gazdasági versenyképességének előmozdítását; másrészt a katasztrófavédelemlről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló törvény felülvizsgálatra került abból a szempontból is, hogy a törvényi szintet nem igénylő tárgykörök a jogrendszer egyszerűsítése érdekében a jövőben kormányrendeleti szinten kerülnek szabályozásra.

A törvényjavaslatot a Törvényalkotási Bizottság 2024. november 21-én tárgyalta meg, és ahhoz csupán jogtechnikai észrevételeket tartalmazó, illetve szövegpontosító módosító javaslatokat fűzött.

Mielőtt befejezem hozzászólásomat, engedjék meg, hogy röviden reagáljak a törvényjavaslat általános vitája során ellenzéki sorokból kapott azon kritikára, amely szerint az adminisztrációs teher csökkentése, bár támogatandó a részükről is, nem világos, hogyan járul hozzá az ipari tevékenységet végző vállalkozások gazdasági versenyképességének növeléséhez. Úgy gondolom, hogy vitán felül álló tény, hogy a hatósági eljárások egyszerűsítésével, illetőleg a bürokratikus terhek csökkentésével felszabaduló vállalati erőforrások vállalkozásfejlesztési eszközként kétségtávolan becsatornázhatók a termelékenység fokozásába, a gazdasági teljesítmény növelésébe.

Tisztelt Ház! Megköszönve a törvényjavaslattal összefüggésben lefolytatott vitát, hangsúlyozom, hogy hazánk gazdaságának termelékenysége nemcsak gazdasági, hanem jogi kérdés is. A törvénycsomag ennek megfelelően olyan módosításokat vezet be az iparbiztonsági és tűzvédelmi szabályozásban, amelyek átláthatók, jól követhetők és egyértelműek a jogalkalmazók számára, erősítve ezzel hazánk versenyképességét.

Mindezekre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Soron következik **az online csalások elleni hatékony fellépés érdekében szükséges és egyéb törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés

T/9713. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

A vitában elsőként a Törvényalkotási Bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Pogácsás Tibor képviselő úrnak, a bizottság előadójának, 15 perces időkeretben. Parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR, a Törvényalkotási Bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási Bizottság 2024. november 21-én tartott ülésén megtárgyalta az online csalások elleni további hatékony fellépés érdekében szükséges és egyéb törvények módosításáról szóló T/9713. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 26 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 8 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő T/9713. számú törvényjavaslat az online csalások elleni fellépés megerősítését, valamint a kapcsolódó törvények módosítását tűzi ki célul. Ez a kezdeményezés nemcsak időszerű, hanem alapvetően szükséges is, hiszen a digitalizáció és az online tér robbanásszerű fejlődésével párhuzamosan a bűnözők is egyre kifinomultabb módszerekkel élnek vissza a technológia nyújtotta lehetőségekkel.

Még felsorolni is nehéz, annyiféle, már beazonosított csalástípus létezik a kibertérben. Engedjék meg, hogy néhányat kiemeljek: hamis banki telefonhívások, visszahívásos telefonos csalások, nem banki szolgáltatók nevével való visszaélések, hívószám-hamisítások, lándzsás adathalászok, hamis befektetési lehetőségek és hamis online webáruházak, az eladók átverése az online piacon, személyes adatlopás a közösségi médiában és meghamisított banki oldalak lefelkötése a gyanútlan felhasználókra.

Az online csalások elszaporodása miatt mind az érintett személyek számára, mind az elcsalt összegek tekintetében egyre szigorúbb jogalkotói fellépés szükséges.

A Törvényalkotási Bizottság eljárása során a javaslat több helyen kiegészítésre és technikai jellegű pontosításra került. Kiemelendő, hogy a hívószám-hamisítással kapcsolatos csalások megelőzése érdekében további szigorítások kerülnek bevezetésre. Ezenfelül a bv-törvény is módosításra kerül annak érdekében, hogy az eddigi gyakorlati tapasztalatok megjelenjenek jogalkotói szinten is. Továbbá a közbeszerzésekről szóló 2015. évi törvény közjogi intézményekre vonatkozó definíciója felülvizsgálatra kerül, amelynek célja, hogy a hazai szabályozás teljes mértékben összhangban legyen az uniós joggal.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elhangzottak ismeretében úgy gondolom, hogy a törvényjavaslat támogatandó. Kérem, hogy a szavazáskor fogadják azt el. Köszönöm figyelmüket. Köszönöm a szót, elnök asszony. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Megkérdezem az előterjesztő Répássy államtitkár urat, hogy ebben a szakaszban kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem él a lehetőséggel, így 15 perces időkeret áll majd rendelkezésére a zárzó elmondására.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Igazságügyi Bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kettőperces hozzászólásra nincs lehetőség. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)*

Mivel felszólalásra senki nem jelentkezett, a vitát lezárom. Megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak, 15 perces időkeretben. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Minden bűncselekmény mögött emberi sérelem, kudarccal, tragédiával húzódik meg, még akkor is, ha a sértett vagyonát érinti. Akinek a sérelmére bűncselekményt követnek el, az legtöbbször elveszíti munkájának, gazdasági erőfeszítéseinek a gyümölcsét vagy legalábbis annak egy részét. A bűncselekmény a vagyoni javak elosztásának a legigazságtalanabb módja, amellyel szemben az államnak folyamatosan küzdenie kell, még annak ellenére is, hogy tudjuk, a bűnözést teljességében nem lehet felszámolni.

Minden újabb törvényjavaslat, amellyel az Országgyűlés erőfeszítést tesz a mindenkor változó bűnözés letörése érdekében, a társadalom védelmét szolgálja a legszélsőségesebb devianciákkal szemben. Támogatásra érdemes minden olyan törvényjavaslat, amely a bűnözés elleni küzdelmet és egyben a potenciális sértettek védelmét hatékonyabbá teszi.

Az önként előtt fekvő T/9713. számú törvényjavaslat idén a második olyan mérföldkő, amely az online csalásokkal szembeni intenzív munka eredményeként született. A törvényjavaslattal párhuzamos kormányzati munka folyamatos, ezért amint újabb és újabb - rövid, közép- vagy hosszú távú - megoldások, javaslatok készülnek el, azokat újból az Országgyűlés elé terjesztjük. Ezután is folytatni kell a jogrendszerünk fejlesztését, hogy ne kerüljön komolyabb lépéshátrányba a bűnözőkkel szemben.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a törvényjavaslat legfajtyosabb, az online csalások témakörét érintő rendelkezéseit röviden összefoglaljam abból a szempontból, hogy miért nyújtanak majd ismét érdemi előrelépést az online bűnözéssel szembeni küzdelemben.

A javaslat hatálybalépését követően az internetes tárhelyszolgáltatók a büntetőeljárásban hozott döntés alapján kizárhatják majd azokat a személyeket a szolgáltatásukból, akik azt bűncselekmények elkövetésére használják.

(19.50)

A jövőben a nyomozó hatóságok nemcsak követni és utolérni próbálják majd a bűncselekménnyel szerzett vagyont, hanem - egy hasonlattal élve - csapdát is állíthatnak neki. Így nemcsak a már megtalált összegek lefoglalására lesz lehetőség, hanem a befolyó összegek automatikusan kikerülnek majd a bűnözők rendelkezése alól. Ezzel nemcsak a további tényleges sérelem bekövetkezése csökken, hanem a bűncselekményből származó pénzeszközök zárolásával a sértettek kártalanítása is hatékonyabban lesz biztosítható. A jövőben a sértettek a tőlük elcsalt összegeket akkor is hamarabb visszakaphatják, ha nem a bűncselekménnyel okozott kár teljes összegét sikerült biztosítani az eljárás során.

Továbbá nemcsak eredményesebbek, de gyorsabbak is lesznek az online csalások miatt folytatott büntetőeljárások azáltal, hogy nem lesz szükség minden nyomozóhatósági adatkéréshez külön ügyészi engedélyt kérni, az ügyészség azt keretjelleggel is megadhatja majd. Az idő pedig az online csalásokkal kapcsolatos ügyekben leggyakrabban visszaszerzett pénzként jelentkezik a sértettek oldalán.

Az újabb bűncselekmények megelőzése terén hozhat eredményeket, hogy a törvényjavaslat megteremti a lehetőséget a hívószám-hamisítás megakadályozására is.

Végül meg kell említenem az online csalásokkal is összefüggő, de részben azon túlmutató rendelkezéseket is, amelyek a sértettek védelmét szolgálják. Ezek egyik csoportja, hogy minden korábbinál szélesebb körben nyílik lehetőség a bűncselekménnyel okozott sérelem jóvátételére, miközben a büntetőjogi fenyegettségben nem következik be enyhülés. A másik, a személy elleni erőszakos bűncselekmények sértettjeinek szempontjából lényeges elem, hogy fokozódik a védelmük az őket háborgató terheltekkel szemben.

Tisztelt Ház! Az elhangzottak alapján belátható, hogy a törvényjavaslat nemcsak szükséges eszköze az online csalásokkal szembeni küzdelemnek, hanem alkalmas arra is, hogy érdemi előrelépést hozzon ezen a területen. A törvényjavaslat általános vitáján, illetve a részletes vita során is felszólalók nemcsak a törvényjavaslat céljaival értettek egyet, hanem a megoldásaival is. Képviselői módosító indítvány nem érkezett, a bizottságban pedig az előterjesztő nyújtott be módosító indítványokat, amelyekkel kapcsolatos kritika, ellenvélemény nem jelent meg a vitában. Kérem a tisztelt Házat, hogy továbbra is támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek „**A lakhatási válsághelyzet megoldásáról és a lakhatási nehézségekkel küzdő magyarok megsegítéséről**” című politikai vita, amelyet Z. Kárpát Dániel

és további képviselők kezdeményeztek. A politikai vita kezdeményezésére irányuló indítvány V/9665. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! Felkérem Vinnai Győző jegyző urat, hogy ismertesse a politikai vita menetét.

DR. VINNAI GYŐZŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Elsőként a kormány képviselőjének nyilatkozatára kerül sor 40 perces időtartamban, ezt követően az előterjesztői nyitóbeszéd következik 20 perces időtartamban, majd az egyes képviselőcsoportok vezérszónokainak felszólalására kerül sor 10-10 percben, ezután a további képviselői felszólalásokra van lehetőség a hátralévő időkeretben, majd az előterjesztői zárszóra kerül sor 20 perces időkeretben, végül a kormány képviselője 20 percben válaszol a vitában elhangzottakra.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy emlékeztessem önöket az időkeretes vita fontosabb szabályaira! A vita közben felszólaló kormánytag beszédideje a kormánypárti frakciók idejébe számít. Vita közben a kétperces felszólalásokat, a személyes érintettségre történő reagálás kivételével, bele kell számítani az időkeretbe. Az ügyrendi felszólalásokat nem számítjuk be az időkeretbe. Az üléstermi információs táblán az érdeklődők folyamatosan figyelemmel kísérhetik az időkeretek felhasználását.

Mielőtt megkezdénénk a vitát, felkérem Szabó Sándor jegyző urat, ismertesse az egyes időkereteket.

SZABÓ SÁNDOR jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Az időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 81 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 39 perc, a DK képviselőcsoportjának 23 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 18 perc, a Momentum képviselőcsoportjának 18 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 16 perc, a Mi Hazánk képviselőcsoportjának 14 perc, a Párbeszéd képviselőcsoportjának 14 perc, a független képviselőknek pedig 4 perc áll rendelkezésre. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 10-10 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Először a kormány nyilatkozatára kerül sor 40 perces időkeretben. Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági miniszteri államtitkár: Köszönöm. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt hónapokban a lakhatás kérdésköre a gazdasági és politikai diskurzusokat aktívan tematizálta, sőt a nemrég lezajlott amerikai egyesült államokbeli elnökválasztási kampány meghatározó motívumának is számított. A téma felértékelődése nem meglepő, hiszen az elfogadható minőségű és megfizethető költségű lakhatás az élet minőségének egyik

kiemelkedő jelentőségű eleme, következképpen a lakhatásnak megkerülhetetlen szerepe van a lakosság jólétének megteremtésében.

A kormány politikájának 2010 óta egyik sarokpontja a háztartások megélhetésének javítása, különös tekintettel a legkiszolgáltatottabb társadalmi csoportokra, családokra, nyugdíjasokra és alacsonyabb jövedelmű honfitársainkra. Az elmúlt közel másfél évtizedben ezzel összefüggésben számos olyan intézkedést hoztunk, amely közvetlen vagy közvetett módon a lakhatási körülmények javítására, illetve a lakhatási vonatkozású megélhetési költségek mérséklésére irányultak. Meggyőződésünk ugyanis, hogy a korábbi baloldali kormányok elhibázott segélyalapú szociális rendszerével ellentétben, a lakosság erősítése érdekében, a munkaalapú társadalom meghirdetése és végrehajtása mellett a családpolitika megalapozásával kell fellépni.

Az az állítás, miszerint a jelenlegi magyar kormány egy családbarát kormány, legjobb meggyőződésünk szerint nem üres politikai szlogen, hanem a számok nyelvén is alátámasztott állítás. A családbarát kormányzás nevében 2010 óta eddig minden évben emelkedett a családokra szánt források volumene, az idei évben az erre szánt kiadások összege pedig már meghaladta a 3300 milliárd forintot, amely európai összehasonlításban is egyedülálló módon a bruttó hazai termék megközelítőleg 4 százalékára tehető. A 2024-es források nagyságrendileg három és félszeresen haladják meg a korábbi baloldali kormányok 2010. évi 960 milliárd forintos költségét. A jövő évben további forrásnövekedés mellett bővíthet az Európa legszélesebb családtámogatási rendszerének számító magyar szisztéma, mely a jelenleg is zajló orosz-ukrán háború és a globális gazdasági nehézségek ellenére is 3750 milliárd forintból, vagyis a GDP 4,3 százalékából gazdálkodhat majd, újabb eszközöket felvonultatva a magyar családok védelmére és többek között lakhatási helyzetének javítása érdekében.

Tisztelt Képviselőtársaim! A magyarországi lakhatási helyzet, illetve a vonatkozó szakpolitika bemutatása érdekében fontos a kérdéskör makrogazdasági kontextusba történő helyezése is. A kormány sikeres gazdaságpolitikájának köszönhetően Magyarország biztos fundamentumokkal fordulhatott rá a 2020-as évtizedre, azonban mint ismeretes, a világgazdaságot az elmúlt években számos jelentős turbulens külső hatás érte, melyek negatív következményei a nyitott gazdaságnak számító Magyarországra is természetesen begyűrűztek.

A koronavírus-járvány, az orosz-ukrán háború és az annak nyomán kibontakozó energiaválság, valamint az infláció egyaránt negatívan befolyásolta a nemzetgazdaság helyzetét, nyomást helyezett a lakosság jólétére is. A koronavírus-járvány miatt sérült ellátási láncok, valamint az újranyitás utáni kereslet-kínálati egyensúlytalanságok miatt az inflációs alapmutató emelkedése már 2022 előtt megkezdődött, ugyanakkor az infláció gyors emelkedése az

orosz-ukrán háború kirobbanása, az annak nyomán kibontakozó energiaár-robbanás következményeként következett be.

(20.00)

A fogyasztóiár-index 2023 januárjában érte el csúcspontját. A fogyasztói árak erőteljes emelkedése a gazdasági szereplőkre és a lakosságra nézve is károsnak volt tekinthető, így a 2023-as évben a kormányzati gazdaságpolitika egyik legfontosabb célkitűzése az infláció év végéig történő egy számjegy alá szorítása volt. A kormány kiemelt szempontként kezelte, hogy enyhítse a magyar családokra nehezedő terhet, ennek érdekében körülbelül húsz olyan intézkedést hoztunk, amelyek az infláció csökkentésére és a megélhetési költségek mérséklésére irányuló törekvéseinkkel hozhatók összefüggésbe. Az olyan intézkedések, mint az élelmiszerár-sapkák, az üzemenyagárstop, a kötelező akciók kiskereskedői nyújtására vonatkozó előírás és az ártranszparenciát növelő online árfigyelő rendszer egyaránt érdemben hozzájárultak ahhoz, hogy a fogyasztóiár-indexet már a vártnál előbb, 2022 októberében 10 százalék alá mérsékeljük.

A kormány büszke rá, hogy az extrém energiaárak által jellemzett piaci környezetben és a Brüsszeltől érkező politikai nyomás ellenére is fenn tudta tartani az egyik legfontosabb intézkedését, a rezsicsökkentést, amely az átlagfogyasztás erejéig továbbra is védi a magyar családokat. Amellett, hogy a rezsicsökkentésnek érdemi inflációcsökkentő hatása is volt és van, az intézkedés kulcsszerepet játszik a hazai háztartások lakhatási vonatkozású költségeinek mérséklésében.

Kijelenthető, hogy az intézkedés nélkül a háztartások villamosáram- és földgázzsámláit - a külföldi elteremtő példákhoz hasonlóan - extrém árváltozások terhelték volna, szélsőségesen megemelve a családok lakhatási költségeit. A fogyasztóiár-index legutóbbi, 2024. októberi értéke mindössze 3,2 százalék volt, amely csupán 0,2 százalékponttal haladja meg a jegybanki inflációs célértéket, és 0,8 százalékkal a toleranciasáv felső határa alatt van, vagyis kijelenthető, hogy a kormány az inflációt legyőzte.

Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Mint az eddigiekből is kihallható volt, a magyar kormány az eddigiekben is kiemelten fontos ügyként kezelte a lakhatást, a kérdést pedig elsősorban a gyermekszületés, gyermeknevelés támogatásán és a tulajdonszerzés segítségével keresztül közelítette meg. Felidézem, hogy 2011-ben a magyar emberek családalapítási és gyermekvállalási kedve mélyponton volt, köszönhetően a baloldali kormányok számos destruktív intézkedésének. Gyurcsány-Bajnai-kormányok megszorításai között említendő a korábbi otthonteremtési rendszer eltörlése, a kedvezményes, kamattámogatott hitelek eltörlése, de nem feledkezhetünk meg arról sem, hogy a baloldali kormányok nem tudták megvédeni az embereket a magyar családok százezreinek otthonát veszélyeztető devizahitelezési csapdától sem.

A mélybe taszított teljes termékenységi arányszámot a kormányváltás utáni nemzeti kabinet eredményesen állította meg célzott és hatékony intézkedéseivel.

Hadd emlékezzek itt meg a legjelentősebb lakhatási vonatkozású kormányzati lépésekről! Az egyik legikonikusabb intézkedésünk volt a családi otthonteremtési kedvezmény, közismertebb nevén a CSOK 2016-ban történő bevezetése, mely a gyermeket nevelő és/vagy vállaló családok újlakás-vásárlását, házépítését, -felújítását és -bővítését kívánta előmozdítani vissza nem térítendő támogatások formájában. A támogatás összege gyermeklétszám, valamint a lakóingatlan jellege alapján került differenciálásra, és több mint negyedmillió család vette igénybe, összesen 470 milliárd forint támogatást igényelve, több mint 100 ezer gyermek vállalása mellett.

A falusi CSOK képében 2023-ban felülvizsgálatra és a jelen kor kihívásaihoz igazodva módosításra került a használt lakás vásárlásához, bővítéséhez igényelhető családi otthonteremtési kedvezményről szóló kormányrendelet. A falusi CSOK keretében a gyermeket nevelők, valamint a gyermeket vállalók vehetnek igénybe vissza nem térítendő állami támogatást, valamint otthonfelújítási kölcsönt, három vagy több gyermek után 15-15 millió forint értékben. A program állami támogatási része legfeljebb 5 ezer fős, preferált kistélepülésen, tanyán, illetve birtokközpontban használható fel. A konstrukciót annak indulásától 2024. szeptember 30-áig több mint 44 ezer család vette igénybe, közel 254 milliárd forint összegben. Az egy igénylőre jutó átlagösszeg 5,7 millió forint.

A 2019-ben bevezetett babaváró kölcsön legfeljebb 11 millió forint összegű, szabad felhasználású, kamatmentes kölcsönt tett elérhetővé fiatal házaspárok részére. A programot a bevezetéstől idén november elejéig közel 260 ezer család vette igénybe, 2520 milliárd forintos aggregált volumenben. Az elemzések alapján a babaváró konstrukció keretében folyósított összegek hozzávetőlegesen felét ingatlanvásárlásra, -felújításra fordították az igénybe vevők.

2024. január 1-jétől az ország egész területén elérhető a CSOK Plusz hitelprogram azon házaspárok számára, ahol a feleség életkora vagy 41 év alatti, vagy 41 év feletti, de már legalább 12 hetes várandós. A program célja, hogy az első közös otthont vagy a másik ingatlanba történő költözést tegye lehetővé az igénylő párnak. A CSOK Plusz által rendelkezésre bocsátott forrinalapú hitelkonstrukció államilag kamattámogatott, fix 3 százalékos kamatozású, legfeljebb 50 milliós összegű lakáshitel, mely esetében az első gyermek érkezésekor egy évig szünetelhet a törlesztés, a második és harmadik újonnan születő gyermek után pedig 10-10 millió forintos tartozás-elengedés társul. A már befogadott CSOK Plusz kölcsönkérők száma közel 11 ezer, 2024 végéig már több mint 8400 házaspárnak ítélték meg hitelt a programban, összesen 220 milliárd forintot megközelítő értékben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Fontos kihangsúlyozni a falusi CSOK konstrukcióhoz igénybe vehető adóvisszatérítési támogatást is, amely az új ingatlan építése esetén 27 százalékos, új építésű lakóingatlan 5 százalékos áfatartalmából 5 millió forintig igényelhető. A visszatérítési lehetőséggel 2020 eleje és 2021. szeptember vége között mintegy 27 ezer család tudott élni, közel 30 milliárd forintos összvolumenben. A falusi CSOK és a CSOK Pluszal vásárolt új vagy használt lakóingatlanok esetén a családok mentesülnek a 4 százalékos visszerhes vagyonaátruházási illeték megfizetése alól.

A második vagy további gyermek esetén jelzáloghitel csökkentésére fordítható támogatást nyújtunk, a második vagy további gyermek születésére vagy örökbefogadására tekintettel vissza nem térítendő állami támogatás vehető igénybe az ingatlan terhelő lakáscélú jelzáloghitel-tartozás, illetve ilyen ingatlanhoz kapcsolódó, lakáscélú pénzügyi lízingszerződés alapján fennálló tartozás csökkentése érdekében. A programok jelzáloghiteltartozás-csökkentési része 21 milliárd forint költségvetési kihatással jár.

Csökkentettük a közjegyzői díjakat, az államilag támogatott kölcsönfelvételek esetén ez 2024. szeptember 30-áig 79 ezer családnak juttatott könnyebbséget.

(20.10)

Az otthonfelújítási program révén '24 júniusában 108 milliárd forint keretösszegű, uniós forrásból létrejövő támogatási struktúrát hirdettünk az 1990 előtt épült családi házak energetikai korszerűsítésére, mely révén a családok fogyasztásukat, a rezsit könnyebben a rezsivédett átlagfogyasztási szint alatt tarthatják. A program által célzott ingatlanokban élő háztartások négyötöde túllépi az említett rezsihatárt.

Az otthonfelújítási program által biztosított 358 ezer és 1 millió forint közötti önerő mellé a kormány 2,5 millió és 6 millió forint közötti kamatmentes hitelt biztosít; a teljes program az idei évben 35 milliárd forint költségvetési kiadással jár. A kormány a 2016-2019 közötti periódus után, 2021-től ismét 27 százalékról 5 százalékra mérsékelte az új építésű ingatlanok áfáját.

Tisztelt Ház! Összességében tehát kijelenthető, hogy a kormány eddig is foglalkozott a lakhatási problémákkal, különösen a családtámogatási rendszeren belül, jelentős összeggel. Mint bevezetőmben említettem, 2015-től összesen 4372 milliárd forintot fordított a hazai költségvetésből e célra, és számos eszközt tett elérhetővé annak érdekében, hogy a fiatal családok lakáshoz jussanak. A CSOK segítségével már közel 250 ezer család jutott ingatlanhoz vagy bővítette otthonát. Ezzel a kormány eddig is mintegy egymillió ember lakhatását támogatta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az imént a teljesség igénye nélkül, röviden bemutatott mintegy tíz intézkedés több százezer család esetében segítette a lakáshoz jutás vagy a lakhatási körülmények javítását.

A Magyarországon stabilan saját tulajdonú ingatlanban élők aránya pedig 90 százalék, ami 21 százalékponttal haladja meg az új uniós átlagot.

A fogyasztóiár-index eredményes letörése ellenére azonban a lakásárak és a bérleti díjak inflációját nem sikerült megállítani. Habár a lakásárak növekedése az elmúlt időszakban nem volt kirívó, a 2015-24 közötti időszakban az Európai Unión belül hazánkban nőtt a legnagyobb mértékben a lakások ára. Ez ugyancsak érdemi problémaként azonosítható, hogy várakozásaink szerint az idei évben átadott új lakások száma még a 15 ezret sem haladja meg, az alacsony számú kiadott építési engedély miatt pedig e trendben rövid távon nem várható jelentős emelkedés. *(Közbeszólások a DK padosaiban.)*

Magyarország lakásállományának megújulási rátája tavaly mindössze 0,41 százalék volt, amely régiós szinten is rendkívül alacsonynak mondható. A lakhatási kérdések ennek okán nem tekinthetők megoldottnak, az akadályok feloldása érdekében további kormányzati erőfeszítések szükségesek.

Számos jel mutat arra, hogy Budapest esetében rendkívül mély lakhatási válsággal nézünk szembe, melynek megoldása elsősorban ugyan a Fővárosi Önkormányzat feladata lenne, azonban ennek vezetése a krízis enyhítését érdemben meg sem kísérelte. *(Kálmán Olga: Persze!)*

Az infláció sikeres legyőzését követően a gazdaságpolitika fő fókuszja a növekedés helyreállítása felé fordult. Ennek kapcsán pedig kiemelt cél, hogy a bővülés inkluzív módon valósuljon meg, vagyis előnyei- ből a társadalom és a gazdasági szereplők széles köre tudjon majd gyarapodni.

A kormány az 1311/2024. számú határozatában új gazdaságpolitikai akcióttervet fogadott el, melynek második pillére a megfizethető lakhatás biztosítása. Ennek érdekében elengedhetetlen további programok kidolgozása, melyek a lakosság széles rétegeit, fiatalokat, időseket, családokat egyaránt segítik. Jelzésértékű, hogy a 21 pontos akciótterv pontjainak mintegy a fele, körülbelül tíz pont a lakhatási feltételeket javító intézkedés. A lakhatási vonatkozású intézkedések esetében továbbra is fontos célunk a saját tulajdonú ingatlanhoz jutás elősegítése, ami hozzájárul a hazai ipar és a gazdaság fellendítéséhez is.

A társasházépítések adekvát lehetőségeket biztosítanak továbbá az energiahatékonyság és a környezetvédelmi fejlesztési szempontok érvényesítésére is. A kormány vizsgálja a bérlakásépítés lehetőségeinek megteremtését is. Célunk, hogy elősegítsük évi 25 ezer lakás építését Magyarországon. A lakhatási nehézségek enyhítésére rövid és hosszú távú intézkedéseket egyaránt foganatosítunk.

Így: Budapest hazánk első számú turisztikai célpontja, ahol évről évre növekszik a rövid távú lakáskiadás céljából fenntartott ingatlanok száma, ami jelenlegően hozzájárul a budapesti ingatlan- és albérletárak drasztikus növekedéséhez és az érzékenyebb fogyasztók kiszorulásához a bérleti piacról. Budapesten

jelenleg már több Airbnb-típusú szoba van, mint ahány szállodai szoba. A kormány a helyzet orvoslása érdekében bejelentette, hogy Budapesten 2025-26 során nem vehető nyilvántartásba új magánszállás-hely, másrészt emelkedik ezen tevékenység adója.

A főváros és a vidék között fennálló lakásár- és albérletdíj-különbség miatt a szigorítás a vidéki településeket jelenleg nem érinti. Budapesten és a vidéki egyetemi városokban folyamatosan emelkedik a kollégiumi férőhelyek iránti igény. Az idei évben közel 120 ezren adtak be kollégiumi elhelyezési kérelmet a rendelkezésre álló 46 ezer helyre, vagyis a túljelentkezés több mint két és félszeres. A Budapest IX. kerületében barnamezős beruházásként realizálható budapesti diákváros megépítésével számításaink szerint 12 ezer, de akár 20 ezer kollégiumi férőhely is kialakítható; a végső döntést követően három éven belül rendelkezésre állhatnak, megfizethető elhelyezést és minőségi oktatáshoz való hozzáférést biztosítva ezzel az egyetemi hallgatóknak.

Ugyancsak esedékes az albérleti piac szabályozottságának javítása. A jelenlegi - nevezzük alulszabályozottságnak - ugyanis a tulajdonosokat a lakáskiadástól, a bérlőket pedig a bérbevételről tarthatja távol. A megoldás kapcsán ajánlasi szintű lakásbérletiszerződés-minták, rövid és hosszú távú, eltérő szabályozású lakásbérleti konstrukciók egyaránt felmerülhetnek. Jelenleg a hosszú távon lakást kiadók túlnyomó része egyáltalában nem fizet adót, a bejelentés azonban adócsökkentéssel álláspontunk szerint ösztönözhető. Ennek kapcsán vizsgáljuk a bérlakások bérbeadásának esetében a 27 százalékos áfa 5 százalékra csökkentését és az adócsökkentés hatásának bérbevevő felé történő közvetítését.

A kistélepülésen élő családok lakáskörülményeinek javítása, komfortosabbá, energiahatékonyabbá tétele céljából a kormány újraindítja a 2021-22-ben futó, gyermekes családoknak szóló, úgynevezett 3+3-as országos programot, de területileg szűkebb hatókörrel, vidéki otthonfelújítási program néven. Az új konstrukciót az ötezer főnél kisebb lakosság-számú kistélepülésen élő gyermekes családok - ez felméréseink szerint 393 ezer háztartás - vehetik igénybe. A felújítási munkálatok széles köre a munkadíj- és anyagköltségek ötven százalékára, de legfeljebb hárommillió forint összegben igényelhető vissza nem térítendő otthonfelújítási támogatás utófinanszírozási jelleggel a Magyar Államkincstártól, számlák ellenében.

(20.20)

A program keretében az igénylések már a jövő hét első napjától benyújthatók másfél éven keresztül.

A múlt hét folyamán jelentette be a kormány a munkáltatók által adókedvezményrel adható lakhatási támogatást. 2025. január 1-jétől a munkáltató felső értékhatár - ez havi 150 ezer forint, azaz éves szinten 1 millió 800 ezer forint - mellett kedvező, a

SZÉP-kártya feltételeivel megegyező adózással lakbérre vagy lakáshitel-törlesztésre irányuló támogatást adhat a fiatal, 35 év alatti munkavállalók részére.

Nemrég megjelent az új lakások értékesítésénél alkalmazott 5 százalékos áfa hatályának meghosszabbításáról szóló törvényjavaslat. Az 5 százalékos áfa lehetősége két évvel kerül meghosszabbításra, azaz azokra a lakásokra, házakra marad érvényben, amelyeknél az építési engedélyt 2026 végéig megadták, a teljes vételár pedig legkésőbb 2030 végéig megfizetésre kerül.

Lehetővé tesszük továbbá a SZÉP-kártya összege 50 százalékanak átmeneti, lakásfelújítási célra történő felhasználását, melynek eredményeként mintegy 25 milliárd forint mozdulhat meg a gazdaságban.

Lehetővé tesszük a nyugdíjpénztári megtakarítások opcionális, átmeneti lakáscélú felhasználását, melynek értelmében a 2025-ös év során az egyéni számlákon felhalmozódott összeget a pénztártagok lakáshitelönrészének, valamint -törlesztésének támogatására, továbbá a hazai ingatlanok korszerűsítésére, felújítására fordíthatják.

A kormány pénzügyekkel ápolta konstruktív kapcsolata alapján felkértük a hitelintézeteket, hogy a 35 év alatti első lakásvásárlók esetében legfeljebb 5 százalékos lakáscélú jelzáloghiteleket tegyenek elérhetővé zöldlakás vásárlására, a lakás alapterületére vonatkozó 1,2 millió forintos négyzetméterenkénti árplafon kijelölése mellett.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány meglátása szerint ez a bemutatott intézkedés sor érdemben alkalmas és képes lesz arra, hogy a lakás- és albérletpiacon tapasztalható jelenlegi zavarokat belátható időn belül sikerrel orvosolja. Remélem, hogy ehhez a most előttünk lévő politikai vita is hozzá fog járulni, melyben aktív részvételüket kérem. Megtisztelő figyelmüket köszönöm. Köszönöm, elnök asszony. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Most az előterjesztői nyitóbeszédre kerül sor, amelyet három felszólaló ismertet, összesen húszperces időkeretben. Először megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, aki a nyitóbeszédet a pulpitról kívánja elmondani. Parancsoljon, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik), a napirendi pont előadója: Nagy szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat és kedves meghívott vendégeinket. Néhány évvel ezelőtt egy lakhatási vitanap feltételezhető módon nem jött volna össze itt a parlamentben, ahogy azok a civilek írták, akik egy lakhatási minimumot kidolgoztak. Szeretném őket szeretettel üdvözölni, mert itt vannak azok a szervezeti vezetők, akiknek a munkájáról is nagymértékben szól ez a vitanap. Mind a Habitat, mind az Utcáról Lakásba! Egyesület képviselőit nemcsak üdvözlöm, de egyben képviselőtársaim figyelmét felhívom arra, hogy érdemes velük konzultálni, és érdemes velük szakkérdésekről egyeztetni.

Szeretném megköszönni továbbá a jobbikos képviselőknél túl az LMP, a Mi Hazánk, az MSZP, a DK és a Párbeszéd képviselőinek azt a támogatást, amelynek köszönhetően létrejöhett ez a vitanap, és a késő este ellenére örülök, hogy létrejött az, ami a korábbiakban nem jöhetett volna létre.

A kormány az egyik legfelkészültebb államtitkárát, miniszterhelyettesét küldte erre a vitára, mégis őt nagyon nehéz helyzetbe hozta a tekintetben, hogy bár kétségkívül felsorolta az összes idevágó kormányparti próbálkozást, maga az expozéja a beismerést is részben tartalmazta, hiszen valóban igaz, hogy Európában az ingatlanárak Magyarországon robbantak a legnagyobb mértékben, és ha valaki az albérletárakat megvizsgálja, ugyanazt találja: 2015 óta lényegében megduplázódtak az albérletárak. Ennek oka elsősorban szakmai kérdés, egy olyan kínálati szűköség, amely egyértelműen azt jelzi, hogy rettenetesen kevés az új építésű lakás Magyarországon. Elhangzott, hogy a most épülő, új építésű lakásszám alapján 250 évente cserélődhetne meg az ingatlanállomány, és rettenetesen kevés a bérelhető lakás, az Airbnb helybenhagyása, a hosszú távú kormányzati tétlenség pedig csak súlyosbította ezt a helyzetet. Annak viszont nagyon örülök, hogy a kormány több mint egy évtizedes szembe nem nézés után most problémaként ismerte el a problémát, és megoldandóként azt a katasztrófa-helyzetet, amivel már korábban kellett volna szembe-sülni.

Tizenhét év, kedves képviselőtársaim, 17 év teljes jövedelmét kéne egy tipikus statisztikai értelemben vett átlagos fiatalnak félretennie ahhoz, hogy olyan új építésű lakást tudjon vásárolni, amely nemcsak az ő ott lakására, ott élésére, hanem családalapítására is alkalmas. Ez nyilván nem egy 30 négyzetméteres lakás ára. Nagyban támogatom azt, hogy demográfiai célok is egészítsék ki a lakhatási célokat, ezek haladjanak egy nyomvonalon. Ennek ugyanakkor az előfeltétele az, hogy egy életszerű helyzetbe hozzuk azokat a magyar fiatalokat, akik most egy brutális helyzettel találkoznak. 250 ezer forint fölötti budapesti albérleti díjakat kell fizetniük, és bár kaphatnak támogatott hiteleket ilyen vagy olyan formában, ha ezek feltételeit nem tudják teljesíteni, büntetőkamatokkal találkoznak, és olyan fenyegető, büntető jellegű tételekkel, amelyek nagyon sokszor elveszik a kedvet attól, hogy kockáztasson az érintett.

S ne feledjük el, hogy a kormány amellel, hogy nem vett tudomást a lakhatási kataklizmáról, elkövetett egy olyan történelmi mulasztást, amit miniszterhelyettes úr is említett az expozéjában - én ugyanakkor egy egészen más optikával, fénytöréssel kellett hogy vizsgáljam az évek során -, ez pedig a devizahiatalos lakhatási katasztrófa. Persze hosszú vitát folytathatunk arról, hogy 2001 óta hogyan futott fel, hogy került a piacra ez a termék, melyik kormányoknak milyen mulasztása van ebben, mert kétségkívül mindegyiknek van, és ezt nem szabad eltagadni. De azt is látjuk, hogy a felvételi árfolyamon történő

forintosítás helyett piaci forintosítás lett, és az érintett károsultakkal történő megegyezés helyett a Bankszövetséggel és az EBRD-vel született paktum. Ez persze még vitaképes, ezt kormánypártiak és ellenzékiek vélhetően máshogy látják.

Ami a makacs statisztika, az a negyedévenkénti bontásban megjelent kilakoltatási adatok tömege. Azt látjuk, hogy tízezrével lakoltattak ki elhelyezés nélkül magyar családokat, Magyarországon egy teljes iparág épült erre, és ennek annyira negatív üzenete van generációkon átívelő módon, hogy az valami egészen elképesztő. Az én egyelőre bizonyítás nélküli állításom, hogy a katasztrofális demográfiai adatokon is látszik a kilakoltatott és devizahitelbe kényszerített családok elmaradt gyermekvállalása, illetve kettőtört élete. Éppen ezért a devizahiteles kálváriát nem lehet lezártan tekinteni, ezt a dossziét valamikor újra kell nyitnunk.

Ugyanígy kicsit bántja a fület, amikor hosszú éveken keresztül kizárólag a saját tulajdonú ingatlanra koncentráltak kormánypárti képviselőtársaink azzal a nagyon egyszerű méréssel, hogy az emberek jobban szeretik a saját ingatlantulajdont, mint a bérleményt. Ez igaz, csak ebből a statisztikából kimaradt több millió honfitársunk, aki semmilyen formában nem engedhetett meg magának saját ingatlantulajdont. Korábban a lakhatási célú előtakarékoskodás állami támogatásával sokszor egy bankhitel önrészére össze tudtak spórolni, de az LTP állami támogatását ez a kormány hosszú évekkal ezelőtt megszüntette. Ez a megszüntetés további fiatalok tízezreitől vette el a lehetőséget, hogy egyszer saját tulajdonú ingatlanban éljenek.

Egyet kell hogy értsünk a civilek által megalkotott lakhatási minimum legeslegtöbb pontjával, hiszen azt látjuk, hogy nemcsak a bérlakásépítések szükségessége köszön itt vissza, de az energiaszegénység felszámolása is, hiszen katasztrofális energetikai állapotban van a magyar otthonok igen jelentős része. Itt sem láthattunk olyan programot, amely széles körben oda tudott volna hatni. S ne tagadjuk el, hogy a civilek programjai között is megjelenik az elhelyezés nélküli kilakoltatások felszámolása, megtiltása. Ez nem sikerült, és ez egy katasztrofális mulasztása volt Magyarországnak.

Nagyon sok politikai közösség letette a saját programját ezen a téren. Mi, jobbkiosok 2012-ben már letettük az előképét annak a Mi Várunk nevű országos bérlakásépítési és lakhatási programnak, amely leszögezte, hogy éves szinten legalább 5-10 ezer új építésű bérlakásra van szükség hosszú éveken keresztül, hogy ennek legyen valamilyen statisztikai látzata.

(20.30)

És bár nagyon sokáig a 600 ezres üresingatlan-állomány felméréséről diskuráltunk, Lázár miniszter úr kijavította, hogy most már 700 ezer az a 600 ezer.

Nyilván a magántulajdonúak esetén maximum egy lakásügynökségi koncepció jöhet szóba, de az állami és önkormányzati tulajdonúak esetén, ha csak annyit elérünk, hogy ezek tíz százalékát felújítjuk, már több tízezer bérlakás tudja szolgálni a magyar jövőt.

Ne tagadjuk el azt sem, hogy az albérletben élők sanyarú és nehéz helyzetén gyors segítséggel kell segíteni; végig kell gondolni tehát az albérlettámogatás lehetséges menetét. Hogy ez közvetlen juttatással vagy adókedvezmény által valósuljon meg, legyen egy szakmai vita tárgya, én mind a kettőre nyitott vagyok. Hozzám nagyon közel áll az a koncepció is, hogy adókedvezmény formájában tegyük elérhetővé az albérlettámogatást, de mivel a családi adókedvezmény összege szerencsés, üdvözlendő módon várhatóan növekedni fog, ne érjünk el olyan helyzetet, hogy nem tudják az érintett családok realizálni. Ezért az albérlettámogatást akár negatív adó formájában oda kell juttatni minden érvényesülni próbáló, dolgozó, tehetségét, szorgalmát kamatoztatni kívánó magyarnak, nemcsak családoknak, de rájuk különösképpen koncentrálni.

Nem tagadhatjuk el azt sem, hogy a kínálati szűkösséghez erősen hozzájárul a külföldi és kizárólag spekulációs, befektetési célú ingatlanvásárlások tömege, özöne. Ezek esetén egy büntetőadó jellegű intézkedéstől sem riadunk vissza, garantálva azt, hogy ez ne épülhessen be az árba, viszont aki magyarnak, fiatalnak, hallgatónak adja ki az ingatlanát és hosszú távra, az élvezzen adókedvezményt vagy akár adómentességet.

Nagyon sok ötlet és elképzelés hangozhat el ma, én tisztelettel és szeretettel várom ezeket, végigjegyzetelni tervezem az estét. Nyilvánvaló módon majd a családtámogatásokról, azok hatásairól is szót kell ejtenünk, de úgy gondolom, hogy a szülőföldön való boldogulás ideája és vágya lehet az egyetlen, aminek mindenfajta lakhatási és demográfiai döntésünket alá kell rendelni, ezért tisztelettel üdvözlöm minden részt vevő képviselőtársamat, és érdemi, termékeny vitára hívom fel őket. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: A következő hozzászóló Földi Judit képviselő asszony, aki szintén a pulpitusról mondja el felszólalását. Parancsoljon, öné a szó!

FÖLDI JUDIT (DK), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország Alaptörvénye szerint Magyarország törekszik arra, hogy az emberhez méltó lakhatás feltételeit és a közszolgáltatásokhoz való hozzáférést mindenki számára biztosítsa. Az elmúlt évek azonban bebizonyították, hogy Magyarország Kormánya ennek az alapelvnek az érvényesüléséért nem tett semmit, téves intézkedéseinek sorozata következtében Magyarországon évek óta lakhatási válság van.

A végső döfést a CSOK bevezetése idézte elő. A CSOK ugyan jót tett az építőiparnak és a benne érdekelt NER-vállalkozásoknak, de hatalmas kiadásba sodorta a költségvetést, és felforgatta a lakáspiacot. Egyes becslések szerint ma 2-3 millió embert érint a lakhatási probléma az országban, az Orbán-kormány mégis csak most, az elmúlt pár hétben kezdett el ezzel foglalkozni.

Az elmúlt években a kormányuk elhibázott gazdaságpolitikája, becsődölt családpolitikája miatt a lakások, a lakások albérleti díjai az egekbe szöktek. Az új építésű lakások a magyarok döntő része számára megfizethetetlen, a bérleti díjak pedig a jövedelmek egyre nagyobb arányát emésztik fel. Székesfehérváron például az átlagos bér közel 40 százalékát kell egy átlagos albérletre költeni. A saját lakásra vágyóknak az ingatlan vásárlásához szükséges önerő előteremtése szinte lehetetlen, hiszen a magas lakhatási és megélhetési költségek mellett bizony nem tudnak jelentős összeget félretenni.

A CSOK, a babaváró hitel és a lakásfelújítási programok mind-mind a piaci folyamatokba történő durva beavatkozást eredményeztek. Az intézkedések a döntően már vagyonnal rendelkezőknek segítettek a lakásvásárlásban vagy -felújításban. Sokan kifejezetten befektetési célra használták fel az Orbán-kormány által biztosított kedvezményes hiteleket, támogatásokat. 2010 óta a lakáspolitikai kedvezményezettjei főleg a középosztály és a felső középosztály, és a kedvezmények alig tíz százaléka jutott el a legszegényebbekhez.

Az orbáni lakáspolitikai egyik kifejezett célja volt, hogy a lakástámogatások eredményeként sokkal több gyermek szülessen meg. Ma már kijelenthető, hogy ez az elképzelés is megbukott. A hiteligényléseknél pontosan látszik, hogy a gyermeket tervező párok döntően egy gyermeket mernek vállalni, egy százaléknak tervez csupán három gyermeket. Nyilvánvalóan vállalnának ők is többet, ha biztosak lennének abban, hogy a kormány által megszabott feltételek kiállják az idő próbáját, ha az árak biztosan nem szállnának el, ha a gyermekevelési támogatások megőriznék értéküket, és még sorolhatnám.

Az orbáni infláció által előidézett súlyos megélhetési válság miatt ugyanis csökkent a magyarok családalapítási kedve, egyre több magyar pár kénytelen feladni azt az álmát, hogy saját lakása legyen és saját családja. A KSH adatai is pontosan megmutatják, hogy csak lakástámogatási intézkedésekkel nem érhető el magasabb gyermekszám. 2024. szeptember végéig 58 220 gyermek született. Az elmúlt két évben, látjuk, szinte hónapról hónapra egyre kevesebb gyermek születik. A 2022. és '23. évben kevesebb mint 90 ezer gyermek született, és 2024-ben elérjük azt, hogy 80 ezer gyermek sem fog születni, ami egy történelmi negatív rekord lesz Magyarországon.

A legtöbb fiatal életcélja ma is egyértelműen a saját tulajdonú lakás. Egy felmérés szerint a magyar fiatalok 42 százaléka gondolja úgy, hogy sosem lesz

elég pénze, hogy saját tulajdonú lakást vásároljon. Sokan a gyermekvállalásba is csak azután mernek beleválni, ha már biztos a lakhatási helyzetük, így Magyarország jövője is múlik azon, hogyan tudja az ország ezt a helyzetet megoldani.

Évek óta felhívjuk a figyelmet arra, hogy bérlakások építésével felszámolható, csökkenthető lenne a lakhatási válság önkormányzati bérlakások építésével, a meglévő bérlakások felújításával, vállalkozói, befektetői alapon épülő bérlakásokkal lehetővé válna a fiatalok számára, hogy elkezdjék önálló életüket és családot alapítsanak. Ugyanakkor szabályozni kell a lakásbérleti piacot annak érdekében, hogy mind a tulajdonosok, bérbeadók, mind a bérlők jogi helyzete ki számítható legyen.

Nagyon határozottan ki kell mondani azt, hogy a lakhatás alapjog, amelynek biztosítása az állam feladata. Teljesen új lakáspolitikai bevezetésére van szükség, amely támogatja minden fiatal lakáshoz jutását, az önkormányzati lakások építését, amely helyzethez igazodó támogatást és segítséget nyújt minden családnak. Támogatni kell az önkormányzati szociálisbérlakás-építést és a bérlakás-felújítást. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Hiszékeny Dezső képviselő úrnak, parancsoljon!

HISZÉKENY DEZSŐ (MSZP), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök asszony. Maradnék helyben, azzal sem húznám az időt.

Akkor, ha egy ilyen vitanap szervezéséről esik szó, óhatatlanul végiggondolja az ember, hogy van-e valamilyen indokoltsága annak, hogy ezt a kérdést napirendre tűzzük, és megpróbáljunk egy ilyen vitanapot szervezni. Négy kérdést tettem fel magamnak. Azt gondoltam, hogy ha erre a négy kérdésre válaszolok magamnak, akkor megkapom erre a helyes választ.

Az első kérdésem az volt, hogy élő problémáról van-e szó. A mindennapi gyakorlatomból megkaptam erre a választ: a fogadóóráimon megjelenő embereknek több mint 80 százalékát ez a kérdés foglalkoztatja, függetlenül attól, hogy milyen a társadalmi státuszuk, és függetlenül attól, hogy milyen életkorban vannak.

A második kérdésem az volt, hogy van-e valós igény arra, hogy ezt a kérdést megoldjuk. Én azt tapasztalom, és ez kulcskérdés az én megítélésem szerint, hogy az érintetteknek a döntő többsége nem képes önállóan megoldani ezt a helyzetet, valamilyen segítségre van szükség; nem arra, hogy hitelt vegyenek fel.

A harmadik kérdés, amit föl tettem, az volt, hogy milyen hatással lehet a lakhatás a mindennapjainkra, illetve a jövőre nézve. A miniszterelnök úr is nyilatkozott nem oly régen erről, ő azt mondta, hogy a sikeres jövő szempontjából ezt a kérdést meg kell tudni oldani. Tehát ez az ő megítélése szerint is egy fontos problémakör, ebben egyetértünk vele.

(20.40)

Én azt állapítottam meg, hogy gyakorlatilag a lakhatás az élet minden területére hatással van. Ma már a gazdaságban is nagyon erősen érzékelhető az a mobilitáshiány, ami szükséges ahhoz, hogy az újonnan létesülő munkahelyek találkozzanak a munkaerővel. Tehát én azt gondolom, hogy a gazdasági fejlődésnek ma gátja az, hogy ilyen helyzet van a lakhatás tekintetében.

A másik ilyen fontos kérdés az úgynevezett születésszám. Ez azért kerül rögtön elő, ha az ember ezzel foglalkozik, mert itt évről évre olyan történelmi rekordokat döntögetünk - negatív értelemben -, ami mindegyikre megoldásért kiált. Tehát most már harmadik éve száz éve nem látott negatív rekordokat döntöttünk a születésszámban. És hiába vannak különböző programok erre, úgy tűnik, hogy ezek nem voltak eredményesek.

A következő ilyen kérdés, amivel gyakran találkozhatunk, az elvándorlás kérdése. Elég sok szülő fogalmazza meg azt a fájdalmát, hogy nem élhet együtt egy országban az általa felnevelt gyermekekkel, mert kénytelenek voltak elvándorolni. Erről majd a vezérszónoki hozzászólásomban külön is szeretnék beszélni.

A másik a fedél nélküliek száma. Én úgy érzékelem, hogy nem változik az ő számuk. Nem lenne baj, ha ezzel sikerülne a lakhatás keretén belül foglalkoznunk.

Eljutottunk oda, hogy kezelhetetlenek a lakásárak, a lakberek pedig gyakorlatilag megfizethetetlenek, egy tisztességes munkából szerzett jövedelemből a lakberek és a megélhetés költsége nem fedezhető. Kigazdálkodhatatlan az az összeg, ami egy lakbérre és a megélhetésre szükséges, de hatással van az életkezésre, a családalapításra, a gyerekvállalásra és bármilyen furcsa is, a biztonságos időskorra is. Az is megállapítható, hogy az ország minden korosztályát és minden rétegét érinti ez a kérdéskör.

És csak látszólag tűnnek ezek a kérdéskörök különállóknak, a gyökereik és az eredőjük egy: a lakhatással függ össze. Én ezek után bátran ki merem jelenteni, hogy ma Magyarországon lakhatási válság van.

Aztán fölvettem a negyedik kérdést: van-e terve a kormánynak a válság feloldására, a megoldásra? Hallhattuk, miniszterhelyettes úr elmondta, van tervük erre. Az én megítélésem szerint ez annak a folytatása, amit eddig nyomon követhettünk, amire, ha egy szóban kellene válaszolnom, akkor azt tudnám mondani, az elmúlt évek tapasztalatai azt mondatják velem, hogy terv van, de hatástalan. És ennek az a gyökere, hogy nem azokat a rétegeket célozzák meg, amelyek képtelenek az önálló lakhatás megteremtésére, hanem egy közép- vagy felső középosztályt, amely egyébként is rendelkezik nem kevés tőkével.

Tehát én mindezek alapján azt mondom, hogy ennek a vitának a kezdeményezése részünkről indokolt volt. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor tízperces időkeretben. Megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

BÁNKI ERIK, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy Hiszékeny Dezső képviselő úr az imént elmondta, a fogadóórára hozzá érkező állampolgárok 90 százaléka szerint ez egy fontos kérdés. Egyetértek önnel, hiszen éppen azért támogattuk azt a kezdeményezést, amikor az ellenzéki pártok frakciói a mai parlamenti vitanap megtartását kezdeményezték a lakhatási válsághelyzet megoldásáról, illetve a lakhatási nehézségekkel küzdő magyarok segítségéről. Valóban fontos problémáról van szó, nagyon remélem, hogy olyan értékelhető javaslatok fognak elhangzani a parlamenti vitában, amelyek valóban megoldást jelentenek erre a problémára.

Igen, tisztelt hölgyeim és uraim, a megfelelő minőségű és megfizethető költségű lakás az élet minőségének legfontosabb eleme, jólétünk és egészségünk nélkülözhetetlen része. A polgári kormány a Fidesz-frakcióval együttműködve mindig is fontos területként kezelte a lakhatási problémák megoldását. Kezdetben nagyobb hangsúlyt fektettünk a gyermekszületés, a gyermeknevelés támogatására, valamint a sajátulajdon-szerzésre, majd a rezsicsökkentés, az energiahatékonyság támogatása és a gazdaság támogatása felé szélesítettük ki lakhatástámogatási programjainkat.

2010-ben igen nehéz helyzetből indultunk, hiszen a kormányváltást megelőzően a szocialista kormányok sorozatos elhibázott döntései és megszorításai révén a lakhatási és a családügyi helyzet soha nem látott mélypontra süllyedt Magyarországon. Ezért is érthető, amikor a baloldali pártok és politikusok kritikával illetnek bennünket a lakhatási és családtámogatási kérdésekben, pont azok a képviselők, akik kormányzásuk alatt eltörölték a korábbi otthontermelési támogatások rendszerét, megszüntették a kedvezményes kamattámogatott hiteleket, majd a devizahitelezés csapdájába csaltak több mint 900 ezer magyar családot. A negatív folyamatot a nemzeti kormány intézkedéseinek, a családi otthontermelési kedvezménynek, a babaváró támogatásnak, illetve az egyéb családtámogatásoknak és adókedvezményeknek köszönhetően sikerült megállítani.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az új gazdaságpolitikai akcióterv részeként tovább bővítjük a 2010-es kormányváltás után megkezdett lakhatási támogatások rendszerét. Ahogy miniszterhelyettes úr is említette, a kormány számos területen foglalkozik azokkal a problémákkal, amelyek megoldása már a következő évben érdemben meg is indulhat. Kiemelt céljaink között szerepel az olcsó lakáshitel biztosítása, a megfizethető négyzetméter- és albérlétek elérése, illetve annak ösztönzése, hogy hazánkban legalább évente 25 ezer lakás épüljön. A jövő évtől kezdődően havi

150 ezer forintos, a SZÉP-kártyáéval megegyező, kedvező adózású lakhatási támogatást adhat minden munkavállaló a 35 év alatti munkavállalóinak. Mindez azt jelenti, hogy a jelenleg évi 450 ezer forintos munkáltatói támogatás megmarad, és azon felül havonta maximum 150 ezer forint mértékéig, azaz éves szinten 1 millió 800 ezer forintig kedvező adózási szabályokkal albrélteti vagy lakáshitel-törlesztési támogatást utalhat minden 35 év alatti munkavállalójának valamennyi magyar vállalkozás.

A megfizethető lakás biztosítása érdekében egyéb más intézkedéseket is bevezetünk. Ilyen például a Széchenyi-pihenőkártyára érkező juttatások 50 százaléka lakásfelújításra való felhasználhatóságának bevezetése, az önkéntes nyugdíjpénztári megtakarítások lakáscélú felhasználásának biztosítása, illetve az új lakóingatlanok értékesítésére vonatkozó 5 százalékos kedvezményes áfszint fenntartása.

Az intézkedések nemcsak a Budapesten élőket segítik, hanem a vidéken élő fiatalokat és családokat egyaránt. Az akcióterv részeként megvalósuló vidéki otthonfelújítási program a nagy sikerű otthonfelújítási program folytatásának tekinthető támogatás, amely a népszerű falusi CSOK-kal együtt újabb fontos segítség a vidéken élő gyermekes családok számára. A támogatás hozzájárul a kistelepülések fejlesztéséhez is, hiszen a helyi életminőség javításához vezet.

A családbarát kormányzás jegyében 2010 óta minden évben emelkedett a családok támogatására szánt összegek nagysága, amely 2014-re elérte a 3307 milliárd forintot. Büszkén mondhatjuk, hogy a magyar családtámogatási rendszer Európa legszélesebb körű és GDP-arányosan az egyik legmagasabb családtámogatási rendszere.

Az orosz-ukrán háború, az Európát napról napra egyre jobban fenyegető terrorkitettségek, az inflációs nyomás ellenére is mindent megteszünk azért, hogy segítsük a magyar fiatalokat abban, hogy gyermeket vállalhassanak. Így a jövő évi költségvetésben a háború és a szankciók okozta gazdasági nehézségek ellenére is több mint 3750 milliárd forint jut a családok támogatására, azaz a GDP 4,3 százaléka.

Tisztelt Ház! Az otthonteremtés generációkon átívelően a legfontosabb öngondoskodási kérdés, ami elengedhetetlen a fiatalok boldogsága, boldogulása, illetve a családok jóléte szempontjából. Az otthonteremtést 2010 óta kiemelten támogatjuk, ennek ellenére a baloldali vezetésű Budapest súlyos lakhatási problémával néz szembe, melynek megoldása elsődlegesen a Fővárosi Önkormányzat feladata lenne, de láthatóan Karácsony Gergelyék nem tesznek semmit, a kormánytól várják a megoldást.

A főpolgármester elmúlt ciklusában Budapesten elszabadultak az ingatlan- és albréltárak. A számok azt mutatják, hogy az albréltárak ára több mint 10 százalékkal drágult csak az elmúlt egy évben. Ez azt jelenti, hogy egy 20-30 éves fiatal a fővárosban lakbérre kell hogy költse nettó jövedelme 40-60 százalékát. A Fővárosi Önkormányzatnak cselekednie kell, ezt

még maga a főpolgármester is elismerte. Karácsony öt éve a programjában bérlakásépítést, kollégiumépítések támogatását ígerte, és egy sor más - mint utólag kiderült - kamuterve is volt.

(20.50)

Új kollégiumi helyeket ígért, ehelyett a Budaörsi úti több száz férőhelyes kollégium évek óta üresen áll, sőt a főpolgármester, illetve a Fővárosi Önkormányzat éppen árulja ezt a területet.

A Fidesz-frakció számára fontos az olcsó lakáshitel, a megfizethető négyzetméter- és albréltárak, valamint az, hogy elegendő kollégiumi férőhelyet biztosítsunk az arra rászoruló egyetemi hallgatók számára. Ennek érdekében támogatjuk a kormány azon intézkedéseit, amelyek megfelelő számú és színvonalú kollégiumi férőhely biztosítására vonatkoznak, hiszen látjuk, hogy folyamatosan emelkedik a kollégiumi elhelyezés iránti igény. Országosan valamivel több mint 46 ezer férőhely van jelenleg Magyarországon, de az idén is több mint háromszoros túljelentkezés volt, hiszen több mint 120 ezren adtak be kollégiumi elhelyezésre vonatkozó igényt. A budapesti Diákváros megépítésére ideális hely lenne a IX. kerületi barnamezős terület, ahol minimum 12 ezer férőhelyet ki tudnának alakítani.

Tisztelt Országgyűlés! A lakhatási és családtámogatási programokon felül számos egyéb módon is támogatjuk a magyar háztartásokat. A rendkívüli kihívások ellenére a háborús időkben is fenn tudtuk tartani a rezsicsökkentést, melynek köszönhetően az Európai Unióban tartósan Magyarországon a legolcsóbb a villamos energia és a földgáz ára a lakossági fogyasztók számára. A gáz esetében tíz háztartásból kilenc, az áram esetében nyolc maradt a rezsivédett ár alatt.

A 108 milliárd forint keretösszegű otthonfelújítási program a családi házak energiahatékonyságának javítását szolgálja, amely keretösszegeből nagyságrendileg 20 ezer korszerűtlen családi ház energetikai felújítása valósulhat meg. 2010-2020 között a társasházi lakóépületek energiahatékonyságának fejlesztésére, valamint műszaki biztonságának javítására több mint 60 milliárd forint összegű támogatást fizettünk ki hazai költségvetési forrásokból, melynek köszönhetően több mint 240 ezer társasházi otthonban valósult meg energiahatékonysági beruházás. Az „Otthon melege” program keretében 2010-2020 között közel 90 milliárd forintot meghaladó támogatás segítette mintegy 300 ezer család energiahatékonysági beruházásait.

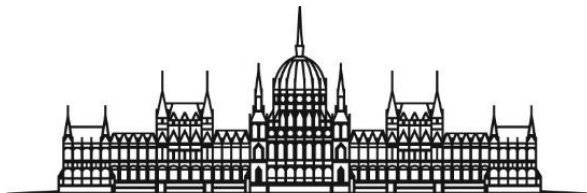
(Folytatás 128/2-ben!)

Országgyűlési Napló

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! 2010 óta a Fidesz politikájának egyik fő pillére a háztartások megélhetésének javítása, különös tekintettel a családokra, a nyugdíjasokra és az alacsonyabb jövedelmű honfitársainkra. Kiemelt célunk, hogy a magyar fiatalok és családok számára országszerte biztosítsuk a megfizethető lakhatást, és a lehető legtöbb támogatást adhassuk számukra. Ennek jegyében 2015 óta 4372 milliárd forintot fordítottunk a hazai költségvetésből a fiatalok és a családok lakhatási támogatására. 2025-ben pedig ez a kör számos újabb támogatással bővül, amelyek nagymértékben éreztetni fogják pozitív hatásukat.

Kérem önöket, hogy támogassák azokat az intézkedéseket, amelyeket a gazdaságpolitikai akcióterv keretében a magyar kormány kíván bevezetni, és amelyek jó részéhez a szükséges forrásokat a 2025. évi költségvetés tartalmazza. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartit padosorokból.)*

ELNÖK: A következő hozzászóló Kálmán Olga képviselő asszony, a DK képviselőcsoportjának vezér-szónoka, aki a felszólalását a pulpitusról fogja elmondani. Parancsoljon, képviselő asszony!

KÁLMÁN OLGA, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Egy borongós novemberi péntek reggelen, amikor szokásához híven az állami rádióban dicsérte önnön magát a miniszterelnök, történt valami, valami egészen meglepő. Ezen a szokványosnak induló péntek reggelen, kormányzása 14. évében a miniszterelnök hirtelen rádöbbsent arra, hogy országában az embereknek nincs hol lakniuk, vagy ha van, akkor arra évtizedeket kell spórolniuk, sőt évtizedekre el kell adósodniuk. Kicsit furcsálltuk ezt a péntek reggeli hirtelen megvilágosodást, hiszen szakemberek, hazai és nemzetközi kutatóintézetek garmada tárta elének évek óta az egyre lehangelőbb adatokat, de ezek szerint eddig ez nem érte el a miniszterelnök ingerküszöbét.

Hát, ez van, ha valaki nem az országban élő emberek mindennapjaival foglalkozik, csak a saját családja, valamint a cimborái mesés meggazdagodásával. Ez van, ha valaki kizárólag kordonokkal körülvéve merészkedik az emberek közé, és azt hiszi, hogy ami a körön belül van, az a magyar valóság.

Nos, tisztelt miniszterelnök úr - ha itt lenne - és tisztelt kormánytagok, képzeljék, a kordonon túl van az ország! Az az ország, amit önök 14 éve módszeresen semmibe vesznek, amit megpróbálnak hazugságokkal kábítani, aminek lakóit pusztán szavazatszámának tekintenek, és fogalmuk sincs arról, hogy milyen küzdelmesen élnek a mindennapi életüket.

És most, egy borongós novemberi péntek reggelen, egyszer csak elhagyta az a mondat a miniszterelnök száját, hogy bizony itt lakhatási válság van. Mondjuk, a csodálatos felismerés akkor lett volna teljes, ha azt is hozzátesszi, hogy ezt a lakhatási válságot vajon ki okozta. Mielőtt ismét háborús szankciókat,

Brüsszelt vagy Gyurcsányt kiáltanának, hadd előzzen meg önöket azzal, hogy megnevezem, valójában ki okozta mindezt. Önök! Az önök dilettáns vagy az építőipari cimborákat szándékosan helyzetbe hozó politikája idézte elő a lakhatási válságot. Az állami intézkedések pörgették fel a lakásárakat, vagyis maga a kormány idézte elő lakhatási válságot. Így lett volna teljes és igaz a miniszterelnöki megállapítás.

Tudják önök, milyen esélyei vannak ma Magyarországon egy fiatal párnak, ha saját lakást szeretne? És most a GKI számításait mondom önöknek. Ha egy kétkeresős, átlagjövedelemmel rendelkező pár minden hónapban a jövedelme 20 százalékát félre tudja tenni, akkor egy 60 négyzetméter körüli lakást, még hozzá használt lakást több mint 14 év múlva tud megvenni, új lakáshoz pedig több mint 32 év kell. Budapesten még durvább a helyzet: használt lakásoknál több mint 29 évnek, míg az új lakások esetében több mint 41 évnek kell eltelnie ahhoz, hogy össze lehessen spórolni az árát. Vegyünk egy ma 25 éves párt! Ők tehát 57, illetve 66 évesek lesznek, és abban a korukban el is kezdenek álmodozni az első közös otthonról, ahová lehet családot alapítani.

A kormány számtalan ponton belenyúlt a lakáspiaci folyamatokba, az intézkedések jelentős többsége azonban vagy nem befolyásolta azt, hogy megfizethetők legyenek a lakások, vagy egyenesen rontotta a helyzetet. Az Eurostat felmérése szerint 2010-24 között Magyarországon drágultak a második legnagyobb mértékben a lakóingatlanok, és a bérleti díjak emelkedésében is a felső harmadba tartozunk. A fizetések és az ingatlanárak közötti olló a 2010-es évektől egyre csak nyílt. A támogatások révén a vevők egyes csoportjainak hirtelen több, ingatlanra költhető pénze lett. Egy piacon pedig az eladók azonnal alkalmazkodnak ahhoz, ha a vevők tovább tudnak nyújtózni. A lakhatási programokra költött közpénz nagyobb része a piaci szereplőknél csapódott le. A támogatott hiteleket osztó bankok, az építési vállalkozók és azok a szerencsések, akiknek volt felesleges eladó ingatlanuk, jól kerestek a dolgon.

Alap közgazdasági tétel, ami az önök figyelmét véletlenül vagy szándékosan elkerülte, hogy ha a keresleti oldalon beavatkoznak, akkor az az árak emelkedésével jár. Számtalan tanulmány készült, melyek szerint a klasszikus CSOK-nak például a háromnegyedét vitte el az ingyenpénz generálta áremelés. A telektulajdonosok, az építési vállalkozók és a lakáseladók egyszerűen beépítették az árba az összeg nagy részét. Hát, itt tartunk!

Na, és mi erre az önök válasza? Adósodjon el még több család! A babaváró, munkáshitel, CSOK Plusz, falusi CSOK után újabb és újabb hitelprogramokkal kívánják ösztönözni a lakosságát a hitelfelvételre, csak hogy a hitelképes magyar háztartások túlnyomó részének már így is van törleszteni valójága. Nem valószínű, hogy bevállalnának újabb kölcsönöket.

A miniszterelnökkel egy időben feleszmélő Nagy Márton a minap azt mondta, hogy nemcsak a keresletet fogják növelni a kedvezményes hitellel, lakhatási támogatással, hanem a kínálatot is; a fejlesztőknek sok-sok tókéat adnak a fejlesztésre. Hát, úgy látom, önök semmit nem tanultak az elmúlt évekből.

A legfontosabb céljuk, hogy az építőipari cimborákat még jobban kitömjék közpénzzel? Épüljenek még drágább lakások? Aki pedig vásárolni szeretne, az adósodjon el, amennyire csak tud? Most éppen a fantasztikus 5 százalékos lakáshitelkamat-plafonnal kábítanak. Ezzel csak az a baj, hogy a megszabott feltételek alapján nincs ilyen lakás, és nincs ilyen hitel felvevő - a többi stimmel.

(21.00)

Persze, az önök köreiben biztos lesz egy-két ember, aki majd megfelel a feltételeknek. A lehető legdrágább kategóriájú lakásokra lehetne igénybe venni, amihez, ha 30 éves futamidővel számolunk, akkor kell egy 35 év alatti és 800 ezer forint feletti keresettel rendelkező hiteligenylő. Hát, hol élnek önök? Önök szerint ez a magyar valóság, ez a magyar átlag? Nyilván tömött sorokban állnak majd a 35 év alatti és 800 ezer fölötti keresetű fiatalok a bankok kapujában. Számítások szerint körülbelül 1,5 millió aktív háztartás hitelképes Magyarországon, melyből 1 millió 200 ezer, vagyis a 80 százalékuk már jelenleg is rendelkezik ingatlan- vagy szabadfelhasználású jelzáloghitellel. Tehát az önök fantasztikus akciótérve azt a csoportot célozza meg a hitelfelvételi programokkal, akik már rég eladósodtak a következő 20-30 évre.

Van még más fantasztikus ötletük is a nagy feleszmélés után: a vidéki otthonteremtési program 5 ezer fő alatti településeken. Mesélnének arról is, hogy ugyan miért költözzenek a fiatalok falura, oda, ahol szintén az önök pancser kormányzása miatt mára bezártak a boltok, nincs háziorvos, nincs busz, nincs vonatközlekedés, nincs posta, se iskola, se óvoda, a gyerekeket minden reggel utaztatni kell a szomszéd faluba vagy a városba, és közel-távolban nincs munkahely? Ezek lennének a hívószavak?

És akkor még nem beszéltünk arról, hogy akinek már van lakása, annál mennyit visz el annak fenntartása. Az Economist nemrég 35 nagyváros lakbéréit hasonlította össze a helyi fizetésekkel. Az eredmény: egész Európában Budapesten a legdrágább a lakhatás. A Habitat for Humanity '24-es lakhatási jelentése szerint több mint 2,5 millió ember él ma lakhatási szegénységben, vagyis a lakásukban nem megfelelő az infrastruktúra, a fűtés, túlszűfolt és 40 százalék feletti a lakásfenntartási költségekük.

A jelentésből az is kiderül, hogy a lakhatási szegénységben élők nem férnek hozzá az otthonfelújítási és az energetikai programokhoz. A kormány lakhatási célú költségvetési kiadásainak több mint 90 százaléka szociálisan nem célzott. Önöknek eszük ágában sincs azt tenni, ami enyhíthetne a lakhatási válságon, amit

a Demokratikus Koalíció már évek óta mond önöknek. Például bérházfejlesztést indítani, szociálisan célzott támogatásokat adni, az épületek energetikai felújításához minél több hazai és uniós forrást lehetővé tenni.

Nos, nem meglepő, hogy egy háborús novemberi péntek reggelen a miniszterelnök csodás megvilágosodása csak egy álságos, hazug maszlag volt. Úgy tesznek, mintha felismerték volna a bajt, közben pedig a baráti beruházókat gazdagítják és a magyarokat szegényítik egy gazdasági akciótérnek csúfolt trükkel, holott pontosan tudják, hogy a csodaprogramjuk részletei vagy irreálisak, vagy tovább növelik a lakások árát. Önöket nem érdekli a lakhatási válság, nem érdekli a magyar fiatalok jövője. Önöket és a cimborákat két dolog érdekli: a hatalom és a pénz. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: A KDNP képviselőcsoportjának vezetője, Hollik István képviselő úr következik. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Én is csatlakoznék Bánki Erikhez, és arról szeretnék az első mondatokban beszélni, hogy egy fontos vitanapról van szó. Ezért is vagyunk itt jelen és tartjuk fontosnak ezt a vitát, és megmondom őszintén, hogy volt is reményem arra, hallgatva Z. Kárpát Dánielt, hogy itt egy komoly és szakmai vita legyen. Sok mindenben nem értünk egyet, valamiben meg igen, de általában próbálunk szakmai vitákat folytatni. Úgy láttam az ő felszólalásában, hogy erre most lesz lehetőség.

De a reményem azért - hogy mondjam? - elszállt, amikor hallgattam a Demokratikus Koalíció képviselőit, akik, úgy látszik, hogy mint sokadszorra egyébként, bizonyos ügyeket, most éppen a lakhatás ügyét, korábban az egészségügyet, az oktatást, a foglalkoztatás ügyét ürügyként használják arra, eszközként használják arra, hogy a kormányt támadják, és politikai hazugságokat puffogatnak anélkül, hogy annak egyébként bármi köze lenne a valósághoz. Ezt sajnálom, és bár én is szívesen részt veszek a szakmai vitában, viszont azoknak mondom, akik ebbe az irányba szerették volna vinni a vitát, hogy mégis kénytelen vagyok azért reagálni azokra az ordenáre hazugságokra, amik itt elhangzottak. *(Kálmán Olga: Melyikre?)*

Először is, a józanabb felszólalók azért nyilvánvalóvá tették, hogy vannak problémák, de ezek a problémák, ahogy az miniszterhelyettes úr expozéjából is kiderült, ezek speciális problémák, és a lakhatás egyes szegmenseit érintik; azokat nagyon, leginkább, de általános lakhatási válságról azért nem lehet beszélni. Már csak azért sem lehet beszélni, ezt többen is elmondták, mert Magyarország egy olyan európai ország - egyébként ebben kivételek vagyunk -, ahol a saját tulajdon aránya rendkívül magas. Tehát nagyon

nehéz általános, generális és durva lakhatási válságról beszélni egy olyan országban, ahol majdnem mindenkinek van ingatlantulajdona. Így sokkal kisebb a kitettség, ha a gazdaság, mondjuk, egy háború okán vagy egy energiaválság okán vagy egy világgazdasági válság okán hirtelen olyan helyzetet teremt, hogy nagyon sokan elveszítik a munkájukat, Magyarországon akkor is lesz fedél az emberek feje fölött.

Nyugat-Európa más részein ez nem így van. Ott sokkal jobban kitettek az emberek, hiszen nagyon sokan élnek albérletben. Persze, egyébként gazdasági nehézségeket nem kell, legalábbis eddig nem kellett átélniük, mert stabil volt a nyugat-európai gazdaság. Sajnos ezt most már nem láthatjuk. *(Varga Zoltán közbeszól.)*

Arról is szeretnék itt röviden beszélni, csak hogy tisztán lássuk a helyzetet, sokan beszéltek arról, hogy az ingatlanárak megemelkedtek. Ez így van, ezt mindannyian látjuk. De azért azt se felejtjük el, hogy ez egyben azt is jelenti, hogy ha elfogadjuk azt a tényállítást, ami a KSH- meg minden más statisztikai adatokban benne van, hogy az emberek döntő többségének van ingatlantulajdona, akkor az ingatlanár-növekedés az azt is jelenti, hogy az emberek egyetlen vagyonelemének - mert a magyar emberek döntő többségének egyetlen komoly vagyoneleme van, az az ingatlan -, a vagyonelemüknek az értéke növekszik, tehát az emberek vagyona növekszik. Persze, a másik oldalon az is van, hogy nehezebben lehet hozzáférni az ingatlanokhoz, de ez az állítás is csak akkor lenne teljes mértékben igaz, ha a bérek nem növekednének úgy, ahogy az ingatlanárak.

Illetve azért arról se feledkezzünk meg, hogy az ingatlanárak növekedése, amire önök is utaltak és többször is beszéltek róla - sokan mondják, sok gazdasági szakértő is mondja -, a gazdaság teljesítőképességének egy mutatószáma. Tehát önök nem tudnak olyan gazdaságot mutatni, ahol az ingatlanárak növekedtek, de egyébként a bérek és a gazdaság rosszul teljesített.

És ezt azért mondom, mert el kellene felejteni, tehát döntsék el, tisztelt DK-s képviselőtársaim, hogy most azt mondják, hogy a gazdaság az elmúlt 14 évben rosszul teljesített *(Kálmán Olga: Ne már!)*, vagy azt mondják, hogy az ingatlanárak növekedtek, mert a kettő együtt viszont nem megy, nem állja ki a valóság próbáját. *(Kálmán Olga: Nem! Szárnyal!)* Mindezt egyébként csak a tisztánlátás végett szerettem volna hozzátenni. Véletlenül sem akarom azt mondani, hogy problémák és megoldandó problémák nincsenek. Vannak - vannak! -, csak éppen nem azok a problémák és nem olyanok, amikről önök beszélnek. *(Tordai Bence folyamatosan közbeszól.)*

Azt látjuk valóban, hogy az albérletpiacon, ahogy Z. Kárpát Dániel is és többen is utaltak rá, szűkös a kínálat, és ez nagyon felverte az árakat. Ezzel valamit kezdeni kell. Miniszterhelyettes úr említette is az új gazdaságpolitikai akcióterv erre vonatkozó részleteit. És valóban, a rövid távú kereskedelmi bérlet, amit

most hívjunk az egyszerűség kedvéért airbnb-zésnek, elsősorban Budapesten és ott is egyébként a belső kerületekben és egyébként egy-két nagyvárosban valóban olyan problémákat okozott, hogy az ott élők egyszerűen kiszorulnak a városrészekből. Ezek alapvetően olyan helyek, ahol közel vannak az egyetemek, egyetemisták itt szeretnének bérelni, és ezeket a lehetőségeket egyszerűen megszüntetik. Tehát ez egy konkrét probléma, viszont erre a kormánynak van válasza.

Itt elhangzott Kálmán Olgától is néhány szám, én is hoznék egy konkrétumot. Én megnéztem, hogy Németországban mennyi az átlagos négyzetméterára egy ingatlan *(Kálmán Olga: És mennyi?)*, csak azért, mert ott sincs kolbászból a kerítés, és ott is pontosan ugyanolyan problémákkal szembesülnek, mint itt. *(Kálmán Olga: Mennyi a kereset?)* De én értem... *(Kálmán Olga: Mennyi a fizetés?)*

(21.10)

Az a baj, hogy amikor a valóság szembejön, akkor kiabálással reagálnak. *(Kálmán Olga: Csak kérdeztem.)* Legyen már kedves meghallgatni, amit mondok, és akkor utána egyébként nyomhat gombot, és fel is szólalhat esetleg. *(Kálmán Olga: Köszönöm szépen.)*

Tehát Németországban egy átlagos négyzetméterár 7 ezer euró, az átlagbér pedig nem éri el az 50 ezer eurót, és egyébként ott a bruttó bérek nettója lényegesen kevesebb, mint Magyarországon, ez is ténykérdés. Ez azt jelenti, hogy Németországban, ha valaki a teljes bérét félrerakná, az egész éves bérét, abból 7 darab négyzetméter ingatlant tud vásárolni. *(Gréczy Zolt: Nem lennének a helyükben!)*

Tehát azt szeretném mondani, hogy az ingatlanhoz való hozzájutás egész Európában nehéz kérdés. Az a kérdés, hogy a kormány tett-e valamit, és az intézkedések, amiket megtett, helyesek voltak-e. Ehhez én azt gondolom, hogy sokan hozzászóltak. Én azt gondolom, hogy ennyit, amennyit a Fidesz-KDNP-kormány tett az elmúlt 13 évben, más kormányok a rendszerváltás óta nem tettek, beleértve egyébként a DK-t is, aki semmilyen, se családost, se pedig lakhatáshoz ingatlantámogatást nem nyújtott.

Ja, bocsánat, még egyet: Fészekrakó-program, az volt. Tudják, mi lett a vége? 280 darab vádlott, és 132 darab ingatlant sikerült a Fészekrakó-program keretében kimutatni. Tudják, hogy mi volt vele a legnagyobb probléma? Az, hogy ez egy kedvezményes hitel volt. Ön beszél, Kálmán Olga, arról, hogy nem hitelre van szükség? Önöknek egyetlen támogatási programjuk volt, a csúnyán, fél év alatt bebukott Fészekrakó-program, ami egyébként egy hitel volt. És tudja, mi volt annak a problémája? Hogy annak a hitelnek, amit önök egyébként akkor, 2008-ban nyújtottak, 10 milliárd forintot hitelt, tudja mennyi volt a havi törlesztőrészlete? Az akkori átlagbérnek több mint a 120 százaléka.

Nézze meg most egyébként, hogy például a babaváró támogatás, amit, ha valakinek nem született három gyereke, mert akkor ugye, támogatássá alakult át... *(Kálmán Olga: Ez nem igaz! Ez konkrétan nem igaz!)* Mondom önnek a konkrét számokat, ha azt mondja, hogy nem igaz, jó? Tízmillió forintos hitel esetén a törlesztőrészlet új lakás esetén 78 ezer forint volt, míg használt lakás esetén 104 ezer forint volt. Tudja, mi ezzel a baj? Az, hogy akkor a minimálbér bruttó 54 ezer forint volt - számolja össze, hogy stimmelnek-e a számok! -, az átlagkereset pedig bruttó 158 ezer forint volt. Hasonlítsa már ehhez ezeket a törlesztőrészleteket! *(Kálmán Olga: Most milyen törlesztőrészletek vannak?)* No, ez volt az önök egyetlen támogatása, ami csúfosan bebukott, és egyébként önöknek kellett megszüntetni.

De önök megszüntették mindent, családi adókedvezményt, kamattámogatott hitelt, ami korábban rendelkezésre állt a családok számára, és egyébként azokat a támogatási formákat, amiket 2010 után bevezettünk, legyen szó CSOK-ról, babaváró támogatásról, 5 százalékos kedvezményes áfáról, azokat pedig nem támogatták.

Azt gondolom, hogy így nehéz önökkel párbeszédet folytatni *(Kálmán Olga: Pedig igény, az nagy van rá.)*, hogy semmit nem támogattak, semmiben nem segítettek a családoknak a lakhatás elősegítésében, és amikor önök kormányoztak, ráadásul mindent tönkretettek. *(Kálmán Olga: Mindent is!)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Hiszékeny Dezső képviselő úr következik, az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka. Parancsoljon!

HISZÉKENY DEZSŐ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök asszony. Lakhatás nélkül nem működik semmi. Nincs munka, nincs magánélet, nincs pihenés, nincs életkezdés, nincs családalapítás, nincs gyerekvállalás, és nincs gyerekzsivaj sem - sajnos. És nincs méltó öregkor sem.

Nincs elég lakás, és ez azt jelenti, hogy komoly baj van. Az, ami van a piacon... - egy külön előadást mérne egyébként, hogy ezek jelentős része miért áll üresen, miért használják a lakásokat nem lakáscélra. Gondolják végig, mondjuk, az önök környezetében hány olyan lakás van, amit különböző vállalkozások használnak különböző célra, de nem lakásra, és hány olyan lakás van, ami alkalmatlan a lakhatásra. Ezekkel nem foglalkoznék, mert mint említettem, ez egy külön elemzést igényelne.

Ami van lakás, annak olyan magas az ára, hogy tisztességes munkával a lakbért és a megélhetést nem lehet fedezni. Egyébként ez jelentős gátja a társadalmi mobilitásnak, és ez visszahat a gazdaság működésére is. Ráadásul, ahol bérbeadás van, ott bizonytalan a jogi környezet, mindkét fél kiszolgáltatottságról beszél. Nem lenne baj szabályozni ezt a jogi környezetet.

Mik ennek a következményei? Előbb már említettem, hogy van ez az elvándorlás dolog. Sok nagypapával, nagymamával, szülővel beszélgettem, aki nagyon szomorúan éli meg azt a történetet, hogy a gyermekei, unokái külföldön próbálnak szerencsét. Ők elmondták, hogy amikor az életkezdés volt napirenden náluk, akkor ezt elemezték végig. Helyben nincs munka, ha bemegyek a megyeszékhelyre, vagy felköltözök Pestre, nem tudok annyit keresni tisztességes munkával, hogy normálisan meg tudjak élni. Külföldön ez megadatott. Tisztességes munkával tisztességes bért tudnak keresni, lakbért tudnak fizetni, gyermeket tudnak nevelni. Mert azoknak a gyerekeknek, akik innen hiányoznak, a jelentős része külföldön születik meg, és ennek az eredete a lakhatás itt, Magyarországon, illetve annak a hiánya. És ennek a következménye az egyébként, hogy a fiatalok 54 százaléka még mindig a mamahotelben lakik. Pedig azt hiszem, hogy már az önálló életkezdéshez minden megadatott.

A másik ilyen gondolat, hogy ha nincs elég lakás, akkor teremtsünk magunknak, hiszen erre ösztönöz a kormány politikája is. Csak ugye, kiszámoltuk, hogy ehhez 200 havi bér kéne, az 17 év, vagy ha 20 százalékat rakja félre a fizetésének, akkor itt, Budapesten 41 év után elérkezett az időpont, hogy önálló lakáshoz juthasson. Az én megítélésem szerint ez teljesen komolytalan, kezelhetetlen, és ez utal arra, hogy önállóan a mai fiatalok döntő többsége nem tudja megoldani lakhatását.

A kormány különböző programokat hirdetett, egyik ilyen volt ezek közül a CSOK programja. Emlékszem, korábban is, most is, ha a csapat kinyitottam, a csapból is a CSOK folyt. A probléma ezzel az, hogy ez olyan mennyiségű tőkét igényel, amivel a fiatalok döntő többsége és a családjuk sem rendelkezik. Nincsen 30-40-50 millió forintjuk, és nincsen akkora hitelképességük, hogy további 30-40 millió forintot felvegyenek hitelbe. Ráadásul, akármilyen furcsán hangzik, ez a CSOK a társadalmi mobilitás gátja. Végiggondolták azt, hogy mi történik akkor, ha ilyen CSOK-ot vesznek igénybe? Röghöz kötik őket. Míg a hitelt fizetik és ott élnek, nem tudnak elmenni. *(Zsigó Róbert felé:)* Foghatja a fejét, államtitkár úr, így van. Gondolja végig! Arra tud-e válaszolni, államtitkár úr, hogy Magyarországon a házasságok hány százaléka bomlik fel? Megmondom önnek: 51 százaléka. El tudja nekem mesélni azt, hogy mi lesz azokkal a családokkal, akik fölvtették ezt a CSOK-ot, és felbomlott a házasság? Ott vége van a család életének.

Ezek a fiatalok nem vállalkozni akarnak, hogy az állam helyett lakásokat építsenek. Ezek a fiatalok lakni akarnak, és azt hiszem, hogy az önök programja erre sajnos nem alkalmas, hatástalan. Az a kép alakult ki bennem, hogy a kormány általában más fülével veri a csalánt, és másra próbálja tolni ezt a feladatot. Hibás elemzés rossz gyakorlatot fog szülni. Önök azt hiszik, és azt mondta képviselőtársam, Hollik úr, hogy ez regionális feladat, Budapestnek kellene ezt megcsinálni.

Hát, mindannyian látjuk: ott állnak az önkormányzatok gatyára vetkőztetve. És maga azt szeretné, hogy építsenek lakást? Állami feladat! Aki azt gondolja, hogy ez regionális feladat, vagy aki azt gondolja, hogy ez egy korosztályi probléma, az hibás elemzésre fog jutni, és hibás lesz a döntése is. Én ezt látom jelenleg önöknél.

Eszembe jutott egy egyébként rövid kis történet, hogy... - nincs pénz? Pénz van, dől az államkasszába. Uraim, soha nem volt ekkora bevétele az államnak, mint most. Mi fizetjük, tudjuk, mire költik, arra, ami fontos.

(21.20)

Most olvastam egy cikket nemrég. Felszállt az utasszállító repülőgép, és képzeljük el, rosszul lett egy utas - hát, ilyet már hallottunk -, és bementék a hangosba, hogy ha van orvos a fedélzeten, menjen segíteni. Tudják, ki ment segíteni? Az Európai Bizottság elnöke, Ursula von der Leyen ment segíteni, de utána esett le, hogy micsoda, menetrend szerinti repülőn utazik a Bizottság elnöke? Nekem eszembe jutott, hogy Peti miniszter utazásaiból, mondjuk, hány lakás árát lehetne fedezni. Aztán végiggondolható a Vodafone, a reptér; ott kíváncsi vagyok, hogy kinek a klijentúrájába fog kerülni.

Mindenesetre azt gondolom, hogy pénz mindig arra van, amire akarjuk. Ha akarjuk, irodákat vásárolunk 650 milliárdért. Ez 15 ezer lakás ára! 15 ezer család életén segíthettek volna, de irodákat vásároltak. Minden állami intézménynek van helye, fogalmam sincs, kinek vásárolták ezeket az irodákat. Ráadásul most halljuk, hogy a Várban már két minisztérium van, állandóan százmilliárdokat költenek rá. Hova? Miért? Pénz arra van, amire akarjuk. Önök szerint az irodák építése fontos volt.

Építeni kell lakást, ezzel lehet megoldani ezt a problémát az én megítélésem szerint, és akkor juthat a fogyatékkal élőknek, a fedél nélkül lévőknek. Mondjuk, nem úgy kell építeni, ahogy ezt Ócsán megtették, mert az egy kicsit kudarcos történet volt, ha visszaemlékszünk rá. Az MSZP programja szerint állami bérlakásokat kell építeni tízezerszám, ország-szerte, igényeset, megfizethetőt. Lehetséges ez? Van rá példa, jó gyakorlat, és nekem megadatott, volt olyan szerencsém, hogy ebben személyes élményem is lehetett. Három cikluson át dolgoztam Tóth József, a XIII. kerület polgármestere mellett, és alpolgármesterként szervezhettem az önkormányzati lakásépítést; nem kevés lakás épült. Tíz évvel ezelőtt a XIII. kerületben már passzív házakat építettünk bérlakásoknak; százlakásos bérház, passzív ház. Megnéztük, hogy mi a tapasztalat ebben; a tapasztalat az volt, hogy ilyet érdemes építeni. A XIII. kerületben csak olyat építenek, ami passzív ház. Mert mindig arra van pénz, amire akarjuk.

Sok az allergiás kisgyerek? Akkor olyan óvodát építettünk, ahol tisztított levegőt fűtnek be, hogy ne fulladjanak a gyerekek. Hogy sok gyerek csípi oda az

ujját, mikor becsukja az ajtót? Akkor olyan ajtót építettünk be, ahol filléres tömítés van, és nem csípi oda az ujját. Pénz arra van, amire akarjuk.

A magyar jövő szempontjából - nemcsak szerintem, hanem a miniszterelnök szerint is - a lakhatás kulcskérdés. Pénz arra van, amire akarjuk. Akkor építsenek lakást! Sokat, gyorsan és olcsón lakhatót. Ajánlom a XIII. kerületi példát. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki sorokban.)*

ELNÖK: A Jobbik képviselőcsoportjának vezetője, Brenner Koloman képviselő úr következik. Parancsoljon, öné a szó.

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Én is csatlakozom Z. Kárpát Dániel képviselőtársamhoz először is abban, hogy szeretnék minden képviselőtársamnak köszönetet mondani, aki a Jobbik-frakció által kezdeményezett lakhatási vitánapon kifejti a véleményét erről a nemzeti sorskérdésről.

Mindenki a szülőföldjén boldogulhasson - amióta a Jobbik Magyarországért Mozgalom 2010 óta részt vesz a magyar Országgyűlés munkájában, nekünk mindig ez volt az egyik legfontosabb célkitűzésünk. Tehát mindenki a szülőföldjén boldogulhasson, és bizony ehhez a célhoz az is hozzátartozik, hogy a felnövekvő generációk és minden generáció lakhatása megoldódjon, de legalábbis olyan, az emberi méltóságot nem sértő módon lehessen megoldani, amit a mi véleményünk szerint a XXI. században egy európai uniós tagállamban a magyar polgárok megérdemelnek.

2010 óta a Jobbik Magyarországért Mozgalom minden fórumon és minden formában igyekezett a devizahitelek csapdájába jutott embereknek segíteni. Én magam is képviselőjelöltként rengeteg olyan fórumon vettem részt, ahol ezek az emberek beszámoltak esetenként tönkretett életéről. Ezek nagyon megrázó élmények, tisztelt képviselőtársaim, és nagyon sajnáljuk azt, hogy a Jobbik javaslatát nem fogadta meg a jelenlegi fideszes kormány. Ahogy azt egyébként Z. Kárpát Dániel képviselőtársam kifejtette, a devizahitelezés problémájának a felelősségét lehetne itt a 2002 óta tartó folyamatban osztogatni, hogy százalékosan ez mennyiben a korábbi balliberális kormányok és mennyiben a jelenlegi fideszes kormány hibája. Ez minket, jobbikosokat egyébként kevésbé érdekel, ha szabad leszögezmem, viszont a megoldásban a felvételi árfolyamon forintosított javaslatunkat sajnos nem fogadták meg; ez érződik szerintem a mai napig a magyar társadalmon.

A Mi Várunk programunkról már képviselőtársam beszélt. Én azt szeretném leszögezni ehhez, hogy az emberi méltóság, ahogy említettem, a Jobbik számára kiemelkedő fontosságú, hiszen mi nemzeti és keresztény pártként ebből vezetjük le a politikai közösségünk hozzáállását ehhez a kérdéshez. Mi ezért is

támogattuk a jelenlegi fideszes kormány családtámogatási rendszerének azon elemeit, amelyek egyértelműen pozitív hatással jártak. Ezt vissza lehet keresni bármilyen vitában: mi nemzeti és keresztény pártként azt mondtuk, hogy a családtámogatási rendszer valóban okozott előrelépést az előző kormányokhoz képest, de a mi véleményünk szerint az irányzéka szinte kizárólag csak a felső középosztályra irányul. Ezért a Jobbik ennek a családtámogatási rendszernek a kiszélesítését mindig a középosztály felé szorgalmazta, hiszen a családtámogatás egy kiemelt nemzetstratégiai cél. Márpedig családok akkor létesülnek, ha megfelelő lakhatásuk van, ahova a vágyott gyermekek valóban megszületnek. Ez is számunkra egy kiemelt társadalompolitikai cél, hogy legyen minél több család, amely egy férfi és egy nő házasságából és az abból származó gyermekekből áll.

Itt is le kell szögezmem, hogy nagyon hiányzik a magyar társadalomból az a 600-700-800 ezer, Nyugatra elvándorolt honfitársunk, akik vagy politikai, vagy gazdasági okokból, a jobb megélhetés reményében nem itthon élnek már. Gondoljuk csak el, tisztelt képviselőtársaim, mi lenne, ha még ez a 600-700 ezer ember is a saját szülőföldjén kellene hogy lakáshoz jusson, akkor mekkora lakhatási válságról beszélhetnénk!

Egy olyan kérdést szeretnék felvetni, amely eddig a vitában még nem hangzott el. Ez pedig a budapesti Diákváros kérdése, hiszen ez egy olyan projekt, amit a jelenlegi fideszes kormány szerintem bűnös módon halogatott, pedig már a hallgatói önkormányzatokkal is nagyon hosszú ideje erről egyeztetések zajlottak. Önök viszont az azóta, hála istennek, hamvába holt vagy legalábbis úgy tűnik, hogy hamvába holt Fudan kínai kommunista egyetemi projekt oltárán feláldozták ezt a tervet, pedig ez egy nagyon fontos, érdemi előrelépés lett volna a magyar egyetemisták számára itt, Budapesten. Nagyon sokan közülük olyanok, akik vidékről költöznek fel Budapestre, és az ő számukra egy megfizethető és normális egyetemi ellátást kellene biztosítani.

Általában is szeretném leszögezni, hogy nagyon fontos lenne az egyetemi világ kiemelt támogatása ez ügyben, hogy az egyetemek a saját fenntartásukban lévő kollégiumokat tudják bővíteni és fejleszteni. Nagyon sokszor, évekkel ezelőtt is itt történtek előrelépések, de még a mai napig le lehet talán azt szögezni, hogy nem a XXI. századnak és nem egy európai uniós tagállamnak megfelelő kollégiumi elhelyezés van sajnos nagyon sok esetben, ezek az egyetemi kollégiumok ugyanis nagyon sok esetben - már ha szabad így mondani - nem a mai kor kívánalmainak megfelelőek. Én azt gondolom, hogy ezért is kellene kiemelten a magyar egyetemi világot úgy támogatni, hogy az lecsapódjon akár az egyetemisták lakhatására is. Itt is le szeretném szögezni, hogy a Jobbik számára azért is nagyon fontos ez a kérdés, mert a mi véleményünk szerint jó az, ha már egyetemisták esetleg úgy döntenek, hogy összekötik az életüket és gyermekeket vállalnak, ennek viszont

meg kellene teremtenünk közösen a módját: megfelelő szintű, akár már a végén apartmanig eljutó kollégiumi szobákra lenne lehetőség az új kis családok számára.

(21.30)

Ráadásul itt Budapesten valóban egy kiemelt probléma a lakhatás. Itt is szeretném leszögezni, hogy Budapestnek történelme van, Dubajnak pedig felhőkarcolói, tehát Dubaj és maxi-Dubaj helyett Rákosrendező területén bizony-bizony nagy szükség volna egy átfogó bérlakásépítési tervre és annak gyors végrehajtására, mert azt gondoljuk, hogy ez is egy olyan terület, ahol bizony érdemi előrelépést lehetne közösen megtenni. Itt szintén nem kívánám azt a vitát megnyitni feltétlenül, hogy ez mennyiben állami és mennyiben budapesti feladat, mert szerintem mindkét félnek van ebben felelőssége, és a fontos az lenne, hogy ebben előrelépés szülessen.

Összefoglalóan tehát a Jobbik Magyarországért Mozgalom kiemelt nemzetstratégiai kérdésnek tartja mind a családtámogatást, mind a lakhatás kérdését, és ezért is üdvözljük azt, hogy ebben a mai vitában ez végre egy megfelelő szintű és a magyar Országgyűlésben is egy olyan szakpolitikai vitával tud erősíteni azokon a nagyon komoly kihívásokon, amelyekkel a magyar polgárok ebben a kérdésben minden egyes nap szembesülnek. Köszönöm a figyelmüket. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A Párbeszéd képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Előszörként megadom a szót Tordai Bencének.

TORDAI BENCE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Jó estét kívánok mindenkinek, és jó reggelt kívánok a kormánypárti képviselőtársaknak! Jó reggelt kívánok, sikerült felismerni, hogy lakhatási válság van Magyarországon, bár szeretném jelezni, hogy Hollik Istvánon elfelejtettek szoftvert frissíteni, mert ő még tagadja a valóságot. Kedves Hollik úr, a miniszterelnök és a gazdasági minisztere már kimondta, hogy lakhatási válság van, úgyhogy kérem, igazítsa ehhez a paneljeit. Általános, generális, gyakorlatilag mindenkire kiterjedő lakhatási válság van.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Nagyon megható, hogy részt vesznek ezen a vitánapon, ellentétben azzal, ahogy általában a vitanapokhoz szoktak viszonyulni. De ha majd azért kívánhatok jó reggelt, mert tényleg reggel, nappal tartjuk ezt a politikai vitát, amikor esetleg például a média munkatársai is jelen tudnak lenni, esetleg tudják élőben vagy az online tudósításokon keresztül követni a magyar választópolgárok azt, hogy mi hangzik el itt az üléssteremben, az még egy szintlépés lenne fölfelé.

Úgyhogy javasolnám, hogy ha bizonygatni szeretnék, hogy komolyan veszük ezt a lakhatási válságot, akkor legközelebb ne este 8-kor kezdjünk, és éjjel 1-kor végezzünk a politikai vitanappal.

Orbán Viktor azt mondta, hogy meg kell nyerni a szakpolitikai vitákat. Az a kísérlet, amit erre egyelőre itt kifejtettek, nem annyira acélos. Az a kellemetlen helyzet, hogy a vitákat leginkább tényalapon lehet megnyerni, tényalapon pedig nagyon rosszul teljesít az Orbán-rezsim. 15 éve kétharmaddal kormányoznak, ehhez képest 2024-ben sikerült felismerni, hogy lakhatási válság van, amit az ellenzéki kollégák már tételesen és jól adatolva levezettek, hogy miért az önök politikájának köszönhető, miért annak köszönhető, hogy önök a felső vagy felső középosztályokat hajlandók csak támogatni, és hogy önöknek fontosabb a gazdasági szereplők, leginkább a fideszes oligarchák jövedelme, mint a magyar polgárok lakhatási helyzete.

Ehhez képest sikerült hozni megint azt, amiről azt hittem, hogy legalább a 2010-es évekkel elfelejthetünk, hogy az elmúlt nyolc évre hivatkoznak: most Hollik úr megint behozott egy vaskos gyurcsányozást. Ez már tényleg a legfőbb kétségbeesés, de ennél már csak az volt szomorúbb, amikor a jobb sorsra érdemes Bánki Erik pedig Karácsony Gergely nyakába szerette volna varrni a Magyarországot sújtó lakhatási válságot. Rettentően szórakoztató!

Mi vagyunk azok, az ellenzék képviselői, akik részben megoldásokat mutatunk be ott, ahol hagynak minket dolgozni, például az önkormányzatokban, másrészt programszinten is megmondjuk (*Zsigó Róbert: Budapest!*), hogy mit kellene tenni. De akik ennél sokkal többet és sokkal nagyobb hozzáértéssel raknak bele a lakhatási válság megoldásába, akik tényleg működő javaslatokat szállítanak, ők itt ülnek most is, azok a civil szervezetek, azok a szakmai szervezetek, amelyek a Lakhatási Koalícióba tömörülve megfogalmaztak egy példamutató és egyedülálló lakhatási minimumprogramot. Innen is szeretném megköszönni az Utcáról Lakásba! Egyesület, a Habitat for Humanity és a többi szakmai civil szervezet képviselőinek, vezetőinek, tagjainak, szakértőinek az elmúlt évek munkáját, mert ennek köszönhető az, hogy van egy olyan széles körű közpolitikai konszenzus, amelynek sajnos éppen csak a kormányzó erők nem részei.

Úgyhogy javaslom önöknek, hogy tanulmányozzák át a lakhatási minimum 2022-es és '24-es országos, illetve önkormányzati politikára optimalizált verzióit, mert ha elismerik, hogy válság van, akkor lehet, hogy nem ugyanazt kellene folytatni, mint eddig, csak jobban - értsd: meghosszabbítva Bicskéig -, hanem esetleg meghallgatni, hogy mit mondanak a szakértők, mik azok a tényleges javaslok, amik tudnák ezt a válságot oldani vagy orvosolni.

Kezdetnek, mondjuk, nem volna rossz, ha a költségvetésben 2025-re forrásokat allokálnának, mert megvizsgálva a költségvetést, gyakorlatilag zéró pluszforrás érkezik erre a területre. Tehát az,

hogy államtitkár úr kimerítő expozéjában azt mondja, hogy megvizsgálják a tervek elkészítésének a lehetőségét, és ehhez hasonló fordulatokat hallunk, egy picit kevés lesz 15 év kormányzás után.

Sajnos már nem maradt időm arra, hogy tételesen felsoroljam, hogy a Lakhatási Koalíció milyen szakmai megoldásokat javasol, de a vita további részében erre még lesz módom, illetve kifejtem azt is, hogy mi, zöldek milyen lakhatási politikában hiszünk, ami igazságos és mindenkivel méltányos, ami egészséges és takarékos házakat és lakásokat eredményez, és ami fenntartható, válságálló társadalomhoz vezet. Ez lenne a feladat, ennek a megteremtéséhez sajnos önök az elmúlt 15 évben nem vitték közelebb az országot, úgyhogy javasolnám, hogy a hátralévő időben most már inkább hagyják azokra a probléma megoldását, akik értenek hozzá. Köszönöm szépen. (*Zsigó Róbert: Karácsony Gergely! - Szórványos taps a Párbeszéd soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szabó Rebeka képviselő asszonynak. Parancsoljon!

SZABÓ REBEKA, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Nos, valóban nagyon fontos, hogy itt az Országgyűlésben beszélünk a lakhatásról, bár az az igazság, hogy a vita, hogy is mondjam, minőségét, színvonalát a kormánypárti hozzászólások úgy érdemben nem növelték. Nyilván valamennyire talán még együtt is érzek államtitkár úrral, amikor azt a hosszú expozét előadta, amiben elmondta, hogy nyilván önök 14 éve kormányoznak, de csak azért vannak gazdasági problémák, mert jött a Covid, és nyilván a lakhatási válság is csak ezért van, és nem azért, mert az elmúlt 14 évben gyakorlatilag az égadta világ semmit nem tettek annak érdekében, hogy a lakhatási válságot mérsékeljék.

Ugyan önök felsorolták azokat az intézkedéseket, amelyek a gyermekszülést támogatják (*Hollik István: Az nem ér semmit?*), a családpolitika eszközeinek tekintik a lakástámogatást, a tulajdonszerzés támogatását helyezik előtérbe, ezeket az intézkedéseket felsorolta, csak sajnos az a probléma, hogy ezek az intézkedések nem enyhítik érdemben a lakhatási válságot. Hiszen egyébként az itt ülő civil szervezetek számos tanulmányban közzétették, és egyébként a Habitat for Humanity minden évben elkészíti a lakhatási helyzetéről a jelentését, és ezek kimutatják, hogy sajnos azok az intézkedések, amelyeket önök a családpolitikájuk középpontjába helyeztek, nem hatnak pont a lakhatási válságra, hiszen gyakorlatilag nincsenek szociálisan célzott lakhatási támogatások. Azoknak az embereknek, akik a 2024-es legutóbbi Habitat-jelentés szerint körülbelül 1,2 millióan élnek olyan lakásban, aminek beázik a tetőszerkezete vagy penészes a padlója, illetve 680 ezer ember nem engedheti meg magának, hogy megfelelően fűtse ingatlanát, tehát ezeknek az embereknek hiába adnak önök, nem tudom,

CSOK-ot, vagy hiába viszik le az új építésű lakások áfáját, hiszen egy csomó olyan ember van, aki sehogyan sem tudja megengedni magának, sem CSOK-kal, sem anélkül, hogy mondjuk, új építésű lakást vásároljon. *(Hollik István közbeszól.)*

Tehát az a helyzet, hogy mindemellett, hogy önök rendkívül rosszul célozták ezeket, illetve nyilván nem is a lakhatási válságot akarták felszámolni, önöknek az volt a célja, hogy a saját választóikat ellássák forrásokkal, és ezért önökre szavazzanak, nyilván ez politikailag érthető. De az mindenestre számomra teljes döbbenet, amikor most, 2024-ben egyszer csak a miniszterelnök úr így bemondja egy rádióinterjúban *(Hollik István: Ez ám a minőségi hozzászólás!)*, hogy nahát, lakhatási válság van, és akkor hirtelen az egész Fidesz - nem tudom, a vezérkar - ezt elkezdti utána szajkózni.

(21.40)

Én nyolc évig voltam alpolgármester Zuglóban, ez alatt 2014 és '19 között a lakhatásért és szociális ügyekért is felelős voltam *(Zsigó Róbert: Megoldotta?)*, és teljes döbbenet volt látni *(Hollik István: Nagyon megoldotta!)*, hogy még Budapesten és a fővárosban már bőven az önök kormányzásának ideje alatt, de még azelőtt, hogy Karácsony Gergely főpolgármester lett volna, nagyon súlyos lakhatási válság volt Budapesten. Az előbb talán Bánki Erik mondta azt, hogy Karácsony Gergely személyesen emeli föl a lakásárakat Budapesten. Nyilván felszórólja minden nap, nem tudom, a négyzetméterenkénti árat, teljesen hagymázás dolgokat mondanak. Tehát '14 és '19 között is nagyon súlyos lakhatási válság volt Budapesten. Konkrétan: az emberek, a családok családok átmeneti otthonaiban laknak, és nincsen esélyük arra, hogy utána lakhatáshoz jussanak. Miért? Mert nincsenek bérlakások, önök nem támogatják a bérlakásépítést.

De ha már önök folyamatosan Budapestről beszélnek *(Zsigó Róbert: Nem beszéltünk folyamatosan Budapestről!)*, és mindent elkövetnek annak érdekében, hogy valahogyan Karácsony Gergely főpolgármestert kritizálják, akkor szeretném elmondani, hogy önökkel ellentétben Karácsony Gergely és a főváros már kidolgozott számos konkrét javaslatcsomagot, cselekvési tervet és cselekedetet is arra, hogy enyhítsék a lakhatási válságot.

Ilyen volt például a Fővárosi Lakásügynökség, ilyen volt a fővárosi lakásrezsi-támogatás, hiszen nagyon fontos, hogy az emberek ne veszítsék el a lakhatásukat. Az is egy elég fontos dolog lenne, hogy akinek még éppen van, az, ha lehet, ezt ne veszítse el. Pont legutóbb, most októberben egy 12 pontos lakáspolitikai javaslatcsomagot is elfogadott a főváros, amelynek szavazásakor egyébként érdekes módon a fővárosi fideszes képviselők végig tartózkodtak, tehát lakhatási válság van, de valamiért a fővárosi Fidesz nem vesz részt ennek a megoldásában.

Ennek az egyik eleme például az, hogy ahhoz a 8,4 milliárd forint uniós forráshoz, amit a főváros kifejezetten a bérlakásállomány fejlesztésére szeretne költeni, az kéne, hogy önök, a kormány ne akadályozza meg, hogy a főváros ehhez hozzáférjen, hiszen sajnos nagyon sok uniós forrás még mindig csak a kormányzaton keresztül tud megérkezni a fővárosba. De ezen túl számos olyan intézkedés van még, például a lakhatásiggarancia-program, ez szintén egy uniós projekt lenne, amelyet egyébként a főváros kifejezetten a hajléktalanság felszámolására és a lakhatási válság enyhítésére szeretne megvalósítani. Nem tudom most mind a 12 pontot felsorolni, de szeretném jelezni, hogy önökkel ellentétben vannak konkrét javaslatok, csak nyilván ehhez nem kéne kivéreztetni például a fővárost; ez egy elég hasznos cselekedet lenne. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Párbeszéd képviselői részéről.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Dócs Dávid képviselő úrnak *(Hollik István, Tordai Bence és Szabó Rebeka egymás között beszélgetnek.)*, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának. *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)*

DÓCS DÁVID, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Az ön által elmondott adatokból azt szűrtem le egy gyors számolás után, hogy Magyarország ingatlanállományának megújulásához nem kell túl sok idő, csak mindössze egy negyed évezred. Azt gondolom, ez egy eléggé lesújtó szám.

Ha, mondjuk, azt boncolgatjuk utána, amit Hollik képviselőtársam mondott, hogy nincs általános lakhatási válság Magyarországon, sőt, még egy német példával is alá szerettem volna támasztani, hogy mennyire jó helyzetben vannak az itthoni fiatalok *(Hollik István: Nem ezt mondtam! Azt mondtam, hogy ott is van probléma.)*, akkor elmondanám, hogy az ön példája alapján egy átlag német fizetésből átlaglakásáron 7 négyzetméter egységnyi ingatlant lehet vásárolni. Nos, átültetve ezt az itthoni átlagfizetésekhez, az itthoni átlaglakásárhoz, ez 4,5 négyzetméterre jön ki. Azt gondolom, hogy ezek a németek egy kicsit még mindig előttünk vannak. *(Hollik István: Nem volt negyven év kommunizmus!)*

Na, de azt is nézzük meg *(Hollik István: Az nem számít?)*, azt is nézzük meg, hogy miért lehet a lakhatás nemzeti sorskérdés! Ez azért lehetséges, mert egy felmérésben 16 és 24 év közötti fiatalokat kérdeztek meg arról, hogy egészen pontosan ők hogyan képzelik el a jövőt, és mondjanak valamit a jövőbeni terveikről, és minden második megkérdezett külföldön képzelet el az életet a jobb életkörülmények miatt például. Kapaszkodjanak meg: a megkérdezetteknek csupán 6 százaléka mondta azt, hogy tíz év múlva is ebben az országban szeretne élni, és ők is azt mondták, hogy

valószínűleg a körülmények csak romlani fognak hazánkban. Talán ez eredményezheti azt, hogy egyre kevesebb fiatal tervez ebben az országban, és ezért lehet azt mondani, hogy a lakhatás kérdése nemzeti sorskérdés. Arról már nem is beszélve, hogy egyébként a megkérdezetteknek összesen több mint 70 százaléka gondolja úgy, hogy az országban nem jó felé mennek a dolgok. Ez is, azt gondolom, hogy egy kijózanító szám.

Nézzünk akkor egy pár gyakorlati példát is! 2015 óta igazság szerint drasztikusan felmentek az albérletárak, így az akkor szokásos átlag 133 ezer forintos fővárosi albérletárak jelen pillanatban 247 ezer forintos albérletárra emelkedtek, ami, azt gondolom, azért is nagyon drasztikus, mert az EU-ban nálunk volt ez az emelkedés a legmagasabb. Egészen pontosan nálunk 173 százalékkal emelkedtek az albérletárak, míg átlagosan 47 százalékkal emelkedtek az EU más országaiban.

De hallottunk már annyi mindent ennek a vitának a kapcsán, hogy fordítsuk le ezt egyszerűbb, közérthetőbb számokra! Azt mondták, hogy Budapesten mély lakhatási válság van. Nézzük, hogy miért lehetett ezt mondani! A lakhatási nehézségek valószínűleg ott kezdődnek, hogy 2024-ben a nettó minimálbér 177 422 forint, a nettó garantált bérminimum 216 790 forint, egy budapesti átlagos albérlet pedig, ahogy előbb említettem - a meghirdetett ingatlanok alapján mondhatom ezt -, 247 ezer forint. Tehát nagyon úgy néz ki, hogy a minimálbért keresők és az átlag bérminimumból élők eleve kiestek ebből a körből, hiszen az ő nettó fizetésük nem éri el az átlagalbérletnek az árát Budapesten.

Na, de ezt a logikát vigyük tovább, és nézzük meg, hogy mennyi a nettó átlagbér Magyarországon, mert ott hátha kicsit jobb számot kapunk! A nettó átlagbér hazánkban 2024-ben 418 100 forint. A számolást folytassuk akképpen tovább, hogy 2024-ben Budapestten egy átlag új építésű lakás négyzetméterenkénti ára 1 millió 300 ezer forint, de a vidéki új építésű lakás vagy ház négyzetméterára sem marad el sokkal, hiszen az is szintén majdnem eléri az egymillió forintot. Tehát ha elkezdünk számolgatni, és semmilyen luxust nem csempészünk ebbe a képletbe, ami tudom, hogy önöknek egy kicsit meglepő lesz, de maradjunk a realitás talaján, és egy száz négyzetméteres új építésű ingatlannal számoljunk Budapesten, akkor ez azt jelenti - ugye, nem nehéz kiszámolni -, hogy 130 millió forintba lenne szükség. Tehát ez egy átlag száz négyzetméteres budapesti ingatlannak az ára. Ha ezt a 130 millió forintos ingatlant átlagkeresetből szeretné megvenni az ember, akkor ehhez nem is kell igazság szerint sokáig félretenni, hiszen ha az átlagkeresetnek, mondjuk, az 50 százalékát fordítja a lakhatásának megteremtésére, ebben az esetben ez közel 62 évet vesz igénybe.

Jó, erre mondhatják önök, hogy ha valakinek nincs pénze a budapesti lakhatásának megoldására, hát, akkor menjen vidékre és próbálkozzon ott. Számoljunk akkor vidéken 900 ezer forint/négyzetméter

árral egy új építésű lakás vagy ház esetében, és szintén számoljunk a nettó minimálbér felét! Akkor már egy kicsit javul ez a képlet, bár azt gondolom, a legtöbb magyar fiatalnak még mindig fényévekre van a saját lakás elérésének a lehetősége, hiszen ez már 36 év.

És akkor nézzük meg, ha teljesen a magyar állampotokhoz szeretnénk igazítani ezt a képletet, hogy mondjuk, a legolcsóbb megveszékelyen, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében mennyibe kerül egy négyzetméter, egy nem új, hanem használt ingatlannak a négyzetméterenkénti ára! Akkor megkaphatjuk ebből a képletből, hogy ez 572 ezer forint/négyzetméter. És ha azt vesszük, hogy ugyanebben a megyében a legkevesebb az átlagkereset is, 238 420 forint, ezt tovább folytatva, és mondjuk, már nem is szeretnénk száz négyzetméteres házban vagy lakásban gondolkodni, hanem megelégszünk egy használttal, abból is csak egy ötven négyzetméteres ingatlannal, akkor 20 év kellene ahhoz, hogy ezt az ötven négyzetméteres használt ingatlant meg tudjuk vásárolni, feltéve, hogy a fizetésünk, egy átlagos Szabolcs-Szatmár-Bereg vármegeyi fizetés felét félreraknánk.

(21.50)

Tehát én azt gondolom, hogy a lakhatási válság talán itt érhető tetten. Nem tudom, hogy önök ezeket a számításokat vajon megcsinálták-e, de én azt gondolom, hogy ezt egyszerű, józan paraszti ésszel nagyon gyorsan ki lehet számolni, és azt is utána hozzá lehet tenni, hogy talán ezért képzelem el egyre kevesebb fiatal Magyarországon a jövőjét. Egész egyszerűen azért képzelem el egyre kevesebb fiatal Magyarországon a jövőjét, mert önök nem teremtettek lehetőséget számukra az elmúlt közel több mint másfél évtized alatt. Tehát én azt gondolom, hogy 15 év nagyon sok mindenre elegendő kellene hogy legyen, többek között ennek a nagyon súlyos problémának az orvoslása is legalább elkezdődhetett volna. Ehelyett önök most jutottak el odáig, hogy egyáltalán szembejött önökkel ez a probléma, és most már beszéljenek legalább róla. De látom, hogy a kozmetikázás azért továbbra is zajlik.

Én ehelyett arra kérem önöket, hogy ha nem azt szeretnénk, hogy Magyarországról az összes fiatal elmenjen, akkor záros határidőn belül legyenek szívesek, kezdjenek neki egy olyan lakhatási, mondjuk úgy, hogy csomagnak a megalkotásához, ami helyzetbe hozhatja az átlag magyar fiatalat is. Mert a számok tükrében nekik esélyük sincs saját ingatlanhoz jutni. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bakos Bernadett képviselő asszonynak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

BAKOS BERNADETT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az összes kormánypárti képviselő,

aki eddig felszólalt ebben a vitában, elmondta, hogy ez milyen fontos kérdés. Hát, mi sem példázza ezt jobban, hogy lassan este tíz óra van, és most beszélünk erről a fontos kérdésről, mert hát, nyilván napközben nem lehetett volna, amikor tudják is követni az érintettek.

Abban mindannyian egyetérthetünk, hogy a lakhatás egy olyan szükséglet, aminek a kielégítését elméletben legalábbis támogatnia kellene az államnak is. Tehát a lakáspolitikai bizonyos szempontból nyilván a szociálpolitika része, amitől, nagyon jól tudom, hogy önök irtóznak, de mégiscsak az, és úgy, ahogy a szociális biztonság garantálása eltűnt egyébként az alkotmányos jogok közül, úgy a lakhatási jogok is gyengültek. A lakhatási válság és a lakhatás magas költsége természetesen részben a lakáspiac szűk kínálatára, de részben egyébként a kormány elhibázott politikáira vezethető vissza.

Hollik István azt jelezte, hogy szerinte általános lakhatási problémákról nem kell beszélni. Hát, akkor nem tudom, hogy hogyan lehet az, hogy a lakosság 30 százaléka érintett a lakhatási szegénység legalább egy jellemzője által. *(Hollik István: 70 százalék meg nem.)* Tehát ez egymillió háztartást, közel 2,9 millió főt jelent. Most ez a problémakör a megfelelő lakás hiányától kezdve a komfortfokozat problémáján keresztül, a fűtési gondokon át nagyon sok minden lehet.

A legsúlyosabb válságtünet nyilván az otthontalanság, hajléktalanság, fedélnélküliség. Ez több tízezer embert érint, közülük tízezer főt fogad be a hajléktalanellátás. Egyébként a hajléktalanellátás legsúlyosabb problémája nem is elsősorban a férőhelyhiány, hanem maga a szolgáltatás, az ellátás minősége, színvonala. Ez a problémás, és az is egyébként, hogy sem a megelőzésére, sem pedig a súlyos élethelyzetből kivezető út megtalálására nem áll jelenleg rendelkezésre összehangolt kormányzati politika. Tehát a prevenció és a korrekció hiányzik vagy adott esetben esetleges.

A fiatalokról is sok szó esett már itt, azért hangsúlyoznám, ahogy ez ma is már elhangzott itt az Országgyűlésben, a fiatalok, tehát a 18-39 év közöttiek körülbelül 54 százaléka él a szüleivel. És akkor hivatkozhatnak önök nagyon cinikusan arra, hogy mert a magyarok mégiscsak saját tulajdonú lakásban szeretnének élni. Elmondanám, hogy az én korosztályom nagyon-nagyon meg lenne elégedve azzal, ha meg tudna magának engedni jó minőségű, megbízható tulajdonossal rendelkező, megfizethető lakást albérletként. Sajnos ez sem áll mindig rendelkezésre, és egyébként terjednek az ilyen különböző rémtörténetek ezzel kapcsolatban, hogy ki milyen borzasztó helyen lakhatott, milyen drágán, vagy adott esetben milyen zaklatásnak volt kitéve a tulajdonos által. De a kedvenceim mégiscsak azok a lakáshirdetések, ahol bizonyos extra szolgáltatásokért cserébe hölgyeket keresnek bérlőnek, és akkor adott esetben akár 40-50 ezer forintot havi bérleti díjért is ki lehet venni a lakásnak a felét.

Tehát nagyon nehéz elképzelni, hogy a fiatalok... Persze nyilván mindenki álmodik a saját lakásról, nyilván a német fiatalok is azt mondanák, hogy ők is saját lakást szeretnének, a realitás azonban tényleg ez a 17 évi gyűjtögetés, ez nem mindenkinek megy. Nem mindenki keres egyébként annyit, hogy tudjon élni az önök által biztosított lakhatási támogatásokkal. Jelenleg pedig, ha még bérelnek lakást, akkor az még az átlagos fizetések felét is felemésztí.

És akkor beszéljünk az önkormányzati lakásokról! Magyarországon minden 100 lakásból körülbelül 10 lakás bérlakás, és ennek a fele, tehát 5 százalék önkormányzati bérlakás. Az önkormányzati bérlakásállomány nyilván nem tudja kezelni ezt a problémát, már csak a méretprobléma miatt is. De azért azt is kihangsúlyoznám, hogy ezekből csak Budapesten körülbelül 3 ezer önkormányzati lakás üresen áll, és ezeknek nem az az oka, hogy az önkormányzat nem szeretne segíteni a területén élőkn, hanem az, hogy alapvetően forráshiányos, nincsen elég forrása arra, hogy ezeket lakható állapotba tudja hozni, és ezt valóban ki tudja adni valakinek. Vagy pedig a felújításért cserébe adhatja ki, de az meg, ugye, nyilván nem a leginkább rászorulóknak segít.

Közel 400 ezer üres lakás van jelenleg az országban, tehát ez azt jelenti, hogy akkor minden tizedik lakás üres, és ezeknek is nem mindegyike használható. Ezek különböző okból üresek, van, ami befektetési céllal lett megvásárolva, van, amit külföldiek vásároltak meg, de igenis sok van ezek közül, amit egyébként használhatóvá lehetne tenni, és akkor adott esetben a tulajdonos kiadná, vagy akár egy állami lakásügynökség kialakításával lehetne erre őket ösztönözni. Erre is született már rengeteg javaslat, ilyenrel próbálkozott idén a Fővárosi Önkormányzat is. Az egy dolog, hogy egyelőre kevés sikerrel, de azt azért megjegyezném, hogy ezeket a rendszereket nagyban lehet jól működtetni, éppen ezért lenne szükség az állami verziójára. Ennek a lényege ismert, hogy kevesebb lakbért fizet a bérbevevő, és akkor őt is jogszabály védi, a tulajdonost is jogszabály védi, és kompenzálják valamilyen módon a piaci árhoz képesti eltérést. Tehát ez egy win-win szituáció mindenkinek, különösen a jelenlegi jogszabályi környezetek mellett.

És akkor az állami támogatásokról is esett rengeteg szó. Nyilván ezek nem a rászorulókat célozzák, jelenleg a társadalom felső ötödét célozzák meg ezek, úgyhogy ezek sem érték el gyakorlatilag a céljukat. *(Közbeszólás a kormánypárti oldalon.)* Hiába mondja, hogy nem igaz, sajnos ez a helyzet, ez a realitás, tehát az önerőt sem tudja a fiatalok többsége összeszaporolni, akkor nem tudom, hogy hogyan gondolják, hogy ezekkel a lehetőségekkel majd tudnak élni.

A leginkább rászorulóknak jelenleg nincsen esélyük ilyen állami támogatáshoz jutni, és egyébként még a gyermekvállaláshoz kötik, tehát nyilvánvalóan a gyermektelen pároknak nem is áll ez rendelkezésre, vagy adott esetben az egyedülállóknak sem.

Tehát nyilván az egy nagyon szép gesztus, hogy a gyermekvállalókat is szeretnék támogatni, de hát jelenleg olyan széles körben érintett a társadalom ezzel a lakhatási problémával, hogy ez közel sem lesz elegendő.

Ráadásul a tulajdonszerzés mellett a bérleteket is támogatni kéne, tehát a piaci albérletek támogatására is kellene valamilyen támogatást nyújtani. *(Hollik István: Most jelentette be a kormány.)* És egyébként a jogszabályi környezetet is erre alkalmassá kellene tenni, ugyanis a jelenlegi környezetben bizony az van, hogy kölcsönös bizonytalansági helyzetben lebegnek a bérlők és a bérbeadók: a bérbeadó szerint a bérlő tönkreteszi az ő lakását is, és ne költözzön oda gyerekekkel, meg ilyen különböző tévhitet terjednek, hogy akkor majd nem tud tőle megszabadulni, ha nem fizet, és a bérlők sem bíznak különösebben a bérbeadókkal. Egyébként rengeteg esetben például okkal is, mert adott esetben, mondjuk, bejárnak a lakásba, amikor nincsenek otthon, vagy éppen idő előtt kilakoltatják őket, nem szeretnék szerződést kötni, nem szeretnék adót fizetni. Ugye, ismerjük ezeket szerintem, tehát itt még bőven lenne teendő.

És akkor beszéljünk a lakhatás minőségéről, ez is egy nagyon fontos kérdés. A magyar lakások körülbelül 70-80 százaléka nem felel meg a korszerű műszaki és hőtechnikai követelményeknek. A magyarok negyede vizesedő vagy penészes lakásokban él, és a lakosság körülbelül 15 százalékának okoz gondot az otthona megfelelő fűtése. A 2022-23-as télen Magyarországon 249-en haltak meg kihűlés miatt, közülük 149-en a saját otthonukban.

Az épületállomány megújulási aránya - Fónagy János is gyakorlatilag beismerte - 0,4 százalék volt 2023-ban, tehát rendszeresen 1 százalék alatt van, és ezeknek is egyébként a nagy része nem energetikai célú és nem mélyfelújítás, amivel tényleges és tartós rezsicsökkentést lehetne elérni.

(22.00)

2010 óta önkormányzatok nem sokat tettek az energiaszegénység csökkentéséért, nem sokat tettek azért, hogy zölddebb legyen a lakásállomány, pedig erre is igen nagy szükség lenne. S akkor persze itt van ez az új támogatási forma, ami most már kifejezetten az energetikai hatékonyságot célozza. Csak az a probléma, hogy itt is sikerült az egymillió forintos önerővel, a különböző hitelképességi követelményekkel, az adminisztrációval elrettenteni az embereket. Ennek az eredménye az, hogy körülbelül kétezer pályázat érkezett mindössze, tehát ez messze nem lesz elegendő a probléma megoldására.

De a lakhatási válság ökológiai szempontból is kedvezőtlen. Itt kihangsúlyoznám, hogy a szociális kérdés mellett ez egy környezetvédelmi kérdés is, mivel elérhető, megfizethető lakhatás hiányában sokan az élőhelyüktől távolabb telepednek le, ezt követően pedig máshol élnek a közszolgáltatások és az infrastruktúra hiánya miatt a mindennapjaikat. Tehát az

otthonukból mindennapos ingázásra kényszerülnek, ami amellett, hogy időt vesz el a családoktól, valójában a tömegközlekedés adottságai miatt jelentős kibocsátásnövekedéssel is jár. Ezt is kezelni kellene.

A jó minőségű lakhatás azt is jelenti, hogy az infrastruktúra, a közszolgáltatások elérhetőek. Ebben is bőven van mit tenni, és ebben is lenne lehetőség együttműködni az ingatlanfejlesztőkkel. Sajnos egyelőre arra nem látunk szándékot önkormányzatoktól, hogy ezzel próbálkoznának, vagy adott esetben próbálnák, mondjuk, az ingatlanfejlesztőket rávenni arra, hogy a felzárkóztató településszabályozásnak megfeleljenek, vagy éppen a helyi infrastruktúra megteremtésében részt vegyenek, és ne csak lakosivatagokat meg garzonlakásokat építsenek. Én azt várnám önkormányzatoktól, hogy erre is tesznek lépéseket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Hegedüs Andrea képviselő asszonynak, DK-képviselőcsoport.

HEGEDÜS ANDREA (DK): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Magyarországon növekedtek a második legnagyobb mértékben a lakóingatlanok árai, és az albérleti díjak drágulásában is az első harmadba tartozunk az Európai Unióban. A kutatási eredmények alapján 2023-ban hazánkban egy 60 négyzetméteres használt lakásra közel hatévi fizetést, egy új építésűre pedig 13 évi nettó keresetet kell félretenni. Budapesten egy ugyanekkora használt lakáshoz 12, egy újhoz majdnem 17 évnnyi átlagjövedelemre van szükség. És akkor már csak én egyénileg teszem hozzá, hogy ez úgy teljesíthető, ha nem eszik, nem iszik, sőt levegőt sem vesz az egyén.

Egyre többen mondják, hogy elérhetetlen számukra a lakásvásárlás, és az albérleti díjakat is nehezen tudják kifizetni. Azt nem tettem hozzá, hogy ez egy borsodi vélemény. Érdemi bérlakásépítési program pedig nem indul. Kevés a jó állapotban lévő bérlakás is. A sorban állás értük pedig a kanoszájárással ér fel.

A kormány adóemelést és szerződéskötési moratóriumot fontolgat, holott egy átfogó lakáspolitikai reform elindításán kellene gondolkodniuk. Orbán Viktor nemrég egy interjúban azt fejtegette, hogy lakásügyben ő a bérlet helyett a magántulajdonban hisz, mivel az nagyobb biztonságot ad az embereknek. Igen, ezzel egyetértünk mi is, csak ehhez pénz is kell, főleg a fiataloknak. Ez a kormány a lakhatásra a családpolitika részeként tekint, az ennek jegyében hozott keresletoldali beavatkozások - a CSOK, a babaváró hitel, a lakásfelújítási programok - segítették ugyan a lakásáruk növekedését, de döntően a vagyonosok jutottak ehhez hozzá. Sőt, a felső középosztálybeliek jó része befektetési célra használta fel ezt a pénzt.

A Fidesz kommunikációjában is szerepel a lakhatás témája *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* - mindjárt befejezem, elnök úr...

ELNÖK: Igen, kérem szépen.

HEGEDÜS ANDREA (DK): ...és elismerték, hogy a megfizethetőségével a nagyobb városokban komoly gondok vannak.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony.

HEGEDÜS ANDREA (DK): Rendben. Még csak egy mondatot engedjen meg, elnök úr! Mire van szükség? A szociális különbségek csökkentésére, a megfizethető lakhatás biztosítására és felelősségteljes lakáspolitikára. Köszönöm szépen. *(Taps a DK sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Bármennyire is nehéz helyzetben van az ülésvezető elnök, a két perc két perc. Megadom a szót Hollik István képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen. Néhány konkrét állításra reagálnék. Nehéz úgy vitatkozni, hogy az egyik ellenzéki, DK-s képviselő azt mondja, hogy a lakhatás kérdésében a végső dőfést a CSOK adta meg. Arról lehet értelmes vitát folytatni - vannak olyanok, akik ezt próbálják -, hogy ez a támogatás a legjobban hasznosult-e, ebben hajlandó vagyok lefolytatni egy vitát, de az, hogy egy támogatás ártott volna és lakhatási válságot idézett volna elő, ne haragudjanak, de az ilyen állításokkal nehéz mit kezdeni.

A következő állítás szintén DK-s képviselőtől, Földi Judittól hangzott el: nem lehet állami támogatásokkal növelni a gyermekszámot. Nos, 2011-ben a termékenységi ráta 1,22 volt, az elmúlt években pedig több mint 1,5. Legalább ne mondjanak olyat, ami a statisztikai adatoknak ellentmond.

Szabó Rebeka képviselő asszony azt volt képes mondani, hogy a bevezetett állami támogatások - amelyeknek legalább a létét nem kérdőjelezte meg, meg azt se, hogy ezek hasznosak voltak - valójában csak a kormánypárti szavazóknak mentek. Én a CSOK feltételei között nem láttam pártpolitikai preferenciát. Egyébként pedig javasolnám képviselő asszonynak, hogy csöngessen már be a zuglói, az újbudai vagy bármilyen más budai kerületben fellelhető CSOK-os családokhoz, beszélgessen velük, esetleg kérdezze meg a pártpolitikai preferenciájukat, és utána gondolja át ezt az állítását még egyszer, és inkább szégyellje el magát. Valószínűleg az mond ilyet, aki így gondolkodik, tehát önmagából indult ki.

Azt gondolom, hogy ezekre az állításokra muszáj volt reagálni, mert annyira képtelenek voltak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tordai Bence képviselő úrnak, Párbeszéd-képviselőcsoport.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Örülök, hogy az előző felszólalásomban mondtak már célba is találtak, mert Hollik István megkérdezte, hogy hol vannak a konkrétumok. Ezek mindannyiunk számára ismeretesek, mert mi részt vettünk az általam emlegetett széles körű szakpolitikai konszenzus megteremtésében. De fideszes képviselőtársaimnak ajánlom figyelmébe a lakhatási minimum.hu oldalt, ott nagyon sok konkrétum van.

A civilek most, a mai helyzetben nyolc pontot emeltek ki ezek közül, mint amelyek a legsürgősebbek lennének. Gyorsan felsorolom ezeket. Az érintettekkel egyeztetett hosszú távú országos lakáskonceptió kidolgozása. Az önkormányzati lakásállomány fenntartását segítő lakásfelújítási normatíva bevezetése. A hosszú távú bérbeadási formák adóterheinek csökkentése. A központi normatív lakásfenntartási támogatás visszaállítása. Nonprofit lakástársaságok szabályozási és támogatási környezetének kidolgozása. A megfizethetőség és a közhasznú megfizethető lakhatási szolgáltatók törvényi definíciója. Közélcélú lakásállomány bővítését célzó intézkedések és ráfordítások tervezése. Bérlakásépítés finanszírozása és támogatása az önkormányzatokkal mint a legnagyobb hazai közcélú lakásgazdálkodókkal partnerségben. A lakóépületek korszerűsítésének, energiahatékonyágát javító felújításának tervezhető támogatása. Az üresen álló, alulhasznosított állami tulajdonú épületek felmérése, valamint a megfelelő ingatlanok megfizethető lakásokká történő alakítására kidolgozott állami program.

Első körben ezek lennének szükségesek. Erre kellene 2025-ben a költségvetésben már komoly forrásokat elkülöníteni. Tehát ha komolyan gondolják, hogy részleges vagy általános, de valamilyen lakhatási válság van, és tényleg jól működő megoldásokat szeretnének bevetni ennek érdekében, akkor például kezdenének ezekkel, és nem azokkal az ötletekkel, hogy a munkáltató, ha akarja, akkor támogathassa a munkavállalóit a lakásbérletben. Mert ez nagyon szép, nagyon kedves, de megint csak ott működhet, ahol jól kereső, alkalmazásban álló, hitelképes - és így tovább - egyénekről vagy családokról beszélünk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra jelentkezett Törő Gábor képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport.

TÖRŐ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Én csatlakoznék Hollik Istvánhoz. A saját választókerületemből szeretnék példát hozni, egy 700 fős településről, Nagyvelegről, és a példám a CSOK-kal kapcsolatos. 2010-ben minden utcában körülbelül két lakás volt eladó. Ezeket a lakásokat megvásárolták a fiatalok - pincér, géplakatos vagy gyári dolgozó -, és sikerült a falusi CSOK segítségével felújítani, és szinte nincs eladó lakás napjainkban Nagyvelegen.

(22.10)

Ugyanakkor Nagyveleg egy élhető település. A „Magyar falu” program keretében felújításra került az orvosi rendelő, orvosi lakás került felújításra, sőt az ÁFÉSZ szintén a „Magyar falu” program keretében fel tudta újítani a falu boltját, és utakat építettünk. Tehát azt vissza kell utasítanom, hogy a magyar falvak nem élhető települések. A falusi CSOK teremtette meg annak a lehetőségét, hogy igenis élhető települések legyenek. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, tisztelt képviselő úr. Megadom a szót Dócs Dávid képviselő úrnak, Mi Hazánk-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DÓCS DÁVID (Mi Hazánk): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Azért is döbbenetes, hogy a lakhatási válságról önök hogyan vélekednek, mert az év elején volt egy határozati javaslatom, ami arról szólt, hogy a 2013. január 1-jei hatálybalépése után az illetékmentességnek az akkor megállapított összege olyan módon módosuljon, hogy ezt a 15 millió forintos összeghatárt végre felejtjük el, hiszen előbb mondtuk, hogy az ingatlanárak az elmúlt tíz évben valahol a háromszorosára is emelkedtek. Éppen ezért én azt javasoltam ebben a határozati javaslatban, hogy 50 millió forintig növeljük az illetékmentesség összegét, illetve egy sávost rendszert vezetünk be, és 50-100 millió forint között pedig a kiróható illetéknek adjunk egy 50 százalékos kedvezményt, ezáltal is segítve a magyar fiatalokat.

Önök sajnós ezt a javaslatot is lesöpörték az asztalról, pedig én azt gondolom, hogy ezzel is lehetett volna segíteni a magyar fiatalokon. Éppen ezért arra kérem önöket, hogy a jövőben ahelyett, hogy egy ellenzéki, egyébként a megoldásra törekvő javaslatot lesöpörnek az asztalról, inkább önök is a megoldásra törekedjenek. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kétperces felszólalások végére értünk, most az egyes képviselői felszólalásokra kerül sor, a frakciók írásbeli, előzetes bejelentésének megfelelően.

Megadom a szót Barcza Attila képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

BARCZA ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarországon, azt gondolom, fontos azt megvizsgálnunk, hogy a fiataloknak akkor segítsünk és olyan mértékben, amikor arra a legnagyobb szükségük van, és ez életkoronként eltérő. Ha a lakhatásról beszélünk, azt gondolom, a tanulóknak kollégiummal kell segíteni, a fiatal dolgozóknak albérléssel, a családalapítás időszakába lépőknek pedig minél előbb saját lakással.

Fontos azt is leszögezni, hogy beszélhetünk és vitatkozhatunk itt a lakhatási nehézségekről, de mindenképpen nagyon jó az az arány, az a 91 százalék,

ami Magyarországon a saját lakások, saját tulajdonú lakások arányát jelenti, tehát ez egy jó kiindulási alap, és ezzel bizony nagyon sok európai országot előzünk, az élmezőnyben vagyunk. Elhangzott már Németország, ott 50 százalék alatt van a saját tulajdonú lakások száma.

Én felszólalásomban röviden az intézkedések más aspektusait világitanám meg, amelyek elhangzottak vagy amelyek eddig még kimaradtak. Az első az Airbnb feltételeinek szigorítása, amiről beszélünk. Fontos azt elmondani, hogy 2023-ban 32 százalékkal növekedett az új regisztrációk száma Budapesten: 13 ezer Airbnb-lakásban 26 ezer szobában több mint 50 ezer férőhely áll rendelkezésre, és ez több, mint a budapesti teljes szállodai férőhelyállomány; és bizony ennek a hatása árfelhajtó mind az ingatlanokra, mind pedig az albérlésekre. Éppen ezért szükség volt ennek a szigorítására egy kétéves moratóriummal és azaz, hogy ennek az eddig talán indokolatlanul alacsony adója emelkedik. Fontos azt is kifejtjenem ennél a témakörnél, hogy ez nem a turizmus ellen irányul, nem a turisztikai megélhetés és lehetőségek ellen irányul, hiszen nemzetgazdaságilag ez egy kiemelt ágazatunk, hanem ez a lakáskérdésekkel kapcsolatos.

Aztán a lakásbérleti díjak és szerződések vizsgálata. Bakos Bernadett képviselő asszony pontosan elmondta, hogy erre van szükség, de hát erre van egy intézkedés, aminek a részletei már ismertek. És valóban, ezek arra irányulnak, hogy mind a lakásbérletet, mind pedig a lakásadókat jobban védjük, jobban szabályozzuk ezt a kérdést, és szerződésmentés is kialakításra fognak kerülni azért, hogy ebben könnyebb legyen az eligazodás.

Aztán a kollégiumi férőhelyek bővítése - elsősorban a felsőoktatásban - kiemelten fontos. Magyarországon 46 ezer kollégiumi férőhely van, erre 120 ezren jelentkeztek. Budapesten 17 ezer férőhely van, amire több mint 50 ezren jelentkeztek. Tehát látható, hogy erre valós igény van, és ebben mindenkinek feladata és felelőssége van. A Diákváros, azt gondolom, nagyon jelentős lehetőséget biztosítana abban, ha ezt meg tudnánk közösen valósítani, a férőhelyek száma jelentősen nőhetne.

Tervben van egy fiataloknak szóló lakásprogramnak az elindítása, aminek az egyik legfontosabb célja, hogy eljussunk majd a saját lakásig. Aztán szó volt a vidéki otthonfelújítási programról, aminek már korábban volt egy két évig működő része, és ez most újraindul. Teljesen megdöbbenve hallgattam én is a végső döfést, azt, hogy végső döfésnek hívja a DK-s képviselő a CSOK-ot. Ez teljesen megdöbbenő és elképesztő. Itt szeretném azt is elmondani, hogyan lehet annak a több százezer magyar állampolgárnak, akik igénybe vették a CSOK-ot, igénybe vették ezeket a támogatási feltételeket, erről úgy beszélni, hogy ezek semmit nem értek, ezek nem nyújtottak segítséget, hogy ezek nem nyújtottak számukra olyan lehetőséget, amit korábban nem tudtak volna megvalósítani.

Azt gondolom, hogy menjenek ki az emberek közé, és kérdezzék meg ezt a több százezer magyar embert,

hogy segített-e nekik a CSOK, az adókedvezmény, azok a lehetőségek, amiket igénybe lehet Magyarországon venni ezzel a széles családtámogatási rendszerrel, és akkor fogalmazzanak ilyeneket. Aztán ugyanebben a témában elhangzott, a végső döfés témakörében a DK-s képviselő, Földi Judit szerint az, hogy a NER-nek, a NER-es vállalkozásoknak kedveznek ezek a lehetőségek. Hát, itt tájékoztatom önöket, hogy ha valaki Magyarországon építkezik egy településen, bármilyen faluban, városban, akkor általában helyi vállalkozók építik a házakat. Nem nagy gigacégek építik a családi házakat vagy a lakásokat, hanem helyi vállalkozók, a településen élő villanyszerelő, energetikával foglalkozó szakember vagy kőműves; nehezen sorolhatók ezek a multicég, vagy az úgynevezett NER-es vállalkozás kategóriába.

De beszéljünk a magyar valóságról, ahogy Kálmán Olga mondta, de láthatóan a magyar valóságtól a DK a mai vitában nagyon messze áll. Azt a statisztikát is nem tudom, honnan vették, hogy a magyar fiatalok egy százaléka gondolkodik a harmadik gyermekben. Ezt is abszolút vissza tudom utasítani. Én ilyen statisztikát egyáltalán nem ismerek.

És még elhangzott az is Kálmán Olga szerint, hogy nem tud egy indokot sem mondani, hogy miért költözzön bárki falura. Hát, én tájékoztatom, bár nincs itt a teremben, hogy én tudok erre 10-20 vagy 30 okot is mondani. És az, ha valaki falura, vidékre szeretne költözni, az nem azt jelenti, hogy minden ügyét, minden ügyintézését a településén kívánja megoldani, hanem azt természetesen meg tudja tenni a következő városban; de az is talán egy ok lehet erre, hogy például ott született és az egyetem után visszavágyik, vagy ott élnek a szülei, ott élnek a nagyszülei, kötődik a településhez. Teljesen figyelmen kívül hagyja ezzel a hozzászólással azt, hogy Magyarországon rengeteg új bölcsőde épült, óvodák és iskolák újultak meg a vidéki településeken is.

A SZÉP-kártyára érkező pénz felét lakásfelújításra lehet majd fordítani. Ez egy kis intézkedés, de azt gondolom, összességében fontos, és akár 25 milliárd forint is bekerülhet ezzel a gazdaságba. Az önkéntes magánnyugdíjpénztárak esetében pedig a magyar kormány az előzetes számítások szerint 300 milliárd forintot vár ettől, ami befolyhat az építőiparba.

És szintén Bakos Bernadett képviselő asszony mondta, hogy a piaci albérletet is támogatni kellene. Van egy jó hírem: erre is van a kormánynak most egy terve, ami a sajtóban már számtalanszor elhangzott az utóbbi hetekben, hiszen a cégeknek lehetőségük van arra, hogy 150 ezer forintos lakhatási támogatást adjanak a munkavállalóknak, amit akár albérletre, akár pedig a lakáshitel-törlesztőrészlet fedezetére lehet fordítani. Természetesen ez a cégeknek egy teher, de egy kedvezményes lehetőség, hiszen a SZÉP-kártyához hasonló adózása lehet ennek; és Magyarországon, tudjuk azt, hogy egymillióval dolgoznak többen, mint a korábbi, szocialista időszakban, tudjuk azt, hogy harc van a jól képzett, fiatal munkavállalókért, és én biztos vagyok abban, hogy az a cég, amely

ezt az intézkedést meghozza, igazi piaci előnyre tesz szert a tekintetben, hogy odacsábítsa a fiatalokat dolgozni.

Aztán marad az új, kedvezményes áfa 2026 végéig. Itt gondolok az 5 százalékos kedvezményes áfára; ez anyagilag egy nagyon nagy lehetőség és az 5 százalékos, bankok által önkéntesen vállalt kamatplafon lehetősége is, azt gondolom, egy komoly lehetőség lesz.

(22.20)

Kálmán Olga képviselőtársam itt sincs tisztában a részletekkel, hiszen azt mondta, hogy a legdrágább lakásokra, a legdrágább ingatlanokra adja a kormány ezt a lehetőséget, hiszen pontosan mind egy négyzetméter-korlátozás, mind pedig egy négyzetméterár-korlátozás benne van ebben az intézkedésben, amellett, hogy a zöldkategóriába kell tartoznia az ingatlanoknak. Tehát ez is egy olyan segítség, a megfizethető és olcsó lakáshitel, ami sok család számára tud majd lehetőséget nyújtani.

Összességében azt gondolom, hogy jó úton vagyunk itt a konzultációban. Mindenkinek azt kívánom, hogy próbáljunk ebben a mai vitában a realitások és a magyar valóság talaján maradni, és akkor ennek a szakmai vitának, azt gondolom, lesz értelme, ami mind a vitát életre hívó képviselők, mind pedig mindannyiunk közös érdeke. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Barkóczi Balázs képviselő úrnak, DK-képviselőcsoport. Parancsoljon!

BARKÓCZI BALÁZS (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Sajnálom, hogy ilyen kevés időnk maradt a vitában, mert egy olyan témát szerettem volna behozni, amivel a magát családbaráttnak és kereszténynek hazudó kormány nem nagyon szokott foglalkozni, sőt, azokat is akadályozza, akik foglalkoznak vele, ez pedig nem más, mint a támogatott lakhatás. Ez tízezer családot érint ma Magyarországon.

A családban élő, magas támogatottsági szükségletű, súlyosan, halmozottan fogyatékos személyek számára a mai nappal sincsen elérhető lakhatási alternatíva, pedig kellene, hogy legyen, a törvény kimondja, hogy legyen.

Mit jelent a támogatott lakhatás? Egy olyan korszerű szociális ellátási formát jelent, ahol a súlyosan, halmozottan fogyatékos személyek a társadalom egyenrangú tagjaként élhetik az életüket, tehát ugyanolyan körülmények között, mint a nem fogyatékosok. Ez így nagyon jól hangzik elviekben, a kormány ennek már több mint tíz éve nem biztosítja a feltételeit.

Mik a problémák? Mik a legnagyobb problémák? A jogszabály jelenleg kizárólag a támogatott lakhatás megvalósítását engedélyezi, de ilyen intézmények a konkrét célcsoportok számára nem állnak rendelkezésre. Ami még ennél is nagyobb probléma, az állam

jelenleg kizárólag a kiváltási program keretében hoz létre támogatott lakhatást, ahova csak a nagy létszámú szociális intézményekből kerülhetnek be fogyatékkal élő emberek, családokból nem.

Ez pedig mit jelent, kormánypárti képviselőtársaim? Azt jelenti, hogy a jelenleg családban élő fogyatékos embereknek gyakorlatilag nincs esélyük arra, hogy méltó lakhatási lehetőséghez jussanak a családi háztartáson kívül, nem állnak ugyanis rendelkezésre súlyosan, halmozottan fogyatékos személyek részére megvalósítandó, támogatott lakhatás létrehozásához, működéséhez szükséges alapszolgáltatások sem, például a támogatott szolgáltatás, szállítás vagy a házi segítségnyújtás. Sőt, akik ilyenekkel próbálkoznak, mint például választókerületemben az újjalotai Fejlesztő Gondozó Központ Szülők Klubja, akik éveikig pereskedtek azért, hogy felnőtt fogyatékos gyermeküket az ő haláluk esetén méltó körülmények között tudják elhelyezni, biztosítsák számára a méltó lakhatást. A bíróság másodfokon megállapította, hogy az állam megsértette a felnőtt fogyatékos emberek lakhatáshoz való jogát, majd végül jött a Kúria, önök feljebb küldték egy következő fórumra, egy politikailag befolyásolt fórumra, amely visszadobta az egészet, megszüntette az eljárást, és kimondta, hogy a szülőknek nincs igazuk.

Hát ennyit a maguk kereszténységéről, és ennyit a maguk családbarátságáról. Szégyelljék magukat! Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hornung Ágnes képviselő asszonynak, Fidesz képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő asszony!

HORNUNG ÁGNES (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Köszönöm szépen a képviselőtársaknak ezt a mai vitát, és bízom abban, hogy a végére tényleg egy konstruktív vitává fajul ez a mostani beszélgetés.

A lakhatásról beszélgetünk, és a lakhatás témája a közigazgatási rendszer számos területét érinti, összefog minisztériumokat, ezzel is jelezve azt, hogy a kormány komolyan gondolja ezt a kérdést, és összetetten látja ezt a kérdéskört. Mindemellett, ahogy a korábbi felszólalásokban láttuk, a lakhatás szorosan összefügg a demográfiai kérdésekkel, ezt szinte minden hozzászóló kiemelte a hozzászólásában, és összefügg azért, mert a statisztikák, ahogy ez szintén elhangzott, azt mutatják, ha egy családalapítás előtt álló fiatal párt megkérdezzük, hogy a családalapításhoz mire van szüksége, akkor az első három helyen szerepel a lakhatás kérdése, az otthonteremtés kérdése, tehát fontosnak gondolják.

Eppen ezért a kormány az elmúlt 14 évben a több mint 30 családpolitikai intézkedés között kiemelten kezelte a lakhatás kérdését. De nem lehet a családpolitikai kérdésektől elválasztani a lakhatás kérdését, hiszen az a több mint 30 intézkedés, ami az elmúlt

14 évben született, mind-mind hozzájárul ahhoz, hogy a fiataloknak, a családalapítás előtt állóknak, illetve a családos szülőknek, családoknak lakásuk lehessen.

Sajnos azonban 2010 előtt nem mindenki gondolkodott így, sok olyan intézkedés született az akkori kormányzó pártoknak köszönhetően, amivel eltörölték a korábbi otthonteremtési rendszert, megszüntették a kamattámogatott hiteleket, beszéltünk a devizahitelezés csapdjáról, amibe beleterelték az akkori családokat, eltörölték az egy- és kétgyermekes családok adókedvezményét, a háromgyermekeseket pedig radikálisan csökkentették. A gyermekvállalási kedvet nemcsak az ösztönzők hiánya vetette vissza, korábban sok pár nem engedhette meg magának, hogy gyermeket vállaljon, mert ha volt is munkájuk, az alacsony keresetük nem tette lehetővé a családalapítást. Ezt mi nem így gondoljuk.

Tisztelt Képviselőtársak! Ezt a 2010 előtti negatív folyamatot a kormány intézkedései állították meg, a családpolitikai intézkedések, az otthonteremtési kedvezmény, a babaváró támogatás, ezeknek köszönhetően álltak meg ezek a negatív folyamatok.

S ha már a negatív folyamatoknál tartunk, akkor itt a korábbi felszólalásokban hallhattuk, hogy a demográfiai helyzet ma hogy áll. Az, hogy ma milyen állapotban van a demográfiai helyzet, az egy örökségnek a kérdése is, ugyanis 2010 és 2023 között a szülőképes korú nők száma 22 százalékkal csökkent. Ahogy Hollik István képviselőtársam ezt helyesen mondta, ugyanebben az elmúlt 14 évben a teljes termékenységi arányszám pedig 20 százalékkal nőtt, tehát majdnem meg tudta állítani azt a fogyást, amely a korábbi évek, a 2010 előtti kormányok intézkedései miatt a szülőképes korú nők számában tetten érhető. Úgyhogy a demográfiai folyamatokat ezért mindig két oldalról kell nézni, hogy miért van a születésszám olyan helyzetben, mint ahogy ezeket a mai statisztikai adatok mutatják.

Ha pedig visszatérünk a családpolitikai intézkedésekhez és azon belül is az otthonteremtéshez, akkor engedjék meg, hogy én is kiemeljem az eredeti CSOK-ot, amit így nevezünk, ami 2015 és 2023 között futott. Ennek köszönhetően 244 ezer család kapott támogatást az otthona megteremtéséhez. Ez az adat azt is jelenti, hogy minden ötödik lakástranzakcióhoz és saját célú lakásépítéshez használtak fel CSOK-ot ezekben az években, ez a lakás tranzakciók 20 százalékát teszi ki. Úgyhogy nem értem azokat a véleményeket, amelyek azt mondják, hogy a CSOK hozzájárult ahhoz, hogy a lakások érdemben emelkedjenek, hiszen ha a 20 százalékában vettek részt ezek a támogatások, amelyek egyébként jelentősnek mondhatók, akkor a teljes lakáspiaci áremelkedésre nem vonhatunk le következtetést ezekből az adatokból.

Mindemellett a kormány folyamatosan vizsgálja a lakáspiaci helyzetet, és ennek köszönhetően számos intézkedést vezetett be az elmúlt években is, illetve gondolkodik a jövőben új intézkedéseken. Mindezekről képviselőtársaim már szóltak a korábbiakban.

A CSOK helyett 2024. január 1-jétől bevezetésre került a CSOK Plusz, amely egy nagyon kedvezményes hitel a gyermeket vállalóknak. Az ingatlanpiac kiemelkedő szereplői is elismerték, hogy tényleg érdemi támogatást tudnak kapni a gyermeket vállaló családok a CSOK Plusz segítségével. Emellett a teljes családtámogatási rendszer segíti azt, hogy ma Magyarországon lakáshoz jussanak a gyermeket vállalók és gyermekes családok, értem ez alatt a babaváró támogatást, a falusi CSOK-ot, a családi adókedvezmény teljes rendszerét, amely egy, két, három, illetve négy gyerek után nő. Ezeket 2025-26-ban megduplázzuk, tehát jóval nagyobb kedvezményben tudnak majd a családok részesülni a munkát terhelő adókat és járulékokat érintő kedvezményeken keresztül.

Emellett a családtámogatási rendszerben ott van a csed, ott van a gyed, a gyed extra, amely lehetővé teszi, hogy a gyermekek anyák dolgozzanak és a munkabérüket is megkaphassák, és emellett a családtámogatáshoz is hozzájáruljanak.

(22.30)

És számos adókedvezmény van, például a 30 év alatti édesanyák adókedvezménye, ha a gyermek az anya 30 éves kora előtt születik meg. Emellett a diákhitelt elengedjük azoknak az édesanyáknak, akik 30 éves koruk előtt szülnék. Azok, akik a diákhitelt nem tudják felvenni, a következő években hozzájuthatnak a munkáshitelhez, amely szintén lehetőséget nyújt ahhoz, hogy a lakáshoz az önerőt a fiatalok félre tudják tenni.

Emellett az elkövetkezendő években számos olyan intézkedés kerül bevezetésre, amely az itt elhangzott igényekre is választ tud adni. Értem ez alatt a lakhatási támogatást, a havi maximum 150 ezer forintos lakhatási támogatást, a SZÉP-kártya 50 százaléka felhasználásának a lehetőségét vagy akár a nyugdíjpenztári megtakarítások felhasználhatóságát. De ugyanígy volt szó az 5 százalékos kedvezményes áfa fenntartásáról. Indul a vidéki otthonfelújítási program. Már most is van egy felújítási program, amely az energetikai célú felújításokat támogatja. Tehát ezek mind-mind olyan kedvezmények, amelyek egyrészt a lakhatást, másrészt pedig a családok jólétét és jóllétét segítik, és ahogy ezt mindannyian megállapítottuk az előző felszólalásokban, a családok jólléte, illetve a lakhatás egymástól nem elkülöníthető, tehát ezeket mind-mind a lakhatási problémák kezelésére is felhasználhatjuk. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Balassa Péter képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

BALASSA PÉTER (Jobbik): Köszönöm a szót. Elnök úr! Tisztelt Országgyűlés! A lakhatás nem lehet

luxus, hanem alapvető emberi jog. És ha megengedik, akkor egy kicsit formabontó lennék és a jövedelemoldalról közelítem meg a lakhatási válságot.

Nem állnánk, nem ülnénk itt, ha nem lenne lakhatási válság. Ugyanis a miniszterelnök úr is kijelentette, hogy lakhatási válság van Magyarországon. Úgyhogy Hollik úrnak, én nem szeretek személyeskedni, és isten őrizz, távol áll tőlem, nem ajánlom, hogy elmenjen ingatlanügynöknek *(Zsigó Róbert: Nem tervezte!)*, mert szerintem felkopna az álla, ugyanis jelen pillanatban ilyen távol még nem voltak attól a magyar emberek, hogy lakáshoz jussanak, vagy az albérletüket ki tudják fizetni. És ezek tényadatok, amit mind az Európai Unió, mind az összes felmérés kimutatott.

Barcza úr gondolatmenetével egy kicsit vitatkoznék. Először rögzítsük is azt, hogy a magyar emberek hogy vannak kódolva, és a magyar ember hogyan szocializálódott. A magyar ember úgy szocializálódott, hogy a saját tulajdonú ingatlant preferálja. Ne hasonlítsuk össze a némettel vagy az angolszásszal, mert teljesen más a felfogás. *(Zsigó Róbert: Pont ezt mondtuk!)* Tehát én megértem, és a lakhatási válságnál mindenki elmondja a pró és kontra érveit, de ha ma Magyarországon, a magyar parlamentben arról beszélünk, hogy a magyar lakhatási válságon hogyan lehet segíteni, akkor ne a némettel hasonlítsuk össze, mert teljesen más a berendezkedés.

Tehát, hogy visszatérjek a formabontó felszólalásomra: a jövedelmekkel kellene kezdeni, ugyanis Magyarország az Európai Unió utolsó előtti helyén kullog. Ha az embereknek több pénz lenne a zsebében, könnyebben tudnának albérletet fenntartani, könnyebben tudnának ingatlanhoz jutni. És meglepő számomra, hogy nem nagyon hallottam önkéntől ilyen felszólalást. Minden adat kimutatja: 9,2 euróért dolgozik egy magyar, egy osztrák 27 euróért, az uniós átlag pedig körülbelül 24-25 euró. Tehát nagyjából innen kellene ezt az egész dolgot megközelíteni, hogy mennyit keresek és mennyibe kerül fenntartani egy ingatlant akár mondjuk Szombathelyen, akár Ausztriában, akár Angliában, akár Németországban, bárhol, de mindig nézzük meg a jövedelmeket, és ahhoz viszonyítsuk azt, hogy hogyan lehet egy albérletet vagy egy ingatlant megvásárolni.

És még egyszer rögzítem: a magyar emberek, a magyar családok arra esküsznek, én is úgy nőttem fel - és nem véletlen, hogy amikor a gyerekeket megkérlik az óvodában, az iskolában, amikor házikót rajzolnak, az a biztonság jele, mert úgy nőnek fel, hogy biztonságban akarnak felnőni, mert azt látta a nagyszüleitől, az apjától, hogy neki háza legyen, és abban nőjön fel.

A másik pedig a motiváció. Egy embert, amikor elmegy az iskolába, és azt mondja, ha nagy leszek, elmegegyek dolgozni, mi az első, amit meg akar szerezni? Legyen hol lakni, az ingatlant. És most arról beszélünk, hogy soha ilyen messze nem voltak a magyar emberek attól, hogy ingatlanhoz jussanak. És ennek a

legfőbb oka az, és 2015-nél meg lehetne húzni a vonalat, itt van az összes felmérés, a diagram, amit már nagyon sokan elmondtak, és nem akarom ismételni: 2015-től volt egy óriási felfutás, 2015 előtt teljesen mások voltak az ingatlanárak, akik akkor tudtak ingatlant venni, elég jól jártak, mert nagyjából a harmadáért tudtak ingatlant venni, mint a 2015 óta eltelt 9-10 évben, ha egy évtizedet nézünk.

És ha megnézzük azt, hogy az Európai Unióban milyen arányban emelkedtek az ingatlanárak: Magyarországon 188 százalékkal, az Unióban 160 százalékkal körül, viszont az albérleteknél az Európai Unióban 17 százalékkal növekedtek, nálunk 88 százalékkal. Akkor megkérdezem: a magyarok bére nőtt ennyivel? Szombathelyen 2015-ben 100 ezer forint volt egy albérlet, most 200 ezer. Én nem hiszem, hogy a szombathelyi polgárnak, akinek köszönök holnap, Marika néninek vagy Pista bácsinak, duplaannyi lenne a fizetése vagy a nyugdíja. És az egész lakhatási válság: ahogy a felszólalás elején mondtam, nem ülnénk, nem állnánk itt, ha nem lenne ma Magyarországon. És az ország első embere, Orbán Viktor kimondta, hogy lakhatási válság van Magyarországon.

Önök mindig Ausztriára hivatkoznak és az osztrák laborra, hogy onnan lehet tanulni, nézzük meg, az osztrákok mit csinálnak, tanuljunk tőlük, mert egy kicsit előbbre vannak, bár valaki azt mondta, hogy utol fogjuk érni őket. Hát, én azt látom, hogy nem annyira. Ugyanis, ha ezt is európai uniós összehasonlításban megnézzük, akkor a jövedelemhez viszonyítva például Bécsben a jövedelme 10 százalékáért tud valaki albérlethez jutni, Magyarországon ez a jövedelmének az egyharmada, Varsóban a legrosszabb a helyzet, ott 41 százaléka elmegy az illetőnek a pénzéből, ott a legdrágább a fenntartása az ingatlanoknak. De hogy Ausztriát és Magyarországot összehasonlítsam, és megint saját meggyém, akkor Vas megyét, most nem Szombathelyre hegyezem ki: egy magyar átlagkeresete, mondjuk, 5 millió forint, azért egy albérletre neki éves szinten ki kell fizetnie 1 millió 802 ezer forintot. Ugyanez Bécsben: átlag 15 millió forintnak megfelelő eurót keres, és körülbelül a 10 százalékáért, 1,5-1 millió 800 ezer, maximum 2 millió forintért átszámítva Bécsben lehet albérletet fenntartani. És elmondom a bécsi példát, hogy ők hogyan csinálják.

De hogy a magyar gazdaság helyzetével is foglalkozzunk, és erről sem esett szó: nagyon sokan euróban fizetik az albérletüket, és amikor a magyar forint/euró árfolyamról beszélünk, nem mindegy a budapesti polgárnak, hogy 380 forintért vesz eurót, vagy 412 forintért vesz eurót. Ugyanis neki hónapról hónapra többbe kerül megvenni az eurót. És nagyon sokan, a felmérések szerint egyre többen euróban fizetik az albérleti díjukat.

És ha megengedik, akkor én egy bécsi példát szeretnék önöknek elmondani, amit szaklapokból rögzítettem, szaklapok által leírt adatok alapján szeretném elmondani. Bécsben az ingatlanok 43 százaléka városi tulajdonban lévő bérlakás, aminek az árát nem a

piaci viszonyok határozzák meg, hanem helyi intézkedések és törvények. A város ingatlanjainak körülbelül kétharmadára vonatkozik valamilyen formájú bérlet-szabályozás. A háztartások átlagos jövedelme Bécsben évi 57 700 euró, mégis bárki, aki évi 70 ezer eurónál kevesebbet keres, jogosult önkormányzati tulajdonban lévő olcsó bérlakásra. Ez a bécsi lakosok 80 százaléka igaz. Ráadásul, ha szerződést kötsz, és beköltözl egy ilyen albérletbe, többé már senki nem rakhathat ki - tessék figyelni! -, még akkor sem, ha többet kezdesz keresni, mint amennyi a jogosultság határa. Tehát nem csupán olcsó, de kiszámítható és stabil is a bérlakásrendszer, ami Magyarországon hiányzik. Ennek következtében a bécsi lakosok döntő többsége, 80 százaléka nem tulajdonol lakást - és ezért nem szabad összehasonlítani a magyarral -, hanem bérel. Ráadásul a bécsi önkormányzat jelentősen támogatja az új lakások építését is, a bővülő kínálat pedig szintén segít az alacsony árak alacsonyan tartásában.

Tehát még egyszer mondom, a magyar parlamentben a magyar lakhatási válságról beszélünk. És ne hasonlítsuk az almát a körtehez, ne Németországhoz meg akár az angolszász országokhoz viszonyítsuk magunkat, hanem a jövedelemhez. És mindaddig, amíg Magyarországon nem lesznek magasabb jövedelmek, addig lakhatási válságról fogunk beszélni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalás következik. Megadom a szót Tordai Bence képviselő úrnak, Párbeszéd-képviselőcsoport.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Az előző felszólalásomban ismertettem a konkrét megoldási javaslatokat, most pedig nézzük meg, hogy a kormány hogyan nyúlt hozzá ehhez a helyzethez. Október 17-én posztolt a családokért felelős államtitkár. Jellemző, hogy a lakhatás ügyének nincsen kormányzati felelőse. Tudja-e valaki, hogy mi az a LITT? Senki nem tudja. Akkor most felolvasom: „Megkezdjük a munkát a megfizethető lakhatásért, ma ülésezett a Lakás- és Ingatlanpiaci Tanácsadó Testület, LITT, melynek tagjai a főbb szakmai szervezetek, Bankszövetség, ingatlanfejlesztők, építési vállalkozók, a jelentősebb piaci szereplők, a Magyar Nemzeti Bank és a kormányzat képviselői.”

(22.40)

Tehát önök úgy akarják megoldani a lakhatási válságot, hogy éppen csak az érintetteket hagyják ki ennek a tanácskozásnak a résztvevői közül. Tehát láthatóan itt például nem a lakhatási válság, nem a lakáshozjutás felmérése a cél, hanem már megint a bankok, az építési vállalkozók, az ingatlanbiznisz-embernek a kitömése. *(Zsigó Róbert: Te fogsz építeni lakást? Azt le kell bontani!)* Tehát az önök javaslatai

azért olyanok, amilyenek, mert maguk a nagytőkét szolgálják ki, a fideszes oligarchiát szolgálják ki (*Zsigó Róbert: Nem nekünk kell lebontani a házunkat!*), ahelyett, hogy a bajban lévő magyar családokat, fiatalokat, lakásszegénységben élőket, dolgozó embereket, középosztályt segítenék a lakáspolitikájukkal. Erre vezethető vissza minden probléma.

Úgyhogy azért mondom, dobják el a LITT-et, vegyék elő a szakmai szervezetek ajánlásait, és kövessék azt, ha a válságot akarják megoldani. Köszönöm szépen. (*Zsigó Róbert: Bravó!*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most folytatjuk további képviselői felszólalásokkal. Megadom a szót Bányai Gábor képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy világosan és egyértelműen fogalmazzak, mert az előttünk álló vita nem pusztán politikai kérdés, hanem a magyar családok, fiatalok és már nem fiatalok és a jövő generációinak alapvető érdekeit érintő nemzetstratégiai ügy. A lakhatás nem csupán egy megoldandó gazdasági kihívás, hanem egy kiemelt, magasztos, komoly küldetés. Egy nemzet ereje abban is rejlik, hogy képes-e biztonságot és otthon nyújtani minden polgárának, és mi, kormánypárti képviselők elköteleztünk vagyunk ebben a tekintetben.

A kormány nem üres szavakkal, hanem határozott tettekkel válaszol az új lakhatási és gazdasági kihívásokra. Az új gazdaságpolitikai akcióterv három szilárd pilléren nyugszik: a jövedelmek vásárlóerejének növelése, a megfizethető lakhatás biztosítása, a kis- és közepes vállalkozások méretének megduplázása a Demján-program keretében. E három cél szoros összefüggésben van egymással. A növekvő jövedelmek, az elérhető lakhatás és az erősödő gazdaság közösen teremtik meg azt az alapot, amelyen Magyarország biztonságos, fenntartható és élhető jövőt építhet.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az otthon nem csupán négy fal és egy tető. Az otthon az a hely, ahol gyermeket vállalunk, ahol közösséget építünk, a jövő és a jelen generációi felnőhetnek és élhetnek. A kormány 2010 óta kiemelten kezeli az otthonteremtés ügyét. Ennek eszközei a babaváró kölcsön, a CSOK és legújabbán a CSOK Plusz, amely a valaha volt legnagyobb támogatást nyújtja a gyermekvállalást tervező házaspároknak, és további majdnem harminc intézkedés. Ezek az intézkedések több százezer család számára tették lehetővé, hogy végre saját otthonuk legyen. A programok sikerét mutatja, hogy ebben az évben, 2024 szeptemberéig már több mint 282 milliárd forint jutott el a családokhoz. Ez nemcsak a gazdaság élénkítését, hanem a közösségek megerősítését is szolgálta.

Nem kerülhetjük el a tényt, hogy Budapest súlyos lakhatási válsággal küzd, azonban tisztázni kell,

hogy a főváros lakhatási problémáinak nem elsősorban a kormány a felelőse, hanem igenis Budapest Főváros Önkormányzata. A Karácsony Gergely vezette főváros több mint plusz 200 milliárd forintos örökséget kapott Tarlós Istvántól, amely hatalmas összegnek a nyomát nem látjuk, a lakhatási válság enyhítésében nem láthattuk. Miért nem fordítottak ebből az összegből bármennyit is olyan célokra, amelyek megfizethető lakásokat, kollégiumokat vagy bérlakásokat teremtettek volna?

A kormány ezzel szemben határozott lépéseket tett. Szigorítottuk az Airbnb vonatkozó szabályait, hogy megfékezzük a lakásárak és az albérleti díjak emelkedését, és bevezetjük a havi 150 ezer forintos lakhatási támogatást, amely a fiatalok albérleti költségeit enyhítheti. Ezek az intézkedések nemcsak a megoldást kínálják, hanem azt az üzenetet is hordozzák, hogy Magyarországon minden fiatalnak joga van az önálló élet megkezdéséhez, amihez lehetőséget nyújtunk.

Tisztelt Ház! Az otthonteremtés nem csupán a főváros problémája, ezért a kormány célzott vidéki programokat is indított. Az otthonfelújítási program keretében az 5 ezer fő alatti településeken élők akár 3 millió forint vissza nem térítendő támogatást kaphatnak otthonaik korszerűsítéséhez. Ez nemcsak az ingatlanállomány megújulását, hanem a helyi vidéki gazdaság élénkítését is szolgálja, segíti. Emellett elindítottuk az energetikai korszerűsítési programot, amely lehetővé teszi az 1990 előtt épült házak modernizációját. Ezek az intézkedések nemcsak a rezsiköltségeket csökkentik, hanem hozzájárulnak hazánk fenntarthatósági céljaihoz és energiaszuverenitásához is.

Engedjék meg, hogy emlékeztessem önöket a baloldali kormányok örökségére! Az otthonteremtési rendszerek felszámolása, a kedvezményes hitelek megszüntetése és a devizahitelek csapdája mindmind olyan sebeket ejtettek a magyar családokon 2002 és 2010 között, amelyek begyógyítása évek munkáját igényelte. Most, amikor cselekvésre lenne szükség, a baloldal némely képviselője és csoportjai ismét csak a felelősséget hárítják a kormányzatra, miközben a főváros lakhatási válságát szinte szó nélkül hagyják.

Tisztelt Képviselőtársaim! A lakhatás ügye nem pusztán gazdasági kihívás. Ez a kérdés a magyar családok biztonságáról, a fiatalok álmairól és a jövőbe vetett hitünkről is szól. A kormány határozottan cselekedett, cselekszik, és minden intézkedésével azt üzeni: Magyarország az a hely, ahol érdemes élni, dolgozni, gyermeket vállalni és közösséget építeni, még ha ez nem is tetszik mindenkinek, hogy ezt kijelentjük. A lakhatási programjaink nemcsak gazdasági stratégiák, hanem magyar emberek, a magyar családok erősítésének eszközei. A kormány határozottan, célzottan és felelősen lép fel Magyarországi lakhatási és gazdasági kihívásainak megoldása érdekében. Kérem ezért önöket, hogy támogassák az intézkedéseket.

Itt már csak el akartam volna köszönni önöktől, de pár dologra én is szeretnék hivatkozni, illetve válaszokat keresni. Figyelmesen hallgattam Hiszékeny Dezső expozéját, amiben részben igaza van, hogy a gazdasági növekedés egyik gátja lehetne, mondjuk, a lakhatási válság okozta építési láz hiánya. De azért tudnék én mondani mást, ami a gazdasági növekedést hátráltatja; nem hiszem, hogy konkrétan csak éppen ez az egyetlen ügy, ami ezt gátolja.

A születésszámot hozta fel Hiszékeny Dezső kolégám, de nem tudom, emlékezik-e arra az 1995-ös márciusi fekete vasárnapra, ahol egy bajszos ember, Bokros volt pénzügyminiszter úr frissen kinevezve az akkori jegybankelnökkel bejelentették az intézkedéseiket. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Annak a generációnak a szülőképes női közössége 40 százalékkal alacsonyabb számban született meg, mint akik előtte vagy utána születtek, a Bokros-csomag után évtizedekkel vagy évtizeddel. Tehát az, hogy most ilyen kevés gyerek születik Magyarországon, ennek a 25-30-as korosztálynak a legnagyobb részében pont emiatt nem növekszik a gyermekszületések száma úgy, ahogy kellene, mert nincs, aki szüljön.

Az elvándorlás komoly ügy. Aki Magyarország határ menti térségében lakik, mint magam is, egészen Zala megyétől az Ipoly torkolatáig tartó országrészek, ezekben óriási mértékű az elvándorlás. De hát, önök azt mondták annak idején, 2004 előtt, hogy milyen jó lesz majd Bécsben nyitni cukrászdát - hát, sokan elindultak cukrászdát nyitni. Tény, többet keresnek, jobban élnek, de úgy néz ki, hogy Nyugaton nem fognak tudni sohasem ingatlant vásárolni. Tudjuk jól, egy München környéki kis faluban egy magyarországi vidéki ház értékének a hat-nyolc-tízszeresét kérik egy-egy ingatlanért. Tehát ennyit azért, ha már össze lehet hasonlítani egy-két dolgot egymással, akkor ezt is nézzük!

A lakbér tényleg magas, de hát ez egy üzlet is. Ha önök azt mondanák, hogy mi befolyásoljuk a lakbereknek a mértékét, büntessük azokat, akik főbérként kiadják az ingatlanukat, az első baloldali képviselőt nem is kell megneveznem, könnyen megtalálnák őket, aki feljelentené Magyarországot éppen Brüsszelben, a Bizottságnál, hogy milyen súlyos beavatkozást teszünk a piaci folyamatokba. Ezért kell a támogatás, hogy ezt megakadályozzuk.

Z. Kárpát Dániel hozzászólásánál, bár nem szorul rá, de azt kell mondjam, a legfelkészültebb volt eddig a ma estében a baloldali, bocsánat, az ellenzéki - elnézést, az ellenzéki - képviselők közül. Az a javaslat, amelyik a fiatalok és diákok számára főbérként megjelenő adókedvezményét javasolta, azt én megfontolásra javasolnám a kormánzatunknak, meg volt még jó pár javaslat, amit szintén érdemes volna megfontolni.

Nem akartam vitatkozni Kálmán Olgával, veszélyes téma ez, hogy vele vitatkozzon az ember, de megpróbálom, hátha nem maradok alul vele szemben. Drága Képviselő Asszony! Amikor az önök pártelődje

kormányon volt 2002 és 2010 között, elmondom, mi mit örököltünk 2010-re.

(22.50)

Nálunk, Bács-Kiskun közepén, déli részén közel 20 százalékos munkanélküliséget. Ez most 3-5 százalék közötti. Örököltünk továbbá mindent, amit csak el lehetett rontani azon a vidéken - meg az ország többi részén is -, rengeteget örököltünk, és megismertük a pannon pumát. Emlékeznek rá? Ez akkorát ugrott, hogy minden abbamaradt: a lakásépítések, az iparfejlesztések, minden. Ezt csak azért mondom... (*Kálmán Olga: Most meg csak úgy szárnyal! - Az elnök csenget.*) Parancsol? De nem, a pannon puma ugrott, a szakadékbba!

Azzal, hogy ön itt a CSOK-ot, a többi támogatott programot meg a lakásépítési kedvezményes lehetőségeket elkezdte végzárni szintén, vérgis sértett több millió magyar embert, akik egyébként részben az önök szavazói is, akik vették a bátorságot, és belevágtak önálló lakáshoz jutásba, építkezésbe vagy vásárlásba. Rengeteg magyar család kapott lehetőséget az elmúlt, mondjuk, 2013 óta tartó időszakban.

Akkor még zárásképpen szeretném én is megerősíteni önöket abban, hogy igen, nagyon nagy szükség van arra, a segítségüket kérjük inkább ebben, hogy a zömében nem lakhatási válsággal küzdő honfitársainkat - kiderült, ez csak 30 százalék, 70 azért nem, persze, nem kevés, de nem a zöme, hanem csak 30 százalék, kimondták végül is a számot, hogy ennyien szenvednek a lakhatási lehetőségek hiányától - meggyőzzük, hogy Magyarországon igenis vannak jól működő programok, vannak támogatott lehetőségek, vannak támogatott hitelek is, de támogatások, lakásfelújítási lehetőségek számtalan, közel harmincféle formájával igenis lehet Magyarországon ingatlanhoz jutni. Az, hogy Magyarországon hat vagy tizenvalahány év kell ahhoz, hogy valaki a fizetéséből ingatlant szerezzen, hát, önök szerint - persze mondták, nem szabad nyugat-európai példákat hozni - Nyugat-Európában ehhez kevesebb idő kell? Nyugodjanak meg, ugyanennyinél tartanak ők is.

Úgyhogy megköszönve megtisztelő figyelmüket, a vita végén, remélem, közeledni fognak az állásponatok, és a cinizmust felváltja az együttműködési szándék. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypárti padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gréczy Zsolt képviselő úrnak, DK-képviselőcsoport. Parancsoljon!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Bányai képviselőtársam elmondta, hogy Bács-Kiskunban minden összeomlott. Hát, csak két dolog jutott eszembe, a kecskeméti Mercedes-gyár meg az autópálya-építés az elkerülő úttal. Azért nem a poklok pokla volt nyilván, amikor a világ egyik legnagyobb

autógyára a Gyurcsány-kormánynak köszönhetően egy fideszes polgármesterhez, egy fideszes városhoz költözött.

Annyit tennék még hozzá, hogy a lakhatási válságot természetesen az Orbán-kormány állította elő. Ha azzal védekezik valaki, hogy bezzeg 2010 előtt, akkor szeretném elmondani, hogy akkor született meg a babakötvény, amelyet egyébként az Orbán-kormány is gyakorlatban hagyott, aztán a panelfelújítási programot, ami több tízezer lakás felújítását jelentette, az Orbán-kormány szüntette meg.

Egyébként elhangzottak itt a devizahitelek. Ne feledjük el, és rögzítsük a jegyzőkönyv kedvéért, hogy a devizahiteleket az első Orbán-kormány szabadította rá Magyarországra. A pénzügyminisztert úgy hívták, hogy Járai Zsigmond. Ő volt a betérjesztője, önök szavazták meg, önök voltak kormányon. *(Zsigó Róbert: Csak el ne hidd!)*

Ezenkívül azt is el tudjuk még mondani, hogy Magyarországon azért van rendkívül drámai helyzet ebből a szempontból, mert önök elmondják mindig, hogy termékenységi ráta. Termékenységi ráta még sosem sírt fel szülőszobában. Viszont a Gyurcsány-kormány legrosszabb évében is több gyermek született, mint az Orbán-kormány legjobb évében. Egyébként rekordokat dönt sajnos a halálozás, és rettenetesen megnőtt a válások száma is. Úgyhogy ennek egyébként többek között az az oka, hogy pénzzel próbálnak harmadik gyermek nemzésére és vállalására kényszeríteni embereket, ami bizony nagyon súlyos lelki problémákat is okoz az embereknek, és emiatt nagyon sok probléma van.

A kivándorlást muszáj megemlíteni. A magyar fiatalok, középiskolások, a megkérdezett fiatalok 75 százaléka el akarja hagyni az országot. Nagyon sokan már el is mentek. Minden hatodik magyar gyermek külföldön születik. Ez dráma, ez az adat, ez tönkreteszi Magyarországot egész jövőjét, és önök ahelyett, hogy itt tartanák ezeket a fiatalokat, semmit nem tesznek annak érdekében, hogy itt maradjanak.

Amikor önök arról beszélnek, hogy mi mindent megtesznek azért, hogy gyermeket vállaljanak a magyar fiatalok, akkor még egy adatot hadd mondjak! Ha 27 százalékos áfa terheli a babakocsit meg a pelenkát, mondjuk, nulla százalék - na jó, legyen 5 százalék - helyett, akkor ne csodálkozzanak azon, hogy nem vállalnak gyermeket. Amikor nincs elég gyermekorvos az országban, akkor ne csodálkozzanak! Amikor szülészetek zárnak be, akkor ne csodálkozzanak, hogy nem vállalnak gyermeket a magyar fiatalok! Ez egy nagyon drámai helyzet, és bizony ki kell hogy mondjam, a Gyurcsány-kormány idején jobb volt a helyzet. *(Közbeszólások a kormányparti sorkból: Persze!)* Köszönöm a figyelmet. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most - mivel kettőperces felszólalásra senki nem jelentkezett - folytatjuk a normál időkeretben. Megadom

az szót Törő Gábor képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon!

TÖRŐ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A magyar kormány családbarát kormány, és ez így lesz a jövőben is. A 2025-ös költségvetés az új gazdaságpolitika költségvetése. Míg az előző években a járvány, a háború komoly kihívások elé állította az országot, és megfontolt tervezést kívánt, addig az elmúlt időszak bekövetkezett változásai reményt keltőek a jövőt illetően.

A 2025-ös költségvetés egy vészterhes korszak lezárásával számolva a béke költségvetése lehet. Bízunk abban, hogy az új gazdaságpolitikai akcióterv gazdasági és növekedési fordulatot fog hozni hazánkban, és ennek köszönhetően a következő években Magyarország meg tudja duplázni a gyerekek után járó adókedvezményeket, azokat a kedvezményeket, melyek a magyar családok mindennapjait segítik.

Viszont az ellenzék folyamatosan támad, és azért küzd itthon és minden európai fórumon, hogy ezeket megsemmisítse. Széchenyi óta tudjuk, hogy a hitel nem ördögtől való, és jelentős gazdasági fejlődést eredményezhet. Ezért is kiemelt a diákhitel mellett a munkáshitel az életkezdő, dolgozó fiataloknak.

A magyar családok legnagyobb vagyona a lakása. A kormány akcióterve új otthonteremtési és lakhatási támogatások indulását valósítja meg. Külön büszke vagyok a Demján Sándorról elnevezett programra, amely erősíti a kisvállalkozókat is. A kiváló üzletembernek egykor Fejér megyéből indult nagyívű szakmai karrierje. A program méltó a mecénás nevéhez.

A jövő évi költségvetés garantálja a 13. havi nyugdíj kifizetését, amit - jól emlékszünk a mai napig - a baloldal egykor elvett. A jelenlegi kormány visszaépítette, és továbbra is fenntartja. Gondolom, az itt ülő ellenzéki képviselők hozzátartozói is örömmel várják annak kifizetését. Ebből is látszik, hogy döntésünkkel az ellenzék szavazótábora is jól jár, mint ahogy minden magyar nyugdíjas.

A 21 pontból álló gazdasági akcióterv fő alappillérei a gazdaságfejlesztés, a béremelés, az otthonteremtés és a családtámogatás. Aki a jövőben gondolkodik, az tudja, ezek mit jelentenek. Aki ezt nem támogatja, az az egész Magyarország ellen küzd. A kormány azon dolgozik, hogy a magyar családokat megerősítse, és az egyedülállóan széles körű családtámogatási rendszert tovább bővítse.

A cél az, hogy anyagilag ne járjon rosszabbul, aki gyermeket vállal. Ennek érdekében jövőre olyan intézkedéseket kell hozni, amelyek segítik a fiatalok életkezdését, erősítik a családok pénzügyi pozícióit, valamint megfizethető lakhatást biztosítanak. A költségvetés tartalmazza a gyerekek után járó adókedvezmény kiterjesztését és a 13. havi nyugdíj állandósítását is. Az új akcióterv a gazdaság legfiatalabb szereplőit segíti többek között a frissen munkába álló 26 év alattiaknak szóló munkáshittel.

A vidéki otthonfelújítási program indulásával lehetővé tesszük, hogy a nyugdíj-megtakarítások és a SZÉP-kártya is legyen felhasználható a lakásfelújításra, és ezzel a helyi kisvállalkozók is lehetőséget kapnak. A kormány azoknak a munkáltatóknak, akik alkalmazottaik lakbéréhez hozzájárulnak, adókedvezményt fog adni. A fiatalok számára elérhető piaci lakáshitelkamatot 5 százalékra fogjuk leszorítani, és dolgozunk kollégiumépítési programon is.

(23.00)

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány mintegy 3754 milliárd forint forrást biztosít a családok számára 2025-ben. Az 5 ezer fő alatti településeken élő gyermekes családok számára elérhető vidéki otthonfelújítási programra 25 milliárd forintot szán a kormány, és a várakozások szerint a háztartások jövőre további 25 milliárd forint értékben használhatják fel a Széchenyi-pihenőkártyára feltöltött összegeket lakásfelújítási célra.

A több nehézséggel teli év után, úgy gondolom, a választókerületem minden lakosa - éljen kistelepülésen, városban vagy a vármegyeszékhelyen - érezni fogja, hogy könnyebb lett az életkörülménye. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga Zoltán képviselő úrnak, a DK képviselőjének.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Különösen Kormánypárti Képviselő Urak és Hölgyek! Hát, az szemmel látható, hogy önök hosszú-hosszú évekig, évtizedekig, másfél évtizedig menekültek magától a fogalomtól is, hogy lakhatási válság.

Aztán Orbán Viktor egyszer csak rácsodálkozott erre a napokban, hogy: jó, lakhatási válság! És valóban igaz, itt valamelyik képviselőtársam fogalmazta meg, hogy valószínűleg Hollik frakcióvezető úr a rácsodálkozást nem vette, az ő antennái nem vették ezt az adást, és ezért ő még mindig vitte ezt a régi topikot, hogy a lakhatási válság, mint olyan, nem létezik, vagy ördögtől való ellenzéki ármány ez, mert ez nem így van.

És az az igazság, amikor néztem ezt az úriembert, akkor az fogalmazódott meg bennem, hogy hát, valóban meg is értem, hogy ő nem ismeri ezt a fogalmat, hogy nem akarja ismerni. Hát, könyörgöm, a Tiborcz-kastélyok árnyékában ki az, aki a lakhatási válságot egyáltalán észreveszi, hogy létezik ilyen? Pedig hát, a lakhatási válság csak az egyik nagy probléma, mert a lakhatási válságnak az egyik legfontosabb része például a lakhatási szegénység, amelyről itt most, ha jól figyeltem, egyetlenegy árva szó nem esett, holott egy nagyon-nagyon fontos, neuralgikus pontja ennek az egész történetnek.

És mondok egy nagyon érdekes számot: 35 évvel ezelőtt - 35 évvel ezelőtt! -, tehát még bőven a Kádár-rendszerben durván 2-3 millió állampolgárt, honfitársunkat érintette a lakhatási szegénység. És mit gondolnak, most mennyit? Mondjanak egy számot! Ugyanannyit! 2-3 millió magyar ember él lakhatási szegénységben, és ez egy szörnyű állapot. 1,2 millióan élnek ugyanis vizes, nedves, átázott, nehezen kifűthető vagy egyáltalán nem kifűthető lakásokban. 250 ezren olyanok vannak, 250 ezer ember él olyan körülmények között, hogy a bevételeiknek több mint a 40 százalékát kell a lakhatási kiadásokra fordítani.

És ami szörnyű ebben az egészben, hogy aki lakhatási szegénységbe születik, az az önök jóvoltából nagy valószínűség szerint ott is marad. Ez nagyjából ugyanaz, mint az oktatás helyzete, tudják, hogy aki olyan családba születik, hogy nem volt lehetőségük tanulni, az a gyerekek nem fog tanulni. Ugyanez érvényes a lakhatási szegénységre is. Ezt önöknek köszönhetjük; önöknek köszönheti a magyar társadalom.

A legalsó jövedelmi ötödbe tartozók mellett ráadásul a 25 év alattiakból álló háztartások tulajdonosai a veszélyeztetettek ebben a lakhatási szegénységben. És önök semmit - mondom: semmit! - nem tettek annak érdekében, hogy egyáltalán erről beszéljünk, akár itt a parlamentben is.

És ami mutatja azt, hogy mennyire így van ez, ha megnézzük a költségvetési kiadásokat, ami célzott költségvetési kiadásokat a kormány beírt a költségvetésbe, kiderül, hogy a költségvetési kiadások több mint 90 százaléka, ami a lakhatással kapcsolatos, az nem célzott. Tehát ez azt jelenti, hogy a szociálisan rászorulókra egyre kevesebbet költ az önök kormánya, egyre kevesebbet költ az állam. Azok az emberek, ez a 2-3 millió ember, akiről beszélünk, egyszerűen beleragad ebbe az állapotba, ott fog maradni. Ők az igazán szegények. Tudják, mondják: az a szegény, aki igazán szegény.

És hát, hallgattam helyettes miniszter úr szavait, államtitkár úr szavait, és valahogy úgy fogalmazott, hogy a kormány az átmeneti zavarokat sikeresen és rövidesen meg fogja oldani. Kérem szépen, ezek az átmeneti zavarok, tisztelt miniszterhelyettes úr, 15. éve tartanak itt. Önök semmit nem oldottak meg benne, sem sikeresen, sem gyorsan, sehogy. Bevallom, itt képviselőtársaimmal rácsodálkoztunk, hogy mennyi kormánypárti képviselő úr és hölgy ül itt most a parlamentben éjszaka 11 órakor ezen a vitanapon, mert ez eddig nem volt divat, tehát valószínűleg ez eljutott már az önök agyáig is, hogy ezzel a kérdéssel, ha más nem, legalább a felszínen foglalkozni kell.

A kérdés, hogy valóban akarnak-e ezzel foglalkozni, vagy megelégszenek azzal, hogy itt most okosakat mondtak, és ezzel elmennek haza, és mintha jól végezték volna a dolgukat, lefekszenek aludni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak, elnök úrnak.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Sokáig nem tartottam fontosnak, hogy felszólaljak, de Varga Zoltán képviselő úr szavai mindenképpen arra sarkalltak (*Varga Zoltán: Megtisztel!*), hogy szólaljak meg, mert olyan bődületes dolgokról beszélt, amiknek az égvilágon semmilyen valóság alapja nincs. (*Kálmán Olga: Abszolút! Hogy is lenne!*) Képviselő úr azt találta mondani (*Varga Zoltán: Nem figyelt a szavaimra!*), hogy a szociális támogatásokra ez a kormány semmit nem költ.

Azt is találta mondani, hogy a DK idején, mire...

ELNÖK: Amennyire késő van, megkérem, hogy tartóztassa magát! Beszámítjuk az időt. Ne haragudjon, nem emlékszem, hogy képviselő úr beszólt volna önnek! Tartsuk tiszteletben egymást! Köszönöm. Parancsoljon!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Ráadásul még van talán időkerete a DK-nak. (*Varga Zoltán: Nincs!*) Ja, nincs, hát, sajnálom. Jobban kellett volna vele sáfárkodni! Szóval, azt találta mondani képviselő úr, hogy a szociális támogatások terén a kormány, ez a kormány nem tett semmit. (*Varga Zoltán: Nem.*)

Azt is találták mondani előtte, hogy a DK idején jobb volt a helyzet, mint amilyen most. (*Varga Zoltán: Igen. - Kálmán Olga: Így igaz!*) Na, gondoltam, hogy akkor tartsunk egy kis matekórát, képviselő úr. 2010-ben, amikor átvettük a kormányt, tehát az önök utolsó költségvetésében 325 milliárd forintot költöttek szociális, gyermekvédelmi és gyermekjóléti juttatásokra. Akkor most ön találgasson, képviselő úr, mondjon egy számot, hogy mennyit költött ebben az évben a kormány szociális juttatásokra és gyermekjóléti támogatásokra. (*Varga Zoltán Kálmán Olgával beszélget.*) Nincs tippje, látom. (*Varga Zoltán: Nem hallottam!*) 1463 milliárd forintot, az ötszörösét. Tehát az önök utolsó kormányzása idején 325 milliárdot költöttek szociális támogatásokra, a mi idei költségvetésünkben 1463 milliárd forint szerepel, tehát három és félszer annyi pénzt fordítottunk ezekre a területekre, mint amennyit önök fordítottak. (*Varga Zoltán: Nem erről beszéltem!*)

A lakhatás területén pedig nem tudom, honnan veszik az adataikat, hogy hárommillió ember az ön elmondása szerint legalábbis lakhatási szegénységben van. Hogyha járná az országot és járná a vidéket, akkor látná azt, képviselő úr, hogy 800 településen, 800 kistélepülésen nőtt a lakosság aránya az elmúlt években, mert vagy új lakásokat és házakat tudtak a CSOK-nak, a vidéki CSOK-nak köszönhetően építeni, vagy felújították azokat a régi házakat, amelyekben már régen nem laktak, tehát nem vizes odúban, hanem felújított házakban laktak az emberek, csak ehhez jární kell a vidéket, képviselő úr. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypártok padsoraiból. - Kálmán Olga: Ó, köszönjük a jótanácsot!*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Herczeg Zsolt képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

HERCZEG ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hozzászólásomban a szociálisan rászorulókat támogató rendszeréről szeretnék beszélni, és ugye, Varga képviselőtársam is említette őket, és a kormány részéről nagyon fontosnak tartjuk azt, hogy folyamatosan, minél nagyobb mértékben támogassuk őket.

Tényeket fogok mondani: a 2024. évi költségvetés a szociális, gyermekvédelmi és gyermekjóléti szolgáltatások költségvetése.

(23.10)

Ahogy képviselőtársam, Bánki Erik az imént említette, 2010-ben 325 milliárd forintot fordítottak erre a célra, 2024-ben már 1463 milliárd forintot. A növekedés mértéke 350 százalékos.

Támogatott a lakhatás, amely egy szociális szolgáltatási forma. Ezzel kapcsolatban feltétlenül meg kell említeni, hogy az egyén szükségleteihez illeszkedik, így támogatja az önálló életvitel kialakítását és fenntartását. Itt elhangzott az ellenzék részéről a mai vitában, hogy ez egyáltalán nem létezik. Például 2024-ben 5261 fogyatékos, pszichiátriai és szenvedélybeteg-férőhely van a támogatott lakhatásban. A cél tehát az, hogy valamennyi fogyatékos személy saját otthonában, alapszolgáltatások támogatása mellett vagy támogatott lakhatásban éljen.

A megváltozott munkaképességű személyek minél nagyobb arányban történő foglalkoztatása ugyan csak folyamatos célunk. Foglalkoztatottságuk aránya 2010-ben 18 százalék volt, most, 2024-ben ez az arány 48 százalék. 2024-ben 69,5 milliárd forinttal támogatja a kormány a megváltozott munkaképességű embereket. Ez az összeg az elmúlt több mint tíz évben több mint a duplájára emelkedett. A 2010-et megelőző utolsó években az ápolási díj összege nem nőtt. 2010-ben a legsúlyosabb állapotú gyermeküket gondozók esetében 37 050 forint volt az ellátás mértéke. 2024-ben ez az összeg 266 800 forint. Több mint hétszeres a növekedés mértéke tehát.

Az ápolási díjban és a gyermekek otthongondozási díjában részesülőknél társadalombiztosítási jogosultságaik is vannak. Nyugdíjjogosultságot, vagyis szolgálati időt szereznek, egészségügyi szolgáltatás igénybevételére jogosultak. A tartós ápolást végzők időskori támogatása 2018. január 1-jétől bevezetett támogatási forma azok számára, akik súlyosan beteg gyermeküket húsz éven keresztül otthonukban ápolták, és emiatt keresőtevékenységet legfeljebb napi 4 órában tudtak folytatni.

Az idősek ellátása terén beszélni kell a következőkről. Több mint 60 ezer idős ember részére kínál elhelyezést a bentlakásos ellátást nyújtó intézményrendszer. 2010-hez képest 2023-ra a férőhelyek

száma közel 5600-zal növekedett. 2024-ben erre az ellátási formára 168 milliárd forintot fordítunk. Az idősek bentlakásos szociális intézményeiben a teljes körű ellátás részeként a lakhatás, a gondozás, az egészségügyi, alapápolási feladatok mellett az étkezéstről is gondoskodni kell.

A gyermekétkeztetési területen az elmúlt 12 évben háromszor többet költöttünk intézményi és szüneti gyermekétkeztetésre, mint a baloldal kormányzása idején. Ez a számok tükrében a következő. 2010-ben 31 milliárd forintot, 2024-ben 105 milliárd forintot költöttünk. A köznevelési intézményekben és bölcsődékben a 2023-24-es tanévben 984 ezer gyermekből 585 ezer fő, a gyermekek több mint 59 százaléka étkezett ingyenesen vagy kedvezményesen. A 2024. évi nyári szüneti gyermekétkeztetésben mintegy 92 ezer hátrányos vagy halmozottan hátrányos helyzetű gyermek részesült.

A társadalmi felzárkózás területére 2010-ben 4,4, míg 2024-ben 14,5 milliárd forintot fordítunk. Számos intézkedés, program indult el a felzárkóztatás hatékonyságának növelése érdekében. Ezek által elértük például, hogy 2013 és 2022 között 26 százalékról 47 százalékra növekedett a roma emberek foglalkoztatási aránya. Az Útravaló Ösztöndíjprogram az általános iskola 7. osztályától a középiskola elvégzésén át a diplomaszerezésig biztosít mentori és/vagy ösztöndíj-támogatást. Átlagosan tízezer tanuló és hallgató részesül rászorultságuk alapján ösztöndíjban tanévenként.

Komoly segítséget és támogatást jelentenek például a Biztos Kezdet Gyerekházak, a Tanoda-program, a roma szakkollégiumok, ezek a programok is. A kormány 2019-ben indította el a „Felzárkózó települések” programot, amelynek prioritásai között szerepel a lakhatási szegénység javítása is. Az eltelt évek alatt 35 761 család lett elérve a program által. A programban szerepel többek között kisebb üzemek kialakítása, felelős állattartási intézkedések megvalósítása, és nem utolsósorban a CSOK ügyintézésében nyújtott támogatás is. Jelenleg ez a program 178 településen valósul meg, és további 122 település csatlakozása van folyamatban.

Tisztelt Képviselőtársaim! A mai vitában nagyon sok minden elhangzott, és az ellenzék részéről olyan vádak is elhangzottak, hogy a vidéki élet nem jó, nem nyújt megfelelő életminőséget, nem jó vidéken lakni. Én Jász-Nagykun-Szolnok vármegye 4. számú választókerületének az országgyűlési képviselője vagyok. 23 település alkotja a választókerületet, ezekből 18 település ötezer lélekszám alatti. Arról tudok önöknek a mai napon beszámolni nagy örömmel, hogy ezek közül jó néhány településen a lakosság száma az elmúlt néhány évben elkezdett növekedni.

Csak egy konkrét példát szeretnék megemlíteni. Mesterszállásról beszélek, egy ezer lélekszám alatti település, amelyről én azt hittem még húsz évvel ezelőtt, hogy körülbelül harminc év múlva ott nem is fognak emberek élni. Örömmel jelenthetem, hogy

Mesterszállás község lélekszáma az elmúlt néhány évben emelkedett, növekedett. A településen nem lehet találni üres ingatlant, és amelyeket elsősorban a környékről, nagyobb településekről kiköltöző fiatalok megvásároltak, azokat szinte mind-mind maradéktalanul felújították, köszönhetően a különböző pályázati lehetőségeknek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én köszönöm mindenkinek, aki a mai vitában konstruktívan, arra irányulóan szól hozzám, hogy ezt a problémát kezeljük. Ezt én a magam részéről sem vitatom. Nagyon sajnálom, hogy sok hozzászólás az ellenzék részéről nem ebbe az irányba mutatott. Összességében meggyőződésem, hogy kijelenthetjük, hogy magyar honfitársaink Magyarország Kormányára eddig is számíthattak, és a következő években is ugyanúgy számíthatnak a lakhatás problémáinak megoldása kérdésében. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az írásban előre bejelentett felszólalások végére értünk. Most kétperces felszólalásra van lehetőség, és azt követően folytatjuk a képviselői felszólalásokkal. Megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ígérem, hogy rövid leszek. Az előző kétpercesbe nem fért bele már a DK képviselőjének a felszólalására adandó válasz, amikor is azzal támadták a magyar kormányt, hogy mi nem tettünk meg mindent a gyermekvállalási kedv támogatása terén.

(23.20)

Illetve még olyan abszurd kijelentés is elhangzott Varga Zoltán képviselő úr szájából, hogy sokkoljuk a magyar családokat a családtámogatási rendszerrel, és hogy az a támogatás, amit kapnak a gyermekvállalásra, nyomasztja őket. Képviselőtársam figyelmét nyilván az elkerülte, hogy abban az esetben, ha a vállalt gyermekszám mégsem jön össze, gyakorlatilag semmi probléma nincs, hiszen egy olyan támogatást kapnak a szülők, ahol a gyermekvállalással a felvett hitel visszafizetésének az összege csökken folyamatosan, tehát éppen fordítva van, mint ahogy azt képviselő úr próbálta itt a vitában magyarázni. Azt gondolom, hogy eddig olyan mértékben jelentkezett a kereslet ezen típusú családtámogatások iránt, ami azt támasztja alá, hogy a kormány e tekintetben jó úton jár.

Azok illették kritikával a magyar kormány elmúlt években végzett tevékenységét, akiknek a kormánya idején - a Gyurcsány vezette kormány idején - eltörölték az otthonteremtési rendszert, megszüntették a kedvezményes, kamattámogatott hiteleket, eltörölték az egy- és kétgyermekes családok adókedvezményét,

a háromgyermekesekét pedig radikálisan csökkentették. Tehát nemhogy nem tettek meg mindent annak érdekében, hogy a gyermekvállalási kedvet növeljék, hanem a családtámogatások folyamatos megvonásával olyan lehetetlen helyzetet teremtettek, hogy a gyermek vállalása a szegénység vállalását jelentette.

A nemzeti kormány ezen a gyakorlaton változtatott, és olyan támogatási rendszert dolgoztunk ki, amelynek köszönhetően 2010 után nőtt a gyermekvállalási kedv, nőtt a születések száma. Az, hogy az elmúlt két évben ez visszaesett, sajnos természetes, hiszen olyan gazdasági körülmények vannak, a háború olyan kiszámíthatatlan körülményeket teremt, hogy valóban nehezebb ilyen típusú döntéseket meghozni. De nagyon remélem, hogy a béke költségvetésével és az orosz-ukrán háború befejezésével a jövő évben ez a helyzet is változni fog. Köszönöm szépen a figyelmet és a türelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Most normál időkeretben történő felhívások következnek. Megadom a szót Szabó Sándor képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban sok szó esett már a lakhatási válságról is, de azért azt lássuk be, hogy talán most van egy olyan helyzet Magyarországon, ami eddig a legsúlyosabb időszak, amikor lakhatási válságról beszélhetünk, és ez nemcsak a miniszterelnök úr szerint van így, nemcsak mi, egyéni választókerületben élő képviselők tapasztaljuk, hanem szakmai szervezetek is igazolják ezt.

A legutóbb a Habitat éves jelentése számos fontos megállapítást tett, engedjék meg, hogy ebből néhányat önöknek felolvassak. 2023-ban az otthonfelújítási támogatás megszüntetésével a „Lakástámogatások” költségvetési címen elszámolt kiadások erőteljesen csökkentek, és ez a csökkenés a következő években, azaz ebben az évben is folytatódik. Lakástámogatásra reálértéken annyit költ most az állam, mint a 2010-es évek közepén, a CSOK elindulása előtt és mint az első Orbán-kormány idején.

A másik megállapítás: a lakhatási célú költségvetési kiadások több mint 90 százaléka szociálisan nem célzott. Az arány az utóbbi években néhány százalékponttal ugyan javult, de a nem célzott támogatások jogosultsági feltételeinek szigorításával és a nagyobb kiadásokkal járó eszközök kivezetésével - úgymint az otthonfelújítási támogatás - módosult.

A harmadik: a lakhatási szegénység különböző szegmensei által érintett lakosság számát közel egy évtizede 2 millió és 3 millió fő közé becsülték a hazai kutatók; most ezek a becslések statisztikai kimutatásokkal is alátámasztottak. Sajnálatos ugyanakkor és elgondolkodtató az a tény, hogy egy-két olyan szempontot leszámítva, mint például a komfort nélküli lakások számának a csökkenése vagy a szabályozások,

definíciók változása miatt a túlszűfolt lakások száma, a lakhatási szegénység lényegében az elmúlt tíz évben relatíve nem csökkent. Mint ahogy új ingatlan is relatíve kevés épült az elmúlt időszakban, szinte kizárólag azok is magántulajdonú házak, lakóparkok; bérházfejlesztés gyakorlatilag nem történt. Az ingatlanpiac alsó szegmensét egyfajta megkötöttség, immobilitás jellemzi, az utóbbi évek alapvető bankhitelein keresztül történő támogatásai pedig a társadalom alsó szegmensét nem is érintik. Közel 90 ezer olyan háztartás van ma Magyarországon, amelyek nem rendelkeznek házukon, lakásukon belül vízzel, fürdővel, WC-vel, és alacsony jövedelmi helyzetük miatt ezen helyzeten önerőből nem tudnak változtatni.

És még egy utolsót kiemelve: közel 328 ezer háztartás, az összes 8 százaléka jelezte azt, hogy nem engedheti meg magának, hogy megfelelően fűtsék az ingatlanukat. Ez valamivel több mint 680 ezer főt jelent.

Én nem vitatom, hogy a kormánynak vannak megoldásai a lakhatás megoldására, javítására, de engedtesék meg nekem, hogy azt elmondjam önöknek, hogy nem célzottak, mint ahogy egyébként maga a jelentés is arra irányul. Szociális érzékenységeből adódóan én azt mondom, hogy azoknak kellene segíteni, akik valóban rászorulnak, az önök javaslatai, megoldásai pedig nem efelé mutatnak; segítenek, de elsősorban azoknak, akiknek lehet, hogy nem kellene annyit segíteni, és nem azoknak, akiknek egyébként napi szintű problémája van a lakhatás tekintetében. Ez az egyik megállapításom.

A másik megállapítás pedig a megoldás mikéntjére vonatkozik. Most egyrészt lehetővé teszik - csak két példát mondok -, hogy a nyugdíj-megtakarításokat lehessen költeni lakás felújítására vagy építésére. Könyörgök, ez a pénz nem erre van! Az arra van, hogy majd a nyugdíjas éveiben, ha eljut odáig, az ember azt a pénzt tudja használni, de nem arra, hogy most ezt a megtakarítását felélje akár lakásfelújításra, akár lakástámogatásra. Vagy akár itt van a káféteráziára vonatkozó javaslatuk, amely azt irányozza elő, hogy a munkáltatónak lehetősége lesz arra, hogy 150 ezer forintos káféteráziát biztosítson arra vonatkozólag, hogy lakbértámogatást adjon a munkavállalóknak. De ez is egy adható, opcionális lehetőség, valószínűleg nagyon sokan nem fognak tudni élni ezzel a lehetőséggel.

Éppen ezért meggyőződésünk - amit egyébként szorgalmaztunk is és mondunk is -, hogy az államnak valóban egy olyan átfogó szociális bérlakásépítési programot kell elindítania, vagy egy erőteljes önkormányzati szociális bérlakásprogramra kell építenie a lakhatási probléma megoldását, amire egyébként van példa. Hiszékeny Dezső képviselőtársam említette a XIII. kerületet, és engedtesék meg, hogy én pedig büszke legyek arra, amit egyébként Szeged városában 2015 óta teszünk: 900 nehéz helyzetben lévő szegedi család számára tudtunk 2015 óta biztosítani lakhatást, akik egyébként nyilvánvalóan önerőből a maguk számára - nyilván az ingatlanárak, illetve a magas albérlétek miatt - nem tudtak

volna lakhatást biztosítani. Erre egyébként a szegedi önkormányzat 2 milliárd forintot tudott biztosítani a saját költségvetéséből, ami azt jelentette, hogy a meglévő önkormányzati lakásokat teljes egészében felújítva biztosította a családok számára.

Egy pályázati szempontrendszert hoztunk létre, amely egyébként teljes egészében kizárta a szubjektív elemeket. Többek között figyelembe veszi a jövedelmi viszonyokat, a szociális körülményeket és még a gyerekek számát is. A legutóbbi lakásokba, amelyeket biztosítottunk, például többek között 60 kisgyermekkel költöztek ilyen típusú lakásokba. A nyertes pályázók egyébként ötéves határozott időtartamra kapják meg ezeket a lakásokat, és ha egyébként fennállnak a feltételek, akkor ez az időszak meghosszabbítható. Azt lehet elmondani, hogy ezeknek a lakásoknak az alapterülete változó, 30 és 68 négyzetméter közöttiek, amelyekért egyébként a családok 20, illetve 46 ezer forint havi lakbért fizetnek, ami nyilvánvalóan szegedi viszonylatban is elenyésző, hiszen ugyanezek a lakások 100-150 ezer forintba kerülnek; így aztán elmondhatjuk, hogy a családok akár 100 ezer forintot is meg tudnak spórolni. Tehát itt van a jó minta.

Én azt gondolom, hogy Szeged egy nagyváros, és a lehetőségeink korlátozottak, az állam lehetősége viszont ennél sokkal nagyobb. Azt gondolom, hogy semmi nem akadályozza meg abban az államot, hogy egyébként egy ilyen vagy hasonló jellegű programot elindítson, lakásokat építsen, és hasonló módon, mint akár a XIII. kerületben vagy akár Szegeden, valóban érdemben tudjon segíteni a lakhatási válságban. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tordai Bence képviselő úr jelentkezett felszólalásra, de az időkerete már kimerült, tehát nem tudom most megadni a szót, majd az előterjesztői zárszó keretében lesz lehetősége.

Felszólalásra jelentkezett Kanász-Nagy Máté képviselő úr. Öné a szó a rendelkezésre álló időkeret mértékéig. Parancsoljon!

(23.30)

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Itt a vita során többször elhangzott valóban különböző statisztikai adat, hogy hányan élnek lakhatási szegénységben Magyarországon, és a kormánypárti képviselők hitetlenkedve fogadták ezeket a számokat. De a helyzet tényleg az, hogy egymillió háztartásról beszélünk, közel hárommillió emberről.

Az, ha valaki lakhatási szegénységben él, nem feltétlenül jelenti azt, hogy valamiféle nagyon súlyos nyomorállapotban kell neki és a családjának élnie. De megjegyzem, hogy sok százezer ember ilyen körülmények között él Magyarországon. De a lakhatási szegénységnek nagyon sokféle összetevője lehet: ha valaki nem tudja megfizetni a lakhatásának az árát, ha

nem tudja kifűteni a lakását, ha nem férnek el abban a lakásban, a háztartásban. Tehát ez egy elég komplex szám, de minden esetben valamiféle hátrányos helyzetről kell beszélünk.

Nem nagyon látszik az a kormányzati szándék, hogy ezen változtatni szeretnének, és ha abból indul ki, hogy hogyan fogalmaztak önök az Alaptörvényben, akkor az Alaptörvény sokkal kevésbé rögzít szociális jogokat, mint korábban az alkotmány rögzített, és egyébként a lakáspolitikai terén is úgy fogalmaz az Alaptörvényünk, hogy Magyarország törekszik arra, hogy emberhez méltó lakhatási feltételeket biztosítson mindenkinek. Ez a törekvés viszont egyrészt egy gyengébb megfogalmazás, mint ha jogokról, jogosultságokról beszélünk, és láthatjuk azt is, hogy sajnos ez a törekvés nem igazán jut célba sok esetben, hiszen egymillió háztartást érint a lakhatási szegénység problémája Magyarországon.

(Az elnöki széket Dúró Dóra, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

És nemcsak a szándékot nem látjuk, de gyenge is ez a törekvés abból a szempontból is, hogy a kormányzaton belül sincs igazán felelőse a lakáspolitikának, nincs egy erre vonatkozó dedikált, nemhogy miniszter, de legalább egy államtitkárság, amely ezzel a kérdéssel foglalkozna.

Csak arra van lehetőségem az időkeret terhére, hogy dióhéjban összefoglaljam azt, hogy én milyen intézkedéseket látnék szükségesnek. *(Zsigó Róbert: Már arra se!)* Nyilván rögtön ott van a hajléktalanság, hiszen a hajléktalanhelyzet a legsúlyosabb formája a lakhatási szegénységnek. A hajléktalanelátó rendszert hogyan kéne fejleszteni: egyrészt szükség lenne a minőség fejlesztésére, javítására, az ellátás színvonalának emelésére, másrészt pedig a prevencióra, a megelőzésre, illetve a hajléktalanságból való kivezető utak megtalálására.

De szükség lenne a szociális törvény erősítésére is. Közel egy évtizede nem tartalmazza már azokat az ellátási formákat, amiket korábban garantált: lakásfenntartási támogatás, adósságkezelési szolgáltatás. Illetve ha megyünk tovább, az önkormányzati bérlakás-politikáról szintén szó volt ebben a vitában, a szociális lakásügynökséget lehetne idehozni, és utolsó gondolatom az albérleti törvény, ezzel is lehetne foglalkozni. Tehát nagyon komplex megoldásokkal lehetne fölvenni a harcot a lakhatási szegénységgel. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Normál időkeretben kért szót Bánki Erik képviselő úr, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Szabó Sándor képviselő úr beszélt arról, hogy a lakhatási támogatások 91 százaléka nem szociális alapon kerül

kifizetésre Magyarországon. Képviselő úr, nem is ez a cél. Az a célunk, hogy valamennyien, akik lakáshoz szeretnének jutni, és elsősorban és célzottan a kormány a legnagyobb támogatásokat a családoknak irányítja, tehát a gyermeket vállaló családoknak irányítja. *(Sic!)* Magyarországon a magyar kormány számára és szerintem minden magyar ember számára minden gyerek ugyanannyit ér, akkor is, ha nehezebb környezetből származik, akkor is, ha jobb családi körülmények közül származik. Az a lényeg, hogy Magyarországon minden vágyott gyerek megszülethessen, és mivel a családalapításnak egy nagyon fontos eleme az otthonteremtés, ezért azt gondoljuk, szerintem helyesen, hogy akkor tudjuk a gyermekvállalási kedvet növelni, ha az otthonteremtését a családoknak támogatjuk. Az elmúlt időszakban ezekben kifejezetten azoknak a családoknak céloztuk ezeket a támogatásokat, akik úgy döntöttek, hogy gyermeket akarnak vállalni.

Az pedig, amit képviselő úr mondott, hogy az elmúlt években a lakásépítés terén alig történt valamilyen eredmény, azért én ezt nem így fogalmaznám, hiszen ha az elmúlt öt évet nézzük, akkor az elmúlt öt évben 110 ezer új lakás épült Magyarországon. Ha átlagot vonunk ebből, akkor egy 22 ezres átlagot fogunk kapni. Valóban lehetne ennél több, sőt azt szeretnénk, ha ennél több lenne, hiszen a kormánynak az a célja, hogy évente legalább 25 ezer új lakás épüljön. De megint csak ne felejtsük el, hogy 2022-ben és 2023-ban extrém helyzet volt, hiszen a háború, a magas infláció, a rendkívül hektikusan alakuló energiaárak annyira megzavarták a piacot, és olyan fokú bizalmatlanságot vagy bizonytalanságot teremtettek, hogy ebben az esetben azok, akik egyébként lakásvásárlást vagy lakásépítést terveztek, elhalasztották inkább a beruházásaikat. A gazdaságfejlesztési akciótervnek éppen az a lényege, hogy azokat a tervezett beruházásokat, amelyeket az elmúlt években előkészítettek a családok, de esetleg halasztották, megpróbáljuk különböző támogatásokkal megsegíteni, és azt a döntést előkészíteni vagy megsegíteni náluk, hogy ezeket a beruházásokat valósítsák meg.

Magyarországon egyébként az Európai Unió átlagához képest is kiemelkedően magas a saját tulajdonú lakásban élők aránya, hiszen az európai uniós tagországok közül Magyarország a negyedik helyen áll 90 százalékos aránnyal, bennünket csak Horvátország, Szlovákia, illetve Románia előz meg. De mondjuk, ha Franciaországot vesszük alapul, ott alig haladják meg a 60 százalékot, Ausztriában pedig 53 százalék ez az arány.

Tehát Magyarországon a magyar emberek szeretnek saját otthonban lakni, kifejezett célja nemcsak a fiataloknak, hanem a középkorosztálynak is, hogy saját lakást, saját otthon tudjanak teremteni. Tehát azt gondolom, a mindenkor magyar kormánynak az a dolga, hogy a családok otthonteremtési támogatását segítse, ebben pedig az elmúlt években kiemelkedően teljesített a magyar kormány, és a jövő évi költségvetés, a

2025-ös költségvetés is tartalmaz forrásokat kifejezetten a családi otthonteremtési program folytatására.

Úgyhogy képviselő urat arra buzdítom, hogy a jövő évi költségvetési törvény tervezetét támogassa a parlamentben, ezzel is a magyar családok otthonhoz jutását fogja támogatni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Kétperces időkeretben kért szót Barcza Attila képviselő úr, Fidesz. Parancsoljon!

BARCZA ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Szabó Sándor MSZP-s képviselőtársunkra reagálnék, aki jó példákat hozott Szegedről, hogy ott hogy oldották meg a szociális bérlakások helyzetét, hogy ezt hogyan javították. De azt gondolom, hogy Hiszékeny Dezső képviselőtársával együtt az MSZP-ből valamilyen szinten szerepvesztésben van, hiszen Hiszékeny Dezső arról beszélt, hogy ez 100 százalékban, teljes mértékben állami feladatkör, miközben ő saját maga példákat hozott arra, hogy a XIII. kerületben, amikor ő felügyelte a lakásépítést, akkor hogyan és milyen eredményeket ért el ebben. Én azt gondolom, hogy ez állami és önkormányzati feladat is.

De itt jön a nagy kérdőjel, hogy hova tűnt az a Tarlós István által meghagyott 200 milliárd forintos budapesti lehetőség, amit a Karácsony Gergely vezette főváros elhasznált, eltapsolt, a látszatát nem látjuk. Látható és érezhető az, hogy a budapesti lakhatási helyzetet még ezzel a 200 milliárd forintos lehetőséggel és egyéb fővárosi forrásokkal sem oldották meg, és nem is tervezték azt, hogy ebben érdemi segítséget tudjanak adni. Természetesen nekünk célunk az, hogy javítsuk a lakáshelyzetet, ezért tervezzük évente 25 ezer ingatlant elérni, hogy ennyi épüljön Magyarországon.

Kanász-Nagy Máté képviselőtársam pedig említette a 150 ezer forintos adható lehetőséget. Ez valóban egy adható lehetőség, és valóban azok a cégek tudják ezt biztosítani, amelyek ezt anyagilag megengedhetik maguknak, még akkor is, ha erre a kedvezményes SZÉP-kártyával hasonló adózást biztosítják. De felhívnám arra a figyelmet, Magyarországon egymillióval többen dolgoznak, mint tíz évvel ezelőtt, hogy Budapesten és több nagyvárosban is harc megy a jó képességű fiatal munkavállalókért, és az a cég, amely ezt biztosítja, biztos vagyok abban, hogy egy olyan piaci előnyre tesz szert, amivel a munkavállalókat meg tudja szólítani és így munkaerőt tud találni. Tehát ezt mindenképpen egy adható, de nagyon jó lehetőségnek tartom. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Normál időkeretben kért szót Latorcai Csaba államtitkár úr. Parancsoljon!

DR. LATORCAI CSABA közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a

szót, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Így a vita vége felé közeledve engedjék meg, hogy néhány gondolatot megosszak önökkel, elsősorban Budapestet illetően, mert valóban lakhatási válság van, elsődlegesen Budapesten. Nyugodtan mondhatjuk, hogy Budapest súlyos lakhatási gondokkal néz szembe, ennek a megoldása azonban elsősorban a Fővárosi Önkormányzat és a kerületi önkormányzatok feladata lenne.

(23.40)

Azonban a Fővárosi Önkormányzat még a Tarlós Istvántól megörökölt mintegy 200 milliárdos vagyont, amellyel rendelkezett öt évvel ezelőtt, 2019-ben, úgy élte fel, hogy láthatóan ezt a problémát nem tudta vagy egyáltalán nem is akarta kezelni. Meg sem kísérelték, hiszen ebből a jelentős összegből szemmel láthatóan semmit nem fordított a lakhatás javítására, lakások építésére. Karácsony Gergely és a Fővárosi Önkormányzat baloldali többsége semmit nem tett a befektetési célzatú fővárosi ingatlanmanipulációkkal szemben, semmit nem tett az Airbnb-zés ellen, amelyek pedig alapvetően járultak hozzá a fővárosi ingatlanárak emelkedéséhez és ezáltal a lakhatás helyzetének romlásához. A fiatalok közös családi élete megkezdésének nagyon-nagyon nehéz feltételei vannak most a fővárosban.

Amikor Tordai képviselő urat hallgattam, az jutott eszembe, hogy elméletileg mennyire egyszerű 100 méteres síkfutásban olimpiai bajnoki címet szerezni, de mennyivel nehezebb és mennyivel kevesebbeknek sikerül ezt a gyakorlatban is megvalósítani. Lehet, képviselő úr, lobogtatni számtalan tervet, önöknek az elmúlt öt évben lehetőségük lett volna bizonyítani. Képviselő úr, önnek aztán teljes mértékben, hiszen akkor még párttársa volt Karácsony Gergely főpolgármester. Semmiből nem állt volna azt a programot, amelyet ön vázolt, a főpolgármesterrel együttműködésben megvalósítani.

Ezzel szemben, jóllehet a főpolgármester a programjában 2019-ben bérlakásépítést, kollégiumépítések támogatását ígerte, és volt egy sor más állítólagos terve is, az biztos, hogy egyikből sem lett semmi. A fővárosban elköltött ezermilliárdos nagyságrendű összegből nulla bérlakás, nulla kollégium épült fővárosi finanszírozásból. Ellenben lakásügynökségekre bizony teltett, amiből október végéig 26, azaz 26 darab lakást tudtak kiadni. Komoly siker!

És most mit látunk? Azt, hogy a kormány segíteni akar, segíteni akar a fővárosban is. 19,9 milliárd forintot, majd 20 milliárd forintot kíván a kormány lakhatási beavatkozások keretében a főváros számára rendelkezésre bocsátani a TOP Plusz program keretében. És mit látunk, hogy ezt a főváros hogyan kívánja felhasználni, a főváros és a fővárosi baloldali káoszkoalíció? Nos, ennek a 20 milliárdos keretösszegnek Karácsony Gergely terve szerinti több mint a felét, 11,5 milliárd forintot arra a lakásügynökségekre kívánják fordítani, amely, ahogy mondtam, 26, azaz huszonhat

darab lakást tudott kiadni. (Tordai Bencének:) Nem, ez már évekkal ezelőtt elkezdte a működését. A Fővárosi Önkormányzat előterjesztése azt mondja, képviselő úr, hogy ez az összeg, ez a konstrukció alapvetően a Fővárosi Lakásügynökség elindítását, az annak működtetéséhez szükséges humán erőforrás biztosítását (Tordai Bence: Igen, mert ott emberek dolgoznak.), igen, képviselő úr, tehát nem a fiatalok lakhatásának megoldását, hanem egy fővárosi szervezetnek a saját finanszírozását kívánja szolgálni. Bizony úgy, ahogy szokták önök, baloldaliak, a fiatalok sehol, ellenben a már jól ismert fővárosi baloldali pénzszivattyúra telik.

De folytatom. Ebből az összegből 7,4 milliárd forintot akar fordítani a Fővárosi Önkormányzat hajléktalanok lakhatására, lakáshoz juttatására, ami dicséretes, a hajléktalanság csökkentésének jegyében. A hajléktalanságból való kilépés elősegítésére, a hajléktalanná válás megelőzésének fejlesztésére szükség van, ezzel egyetértünk, ezt támogatjuk is, de még egyszer kérdezem - önök is sokszor feltették ma este ezt a kérdést -, hogy hol vannak a fiatalok. Úgy látszik, önöknél csak a szavakban vannak ott a fiatalok, de amikor megadatik a cselekvés, amikor léphetnek, akkor bizony előszeretettel feledkeznek meg róluk, mert a 19,9 milliárd forintból egy fillér sem jut a családot alapítani szándékozók megsegítésére. Most is látható, hogy a baloldalnak csak szavakban fontosak a fiatalok, csak szavakban fontos a fiatalok lakáshoz jutása, de amikor önöknél ott van a bizonyítás lehetősége, akkor ebből az összegből 0, azaz nulla forintot szánnak a fiataloknak. Szóval, képviselő úr, nem dumálni kellene.

Ezzel szemben mit tesz a kormány? Mi nem dumálunk, hanem cselekszünk, pontosan fordítva, mint ahogy önök, baloldaliak. Ahogy Fónagy államtitkár úr is fogalmazott, bérlakások építésének ösztönzésén dolgozunk, kollégiumi férőhelyeket akarunk növelni. Éppen ezen szándékaink jegyében foglalkozik az önök által általában leszólt nemzeti konzultáció egyik kérdése a kollégiumi férőhelyekkel. És ha az emberek támogatni fogják a kormányt, akkor készek vagyunk arra, hogy a megújult felsőoktatás következő nagy lépése a kollégiumi férőhelyek bővítése és minőségének fejlesztése legyen.

Segítjük a szolgálati lakások építését is. Engedjék meg, hogy jó példaként hivatkozzam a Közigazgatási és Területfejlesztési Minisztérium kezdeményezését. 2023-ban - tehát nem friss, nem mondhatják, hogy semmit nem tettünk - 5 milliárd forintnyi támogatást nyújtottunk önkormányzati tulajdonú szolgálati lakások kialakítására, egyébként a Balaton Kiemelt Üdülőkörzet területén, mert számunkra a Balaton nem csupán üdülőhely, hanem bizony honfitársaink százezreinek is lakóhelye. Ennek a programnak a keretében új, százszázalékos önkormányzati tulajdonú szolgálati lakás létrehozására pályázhattak és még mindig pályázhatnak önkormányzatok. A járasszékhelyi települések számára 3 milliárd forint, míg a nem járasszékhelyi települések számára 1,5 milliárd forint került elkülönítésre. 2023-ban már tíz település felelt meg a

feltételeknek, így elindulhatott több mint 3,6 milliárd forint összköltségű beruházással szolgáltatlakás-fejlesztés Keszthelyen, Marcaliban, Fonyódon, Balatonfüreden, Balatonszárszón, Szigligeten, Badacsonytomajon, Balatonkeresztúron, Köveskálón és Zalaszántón.

2024 novemberéig támogatói okiratokat is kibocsátottunk, és szeretném jelezni, hogy a pályázat második fordulójában 2024. november 29-én éjfélig lehet még pályázatokat benyújtani. A döntés pedig, figyelembe véve az év végét, 2025. február végére, március elejére várható. Tehát további szolgálati lakások fognak épülni többek között a Balaton környékén is orvosok, egészségügyi dolgozók, tanárok, önkormányzati dolgozók számára. Szóval, nem mondhatják, hogy nekünk nem fontos Magyarország minden térsége.

Egyedül Budapest lóg ki a sorból, mert nem tud a főváros baloldali többsége élni a kormány által kínált lehetőségekkel. Megmondom őszintén, abban a káosz-kormányzásban, amit önök művelnek a Fővárosi Önkormányzatban, nem is csoda, hogy nem jutnak ötről a hatra.

(23.50)

De itt volna tehát az idő, hogy Karácsony Gergely és a fővárosi baloldal ne ügynökségre, egy szervezet működtetésére költse a kormány jóvoltából rendelkezésre álló forrásokat. *(Tordai Bence közbeszól.)* Nevet, képviselő úr, de azokból a forrásokból van egyébként, aminek a Magyarországra érkezését bármennyire is próbálták, nem sikerült elérniük, és még többet tudnánk adni a fővárosnak is, ha nem ügynökénének tovább azon, hogy a Magyarországnak, a magyar embereknek jogszerűen járó forrásokat elzárják a magyar emberek elől.

Szóval, képviselő úr, a kormány kollégiumot építene, bérlakást építtetne, szolgálati lakásokat építtetne, és segítené a fiatalok életkezdésének támogatását. Arra kérném, hogy legalább ne akadályozzák, hogy a kormány segítsen. Nem dumálni kell, hanem cselekedni! Vagy, ha a fővárosi baloldali vezetésű fővárosi káosz-kormányzás révén cselekedni nem tudnak, legalább segítsék a kormány segítő törekvéseit. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Kétperces időkeretben kért szót Bánki Erik képviselő úr, a Fidesz frakciójából. Parancsoljon!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Latorcai Csaba államtitkár úrhoz kapcsolódnék. Amikor felsorolta államtitkár úr, hogy milyen feladatokat kellett volna elvégeznie a fővárosnak, és milyen feladatokat nem végzett el, egy nagyon fontos területre szeretnék ráerősíteni, ez pedig a rövid távú lakáskiadás céljából fenntartott lakások kérdésköre, az úgynevezett Airbnb-lakások kérdésköre, amelyben egyértelműen

az első számú célpont - mint az ország fő turisztikai desztinációja - Budapest. De Budapesten a Karácsony-féle Fővárosi Közgyűlés semmit nem tett annak érdekében, hogy legalább a kerületeket valamilyen módon összefogva vagy a kerületekre valamilyen hatást gyakorolva az Airbnb, tehát rövid távú lakáskiadások piaci növekedésének gátat szabjon. Hiszen, mint ahogy képviselőtársaim is pontosan tudják, ez a rövid távú lakáskiadás is egy nagy gátja annak, hogy nincs elegendő olyan lakás Budapesten, vagy ha van is, annak nagyon magas, megfizethetetlen az ára, mert ez egy olyan piac, ahol komoly bevételekre tehetnek szert.

A Magyar Turisztikai Ügynökség szerint csupán 2023-ban 32 százalékkal nőtt Budapesten azon szálláshelyek száma, amelyekben fogadtak vendéget. Tavaly év végén 13 ezer szálláshely működött Airbnb, tehát rövid távú lakáskiadás keretében, 26 ezer szobával és 58 ezer férőhellyel. Így Budapesten több Airbnb-típusú szoba van, mint amennyi szállodai szoba. Tisztelt Képviselőtársaim! Ebben is tenni kell valamit. Ha a főváros nem tesz, akkor tesz a kormány.

A gazdaságpolitikai akcióterv keretében 2025-26 során befagyasztjuk az Airbnb-típusú lakáskiadás piacának növelését, ráadásul a jelenlegi éves 38 400 forintos adót 150 ezer forintra emeljük, hogy ezzel is megpróbáljuk fékezni és visszatartani az ilyen típusú, rövid távú lakáskiadást, és rávegyük a tulajdonosokat arra, hogy hosszú távra a magyar lakosságnak adják ki ezeket a lakásokat. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Megkérdem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* A képviselői felszólalások végére értünk.

Most így az előterjesztői zárszóra kerül sor, amelyet két felszólaló ismertet, összesen húszperces időkeretben. Először megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Hát, elfáradtunk így a végére, és kicsit több lett a feltételes mód kormánypárti oldalon, mint a korábbiakban. A kormány tervez a lakhatás frontján lépéseket tenni, bérlakásokat építene, kedvezményeket adna, ugyanakkor kissé mintha megfordultak volna a szerepek a tekintetben, hogy néha már-már a kormánypárti képviselők kérték számon az ellenzékieket, hogy miért nincs ez a lakhatás nevű dolog rendbe téve Magyarországon. A helyzet az, hogy a kassza kulcsa e tekintetben nem az ellenzékénél van.

Én nem vagyok a főváros nagy védelmezője, de ha a kormány elvonja a főváros forrásait, aztán a fővárosra mutogat, hogy miért nem épít bérlakásokat, az legalábbis komikus. Úgy gondolom, hogy 2012 magasságában kellett volna meghallania a kormánynak a figyelmeztető szavakat, hogy gond van a lakhatás frontján. Akkor éves szinten 150 milliárd forinttal lehetett volna elindulni és csodákat művelni. Ez 5 és 10

ezer közötti új építésű bérlakásmennyiségre lett volna elegendő akkor, és meg is volt ehhez a kapacitás. Nyilván később az építőipari kapacitás is leépült, a munkának az ára is drágább lett, és az alapanyagoknál is egy elképesztő drágulás következett be.

Azt sem értem egészen pontosan, hogy az Airbnb kapcsán a kormányzat miért nem cselekedett saját maga, hiszen nagyon hosszú évek semmittevését követően delegálta a döntés jogát az önkormányzatokra. De addigra ezek az önkormányzatok megint csak elvesztették forrásaikat, tehát egy forráshiányos önkormányzattól azt várni, hogy a saját bevételi forrását megcsapolja, lehet, hogy egy kicsit az álmodozás kategóriájába tartozott. Szerintem akkor kellett volna bátran lépni, és akkor kellett volna az Airbnb-nek ezeket a túlkapásait lenyesegetni, hiszen elképesztő károkat okozott a magyar piaccon. Elhangzott már, hogy több airbnb-s kiadott helyiség található, mint szállodai szoba. Ez is igaz. De még nagyobb gondot okoz az, hogy a kibérelhető lakások számát nagyon nagy mértékben csökkentette.

Többször szóba került ma a Diákváros koncepciója, és itt szeretném megjegyezni, hogy a budapesti viszonyokat talán kevésbé veszi figyelembe az, aki úgy gondolja, hogy egy lokációra épít egy diákvárost, és ez majd megoldja egész Budapest lakhatási gondjait. Mi a Mi Várunk programban a Diákváros helyszíne mellett nyolc darab rozsdáövezeti barnamezős beruházásban gondolkodva további nyolc súlyponti lakhatási blokkot jelölnénk ki Budapest területén belül a megfelelő és egészséges területi eloszlásban. Tudjuk, hogy drágább a barnamezős beruházás, mint a zöldmezős, de nem akarunk Budapest szívéből újabb darabokat kitépni, hanem azt mondjuk, hogy rekultiváljuk azokat a területeket, amelyek most egyébként mindenféle mérhető haszon nélkül állnak, és építsük oda bérlakások százait, ezreit. Ha a maxi-Dubaj-beruházásra gondolnak, az a terület is megfelelő rendbetele után alkalmas lehet arra, hogy magyar fiatalok lakhatását szavatolják.

Nagyon sok szám hangzott el arról, hogy hány évet kell takarékoskodni ahhoz, hogy valaki saját tulajdonú otthonra tegyen szert. Nem szeretném ismételn az elhangzottakat.

Van még két olyan terület, amire mindenképpen reagálni szeretnék, és reagálnom kell. Ezek közül az egyik pedig a családtámogatások kérdésköre. Elhangzott egyébként helyes szándékként az, hogy a kormány célja, hogy anyagilag ne járjon rosszabbul az, aki gyereket vállal annál, mint aki nem vállal gyereket. Én maximálisan támogatom ezt a célt, csak az a gond, hogy a kormány szegényes eszközrendszerével ez nem fog menni. Mert a családtámogatási eszközök közül nagyon sok van, széles a skála, de ezek nagy többségét meglehetősen kevés számú honfitársunk tudja igénybe venni. Gondoljunk a nagycsaládosok autóvásárlási kedvezményére, ami meg is szűnt időközben nagyrészt; gondoljunk arra, hogy a négygyermekes édesanyák hányan élnek Magyarországon. Sajnos igen kevesen, néhány tízezren tudják igénybe

venni azt az szja-mentességet, amit még az érintetteknek is csak a fele tud realizálni, hiszen ennyien vannak nagyságrendileg munkaviszonyban.

Nagyjából két olyan családtámogatási eszköz van, ami nagyon széles körben elérhető: az egyik a családi adókedvezmény, amit nagyon helyesen és üdvözlendő módon a dolgozók többsége azért kihasznál, a másik ilyen pedig a családi pótlék. Ez a kettő az elmúlt években értékének több mint a felét elvesztette, attól függően, hogy gyerekszám alapján történt-e súlyozás vagy sem. A kétgyermekeseknél szerencsére történt, az egy- és háromgyermekeseknél nem. Most, amikor az infláció elvitte a családi adókedvezmény értékének több mint a felét, akkor a kormány helyesen megduplázza. Ezzel reálértéken csak visszaadni sikerül azt, ami a bevezetésekor adott volt.

A családi pótlékra ugyanez igaz, csak ott még ez a duplázás sem következik be. Tehát ha egy dupla duplázás lenne, mind a kettőt megdupláznák - nyilván mi, jobbikosok a családi pótléket családi kártyán dupláznánk meg, csak gyermeknevelési cikkekre nyitott módon -, ha ez bekövetkezne, az is nagyon nehezen tudná ellensúlyozni azt a brutális árrobbanást, ami a gyermeknevelési cikkek és az alapvető élelmiszerek körében következett be.

Emlékezzenek, képviselőtársaim, az élelmiszereknel volt olyan év, amikor 40 százalék fölötti volt most az árrobbanás. Ugye, árcsökkenésre egyikük sem emlékszik? Tehát az azóta bekövetkező további áremelések bázisa a már 40 százalékkal emelt élelmiszerár. Szelektíven egy-két esetben volt árcsökkenés, de ez is sajnos csak átmenetinek mutatkozott.

(0.00)

Viszont egy statisztikai értelemben vett átlagos, egy gyermeket nevelő szülő, egy egyedülálló szülő a hónap közepére már többet fizet be áfa formájában az államkasszának, mint amennyit a gyereke után családi pótlék és adókedvezmény formájában megkap. Tehát amíg önök megtűrik a 27 százalékos büntetőadót, büntetőáfat a gyermeknevelési cikkekben, addig igen kevéssé van erkölcsi alapjuk a kioktatásra. Egy sima KSH szerinti százezer forintos babakocsi megvásárlása esetén a vásárlás pillanatában a gyermeket nevelő több mint húszezer forinttal támogatja az államkasszát, ahelyett, hogy őt támogatnák abban, hogy megveszi azt a méregdrága gyermeknevelési cikket.

Összességében a kormánynak akkor lenne jó a programja, ha nem tervezné, hanem ez már folyamatban lenne. Nyilván mondhatnánk, hogy ha már tíz éve folytatná, az még jobb lenne, de a lehetetlent azért ne várjuk el. Jó lenne, ha megnéznék azt, hogy milyen terhek sanyargatják még a magyar családokat, mert jó a családtámogatási rendszer, sok pénz folyik bele, folyjon egyébként még több, tehát GDP-arányosan azért van még hova fejlődni, targetáljunk vagy célozzunk

jobban ezekkel az eszközökkel, ne vitassuk el egyébként azt, hogy vannak ilyen lehetőségek és ezek jó lehetőségek. Egy dologra azonban ki kell térni: a magyar családtámogatási rendszer sajnos - és ne legyen ebben ellendrukker senki - nem nevezhető sikeresnek.

Többször elhangzott itt ma is, hogy a családtámogatási rendszer miatt született volna több gyerek Magyarországon. Aki demográfiával alapfokon foglalkozik, nem kell magas fokon, én is csak egyszerű műkedvelő vagyok, az ismeri a visszapótlódás nevű folyamatot, tehát azt, hogy az összes, tehát nem önöknél egyedül, hanem az összes volt szocialista országnál 1,2-1,3-ra lezuhant a termékenységi arányszám 2010 környékére. Nálunk egyébként a legkésőbb, bár a Bokros-csomagnak elég sok átkozott hatása volt ebben. Aztán az összes ilyen országnál a visszapótlódás keretein belül fölment a termékenységi arányszám 1,5 környékére, Magyarországon is és máshol is. Tehát önök nagyon-nagyon sok pénzt raktak a családpolitikába, helyesen, de ennek nem látszik a mérhető demográfiai eredménye, és sajnos az elmúlt két évben 1,36-ig visszacsúszott megint a termékenységi arányszám. Úgyhogy helyesen jegyezték meg kormánypárti képviselőtársaim, hogy lényegesen kevesebb a gyermeket vállalni képes korban lévő hölgytársunk Magyarországon, tehát valószínűleg még rosszabbak lesznek ezek az eredmények.

Ezt csak azért tartottam fontosnak elmondani, mert a demográfiai számok terén sajnos kudarcot vallottunk. Ami reális és őszinte cél lehet, ez a zuhanás lassítása. Ez egyébként egy szép és nemes cél, hisz amikor az ember látja, hogy óriási a baj, hatalmas felelőssége van annak is, aki képes lassítani ezt a nagyon negatív folyamatot.

A családtámogatásoknál pedig sokkal hatékonyabban kellene a mindenkit széles körben elérő családtámogatási formákat erősíteni. Ha ezeket megtettük, na, akkor lehet a lakhatás frontján olyan eredményeket elérni, hogy az emberek másik zsebéből ezeknek a pluszösszegeknek a többszörösét ne tudják kihúzni. A helyzet az, hogy erre még most is lenne lehetőség ebben a nehéz gazdasági helyzetben.

Én sikeresnek ítélem ezt a lakhatási vitanapot abból a szempontból, hogy megtörtént, hogy szembe tudtunk nézni ezekkel a problémákkal. A pártok egy része ki sem mondta eddig azt, hogy egy lakhatási válsághelyzet van. Most ezt egy-két kivételtől eltekintve azért megtettük. Én ezt egy belépőpontnak érzem abba az irányba, hogy közösen megoldásokat is találjunk.

Köszönöm szépen mindenkinek az érdemi felvételeket, a politikai bunkósbotokat igyekeztünk elengedni a fülünk mellett, vagy félrehúzni a fejünket előlük. Szerintem megszoktuk egymástól ezeket annyira, hogy mindannyian túléljük. De nagyon remélem azt, hogy az elhangzott szakmai észrevételekből legalább valami realizálódni fog a közeljövőben. Ha egy politikai kényszerhelyzetben a kormány részéről, vagy akár

a következő választási eredmény miatti félelem okán, nekem úgy is tökéletesen megfelel, csak valósuljon meg végre valami a lakhatási programból, mi a Mi Várunk programot a közös asztalra tesszük annak érdekében, hogy hasznosítsa éppen az, aki kormányon van. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pádsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Tordai Bence képviselő úrnak.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Nagyon nehéz összefoglalni ennek a ma esti, ma éjszakai vitanapnak a tanulságait, leginkább azért, mert a kormánypárti képviselőtársaink nem egy kottából játszottak, nem ugyanazt a szöveget énekeltek. Voltak egészen mértéktartó hozzászólások a kormány eddig elvégzett munkásságának áttekintésére, voltak akár támogatható céljelölések, de nagyon sokszor nem volt meg az a szembenézés, ami a kormányzati politika kudarcát illeti, miközben önök is kimondták többször ma este, és a miniszterelnökük is kimondta egyértelműen, hogy lakhatási válság van.

Márpedig, ha valaki a kormányzásának 15. évében jár, és így keletkezik körülötte egy lakhatási válság, akkor attól talán nem független az ő tevékenysége. Tehát ha meg lehetett volna előzni, ha enyhíteni lehetett volna a bajt, és nem tették meg, akkor itt hibát követtek el nyilvánvalóan. Ennek a felvállalása szerintem előbbre vinne, és egy őszintébb párbeszédet tenne lehetővé, akkor nem lenne szükség azokra az igazából a beszélőre, a felszólalóra nézve nagyon kínos, kellemetlen eszmeváltásokra sem, hogy a kétharmados többség, a kormányzati főhatalom birtokában másfél évtized után miért is az önkormányzatok vezetői lennének a felelősök a lakhatási válságért. Különösen kiábrándító volt Latorcai államtitkár úr hozzászólása, Hollik képviselő úr megnyilvánulásai és sajnos Bánki Erik szeretett bizottsági elnököm néhány nivótlan kiszólása is. Szóval, jó lenne, ha kitalálnák, hogy akkor most elismerik a felelősséget, szembenéznek a válsággal, hajlandók-e egy érdemi párbeszédet folytatni, vagy továbbra is megy a sárdobálás, a másra mutogatás, illetve a vágyálmok kergetése.

Szerintem vannak közös kiindulási pontok, vannak közösen osztható célok, és ha a szakmai javaslatok kidolgozásában nemcsak az általam említett, alapvetően üzleti érdekeltségű, profitérdekelte szervezeteket és szereplőket vonják be, akkor szerintem a megoldások sora is közelebb állna ahhoz, amire a válságban érintettek, az önök választói és a mi választóink egyaránt várnak. Én láttam kíváncsiságot és láttam érdeklődést a tekintetben, hogy mit javasolnak megoldásként a szakmai civil szervezetek.

Önöknek is javasolom olvasgatásra a lakhatasimimum.hu alatt elérhető húszpontos csomagot. Most, amíg készültem a záróbeszédre, átnéztem ezt a húsz

pontot olyan szemmel, hogy mi az, ami megvalósult ebből, vagy ami a kormányzati törekvésekkel egybe-vág legalábbis, és mi az, ami egyelőre nincs rajta a kormányzat lakhatási politikával kapcsolatos eszköztárán. Nagyon jóindulatú voltam, nem hiszik el, de igyekszem nagyvonalú lenni önökkel, így a húsz pontból kettőt sikerült találnom, ahol a kormányzat vagy már megvalósította, vagy jó irányba elindult ezen a téren.

Az egyik a felújítási támogatások, itt is kiterjedtebb összeggel, nagyobb kiszámíthatósággal és jobb szociális célzással lenne szükség a megvalósításra, de azt gondolom, hogy ez egy olyan irány, amit ebben a vitában senki nem kérdőjelezett meg, hogy helyes és szükséges. A másik pedig a rövid távú lakáskiadás szigorítása, az erre vonatkozó szabályok újragondolása annak érdekében, hogy inkább a hosszú távú lakáskiadás felé toljuk a lakásbérleti piacot. Szerintem ebben is van egyetértés. Ha azt nézzük, hogy a VI. kerületben egy ellenzéki önkormányzat ezt megvalósította, a kormány ezzel gyakorlatilag egy időben vezette be az ezzel kapcsolatos új szabályozást, akkor azt mondhatjuk, hogy a két oldalon ugyanaz a gondolat megképződött és meg is valósult részben. Szerintem ennek lehet örülni.

Ha egy kicsit innen közelítünk, akkor talán könnyebb a maradék 90 százalékkal is foglalkozni. Én tényleg azt kérném, hogy szakmai szemmel nézzék meg azt a 18 pontot, és nem mi találtuk ki, egy széles körű szakmai konszenzus eredménye ez a húszpontos lakhatási minimum, hátha találnak még benne ötöt, hatot, nyolcat, tizenötöt, ami nem egyezik a kormányzati ideológiával, vagy adott esetben a kormányzati politikai érdekekkel. Szerintem vannak ilyenek bőven. Nyilvánvalóan ezeknek az intézkedéseknek egy jelentős része plusz költségvetési forrást igényel, és a 2025-ös év a büdzsé szempontjából, attól tartok, nem lesz annyira fantasztikus, mint ahogy azt a miniszterelnök beharangozta.

De vannak olyan intézkedések, amelyek gyakorlatilag csak a szabályozás módosításával is jelentékeny pozitív hatással tudnak járni, illetve tényleg meg lehet nézni, hogy mire van pénz a jövő évi büdzsében. Látom, már ki is fizették talán az első 120 milliárdot a Tiborcz-féle irodaházakra. Szerintem várhat egy kicsit a kormányzati költözés a fancybb irodákba, amíg az országban lakhatási válság van, és most nem érdemes számháborúba menni, hogy pontosan hány százzezret vagy milliókat érint.

(0.10)

De az biztos, hogy van egy, az ország társadalmának nagyjából harmadát kitevő réteg, amelyik nagyon nehéz lakhatási körülményekkel néz szembe, egészségtelen vagy nehezen megfizethető otthonokban él. És lehet azt mondani, amit Hollik képviselőtársunk, hogy de a 70 százalék; csak én azt gondolom, hogy ha valakit megbíznak az ország kormányzásával, akkor

nem lehet ignorálni a magyar társadalom 30 százalékát, azt a közel hárommillió embert, akiről itt szó van.

Arra gondoltam, hogy végigmegyek a saját javaslatainkon, a lakhatás alkotmányos alapjoggá tételétől kezdve egészen a végrehajtási rendszer átalakításáig vagy éppen a hajléktalanság megelőzéséig és az abból kivezető utak kérdéséig. De most megkímélem önöket attól, hogy ezt a közel másfél tucatnyi konkrét intézkedést felsoroljam. Szerintem mindannyiunknak megvannak a saját preferenciái; ki inkább zöldíteni akar, ki inkább a szociális szempontot, ki inkább a népesedéspolitikai vagy éppen a gazdasági szempontokat tartja előtérben.

Ezt tegyük meg a következő napokban, folytassuk ezt a vitát! Én a magam részéről a frakcióban dolgozó, független képviselőtársaimmal be fogok nyújtani egy ilyen indítványt, és tudom, hogy mások is készülnek erre. Szerintem ennek a mai napnak akkor volt értelme, hogyha nem ér véget a lakhatási válságról folyó vita. És ezúton is szeretném megköszönni Z. Kárpát Dánielnek, aki kezdeményezte a képviselőcsoportjánál, hogy megszervezte, az ellenzéki képviselőknek pedig, hogy aláírásukkal támogatták a vitanap megrendezését.

És kivételesen köszönöm kormánypárti képviselőtársaimnak, hogy legalább eljöttek és vitatkoztunk egy nem annyira jót, nem annyira színvonalasat, nem annyira szakmait, de talán a szokásos politikai adokkapok kereteiből egy kicsit kilógó módon és egy-két termékenynek nevezhető részlettel gazdagítva az elmúlt évek szakpolitikailag kicsit sivár történetét.

Úgyhogy én nem kihasználva a hátralévő időt, mindenkinek jó pihenést és eredményes továbbgondolkodást kívánok! Találkozunk a következő hetekben ugyanitt. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: A kormány képviseletében Fónagy János államtitkár úr és Zsigó Róbert államtitkár úr is jelezte, hogy válaszolni kívánnak. Zsigó Róbert államtitkár úr kap szót elsőként. Mindösszesen 20 perces időkeret áll államtitkár urak rendelkezésére. Parancsoljon!

ZSIGÓ RÓBERT kulturális és innovációs miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem ezen a valóban késői órán, lassan korai órán, nem húzva senkinek az idejét, néhány rövid gondolatot engedjenek csak meg zárszóként, ha már Tordai képviselő úr az idejének nagy részét a kormánypárti képviselők hozzászólásainak értékelésével tölti. Egy biztos: biztos illik a lakhatási vitanaphoz, és ezt méltósággal viseltük, akkor azért engedje meg, hogy én is egy gondolatmenetben kifejtsem, hogy az üdítően kevés kivételhez tartozó jó szándékú ellenzéki hozzászólásokon kívül meg a nyilvánvaló butaságokon kívül azért én is összesítek, hogy nagyjából miről szóltak az ellenzéki hozzászólások. Ezek: a kormány nem tesz semmit, ha mégis tesz, az nem segít,

ha mégis segít, akkor az nem jó, ha jó, akkor meg a kormány nem tesz semmit.

Nagyjából ez volt a hozzászólásaik menetrendje. Két példát is tudok erre mondani. Ugye, azt hallottuk, hogy a kormány kitalálta ezt, hogy a magyarok többségének az áll a szívéhez közel, ha saját tulajdonú ingatlanban lakhat; majd egy másik ellenzéki képviselő rendreutasított minket, hogy miért nem gondoljuk, miért nem hisszük azt el, hogy egyébként a magyaroknak az a szívéhez közel álló, ha saját ingatlanjuk van.

És akkor itt próbáltuk követni, hogy hogyan van ez és mint, de ugyanez történt, amikor az LMP-s képviselő asszony elmondta, hogy az önkormányzat egyébként - már a Fővárosi Önkormányzat - ártatlan abban, hogy a bérlakások többsége vagy nagy része üresen áll, és ez a kormány hibája. És itt is az ember gondolkodik rajta, hogy mégis, akkor hogyan is van ez. De mindegy, a lényeg az, hogy a kormányynak nem lehet ebben az ügyben igaza önök szerint.

Nagyon sok szó esett a családtámogatásokról, és én most ebben a tekintetben szeretnék néhány rövid gondolatot mondani. Ugye, szó volt a demográfiai és a családtámogatásokról is, ráadásul ebben a tekintetben és ezzel kapcsolatban is általában úgy, hogy ez nem jó vagy nincs, vagy egyébként káros is, amit elég nehéz volt értelmezni; és itt az eszünkbe jutott, hogy bezzeg akkor, amikor a baloldal kormányzott és csökkentették a gyes időtartamát, elvették a családi adókedvezményt, és megszüntették a korábbi otthontermelési támogatást, az biztos nagyon sokat használt a lakhatási válság megoldásában - no, mindegy.

Az ellenzéki felszólalások csúcspontja azért mégiscsak az volt, amikor a CSOK-ot egyrészt röghöz kötésnek aposztrofálták, másrészt pedig egyenesen odáig mentek... - volt egy képviselő, mindegy, nem akarom mondani, hogy kicsoda; nyilván figyelték a képviselőtársaim, amikor azt mondta, hogy a lakhatási válság igazából akkor robbant ki, amikor a CSOK-ot bevezettük.

Lehet a CSOK-kal egyetérteni, meg lehet nem egyetérteni. Lehet azt mondani, hogy ezt lehetne jobban csinálni. Lehet azt mondani, hogy ezt lehetne másképp csinálni. De azt, hogy a CSOK ártott annak, hogy egyre több vagy több család jusson otthonhoz, hogy megfelelő körülmények között élhessen, azt talán nem lehet mondani. A magyar családtámogatási rendszernek az az egyik különlegessége - és ezt mindenki elismeri talán még ellenzéki oldalon is -, hogy több élethelyzetben ad támogatást a házasságkötéstől a gyermekszületésen keresztül akkor, amikor az édesanya visszamenne dolgozni, egészen odáig, hogy azok a nagyszülők, akik részt kívánnának venni az unokáik nevelésében, ők is kapnak támogatást. Ennek az egyik ilyen élethelyzete az otthontermelés.

És néhány adatot mondanék csak azért, hogy a vita lezárásaként elhangozzon: a CSOK-nak köszönhetően, a családi otthontermelési kedvezménynek köszönhetően több mint 250 ezer család jutott ingatlanhoz vagy bővítette az otthonát. A korábbi otthonfelújítási program keretében 370 ezer otthont újítottak meg.

Ráadásul, ugye, Fónagy államtitkár úr elmondta, hogy tervezzük a jövő év elejétől a vidéki otthonfelújítási program megindítását, ami hárommillió forintos vissza nem térítendő támogatásból és hárommillió forintos önerőből áll.

Több mint 255 ezer család vette fel a babaváró támogatást. A babaváró támogatás többségét ingatlanvásárlásra, otthontermelésre fordították, és több mint 44 ezer család élt a falusi CSOK támogatásával, nem kölcsönrel, hanem támogatással. Ezeknek a programoknak, hogy csak ennyit említsek, a nagy többsége nem hitel, hanem támogatás. Amelyik tekintetben pedig hitel van, annak van családtámogatási lába. Ha a gyerekek születnek, akkor kevesebb hitelt kell visszafizetni, vagy támogatássá alakul át.

Úgyhogy azt gondolom, hogy persze, nem kell egyetérteni azzal, amit a kormány otthontermelés tekintetében tesz, de mégis azt gondolom, hogy azok a túlzó megjegyzések, amelyek ártalmasnak tekintették ezeket, talán nem felelnek meg a valóságnak, és ugyanúgy, ahogy eddig, ugye, a Fónagy államtitkár úr által felsorolt tervezett intézkedéseknek is az a céljuk, hogy lehetőség szerint minden eszközünkkel próbáljuk segíteni a családokat, az otthontermelésüket is meg a lakhatást is.

Úgyhogy én mindenkinek köszönöm, aki ebben a vitában jó szándékkal vett részt, és azt gondolom, azt remélem, hogy lesznek olyan pontok, amikben egyet tudunk érteni. Mi továbbra is azért fogunk dolgozni, hogy támogassuk a gyermekvállalást, a gyermeke nevelést és a családok otthontermelését is. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök asszony. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A legjobb számaimat államtitkár-kollégám elvitte előlem, úgyhogy nekem a CSOK számszerű méltatása mellett számokban csak az a néhány megjegyzés maradt, amit itt a mai többórás időtartam után leírtam.

Az egyik ez a „bérlakás, nem bérlakás” kérdés. Direkt kértem a kollégáimat, hogy a régi számokat gyűjtsék ki. Annak idején, amikor a bérlakások megvásárlására lehetőség nyílt, akkor a 800 ezer bérlakásból 690 ezret vettek meg a bentlakók, és 110 ezer maradt bérlakási jogviszonyban. Ez, gondolom, hogy mondjam, felér egy népszavazással; mondhatni, hogy a magyarok, a magyar családok mit tekintenek otthonnak, nem beszélve a gazdasági, biztonsági előnyeiről.

(0.20)

A másik, hogy ma este a lakhatási költségek között nem esett szó a rezsisökkentésről, amit én továbbra is a kormány egyik legfontosabb feladatának

tartok, természetesen a megváltozott körülmények között, addig a mértékig, ameddig a költségvetés terhbíró képessége futja.

Itt nagyon sok szó esett - joggal - a demográfiai kérdésekről. Ott van egy szemléleti megjegyzésem, nevezetesen az, hogy a demográfiában egy-, két-, három- vagy akár öt éves sorokat nem lehet nézni. A demográfia egy több évtizedes folyamat, és ha ezt több évtizedes kitekintéssel nézzük, akkor azt látjuk, hogy Európának a szerencsétlen XX. százada azért alapvetően meghatározta a magyar demográfiai viszonyokat is, hiszen a magyar társadalmat az elmúlt 80 évben többször érte olyan vérveszteség, amit gyakorlatilag mind a mai napig nem tudott regenerálni. Erre joggal lehet mondani, hogy sajnos más nemzeteket is ért ilyen veszteség - jelzem, ők sem tudták regenerálni. Nem véletlen, hogy 40 vagy 50 évvel ezelőtt például a német társadalom megnyitotta a kapuit akkor még csak a török vendégmunkások előtt, az összes többi következményét képviselőtársaim pontosan ismerik.

Volt néhány, államtitkár-kollégám által már felhozott téma. A logikát én legalábbis nem tudtam követni, mert korábban azt mondtuk, azért korholtak minket, hogy a támogatás hozzájárul a lakhatási válság növeléséhez, mélyüléséhez és növeli a lakbéréket. Most meg a hitelt támadják, ahol a sikeres gyermekvállalás függvényében egy hitelkonstrukció nagyobb felelősséget ró a felvevőkre. Most azt támadják, hogy vagy egyik, vagy másik, vagy a kettőnek a variációja, és akkor mind a kettőért kapunk.

A számos hozzászólás közül néhányra, részben azért, mert eltávoztak, és a hátuk mögött nem akarok beszélni, részben - hogy mondjam - a parlament tekintélyének megőrzése érdekében nem válaszolok, mert jobb, ha nem válaszolok, de azért van olyan, egyébként érdemi és figyelemre méltó hozzászólás, amire azért szeretném jelezni az észrevételt.

Az egyik, hogy én a magam részéről egyetértek Hiszékeny Dezső képviselőtársam mind kérdéseivel, mind felvetéseivel. Azt azonban szelíden megjegyzem, hogy ha megnézzük az egyébként kiválóan vezetett Angyalföldnek az ingatlanfejlesztési dolgait, akkor ott látjuk azt a sok százezer négyzetméter irodahelyiséget, amiből a kerület, köszöni szépen, remekül megél, és ha a Foka-öböl mellett lévő lakásoknál három évvel ezelőtt felhördültünk az egymillió forintos négyzetméteráraktól, akkor ma csak csodálkozva szemléljük a 2,8 milliós plafonárakat. Tehát mondom, hogy azért még egy ilyen kerületben is megvan az az anomáliák.

Én tisztelnem és becsülöm a zöldövoda elképzeléseit, de azért valljuk be, hogy nem az a jellemző a cégre, és tényleg, ebből a szempontból igen jó helyzetben vannak.

Én egyetértek, képviselőtársam, amikor, azt hiszem, nemzeti sorskérdésnek minősíti a lakhatási kérdést. Igaza van, az. De éppen ezért úgy gondolom, hogy ugyanazt hiányolni és ugyanazt egy kormány

a terhére róni, az egy logikátlan lépés, és úgy gondolom, hogy nem korrekt.

Ezért végezetül nem marad más számomra, mint hogy összegezzem azokat a főbb lakáspolitikai elemeket, amelyeket a bevezető expozémban is mondtam. Az egyik, hogy az új gazdaságpolitikai akciótervünk három pilléréből a második a sorban a megfizethető lakás biztosítása. Magunk is úgy gondoljuk, hogy az otthonteremtés generációkon átívelően a legfontosabb öngondoskodási kérdés, ami elengedhetetlen a fiatalok boldogulása és a családok jóléte szempontjából.

Azt is meg szeretném ismételni, hogy továbbra is fenntartjuk azt a véleményünket, hogy a lakhatási probléma ugyan országos, de ez a legsúlyosabban Budapesten jelentkezik, és azt a véleményemet is fenntartom, hogy ennek a megoldása azért döntően a főváros feladata lenne. Amit a budapesti lakhatási probléma kezelése érdekében a kormány meg tudott tenni, azt Tordai képviselőtársam is elismerte, magánszálláshely-szolgáltatás szigorítása, a moratórium életbe léptetése.

Képviselőtársaim közül többen hivatkoztak arra, talán éppen Hiszékeny képviselőtársam, például a jogi környezetnek a javítására, tehát nemcsak a pénzügyi kérdésekre, hanem a szabályozási kérdésekre is. Így magunk is a feladataink közé soroltuk a lakásbérleti szerződési feltételek vizsgálatát, továbbá azokat az egyéb ilyen jellegű intézkedéseket, mint például a kollégiumi férőhelyeknek a bővítése. Annak érdekében, hogy a lakáshelyzet ne csak Budapesten és annak régiójában - erről talán ma este nem is volt szó, de azért tegyük hozzá, hogy Budapesttel együtt kezelendő a régiója is -, hanem az egész országban érezhető legyen, ezért a fiataloknak országos érvényességű lakásprogramot fogunk meghirdetni.

Az itt elhangzott támogató és egyetértő, eredményeket bemutató hozzászólások továbbra is abban erősítették meg minket, hogy a célzott vidéki otthonfelújítási programokat elsősorban az ötezer fő alatti településeken tartjuk fenn, és ott vissza nem térítendő támogatással és kedvező kamatozású hitellel segítsük az otthonok felújítását.

Továbbra is fontosnak és gyorsan bevezethetőnek tartjuk - és be is vezetjük - a havi 150 ezer forintos, SZÉP-kártyával azonos feltételű, tehát kedvezményes adózású lakhatási támogatást és a fiatal, 35 év alatti munkavállalóknak a Széchenyi-pihenőkártya 50 százalékának felhasználását lakásfelújítási célokra, valamint a nyugdíjpénztári megtakarítások hasonló célú felhasználását.

A kedvezményes, 5 százalékos áfakulcsot az új lakóingatlanok értékesítésére legalább '26 végéig fenntartjuk, és a Magyar Bankszövetséggel együttműködve, egyébként a tegnapi, tegnapelőtti sajtóhíreket is figyelembe véve azt kell mondanom, hogy sikerrel kezdeményeztük, hogy a legnagyobb bankok alkalmazzák az 5 százalékos önkéntes kamatplafont a fiatalok otthonteremtése érdekében.

Ebbe az intézkedésorba tartozik - és egyébként szoros összefüggésben van az akciótervünknek a másik lábával, a foglalkoztatási kérdésekkel - a fiataloknak szóló szabad felhasználású munkáshitelprogram, amelynek eredményeként számításaink szerint mintegy 500 milliárd forintnyi összeg mozdulhat meg a gazdaságban, amelynek révén egy fiatal mintegy négymilliárd forintnyi kamatmentes hitelhez juthat.

(0.30)

2025-ben a gyermekek után járó adókedvezmény-összeget megduplázzuk. Ez a duplázás tervezetten két lépésben valósul meg: '25. július 1-jétől 50 százalékkal, '26. január 1-jétől újabb 50 százalékkal emeljük a kedvezmény összegét. Az intézkedésekkel a családoknál maradó adókedvezmény éves összege meghaladhatja a 650 milliárd forintot.

Összegzésként ezeket a tervezett, már megkezdett és január 1-jétől megvalósítandó intézkedéseket

kívántam itt végezetül és zárszóként elmondani. Bízom benne, hogy ezeknek a bevezetése sikerrel megtörtént és megtörténik, és ez lehetőséget ad arra, hogy a ma közösen kitárgyalt lakhatási problémák belátható időn belül - talán valaki kifogásolta ezt a fogalmazásomat, de belátható időn belül - és hathatósan javulni fognak.

Köszönöm a kitartó képviselőtársaim türelmét. És köszönöm elnök asszonynak, hogy velünk együtt kitartott, és a lehetőséget, hogy mindezt elmondhatam. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A politikai vitát lezárom. Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Megköszönöm munkájukat. Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 0 óra 31 perckor ért véget.)

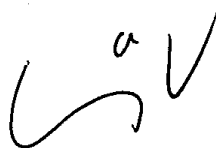
Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Szabó Sándor s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Dr. Vinnai Győző s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)